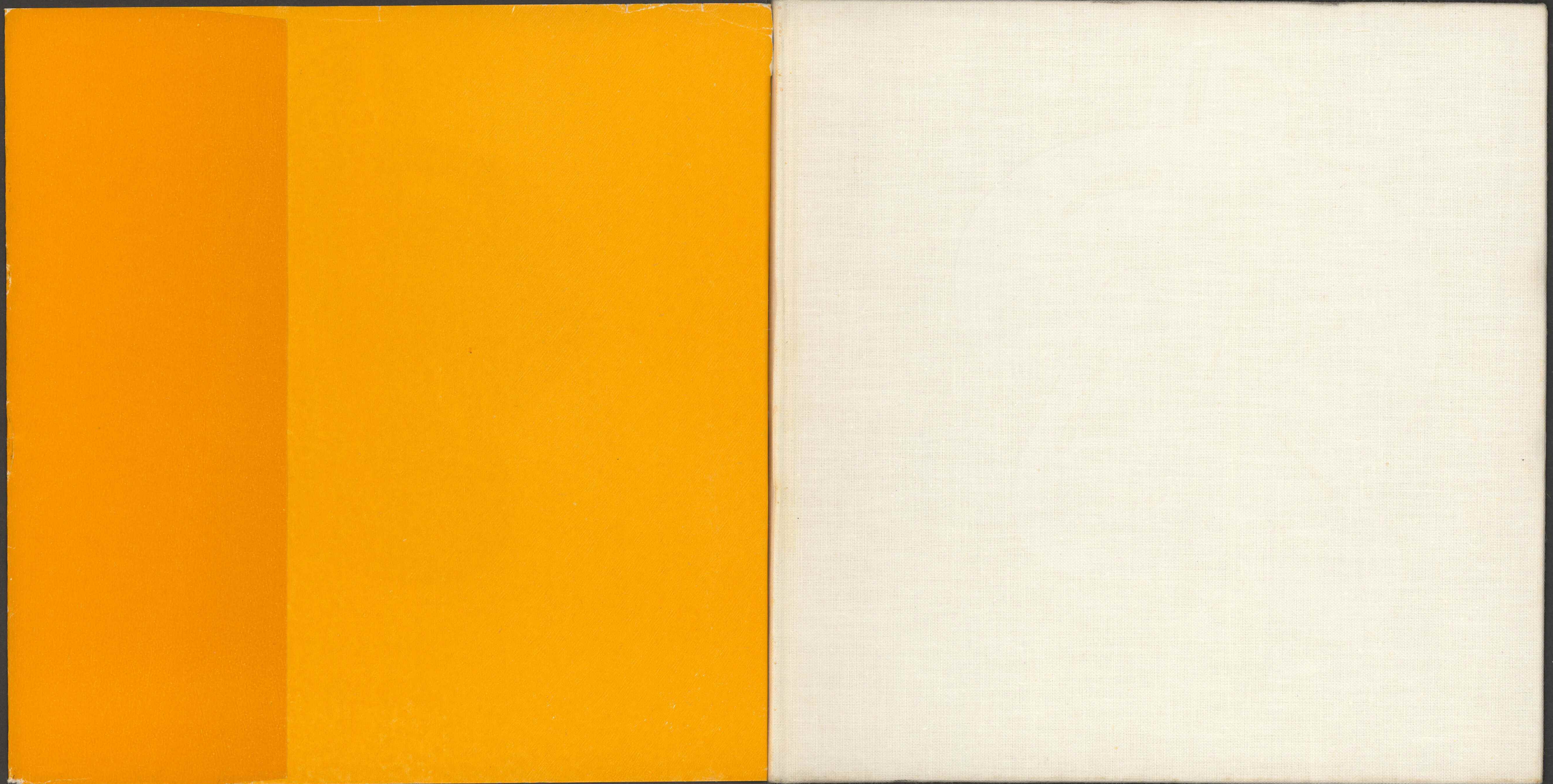
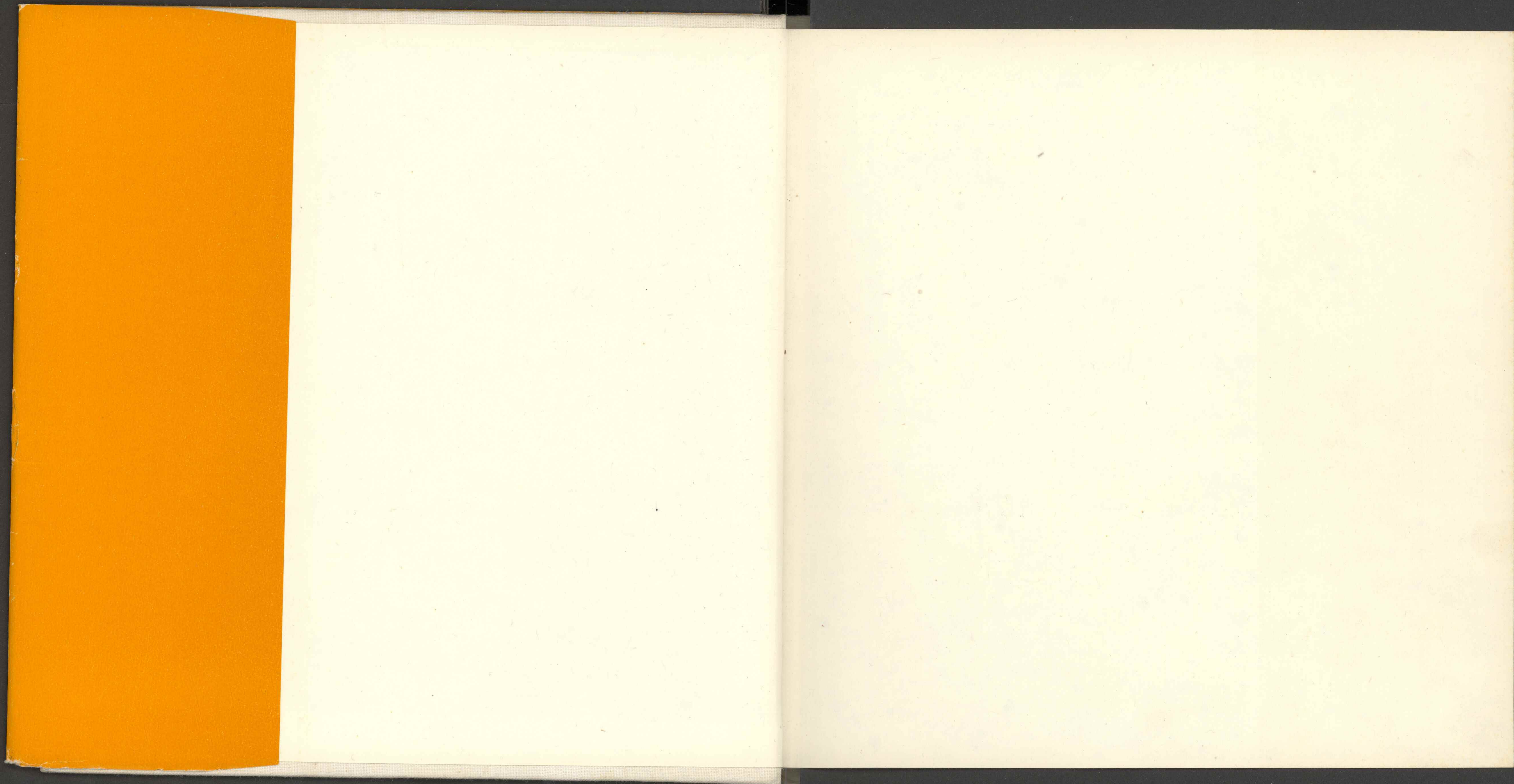

354/1979zach

**TENDENCJE
I OSOBOWOŚCI
1974/79**

Ministerstwo Kultury i Sztuki
Związek Polskich Artystów Plastyków
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych

Tendencje i osobowości 1974-1979
Ogólnopolska wystawa rzeźby w XXXV-lecie PRL

sierpień 1979
Warszawa „Zachęta” plac Małachowskiego 3

RADA PROGRAMOWA I JURY

PRZEWODNICZĄCY

Władysław Frycz

CZŁONKOWIE

Jerzy Boroń
Zofia Demkowska
Bogusław Gabrys
Jadwiga Janus
Anna Krzymańska
Józef Marek
Janusz Przewoźny
Edward Sitek
Józef Stasiński
Karol Tchorek
Mieczysław Welter

KOMISARZ WYSTAWY

Mieczysław Welter

Przed wystawą

Na rozstaju różnych dróg i prób poszukiwań form kształtowania oblicza rzeźby polskiej, poszukiwań sukcesu i uznania osobistego przez samych twórców, usytuowane jest miejsce tej wystawy. Mówiąc o rozstaju, przekonany jestem, że pewne rozbieżności przypadkowe i wynikające z koncepcji tzw. scenariuszowego kształtowania wielu wystaw i opinii o sztuce polskiej w ostatecznym efekcie niezwykle komplikują obecnie przedstawienie rzetelne obrazu rzeźby polskiej lat 1974—1979.

W okresie przygotowywania wystawy „Tendencje i osobowości” zorganizowano szereg znaczących pokazów. Wspomnieć tu trzeba o wystawie rzeźby polskiej wg scenariusza A. Wojciechowskiego wysłanej do Portugalii, Hiszpanii i Paryża, również scenariuszowej wystawie współczesnej rzeźby polskiej prezentowanej obecnie przez O. Truszyńskiego w Bukareszcie (23 autorów i ponad 80 prac), wystawie medalierstwa polskiego ostatnich lat (800 prac) organizowanej tym razem przez Komisję Medalierską ZPAP również w Bukareszcie, oraz prace przygotowawcze wokół Biennale Małych Form Rzeźbiarskich w Poznaniu. Dodać jeszcze trzeba szereg imprez plenerowych, konkursów, wystaw i realizacji na terenie całego kraju.

Rozrastające się ciągle tak w ramach ZPAP jak i poza nim środowisko rzeźbiarskie, nawet w tej węższej, znaczącej artystycznie części, nie da się zamknąć w ramy wąskiej czołówki. Możliwe to było w okresie przedwojennym, gdzie rzeczywiście wąskie stosunkowo grono artystów skupione przy Akademiach walczyło skutecznie o prymat w sztuce tego okresu.

Rada Artystyczna Sekcji Rzeźby odrzuciła koncepcję organizowania wystawy ogólnopolskiej rzeźby wg scenariusza, uznając tę formę jako metodę zbyt subiektywną. Powołano Radę Programową Wystawy, która miała za zadanie programowanie spraw dotyczących organizacji i jurowania materiału. Podyktowane to było również dążeniem do wyeliminowania zarzutu nadmiernej tolerancji i braku selekcji rzeczy słabszych artystycznie, lub mniej znaczących. Metoda surowej selekcji, umożliwiająca jednak udział w wystawie nie tylko członkom ZPAP, lecz także asbolwentom wyższych uczelni artystycznych do których wysłano zaproszenia, gwarantować miała pełny materiał poglądowy. Jak było do przewidzenia, pewna część rzeźbiarzy uzależniająca swój prestiż od udziału w wystawie scenariuszowej, jest nieobecna. Nie wiem tylko, czy wynika to z metody, czy z prostej przyczyny wysłania swych aktualnych prac na wymienione na wstępie wystawy zagraniczne.

Jak wspomniałem, podjęto szereg różnych prób określenia bardzo wąskiej czołówki rzeźby polskiej wg rozmaitych scenariuszowych metod. Hasło podstawowe polityki kulturalnej państwa określające pełną swobodę poszukiwań twórczych, interpretowane jest, jak dotąd, w sposób dowolny i to nie tylko przez piszących felietony i recenzje, lecz także przez wydających oficjalne albumy o rzeźbie polskiej. W tej sytuacji mnożą się próby nie selekcji określonego materiału wg przyjętych metod, lecz w istocie często protekcyjna droga, co wzbudza rozdrażnienie w środowisku twórców. Potwierdzają to przykłady pomijania w publikacjach autorów prac wybitnych i uznanych powszechnie.

Zachodzi bowiem pytanie, jak dokonywać selekcji jakiegokolwiek w momencie w którym odrzucamy, zdawało by się, wszelkie dotychczasowe doświadczenia i próbujemy kształtować sztukę wg nowych koncepcji. Mnogość prób podejmowanych tak w kraju, jak i za granicą, a szczególnie na zachodzie, podlega jednak weryfikacji. W naszej sytuacji natomiast najchętniej weryfikuje się przeważnie pozytywnie zjawiska zauważone i rozreklamowane na Zachodzie. Przytoczyć tu można, choćby ilość kompilacji rzeźbiarskich powszechnych zresztą na całym świecie, zapatrzonych w twórczość Henry Moore'a, którym towarzyszyły akceptacja i uznanie naszej krytyki.

Trudny jest język teoretyczny opisujący dzieło sztuki, bowiem z jednej strony wymaga rzetelnych studiów i znajomości rzeczy w zakresie poszukiwań sztuki abstrakcyjnej, a z drugiej wrażliwości artystycznej z którą się przychodzi na świat lepiej, lub gorzej wyposażonym przez naturę.

Dlatego właśnie najwięcej przypisujemy wagi do słów samych twórców, bo to w niewątpliwy sposób weryfikuje ich własne dzieło. Innych nut plastyki do sprawdzenia fałszywych jej dźwięków dotychczas nie znamy. Wiele sukcesu i uznania zdobywa dzisiaj integracja sztuki, a zwłaszcza sztuka z metryką filozoficzną. Istnieje obecnie na świecie metoda nazwijmy to twórcza — przejawiająca się próbami zaliczenia wszystkiego niemal ze świata nas otaczającego, poprzez autoryzowany dodatek filozoficzny do świata sztuki.

Ciekawym zjawiskiem równoległym jest kult dobrego warsztatu, w jego związku z tym, co wyrasta z najlepszych tradycji. Wydaje się, że pod niewątpliwym urokiem tego kultu jest w dużym stopniu rzeźba polska ostatnich lat. Przyczyny motoryczne tkwiły tu niewątpliwie w rozwoju plenerów rzeźbiarskich i roli jaką tu odegrało Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Istotne są tu dwa ważne etapy: pierwszym było odejście od materiału propozycyjnego, jakim był gips, a w konsekwencji od propozycji do dzieła ostatecznego, drugim, gdzie zaczynają coraz silniej decydować subtelne już różnice, jakie wnoszą wieloletnie kontakty z materiałem. Sztuka bez metryki filozoficznej jest dzisiaj jakby mniej warta, gorzej zazwyczaj jest z tym jej rodowodem, choć bywa, że do zjawisk współczesnej sztuki krytycy nie wahają się dopisywać rodowodów z mitologii greckiej i związków z twórcami renesansu, nawet tej miary, co Michał Anioł.

Działanie rzeźb autorów nieznanymi, czasów również nieznanymi bliżej, bez względu na komentatorów ciekawia, lub dają określone przeżycia. To właśnie jest fenomenem sztuki w jej ponadczasowym działaniu. Nie chciałbym być źle zrozumiany, bo doceniam wszelkie poszukiwania metod, np. Katarzyny Kobro i in., bowiem bez tych poszukiwań nie ma przyszłości sztuki współczesnej, lecz osobiście widzę przyszłość i przeszłość polskiej rzeźby w przeżyciu, jakie poprzez swe dzieło artysta zdoła przekazać drugiemu człowiekowi.

WŁADYSŁAW FRYCZ

Tradycje współczesnej rzeźby polskiej

Mechanizmy kształtowania się współczesnej rzeźby polskiej są nie wyjaśnialne bez odwołania się do okresu dwudziestolecia międzywojennego, a nawet w wielu wypadkach do czasów sięgających daleko w głąb wieku dziewiętnastego.

Stanisławowski klasycyzm, jak i wznosząca się fala romantyzmu w drugiej dekadzie wieku XIX przeciwstawiająca się klasycyzmowi — określają drogi rozwoju tej gałęzi sztuki w Polsce przez wiele dziesiątków lat. W postaci akademizmu klasycyzm przetrwał do lat dziewięćdziesiątych i czasów pierwszej wojny światowej i w szlachetnej postaci syntetyzujących tendencji neoklasycznych powrócił miał w okresie dwudziestolecia między wojnami. Jego refleksy dadzą się odkryć także i w rzeźbie współczesnej. Lata 1829/30 oznaczają punkt zwrotny w dziejach sztuki opierającej się na wzorach antycznych i zwycięstwo tendencji romantycznych przypieczętowane u nas Mickiewiczowską rozprawą skierowaną przeciwko zachowawczym krytykom warszawskim. Tendencje te są zresztą widoczne już wcześniej. Paweł Maliński wznosił w roku 1825 „Pomnik pracy” przy rogatce grochowskiej z okazji ukończenia szosy warszawsko-brzeskiej.

Przedstawił na nim szereg płaskorzeźbionych tablic z panoramą miast i budujących drogę rolników przedstawionych z dokumentalnym realizmem. Było to odstępianie od kanonów klasycyzmu, jednak głównie w przedstawionych motywach, nie w formie w dalszym ciągu traktowanej z umiarem i wyraźnym dążeniem do utrzymania harmonii w całości przedstawianego dzieła poprzez wrażenie spokoju niezupełnie licującego z przedstawianymi faktami przynależnymi już niespokojnej epoce industrializacji i coraz szybszego postępu technicznego. „Romantyzm nie wytworzył bowiem — pisali Władysław Tatarkiewicz i Dariusz Kaczmarzyk — zespołu form plastycznych tak własnych i stałych, jak własnymi i stałymi były formy gotyku, baroku czy klasycyzmu, pozwalające od razu rozpoznać dzieła tych stylów. Romantyzm, zajęty najwięcej sprawami ideologii, mniej był twórczy w dziedzinie formy...” W istocie i klasycyzmowi nieobce były rysy swoistego realizmu, zwłaszcza w portrecie. W drugiej zaś połowie wieku pod wpływem wciąż powracających fal klasycystycznego pojmowania rzeźby można mówić o jej charakterze romantyczno-klasycystycznym. Stylistyczne właściwości tego okresu ilustrują dzieła Andrzeja Prószyńskiego, Piusa Welońskiego, Cypriana Godebskiego, Tadeusza Rygiera a także Antoniego Kurzawy.

W okresie „Młodej Polski” a więc około roku 1890 zaczynają do sztuki polskiej przenikać nowe prądy i tendencje. Na terenie rzeźby najistotniejsze znaczenie miał jednak symbolizm oznaczający zasadniczy zwrot w sferze zainteresowań i impresjonizm będący istotnym wyłomem w systemie klasycystycznych kanonów formalnych. W praktyce bardzo często przenikały się — wspierane jeszcze nasilającymi się przejawami naturalizmu.

Wielkim nauczycielem zwolenników wspomnianego kierunku stał się August Rodin, który wywarł też niemały wpływ na współczesnych, a zwłaszcza na młodsze pokolenie działających wówczas artystów. Napór impresjonizmu widoczny jest wyraźnie w twórczości Konstantego Laszczki. Początkowo realista pełen zaufania do natury — w latach dziewięćdziesiątych zmienia się radykalnie. Mogą o tym świadczyć nawet

tytuły prac: „Nieskończoność” z roku 1897 i nieco późniejsze „Wiara”, „Sceptyk” lub „Wodnik” w sposób oczywisty nawiązujący do rodinowskiego „Myśliciela”. Był autorem często przesłodzonych „biustów” kobiecych rzeźbionych w marmurze i alabastrze oraz pełnych charakteru portretów męskich.

Spośród artystów tego okresu ulegających niekiedy skrajnie pojmanemu impresjonizmowi rzeźbiarskiemu jak Anastazy Lepla lub hołdujących literackiemu symbolizmowi z całym bagażem anegdoty i symbolicznych wątków treściowych jak Bolesław Biegas lub Franciszek Flaum — Laszczka wywarł największy wpływ, zwłaszcza na młodszych nieco artystów poprzez swą praktykę pedagogiczną. Impresjonizm a zwłaszcza symbolizm określa także pierwszy, ważki okres twórczości Xawerego Dunikowskiego.

Próba stworzenia stylu narodowego w oparciu o wartości sztuki ludowej, zwłaszcza sztuki Podhala, realizowana pod koniec ubiegłego wieku przez Stanisława Witkiewicza, a nawiązująca do filozoficzno-estetycznych koncepcji zawartych w „Promethidionie” Norwida — mimo daleko idących modyfikacji i znacznych sukcesów już w okresie dwudziestolecia międzywojennego — na terenie rzeźby miała skutki mało znaczące. Główny przedstawiciel tej orientacji Jan Szczepkowski uzyskał zwłaszcza w płaskorzeźbie rezultaty o uniwersalnym znaczeniu, ale daleko wykraczające poza programowe i ideowe założenia orientacji, z której wyszedł. W dużej mierze zresztą wspomniane osiągnięcia związane są z ostatnim okresem twórczości mieszczącym się w granicach mijającego trzydziestopięcioletniego powojennego.

Data wyznaczająca koniec okresu obejmującego cały niemal wiek XIX i wskazująca początek nowego okresu są lata 1917/18. W dziejach Polski wagę tej daty podkreśla dodatkowo fakt uzyskania niepodległości stwarzający i w dziedzinie sztuki nową sytuację. Załamaniu uległ modernistyczny program „Młodej Polski” genetycznie z poprzednim okresem związany. Dominujące stały się tendencje antagonistyczne w stosunku do dotychczasowych.

Jakkolwiek zarówno przed wymienioną datą, jak i po niej działają w ogromnej większości ci sami artyści — przeobrażeniu uległ charakter ich wypowiedzi. Dunikowski ustalił ostatecznie cechy swego „stylu syntetycznego”, Szczepkowski zdecydowanie zgłosił akces do programu „sztuki stosowanej”, a nieco wcześniej Wittig porzucając „neoromantyczne” pozycje wyjściowe zaprezentował się jako zwolennik neoklasycyzmu. Podobnym torem potoczyła się twórczość Henryka Kuny, Tadeusza Breyera i innych.

Nadchodzące lata dwudzieste charakteryzować się miały dominacją tendencji neoklasycznych w polskiej rzeźbie i wznoszącą się falą poczynań awangardowych.

Pracujący chętnie w kamieniu, głównie marmurze, Edward Wittig w pierwszym okresie twórczości przeszedł, zgodnie z duchem epoki, przez fazę symbolizmu i impresjonizmu traktowanego jednak zawsze z respektem dla podstawowych wartości rzeźbiarskiej bryły. Później z jego nazwiskiem wiąże się początek nowych tendencji, które następnie w dwudziestoleciu międzywojennym miały określić w dużej mierze charakter polskiej rzeźby, zwany nowym klasycyzmem lub neoklasycyzmem rzeźbiarskim. Wittig

wywarł niewątpliwy wpływ na rzeźbiarzy nieco od siebie młodszych, wśród których wybiły się nazwiska Henryka Kuny, Stanisława Rzeckiego i Tadeusza Breyera — długoletniego kierownika katedry rzeźby Akademii warszawskiej.

Pod koniec lat trzydziestych weszło na drogę samodzielnej twórczości pierwsze pokolenie uczniów Tadeusza Breyera — jednak na przeszkodzie do osiągnięcia całkowitej dojrzałości stanęła im wojna i okupacja.

Poczynania zrodzone z ducha awangardy dały znać o sobie w Polsce już na początku drugiego dziesięciolecia wieku XX — we wszystkich swych wiodących odmianach — ekspresjonizmu, futuryzmu i kubizmu. Dwa wymienione jednak na początku związane były przede wszystkim z przemianami na terenie literatury. Wydarzeniem plastycznym stało się zawiązanie stowarzyszenia „Formistów Polskich” w roku 1917. Program „Formizmu” wsparty głównie na dociekaniach typu kubistycznego nie był całkowicie wolny ani od wpływu futuryzmu, ani ekspresjonizmu — czego dowodzą — pierwotna nazwa ugrupowania „Ekspresjoniści Polscy” i późniejsze związki z kręgami bliskimi Stanisławowi Ignacemu Witkiewiczowi i z nim samym. Tak istotny dla kubizmu zachwyt nad sztuką prymitywów miał swój odpowiednik na terenie formizmu w programowych zainteresowaniach sztuką ludową. Widoczne są w twórczości dwu najwybitniejszych rzeźbiarzy formistycznych Zbigniewa Pronaszki i Augusta Zamoyskiego. Charakterystyczne są tutaj zwłaszcza takie prace Pronaszki jak „Akt”, „Muza”, „Madonna” — niestety zniszczone w czasie okupacji przez nazistów. Zamoyski po krótkim okresie formistycznym już w latach trzydziestych okazał się zdecydowanym klasycystą.

W roku 1922 powrócił do kraju wraz z Katarzyną Kobro Władysław Strzemiński, późniejszy teoretyk unizmu, autor „Teorii widzenia” i wielu innych rozpraw teoretycznych poświęconych problemom sztuki współczesnej w tym także rzeźbie. Obydwoje przystąpili do utworzonej w 1924 roku grupy „Blok” przenoszącej na teren Polski idee konstruktywizmu i neoplastycyzmu, podobnie jak i następne powołane stowarzyszenie „Praesens”. Działali tam zajmujący się także i problemami rzeźby i architektury Mieczysław Szczuka i Teresa Żarnowerówna. Najbardziej oryginalna, choć zgodna z bezprzedmiotowym programem wszystkich odmian konstruktywizmu — była tu jednak twórczość Katarzyny Kobro oparta już na teoretycznych podstawach sformułowanych przez Władysława Strzemińskiego.

Bardzo interesująco rozwijał się talent Henryka Wicińskiego — jednego z organizatorów powstałej w roku 1931 „Grupy Krakowskiej” — łączącego elementy sztuki nieprzedstawieniowej, zbliżonej do abstrakcji biologicznej, z dążeniami do ekspresji. W podobnym kierunku, w swej eksperymentalnej rzeźbie, zdawała się zmierzać Maria Jarema.

Po wyzwoleniu kontynuowali swoją działalność przedstawiciele najstarszego pokolenia rzeźbiarzy, których twórczość rozwinęła się i okrzepła jeszcze w okresie modernizmu — Konstanty Laszczka, następnie Xawery Dunikowski i Jan Szczepkowski, a także Stanisław Rzecki.

Właściwe oblicze rzeźby polskiej bieżącego okresu kształtowali już jednak twórcy urodzeni w pierwszych latach wieku XX lub na przełomie wieków.

Byli to ostatni już uczniowie Konstantego Laszczki i pierwsze, liczne pokolenie wychowanków Tadeusza Breyera: Stanisław Popławski, Franciszek Strynkiewicz, Marian Wnuk, Stanisław Horno-Popławski, Józef Trenarowski, Alfons Karny, Karol Tchorek, Franciszek Masiak, Ludwika Nitschowa, a także Jacek Puget i Józef Gosławski.

Klasycyzujące tendencje pierwszych lat powojennych, z silniejszymi niż kiedykolwiek znamionami realizmu, miały niewątpliwie katalizujący wpływ przy przechodzeniu większości rzeźbiarzy, także i młodszego pokolenia, na pozycje sformułowane w programie realizmu socjalistycznego.

Narastające od roku 1948 tendencje do powierzenia sztuce zadania wyrażania idei i polityki kulturalnej państwa, które zresztą sztuka także w różny sposób spełniała i spełnia, interpretowane jednak jednostronnie i traktowane jako główna jej społeczna funkcja — zmieniły układ sił również na terenie plastyki.

W dążeniu do komunikatywności mającej być podstawą jak najszerszego oddziaływania — postulowano jednoznaczność formalnych środków wyrazu powszechnie dostępnych w interpretacji. Za klasyczne wzory uznano dzieła realizmu krytycznego, mającego tę jeszcze dodatkową zaletę, że pozwalał nawiązać do postępowych tradycji społecznych. Realizm socjalistyczny przejmował tę dziewiętnastowieczną spuściznę z całym bagażem pojęciowym, łącznie z postulatem poszukiwania przez sztukę tego co typowe, pojmowanym zresztą dość pragmatystycznie.

Rezultaty polityki wobec sztuki z lat pięćdziesiątych były mniej ewidentne w rzeźbie niż w malarstwie. We wspomnianym okresie zakończonym wystawą „Przeciw wojnie i faszyzmowi” w warszawskim „Arsenale” w roku 1955 — działali wszyscy właściwie wymienieni wyżej artyści, a także ich kontynuatorzy i wychowankowie. Ich sztuka ukształtowana na tradycjach rzeźbiarskiego klasycyzmu i impresjonizmu, którym nie obce było nawet drobiazgowo studium natury, mogła przy pewnej — dość szerokiej interpretacji — zmieścić się w granicach postulowanych założeń.

Za realizacje charakterystyczne dla tego okresu w dziedzinie rzeźby można uznać takie prace jak: „Żniwiarka”, czy „Matka Beloannisa” Horno-Popławskiego, „Świniarka” Antoniego Kenara, „Rodzina” Franciszka Strynkiewicza, „Lenin” Mariana Wnuka, „Lenino” Jerzego Bandury, „Granica pokoju” Alfreda Wiśniewskiego, „Partyzant” Jerzego Jarnuszkiewicza; powstałe w tym okresie pomniki Strynkiewicza, Franciszka Duszenki, Mariana Wnuka, Ludwika Nitschowej, Horno-Popławskiego, zmonumentalizowane kompozycje „Kopernik” Strynkiewicza, „Walka” Aliny Szapocznikow, „Górnicy” Magdaleny Więcek, grupy figuralne Stanisława Lisowskiego, ustawiona później na Stadionie X-lecia w Warszawie grupa „Sztafeta” Adama Romana; studia głów i popiersia Alfonsa Karnego, Franciszka Masiaka, Adama Smolany, Zofii Woźnej a także Jacka Pugeta i mimo całej odrębności postawy ich autora — niektóre głowy Xawerego Dunikowskiego.

Po roku 1955 do głosu doszedł przede wszystkim specyficznie pojęty ekspresjonizm, często brutalny w formie i obliczony na wstrząśnięcie widzom, niekiedy nie pozbawiony cech surrealistycznego widzenia świata. Rychło też nastąpiła gwałtowna polaryzacja postaw, pojawiły się próby

najbardziej skrajnie pojętych poczynań i eksperymentów. Zgodnie z ofensywą sztuki informel na całym świecie w latach pięćdziesiątych i w Polsce zjawily się podobne tendencje — na tle dotychczasowego stanu rzeczy przebiegające w sposób tym bardziej wyrazisty. Ekspresjonistyczno-nadrealistyczna tendencja mająca w swym rodowodzie doświadczenia rozległe i zróżnicowane — wiodące w równym stopniu do Chadwicka co Césara — musiała spowodować wtargnięcie na sale wystawowe metalu już nie w postaci brązowego odlewu, lecz w postaci spawanego żelaza i innych technik dających możliwość eksploracji nie wykorzystanych dotychczas form wyrazowych. Wiążą się z tym kierunkiem działania nazwiska Jerzego Jarnuszkiewicza, Władysława Dariusza Frycka, Krystiana Jarnuszkiewicza, Macieja Szańkowskiego, Magdaleny Więcek, Antoniego Hajdeckiego, Anny Kamińskiej-Łapińskiej, Juliana Boss-Gosławskiego, Henryka Wróblewskiego i innych.

Współpraca z przemysłem dała nowe możliwości realizacyjne. Przykładem może być Biennale Form Przestrzennych w Elblągu, gdzie powstało kilkadziesiąt obiektów wykonanych w metalu. Ewolowały one w stronę zgeometryzowanej abstrakcji, noszącej niekiedy miano wizualizmu. Impreza zdominowana była przez twórców różnych specjalności i mniejszość stanowili rzeźbiarze. Zainaugurowane w roku 1967 „Spotkania rzeźbiarskie”, odbywające się pod patronatem różnych zakładów pracy w różnych miejscowościach, spopularyzowały ideę pracy w plenerze w rozmaitych materiałach od kamienia i ceramiki po drewno. Warszawskie Biennale Rzeźby w Metalu było próbą zainteresowania szerszego kręgu specjalistów rzeźbiarzy tym ciągle zbyt mało docenianym tworzywem. Jego efektem było utworzenie stałej ekspozycji przy ulicy Kasprzaka i w Parku Sowińskiego na Woli.

Po roku 1966 pojawiła się zwłaszcza wśród rzeźbiarzy związanych ze środowiskiem warszawskim tendencja do daleko idącej deformacji, ze skłonnością do katastroficznej wizji świata niosącej zresztą duży ładunek emocji. Świadczą o tym nawet same tytuły powstałych wówczas prac „Ekshumowany”, „Kadłuby” i tym podobne powstałych w pracowniach Aliny Szapocznikow, Magdaleny Więcek, Jerzego Jarnuszkiewicza i w pewnym stopniu Aliny Ślesińskiej.

Zwarte formy — nawiązujące jakby do idei Brancusiego — znaleźć można w pracach z tego okresu w twórczości Tadeusza Łodziany, Adama Prockiego, należą tu ażurowe formy kompozycji Tadeusza Siekluckiego, poprzedzające okres eksperymentów z gwoździami, niektóre prace Kazimierza Łukasza Żywuszki i bardziej ekspresyjnie traktowane, zwykle niewielkie w wymiarach rzeźby Anny Kamińskiej-Łapińskiej.

Zupełnie odmiennymi drogami szła twórczość Mariana Kruczka, a zwłaszcza Władysława Hasióra zdecydowanie przekraczając granice nawet niezbyt tradycyjnie pojmowanej rzeźby.

Ważnym elementem współczesności ze względu na stare i silne tradycje w tym zakresie stała się uprawiana przez wielu twórców rzeźba w drewnie. Traktowana bardzo różnie — od przetwarzania tradycji śródziemnomorskich jak przez Adama Smolanę, po skrajnie eksperymentalną jak u Jerzego Beresia. Silny jest tutaj także nurt nawiązujący do tradycji kultury ludowej widoczny u Stanisława Kulona, Stanisława Słoniny i innych.

Wielu artystów nie opuściło w zasadzie terenu rzeźby figuratywnej jak Barbara Zbrożyna czy Bronisław Chromy mimo prób materiałowych i formalnych.

Silny okazał się przecież także nurt wywodzący się z kapitału przeszłości opartego na zaufaniu do porządku natury, stanowiącego podstawę harmonii dzieła sztuki. Zdecydowanie nawiązujący do owego najbardziej stabilnego wciąż ciągu tradycji, jaki łączy mimo wszystko antyk z czasami najnowszy. Tak pojmuję rzeźbę Mieczysław Welter zarówno w portretach jak i w pomnikach, interpretujący tę tradycję znacznie bardziej ekspresyjnie Gustaw Zemła, Jan Kucz, Franciszek Duszenko. Wiele z powstałych prac nosi znamiona realizmu lub odchodzi w stronę geometryzacji formy albo szukania możliwości wzmocnienia jej ekspresji.

Można wymienić tu Rajmunda Gruszczyńskiego, Romualda Grodzkiego, Antoniego Kostrzewę, Mirosława Smorczewskiego, Annę Dębską, Józefa Kopczyńskiego, Benedykta Kasznię, Annę Szalast, Edmunda Matuszka, Stanisława Radwańskiego, Sławomira Ostrowskiego, Stanisława Borzęckiego, Józefa Marka, Jana Sieka, Józefa Sękowskiego, Romualda Frejera, twórcę dzieł o monumentalnej wymowie — Mariana Koniecznego. Bardziej jeszcze w stronę ekspresji formy i znaczeń ewoluujących Olgierda Truszyńskiego, Adolfa Ryszkę, Adama Myjaka.

Osobną kartę, wartą wspomnienia, zapisało w dziejach współczesnej rzeźby polskiej medalierstwo uprawiane przez wielu utalentowanych, niekiedy wybitnych artystów. Należą do nich: Józef Gosławski, Zofia Demkowska, Józef Stasiński, Stanisław Sikora, Jerzy Jarnuszkiewicz, Józef Markiewicz, Franciszek Habdas, Wiesław Müldner-Nieckowski, Waław Kowalik, Wiesław Łabędzki, Edmund Majkowski, Rajmund Gruszczyński, Antoni Kostrzewa, Bronisław Chromy, Walentyna Pszeniczna-Chałackiewicz, Józef Kopczyński, Edward Gorol, Wiktoria Czechowska-Antoniewska, Anna Pietrowiec, Wanda Czelkowska.

Trzeba jednak na zakończenie powiedzieć, że mimo ciągle silniejszych wpływów różnych modnych tendencji i kierunków — importowanych z różnych stron świata — rzeźba polska zachowała przecież do końca, wykształcony przez lata charakter — mocno związany z wartościami stworzonymi w przeszłości.

LECH GRABOWSKI

O rzeźbie

Rzeźbę, podobnie jak wszelkie inne twory materialne, określane coraz mniej jasnym terminem „dzieła sztuki”, można rozpatrywać jako teksty kultury, tj. zespoły znaków wyrażone poprzez różne media. Pojęcia „znak” i „zespół znaków” sugerują istnienie przekazu informacyjnego, za pomocą tychże znaków wyrażonego.

Każdy przekaz informacyjny musi być wyrażony za pomocą jakiegoś kodu, a jego oddziaływanie uwarunkowane jest głównie znajomością tego kodu przez odbiorców. Najprostsza myśl wypowiedziana w nieznanym języku będzie niezrozumiała. Toteż każda kultura dążyła do wypracowania zrozumiałego dla swych przedstawicieli kodu znaków plastycznych, komplementarnego wobec języka werbalnego, bo służącego do ukazywania tego, co wymyka się konkretyzacji słownej.

Zasadniczym problemem współczesności jest brak takiego powszechnie zrozumiałego kodu obrazowego, wynikającego z niesłuchanej wielości indywidualnych kodów, równej prawie liczbie osób uważanych lub uważających się za artystów. Czy zatem jesteśmy skazani na niezrozumienie sztuki, wobec niezmierzonej wielości jej języków? Czy nie mają one wspólnego mianownika?

Zastanówmy się jakie strategie ma do wyboru artysta pragnący uzewnętrznić swe przemyślenia i odczucia, uczynić je komunikatywnymi dla otoczenia. Musimy oczywiście przy tym założyć, iż sztuka współczesna chce być rozumiana.

Po pierwsze, może się, mniej lub bardziej kreatywnie, odwoływać do elementów dawnych kodów, najczęściej przedstawieniowych, których pamięć zachowała się jeszcze w społecznej świadomości kulturowej.

Po drugie, może próbować stworzyć nowy kod, możliwie niezależny od wcześniejszych, co jest oczywiście możliwe tylko w pewnych granicach, odwołując się do powszechnych wyobrażeń i skojarzeń, dostarczanych nam przez podświadomość.

Posłużmy się tu analogią lingwistyczną. Wypowiadając słownie jakkolwiek myśl, człowiek świadomie kieruje tylko niewielką częścią samego procesu mowy. Świadomie daje program, realizowany już podświadomie. W ciągu minuty proces mówienia wymaga kilkunastu tysięcy bardzo skomplikowanych czynności, zarówno mięśniowych jak i mózgowych, którymi w żaden sposób nie jesteśmy w stanie kierować świadomie.

Czynności te wykonywane są według utrwalonego schematu, który jest modyfikowany, np. asocjacjami w polu skojarzeń intuicyjnych, nastrojem. W rezultacie jednak otrzymujemy zindywidualizowany dla każdego człowieka, ale niemniej w ogólnych zarysach wspólny wszystkim zestaw pewnych strategii, decydujący o zrozumiałości wypowiedzi słownej.

Analogia lingwistyczna jest tu nieprzypadkowa, choćby dlatego, że jak wykazały badania antropologiczne, moment historyczny, w którym człowiek zaczął wypowiadać swe myśli za pomocą języka gramatycznego, jest

zarazem momentem pojawienia się pierwszych przedstawień plastycznych a zatem początkiem wyrażania myśli znakami plastycznymi. Posuwając analogie dalej możemy stwierdzić, że artysta współczesny pomimo swego często programowego oderwania się od dotychczas ukształtowanych w procesie historycznym kodów plastycznych jest jednak ograniczony w swej swobodzie wyrażania myśli drogą tworzenia znaków plastycznych, ponieważ ma do dyspozycji pewną ograniczoną liczbę strategii wyrazu.

Dlaczego więc sztuka jest mimo tego w swej większej części niezrozumiała? Jakże mechanizmy wytyczają granice komunikatywności?

Odpowiedzi na te pytania należałoby szukać we współczesnej kulturze. Świat, w którym żyjemy, poniechał, prawie całkowicie, myślenia intuicyjnego. Funkcjonowanie współczesnego człowieka oparte jest o doznania w sferze świadomości, operującej rozumowaniem przyczynowo-skutkowym. Do tej właśnie sfery umysłu adresowane są komunikaty przenoszone przez środki masowego przekazu. Informacje te mają charakter pragmatyczny, muszą więc trafiać do odbiorcy jak najprostszą drogą i wywoływać natychmiastową, z góry przewidzianą reakcję. Z tego też względu są upraszczane, poddawane stereotypizacji, naginane do utrwalonych w społeczeństwie konwencji i siłą rzeczy nie skłaniają, bo też nie powinny, do głębszych refleksji. Przyzwyczajeni do języka mass-mediów, stajemy wobec wytworów sztuki bezradni. Pewne funkcje naszego umysłu są stępione lub nawet całkowicie wyłączone. Myślenie intuicyjne, wyobraźnia, te sfery podświadomości, które powodują, iż pewne rzeczy nam się podobają a inne odrzucamy, wszystko to staje się ludziom coraz bardziej obce. Podświadomość ma, jak to zostało wspomniane przy opisie procesu mówienia, ograniczoną możliwość strategii, niemniej jednak jest ich nieskończenie więcej niż wyborów, które dokonujemy na poziomie świadomości.

Świadomość jest określana przez rzeczywistość, przez to co zastane, obiektywnie istniejące. Dowodem, iż nasze myślenie pozostaje przeważnie na tym poziomie, jest szukanie w rzeczywistości odpowiedników znaków plastycznych konstytuujących dzieło sztuki. Jest to szczególnie wyraźne przy odbiorze rzeźby.

Świat jest trójwymiarowy, nasza percepcja wzrokowa oraz kinestazja (poznanie cielesne) są do tego przystosowane. Rzeźba, przez swą trójwymiarowość (wyłączając medale, plakiety itp.) jest jakby bardziej mimetyczna niż inne sztuki plastyczne. Można nawet zaryzykować stwierdzenie, iż abstrakcja jest w tej dziedzinie niemożliwa, zawsze będzie to tylko dążenie do niej.

W takiej sytuacji rodzi się kolejne pytanie — dlaczego rzeźba jest mniej zrozumiała niż inne sztuki?

Aby odpowiedzieć na nie należy sobie uświadomić, iż każdy tekst kultury plastycznej konstytuuje się na trzech poziomach — materiałowym, morfologicznym i poetyckim. W przypadku rzeźby z każdą z tych warstw związane są problemy przestrzeni fizycznej, zmieniające się w procesie

odbioru a więc w czasie i przestrzeni. A zatem sam odbiór kodu plastycznego rzeźb jest trudniejszy niż w przypadku sztuk płaszczyznowych. Wymaga od widza większego zaangażowania, a sama percepcja odbywa się w sposób bardziej zmysłowo złożony. Uzyskany w ten sposób obraz dostarcza większej ilości asocjacji, zawiera więcej punktów niedookreślonych i trudniej dochodzi do konkretyzacji przedmiotu estetycznego. Szczególnie wtedy, gdy widz odwykł od tej formy percepcji. Im bardziej zautomatyzowane i stereotypowe będą nasze reakcje na otaczający nas świat, tym trudniejsze będą dla nas kontakty ze sztuką. „Tylko od człowieka współczesnego zależy „rozbudzenie” owego bezcennego skarbcza jaki w sobie nosi — rozbudzenie obrazów, aby je kontemplować w ich dziewiczości i przejąć ich posłanie” (M. Eliade).

JOANNA KRZEMIŃSKA
MARIUSZ ZIÓLKOWSKI

IAN BAKALARCZYK
Poznań, ul. Sikorskiego 9/8

Ur. 1 X 1909 Kalisz. Studia: Szkoła Sztuk Zdobniczych Poznań i ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby, metaloplastyki i medalierstwa. Od 1945 r. udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, m.in.: I, III OWP, Warszawa 1950, 1954; X lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1953; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Sztuka medalierska w Polsce Ludowej 1945—1965, Wrocław 1966; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; Człowiek i praca w Polsce Ludowej, Warszawa 1967; 25 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Wystawa medalierstwa 1965—1969, Warszawa 1969; Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym, Warszawa 1969; Człowiek i praca, Warszawa 1969; Wystawa medalierstwa współczesnego, Orońsko 1971; Ogólnopolska wystawa małych form rzeźbiarskich, Poznań 1975, 1977; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1975. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Ars Baltica, Visby 1968; Berno, Lucerna 1969; Międzynarodowa wystawa i konkurs medalierstwa, Arezzo 1968, 1968; Międzynarodowa wystawa małych form rzeźbiarskich, Madryt 1970; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Budapeszt 1971; Hawana 1971; Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Helsinki 1973, Kraków 1975; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1976; Praga 1977; Moskwa, Leningrad, Ryga 1978.

* 1. Artur Rubinstein, plakieta brąz, 120×100 mm

JANINA BARCICKA
Warszawa, ul. Bełdan 5/107

Studia: ASP Warszawa, dyplom 1961. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna: Warszawa Galeria Rzeźby 1972. Udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, m.in.: Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; Wystawa rzeźby plenerowej, Opole 1967 — wyróżnienie; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1968, 1976; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; I Ogólnopolskie biennale rzeźby plenerowej, Bytom 1969; Spotkania rzeźbiarskie, Orońsko 1969; Wystawa małych form rzeźbiarskich, Berlin 1973; Wystawa rzeźby, Sopot 1974; Wystawa małych form rzeźbiarskich, Düsseldorf 1977. Zrealizowała rzeźby monumentalne w Mielcu „Requiem”, w Bydgoszczy „Kompozycja przestrzenna”, w Kielcach „Ocalenie”, w Wałbrzychu „Wirująca kometa”, w Świdnicy „Nieskończoność”, w Głogowie „Koncert Chopinowski”.

* 1. Kompozycja x. aluminium, dł. 80

WOJCIECH BARYLSKI
Częstochowa, Al. NMP 36/38 m 4

Ur. 20 VII 1929 Częstochowa. Studia: Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej. Twórczość w dziedzinie grafiki, medalierstwa, malarstwa. W latach 1954—1979 ok. 16 wystaw indywidualnych. Udział w wielu wystawach w kraju, m.in.: XX Wystawa plastyki, Radom 1965; 2 Triennale rysunku, Wrocław 1968; Przeciw wojnie, Lublin 1969; Sport w sztuce, Katowice 1976. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, w wystawach międzynarodowych, m.in.: Wystawa medalierstwa, Mediolan 1973; Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973, Barcelona 1975; Art Show, Montreal 1976 oraz międzynarodowe wystawy ex librisów, Ofmuniec, Hamburg, Budapeszt, Prato, Graz, Como, Barcelona, Helsinki, Senta, Apeldoorn, Lizbona, Ovar, Bruksela, Frederikshavn. Otrzymał szereg nagród na wystawach i w konkursach. Zrealizował wiele tek graficznych, medali, malarstwa ściennego oraz wnętrz.

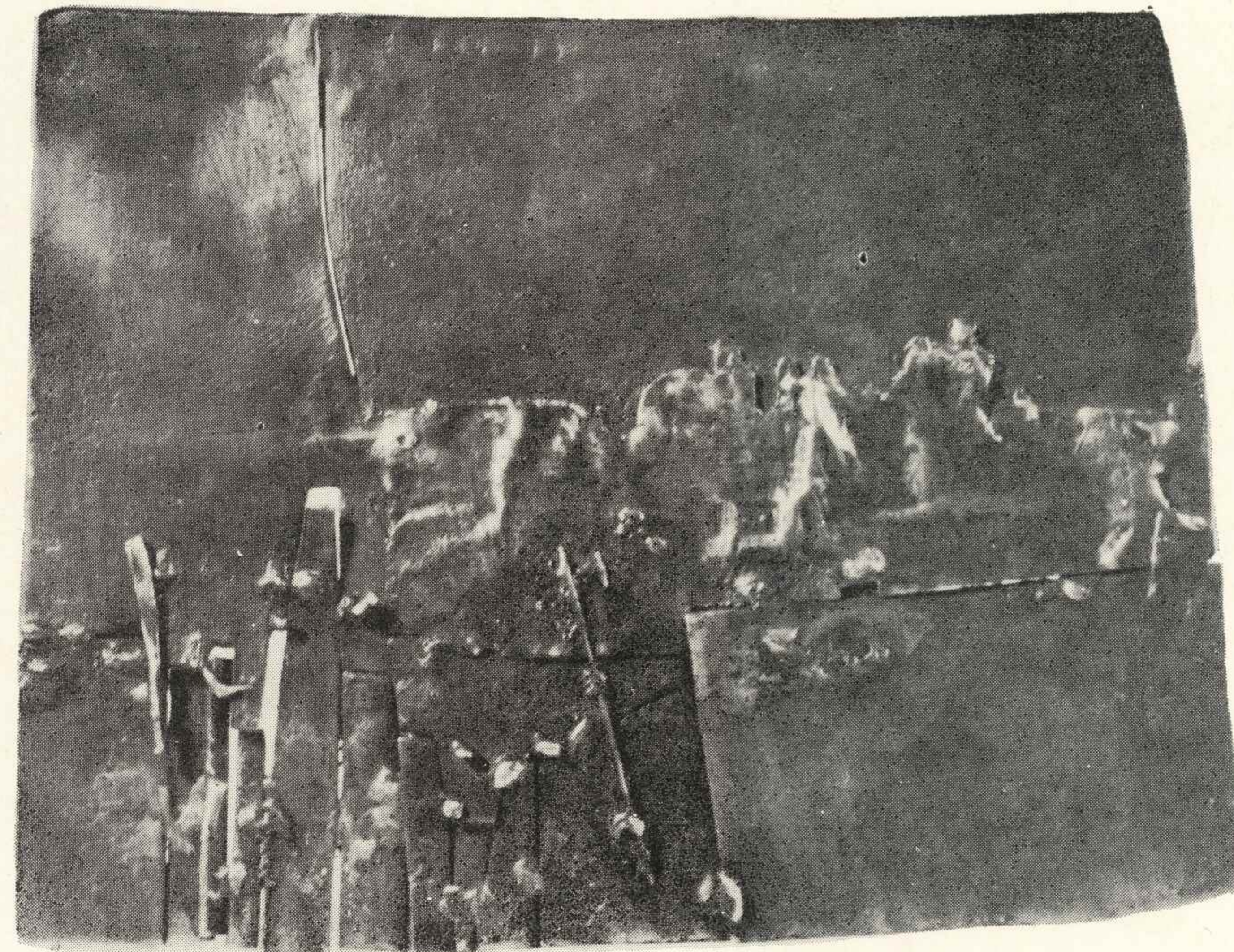
1. XXV-lecie NOT w Częstochowie, 1974
medal bity tombak srebrzony, 60×60 mm, awers i rewers
2. 30 lat PRL i wyzwolenia Częstochowy,
medal bity miedź, 55×55 mm, awers i rewers
3. 40 lat Aeroklubu Częstochowskiego,
medal bity tombak srebrzony, 60×60 mm awers i rewers
4. Za dobrą robotę MPWK w Częstochowie
medal bity tombak, Ø 70 mm, awers i rewers
- * 5. 50 lat MPWK w Częstochowie
medal bity tombak srebrzony, Ø 70 mm, awers i rewers

ZBIGNIEW BEC
Kraków, ul. Chopina 4/7

Ur. 26 II 1944 Chełm Lub. Studia: ASP Kraków, dyplom 1971. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna: Kraków Kramy Dominikańskie 1977. Udział w wystawach m.in.: Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971 — medal; Wystawy Rzeźba roku, Kraków w l. 1972—1978 (1975 — III nagroda, 1976 — nagroda-zakup, 1977 — I nagroda); 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Kraków 74, Warszawa 1974; I Biennale młodych form rzeźbiarskich, Poznań 1977 — medal. Otrzymał I nagrodę w konkursie na międzynarodową statuetkę pokoju; wyróżnienie w konkursie na pomnik Chopina w Londynie, II nagrodę na wystawie Sport w sztuce, Katowice 1976. W 1975 r. — stypendium 2-letnie MKiS. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Sofia: 1974, 1977, Praga 1976, 1977, Brno 1977, Moskwa, Ryga, Leningrad 1978. Udział w wystawach międzynarodowych: Wystawy medalierstwa z okazji Kongresów FIDEM, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1975; Art Show, Montreal 1976; Sport w sztukach pięknych, Madryt 1977. Autor rzeźb plenerowych w Legnicy, Tarnowie, Krakowie.

Z cyklu Przeobrażenia:

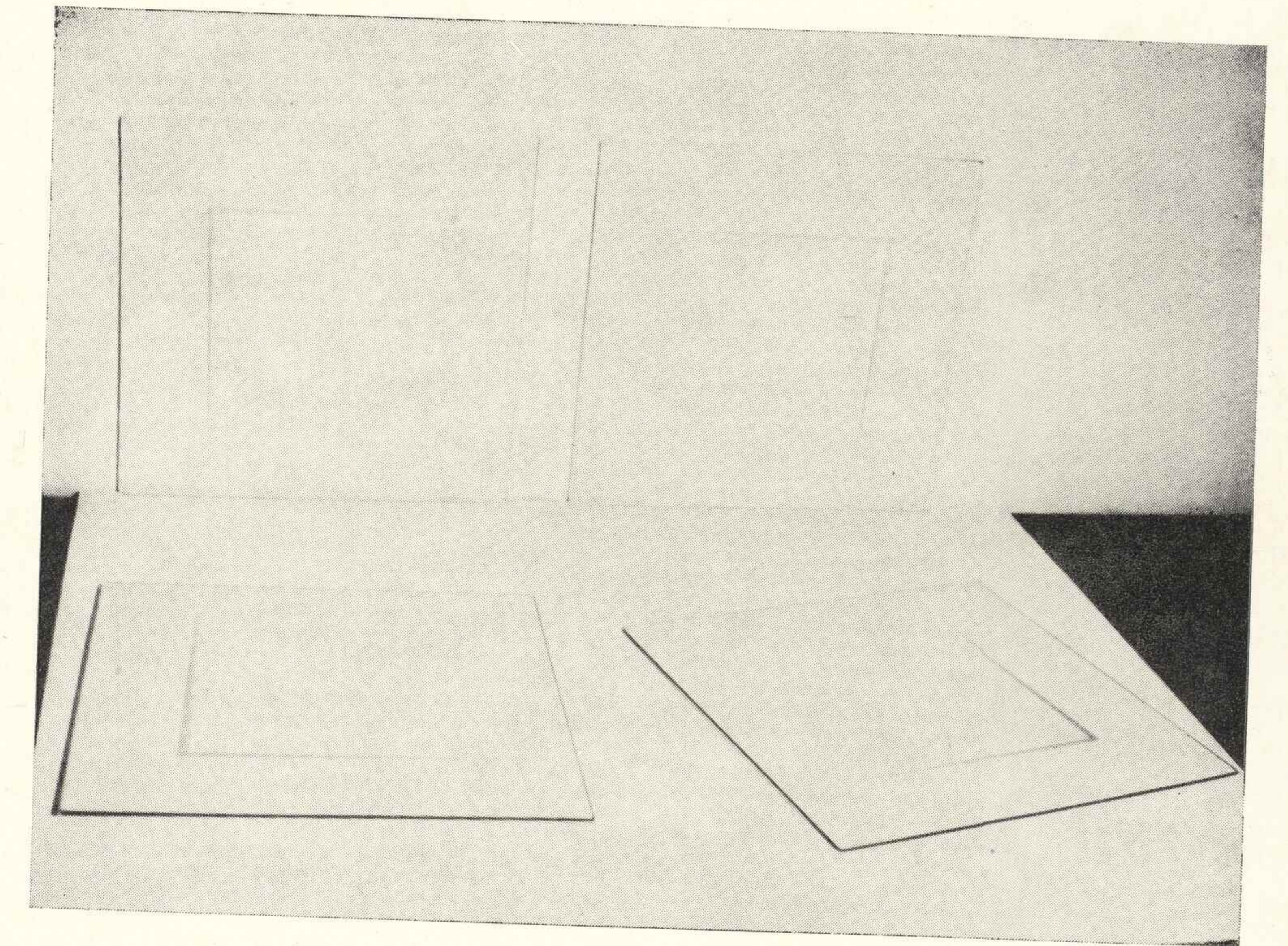
1. Budowla I, 1978, plakieta medal kolor., 138×170 mm
2. Budowla II, 1978, plakieta metal kolor., 133×150 mm
3. Pejzaż B, plakieta metal kolor., 148×160 mm

JAN BERDYSZAK
Poznań, ul. Augustowska 17

Ur. 15 VI 1934 Zawory. Studia: PWSSP Poznań, dyplom 1958. Twórczość w dziedzinie malarstwa, rzeźby, grafiki, scenografii, sztuki efemerycznej. Wystawy indywidualne; m.in.: Poznań BWA 1962, 1963, 1964, 1966, 1968, 1968/69, 1971, 1978; Poznań Muzeum Narodowe 1974; Kraków Krzysztofor 1965, 1969; Warszawa Zachęta 1969, Kordegarda 1977; Londyn Grabowski Gallery 1969; Wrocław Galeria Sztuki Najnowszej 1976; Łódź BWA 1976. Udział w wielu wystawach w kraju i w wystawach sztuki polskiej za granicą oraz międzynarodowych, m.in. rzeźbę eksponował na Ogólnopolskiej wystawie rzeźby, Warszawa 1967; I Festiwalu sztuk pięknych, Warszawa 1966; wystawach rzeźby polskiej w Essen 1970; Wiedniu, Londynie, Sztokholmie 1975; 10 polskich konstruktywistów, Buffalo 1976; rzeźby polskiej, Charlottenborg-Kopenhaga 1978. Nagrody: nagroda m. Poznania i woj. poznańskiego 1965, 1966; wyróżnienie krytyki francuskiej na wystawie artystów zagranicznych — stypendystów Rządu Francuskiego, Paryż 1970; Nagroda III stopnia Ministra Kultury i Sztuki za całokształt twórczości artystycznej, 1971, szereg nagród na wystawach i festiwalach.

1. Całość nie do złożenia, 1977, szkło, 4 elementy à 70×70×8
2. Niedostępna A, szkło, 12×45×45
3. Niedostępna D, szkło, 21×45×45

EWA BEYER-FORMELA
Sopot, ul. Chmielewskiego 8/6

Ur. 8 I 1935 r. w Kartuzach: Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1960. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, m.in.: Salon Okręgu Gdańskiego ZPAP, Sopot 1965, 1967; Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966; Gdański przegląd rzeźby, Gdańsk 1967; Spotkania rzeźbiarskie, Hajnówka 1972, Białystok 1972; 30 lat LWP w plastyce, Warszawa 1973; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1974 — medal; Plener animalistyczny, Gdańsk-Oliwa 1974; I, II Biennale sztuki gdańskiej, Gdańsk 1975, 1977; Wystawa rzeźby w plenerze, Sopot 1976; Wystawa Białystok 1977 — wyróżnienie oraz w 1978 r. wystawy w Grudziądzu i Białymstoku. Od 1972 r. udział w plenerach rzeźbiarskich i w wystawach poplenerowych. Ważniejsze realizacje: rzeźba w granicie dla parku w Sopocie, rzeźba w drewnie dla Grudziądza.

- * 1. Podróż, drewno, dt. 200
- 2. Dwa źródła, marmur, 170

WIESŁAW BIELAK
Kraków, Os. Dąbrowszczaków 2 m 276

Ur. 25 III 1943 r. w Dębnie. Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, m.in.: coroczne uczestnictwo w plenerach rzeźbiarskich; Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971; Malarstwo i rzeźba w XXX-lecie PRL, Kraków 1974; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem, Warszawa 1975; Portret, Kraków 1975; wystawy Najlepsza rzeźba roku, Kraków (w 1970) r. — wyróżnienie). Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Międzynarodowy konkurs ceramiki, Faenza 1970; Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1974; Wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Kraków 1975; międzynarodowe plenery rzeźbiarskie w Orońsku (czterokrotnie); Dortmund 1975; Chicago oraz Szwecja 1978. Nagrody w konkursach: na pomnik W.I. Lenina w Nowej Hucie — wyróżnienie; na pomnik Wł. Broniewskiego w Płocku — wyróżnienie; na rzeźbę plenerową w Nowej Hucie (dwa konkursy, nagrodzono trzy projekty); Sztuka dla Krowadrzy 1976 — nagroda; konkurs na medal XV Walnego Zjazdu ZPAP 1977 — I nagroda i realizacja; konkurs na medal z okazji święta Gazety Południowej, Kraków 1978 — nagroda specjalna. Ważniejsze realizacje: rzeźba plenerowa dla DZBM w Nowej Hucie, dwie rzeźby plenerowe dla SM Hutnik w Krakowie; rzeźby plenerowe w Nowym Sączu i w Myślenicach.

- 1. Kula, gips, 40
- 2. Kompozycja, kamień, 40
- 3. Protest, brąz lany medal, 170 mm
- * 4. Arena, medal brąz lany, 170 mm

BARBARA BIENIULIS-STRYNKIEWICZOWA
Warszawa, ul. J. Dąbrowskiego 84/90 m 26

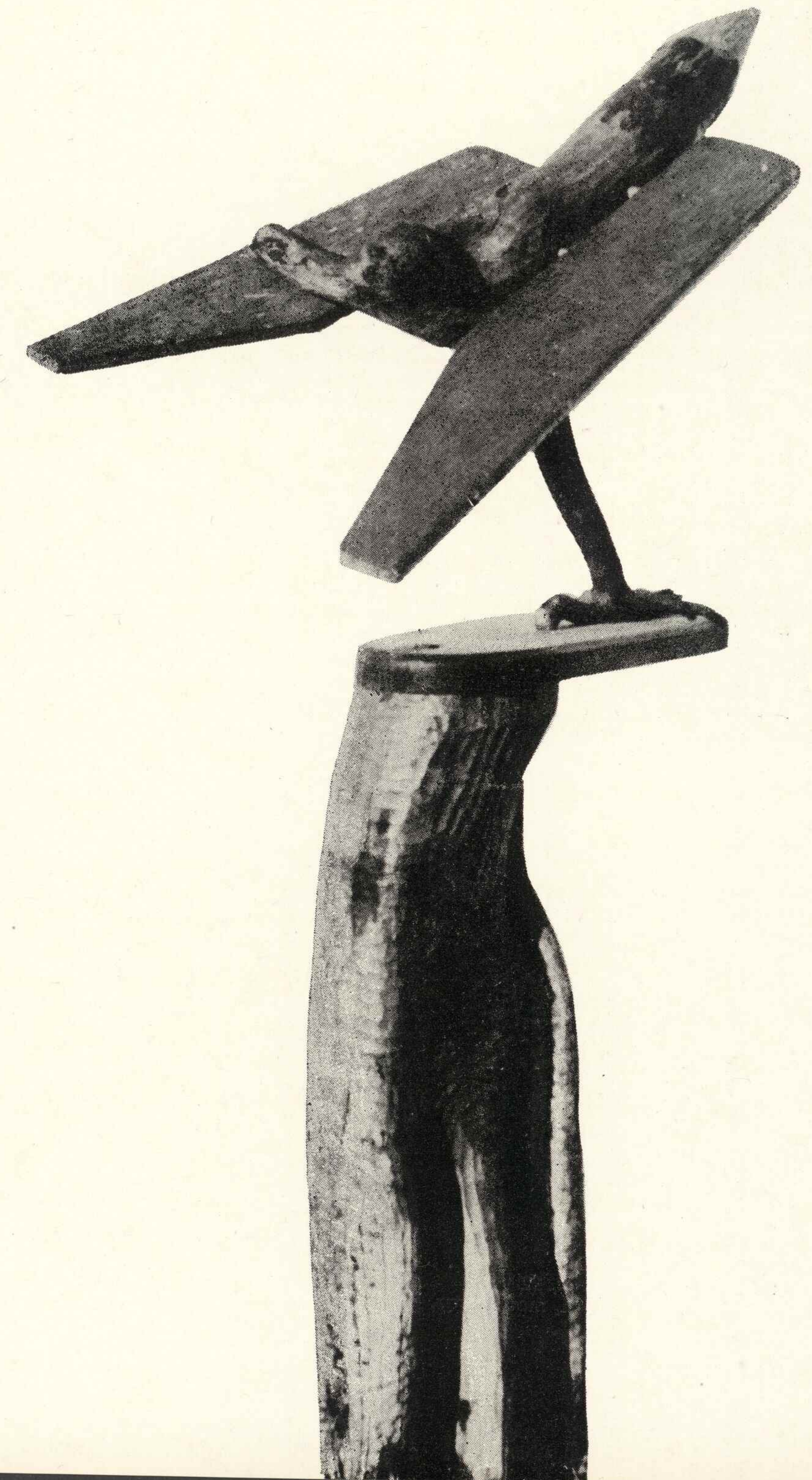
Ur. 1922 Warszawa. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1950. Jako stypendystka Rządu Francuskiego uzupełnia studia w Paryżu w 1948 r. Wystawy indywidualne: Warszawa „Zachęta” 1967, Kordegarda 1971, od 1963 stała wystawa plenerowa w Mogielnicy (wspólnie z F. Strynkiewiczem). Udział w wystawach, m.in.: Plastyki w walce o pokój, Warszawa 1950; I—IV OWP, Warszawa 1950—1954; Rzeźba warszawska, Warszawa 1958; Rzeźba polska, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Warszawa w sztuce, Warszawa 1964 — nagroda; Rzeźba plenerowa, Opole 1965; Orientacje, Warszawa 1966; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966, 1972, 1974; Międzynarodowa wystawa sztuki kobiet, Nancy 1967; Porównania II, Sopot 1967; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — nagroda; Triennale rysunku, Wrocław 1968, 1971, 1974; 25-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973. Udział w konkursach, m.in.: konkurs olimpijski 1952 — I nagroda; konkurs na pomnik Oświęcim-Brzezinka, 1952 — wyróżnienie; na pomnik Bohaterów Warszawy 1957. Współautorka pomnika Partyzanta w Kraśniku (z F. Strynkiewiczem), 1963.

- * 1. Fale, gips, wys. 35
2. Przezrocza rzeźb ze stałej ekspozycji w Mogielnicy

ANTONI BIESZCZAD
Kraków, Al. Krasińskiego 19/5

Ur. 10 III 1915 r. w Niedźwiadzie. Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Limanowa Muzeum Regionalne 1973; Kraków Akademia Medyczna 1976. Udział w wystawach i w konkursach, m.in.: konkurs na najlepszą rzeźbę roku, Kraków 1966 — nagroda, 1968, 1970; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Kraków '74, Warszawa 1974; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977; udział w wystawach poplenerowych w Krakowie, Krynicy, Zakopanem, Łodzi. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Wystawa prac plastyków krakowskich, Szekesfehervar 1970; Międzynarodowe plenery rzeźbiarskie, Hajnówka 1973, 1977 oraz wystawy w Szwecji, Norwegii i USA. Nagrody: Dyplom Honorowy ZO ZPAP w Krakowie, nagroda w konkursie na studzienkę w Krakowie.

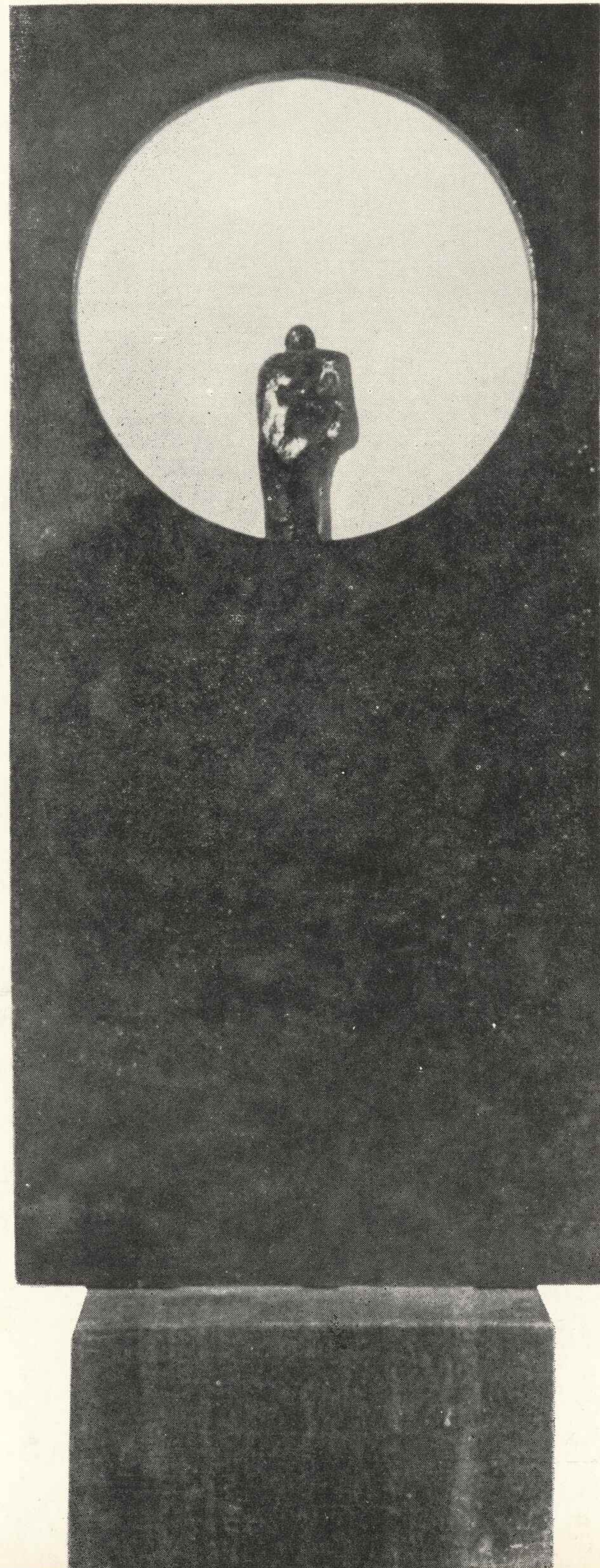

- * 1. Płak, drewno, wys. 210

STANISŁAW BIŻEK

Szczecin, ul. Częstochowska 2/5

Ur. 14 XI 1938 r. w Wierzchowiskach. Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Szczecin BWA 1968, 1974; Goleniów Biblioteka 1974; Szczecin Klub Garnizonowy 1975; Koszalin BWA 1977. Udział w wystawach w kraju, m.in.: III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Małe formy rzeźbiarskie, Poznań 1974; Medalierstwo w XXX-lecie PRL, Wrocław 1974; Współczesne medalierstwo polskie, Rzeszów 1974; XXX wystawa zimowa plastyki, Radom 1975; I Ogólnopolskie biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Udział w wystawach międzynarodowych oraz w wystawach sztuki polskiej za granicą: Wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Kraków 1975; III Międzynarodowe biennale ku czci Dantego, Rawenna 1977; Ryga 1971; Rostock 1970, 1972, 1975; Burgas 1973; Liberec, Praga 1973; Dortmund 1975; Praga 1976, Praga, Brno 1977; Umea 1977; Sofia 1977. Nagrody: konkurs „Piękno Ziemi Szczecińskiej”, Szczecin 1970 — II nagroda; konkurs na medal „Dzieje szczecińskich rodzin w XX wieku”, 1970 — I i II nagroda; konkurs z okazji 35-lecia LWP, Warszawa 1977 — III nagroda; konkurs makroregionu nadmorskiego „Konik morski” 1978 — I nagroda; laureat nagrody artystycznej WRN Szczecin 1972, nagrody III stopnia MON 1974. Ważniejsze realizacje: pomnik żołnierzy radzieckich w Dębnie Lubuskim; pomnik żołnierzy radzieckich i polskich w Kamieniu Pomorskim; współautorstwo pomnika 1000-lecia bitwy pod Cedynią; akcenty rzeźbiarskie na „Szlaku pamięci narodowej I Armii WP” — Stepnica, Przybiernów oraz II Armii WP — Przytoczna; rzeźby plenerowe w Międzyzdrojach, Świnoujściu, Kamieniu Pomorskim, Szczecinie, Legnicy oraz liczne medale.

- * 1. Latarnik, brąz, 25
2. Siła przebiccia, brąz, 22
3. Z cyklu Człowiek I, medal brąz, Ø 140 mm, awers

MARIA STANISŁAWA BOR

Wałbrzych, ul. Długa 55/7

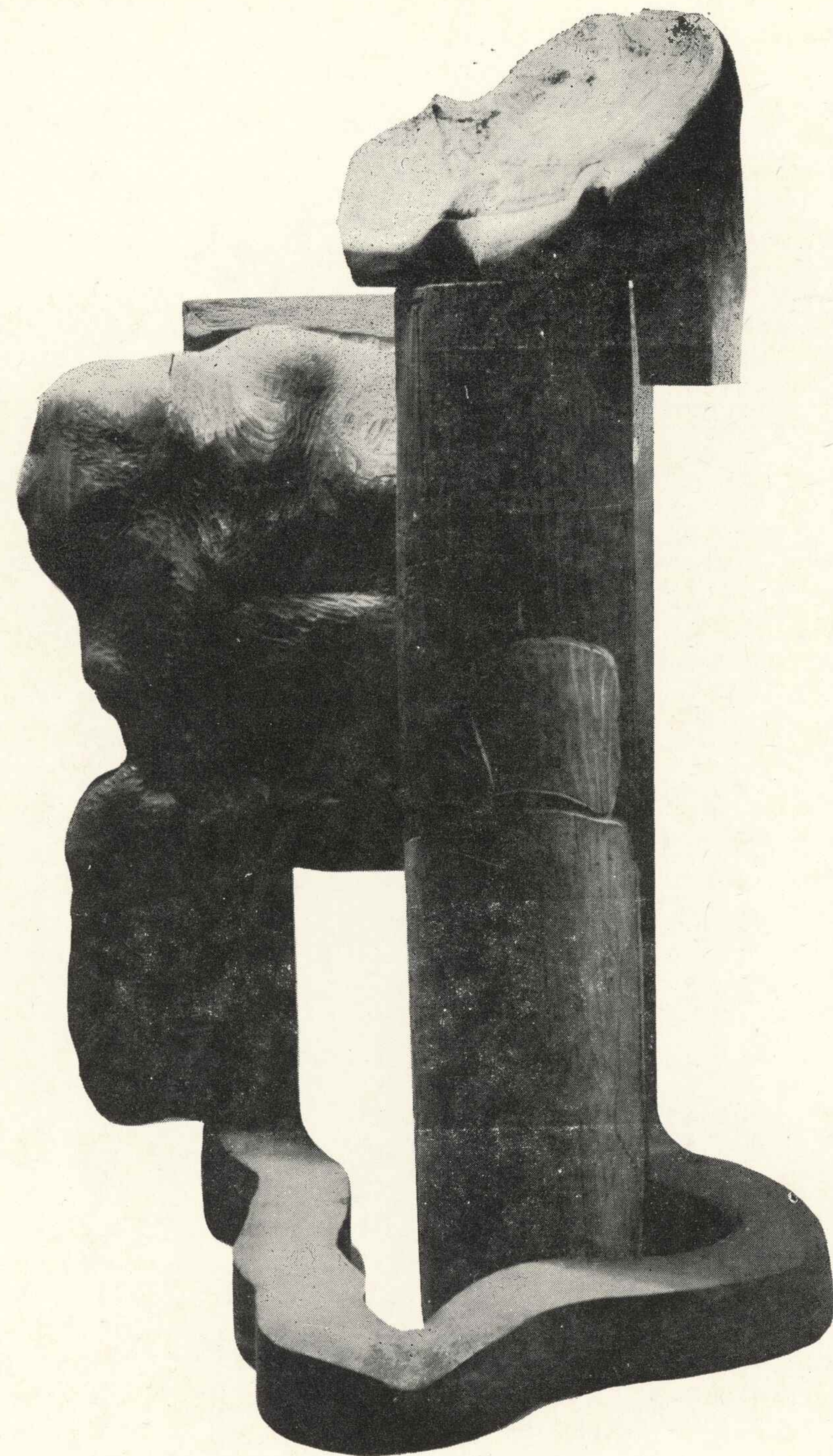
Ur. 11 I 1932. Studia: PWSSP Wrocław i Gdańsk. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Wałbrzych BWA 1969; Wrocław BWA 1971; Wałbrzych KMPiK 1973. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Ogólnopolskie wystawy rzeźby, Warszawa 1967, 1971; Ogólnopolska wystawa szkła i ceramiki w XXV-lecie PRL, Wrocław 1969; Ogólnopolskie wystawy „Przeciw wojnie”, Lublin 1969 — wyróżnienie, 1975 — wyróżnienie; Wrocław '71, Warszawa 1971; Wystawy rzeźby roku Polski Południowej, Kraków 1976, 1977, 1978; wystawy plenerowe: Wrocław, Bolesławiec, Pisz, Olsztyn, Orońsko i in. Udział w wystawach międzynarodowych, m.in.: Tworzywo ceramiczne w sztuce współczesnej Gdańsk 1973; I—III Biennale międzynarodowe ku czci Dantego, Rawenna 1973, 1975, 1977; Międzynarodowa wystawa malarstwa i rzeźby, Amiens 1977. Ważniejsze realizacje: pomnik „Poległym bohaterom II wojny światowej”, Wałbrzych 1977 (nagrada w konkursie); cykl 20 rzeźb „Człowiecze pochodnie”; cykl „Portrety wielkich Polaków”; rzeźby parkowe.

- Z cyklu Człowiecze pochodnie:
* 1. Kariatydy, żeliwo, wys. 120
2. Ikar spadający — poległym lotnikom polskim, żeliwo, 170

STEFAN BORZĘCKI
Kraków, ul. Manifestu Lipcowego 21/8

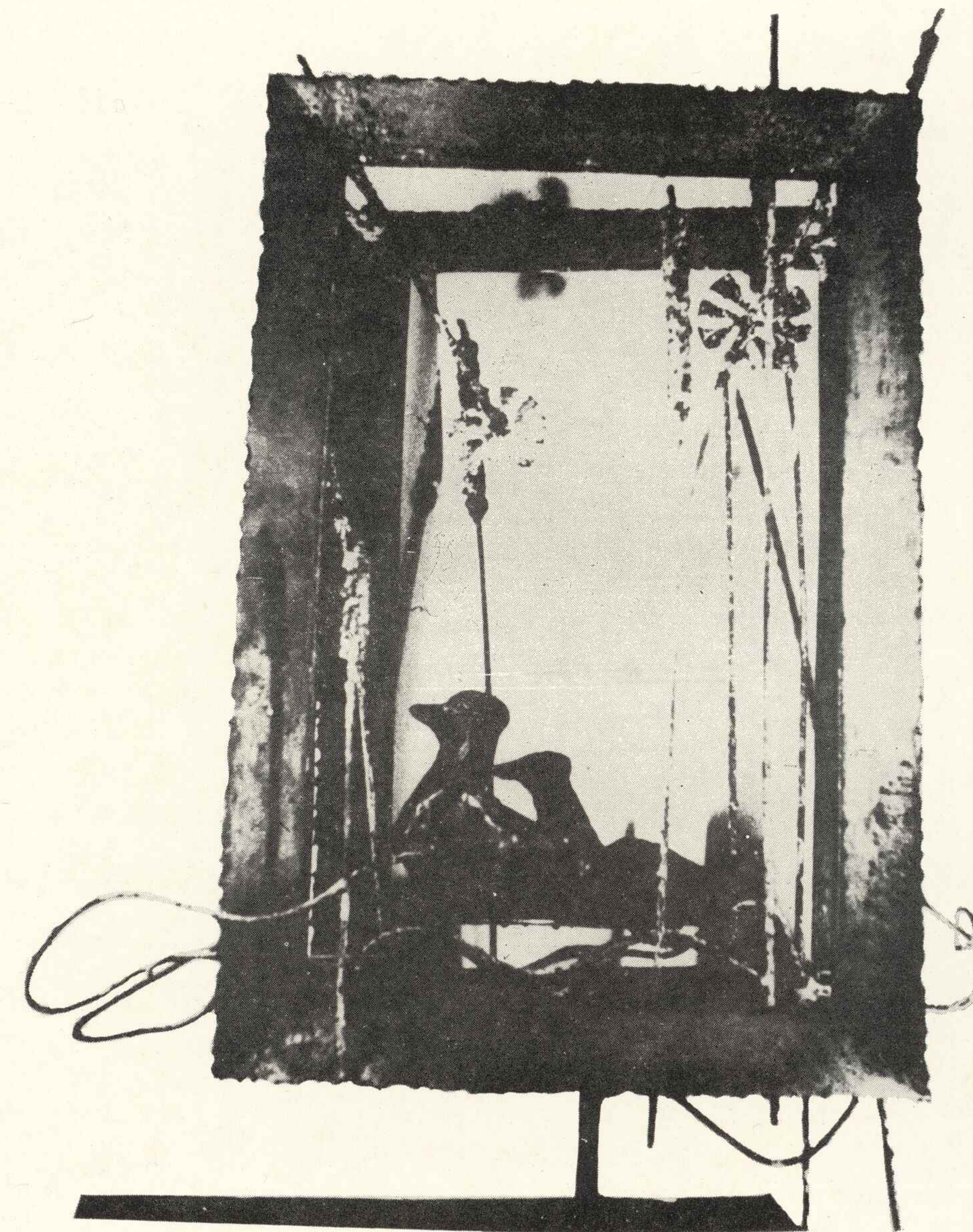
Ur. 1930 Sromowce Niżne. Studia: ASP Kraków, dyplom 1961. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna: Krynica 1968. Udział w wystawach i konkursach, m.in.: Wystawa rzeźby i grafiki w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Rzeźba młodych, Kraków 1966 — nagroda; Konkurs na najlepszą rzeźbę roku, Kraków 1963 — III nagroda; 1966 — III nagroda, 1968, 1970, 1976 — jedna z głównych nagród; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967, 1971; Rzeźba pomnikowa i monumentalna w Polsce Ludowej, Wrocław 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Spotkania krakowskie, Kraków 1973; Konkurs na portret rzeźbiarski W.I. Lenina, Warszawa 1970 — nagroda równorzędna; Kraków 74, Warszawa 1974. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą. Autor rzeźby „Kosmonauta” w Tychach, 1975.

- * 1. Kompozycja z torsem, 1976, drewno polichr., wys. 160
- 2. Podróźni, drewno polichr., wys. 90

MAREK BRZozowski
Warszawa, ul. Broniewskiego 23 m 3

Ur. 24 V 1937 Płock. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa i biżuterii. Wystawy indywidualne: Warszawa Galeria Rzeźby 1970, Galeria Cepelia 1979. Udział w wystawach w kraju: Debiuty absolwentów ASP, Warszawa 1965, 1966; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1970, 1972; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Wystawa poplenerowa CEPELII, Warszawa 1972; Artyści plastycy z kręgu CEPELII, Warszawa 1973 — srebrny medal; Plastyka płocka w XXX-lecie PRL, Płock 1974; Szkło, ceramika, złotnictwo, Warszawa 1974; Wystawa sztuki współczesnej, Płock 1974; Ogólnopolska wystawa architektury wnętrz, Warszawa 1974; Plastyka warszawska, Warszawa 1975; Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977, 1979; Małe formy, tkanina, biżuteria, ceramika, szkło, Warszawa 1977. Za granicą uczestniczył w wystawach małych form srebrnych w Meksyku 1974 — dyplom; Monachium, Chicago 1976; Międzynarodowy konkurs „Pierścień”, Hanau 1978. Ważniejsze realizacje: popiersie Br. Czecha dla szkoły w Aninie; rzeźba plenerowa, Kraków — Nowa Huta.

- * 1. Obraz mazurski, metal, wys. 200

TERESA BRZÓSKIEWICZ
Warszawa, ul. Magiera 25a m 32a

Ur. w Siedlcach. Studia: PWSSP w Sopocie w l. 1947—1950 następnie ASP Warszawa, dyplom 1953. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Cannes 1960; Paryż Galerie Notre-Dame 1961; Warszawa SARP 1961, Galeria Sztuki MDM 1962; Sopot BWA 1964; I kast 1966. Udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych na których otrzymywała nagrody i wyróżnienia. Ważniejsze realizacje: dwie rzeźby w Herning (Dania) 1966; rzeźba plenerowa „Biała małżanna” przed szpitalem w Konstancinie 1968—1969; rzeźba plenerowa „Wisła” w woj. olsztyńskim 1970; rzeźba architektoniczna na elewacji i we wnętrzu Domu Marynarza w Szczecinie 1972; 2 płaskorzeźby we wnętrzu i 5 rzeźb w Ośrodku Rekreacyjnym w Cedzynie k/Kielc 1972; rzeźba plenerowa „Wiosna” przy ul. Międzynarodowej w Warszawie 1976; rzeźba plenerowa „Nurt” w Płocku 1977; „Hymn Warszawianka” — rzeźba plenerowa przed Hutą Warszawa 1978; pomniki nagrobne A. Zelwerowicza, L. Buczkowskiego i Ady Sari na Powązkach w Warszawie.

- * 1. Róża, marmur
2. Sen, marmur

HANNA BRZUSZKIEWICZ
Toruń, ul. Ciasna 7

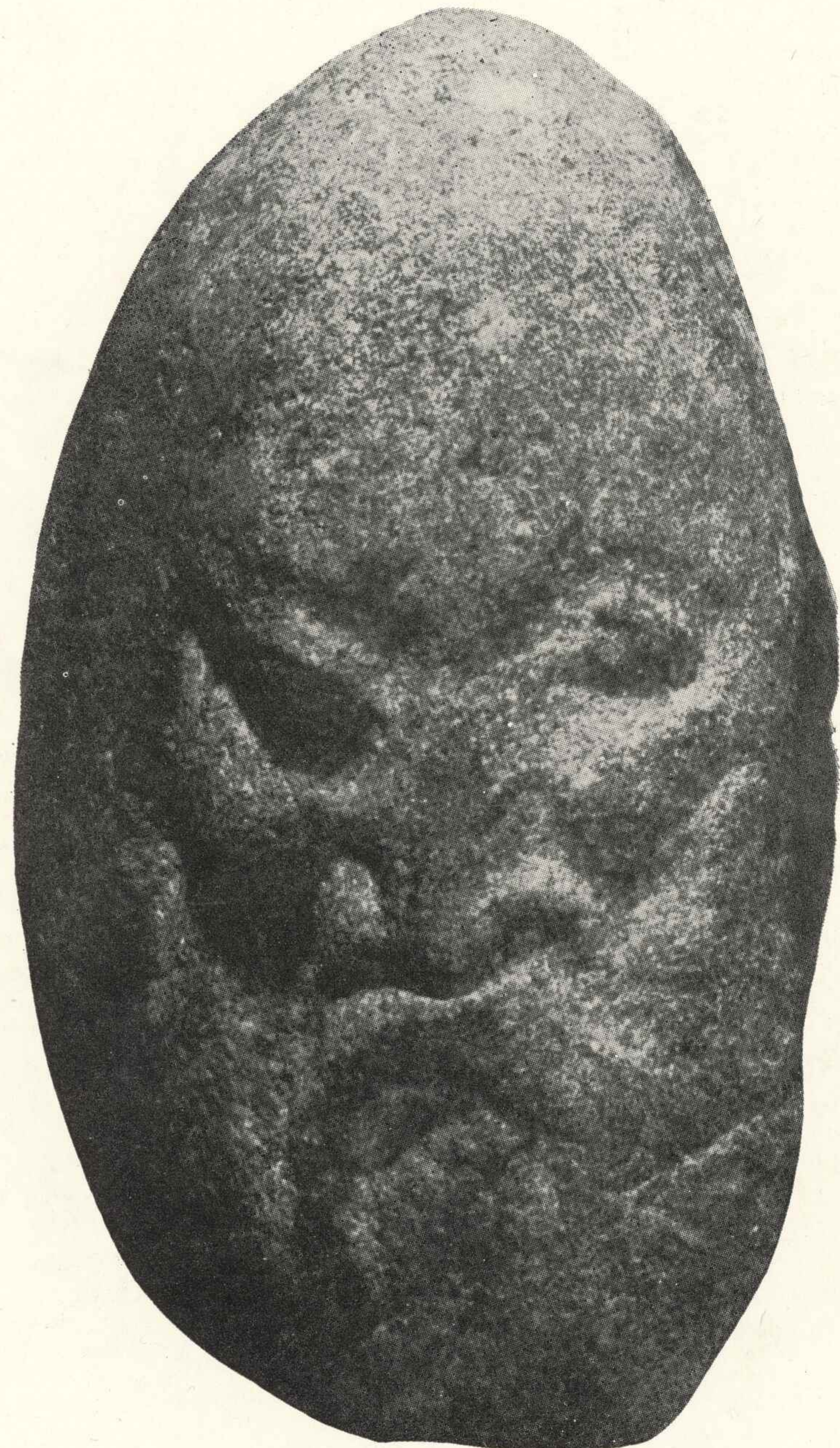
Ur. 1934 Toruń. Studia: Wydział Sztuk Pięknych UMK Toruń oraz PWSSP Gdańsk. Twórczość w dziedzinie rzeźby i ceramiki. Wystawy indywidualne: Toruń BWA 1963,1977; Toruń KMPIK 1972; Grudziądz Muzeum 1971,1972; Kwidzyn Muzeum 1973; Toruń Merinotex 1974; Toruń Muzeum Okręgowe 1977. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966; Sztuka medalierska w Polsce Ludowej 1945—1965, Wrocław 1966; Wystawa ceramiki artystycznej, Wrocław 1969; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1974; Polska Ludowa w rzeźbie, Lublin 1974; Polska płaskorzeźba współczesna, Katowice 1974; Małe formy rzeźbiarskie, Poznań 1974,1977; wystawy poplenerowe — Toruń 1971, Orońsko 1974. Nagrody: Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom 1965 — wyróżnienie; konkurs CEPeLiA na wzory ceramiczne, 1965 — II nagroda; konkurs ceramiki CEPeLiA, Włocławek 1969 — wyróżnienie. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Kanada 1967; Berno, Lucerna 1969; Drezno 1976. Udział w wystawach i konkursach międzynarodowych: Wystawa ceramiki artystycznej, Praga 1962 — srebrny medal (zesp.); konkurs i wystawa ceramiki, Faenza 1965,1969,1971,1974; Pro Tadino Gualdo Tadino 1967, 1968, 1971, 1972; I Biennale ceramiki artystycznej, Vallauris 1968 — srebrny medal (zesp.); Tworzywo ceramiczne w sztuce współczesnej, Sopot 1970,1973,1976; konkurs na rzeźbę ceramiczną dla parku we Florencji, 1976.

- * 1. Kwitnąca galaktyka, kamionka szklwiona, 115×163
2. Epicentrum, kamionka, 110×109
3. Kosmogonia II, kamionka szklwiona, 145×123

VLADIMIR BUICAN
Warszawa, ul. Nowolipie 26a/15

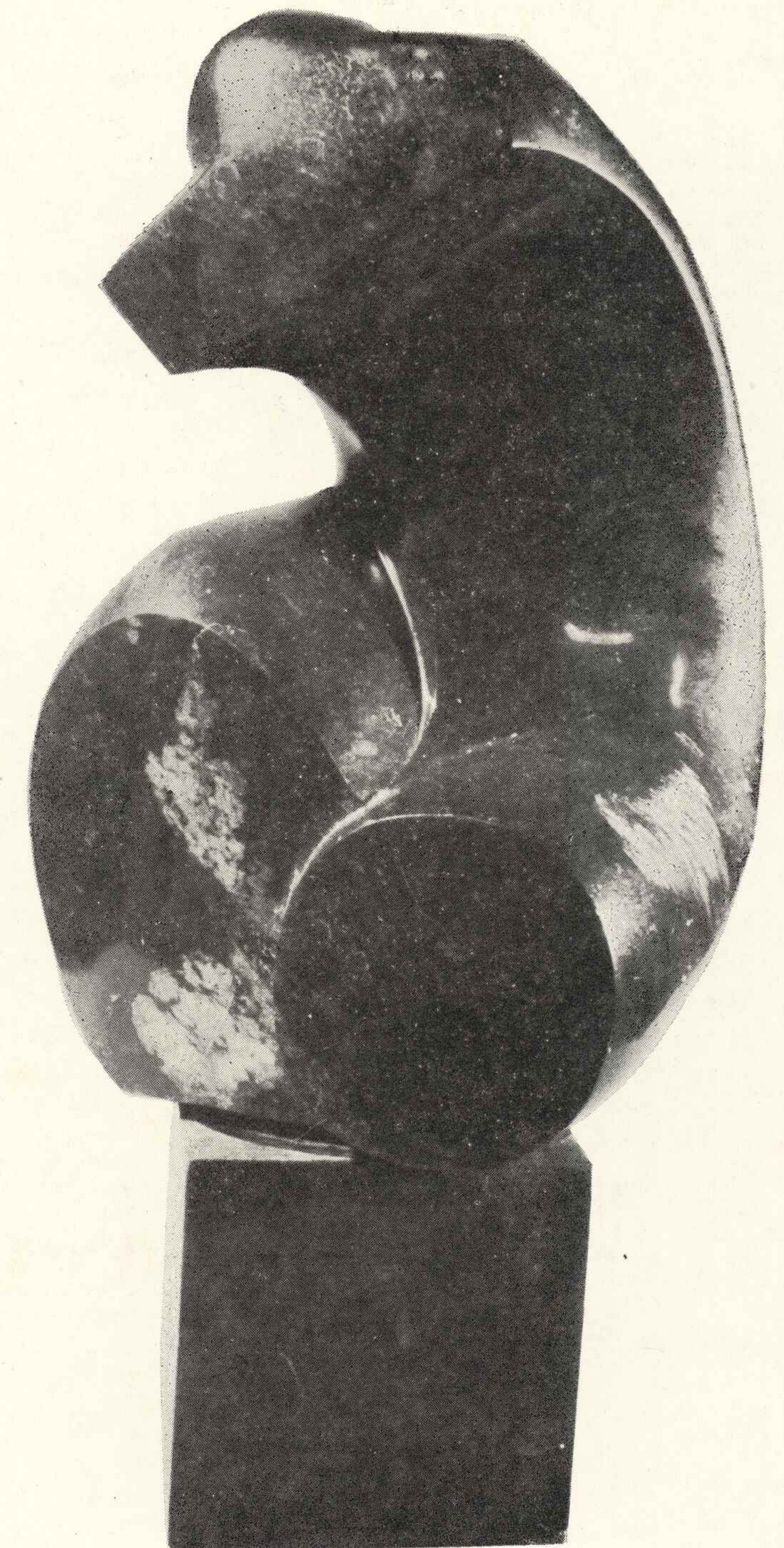
Ur. 29 II 1928 Bukareszt. Studia:
Academie del'Arte Bukareszt, dyplom
Instytutu im. W. Surikowa Moskwa
i w 1958 ASP Kraków. Twórczość
w dziedzinie rzeźby. Wystawa
indywidualna: Wesoła 1964.
Udział w wystawach w kraju,
m.in.: Wystawa rzeźby
w XV-lecie PRL, Warszawa 1961;
20-lecie LWP w twórczości plastycznej,
Warszawa 1963; II Ogólnopolska
wystawa rzeźby, Warszawa 1967;
Człowiek wybitny, Warszawa 1977. Brał
udział w Międzynarodowym konkursie
na medal w Arezzo. Ważniejsze
realizacje: płyta pamiątkowa
w Zakładach Metalowych
w Suchedniowie, rzeźba „Nocny pilot”
dla I Pułku Lotnictwa Myśliwskiego
w Mińsku Maz., „Kościuszko” dla
I Dywizji Piechoty Zmotoryzowanej
im. T. Kościuszki w Wesołej.

- * 1. Scyta, granit, wys. 50
- 2. Dunikowski, 1979, granit, metal,
wys. 135
- 3. Brăcusi, medal brąz, Ø 100 mm

ŁUCJA CETERA
Kraków, ul. Nad Potokiem 6a m 51

Ur. 4 I 1951. Studia: ASP Kraków.
Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział
w wystawie: Rzeźba roku Polski
Południowej, Kraków 1978.

- * 1. Czarny akt, marmur, 40
- 2. Biały akt, marmur, 30

MIECZYŚLAW CHOJNACKI
Poznań, ul. Tarczowa 13 m 1

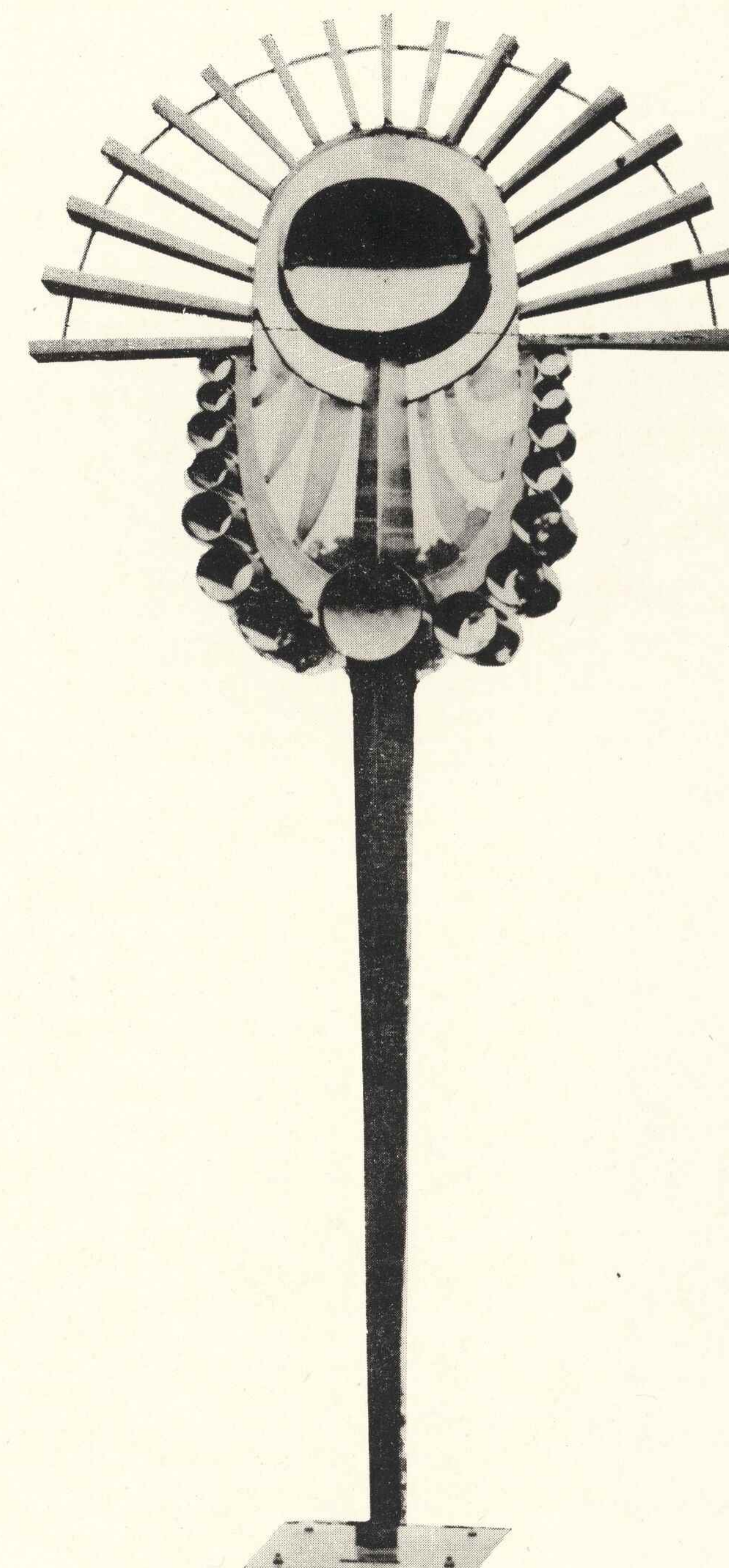
Ur. 13 IV 1926 w Poznaniu. Studia: Wydział Rzeźby w PWSSP w Poznaniu, dyplom 1952. Uprawia rzeźbę, medalierstwo i rysunek. Wystawy indywidualne: Poznań BWA 1964, Klub Garnizonowy Wojsk Lotniczych 1970, Klub fabryki „H. Cegielski” 1978; Warszawa Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej 1978; Monachium 1972; Dover 1974. Liczny udział w wystawach okręgowych, ogólnopolskich, sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: w Paryżu, Rzymie, Berlinie, Rawennie, Oslo, Brnie, wystawa medalierstwa z okazji obchodów 700-lecia urodzin Dantego, Arezzo 1965 — wyróżnienie, wyróżnienie za medal z okazji obchodów Roku Nauki Polskiej; inne wyróżnienia na wystawach i konkursach. Ważniejsze realizacje: pomnik „Neptuna”, Wągrowiec 1974; pomnik Armii Radzieckiej, Wągrowiec 1978.

1. Kormoran, metal spawany, wys. 28
- * 2. Admirał Krzysztof Arciszewski, medal aluminium pat., Ø 200 mm
3. Zygmunt III i Władysław IV Wazowie, medal aluminium pat., 200×170 mm
4. Mayflower, medal brąz, Ø 180 mm

CZESŁAW CIESIELSKI
Gdynia, ul. Cechowa 29

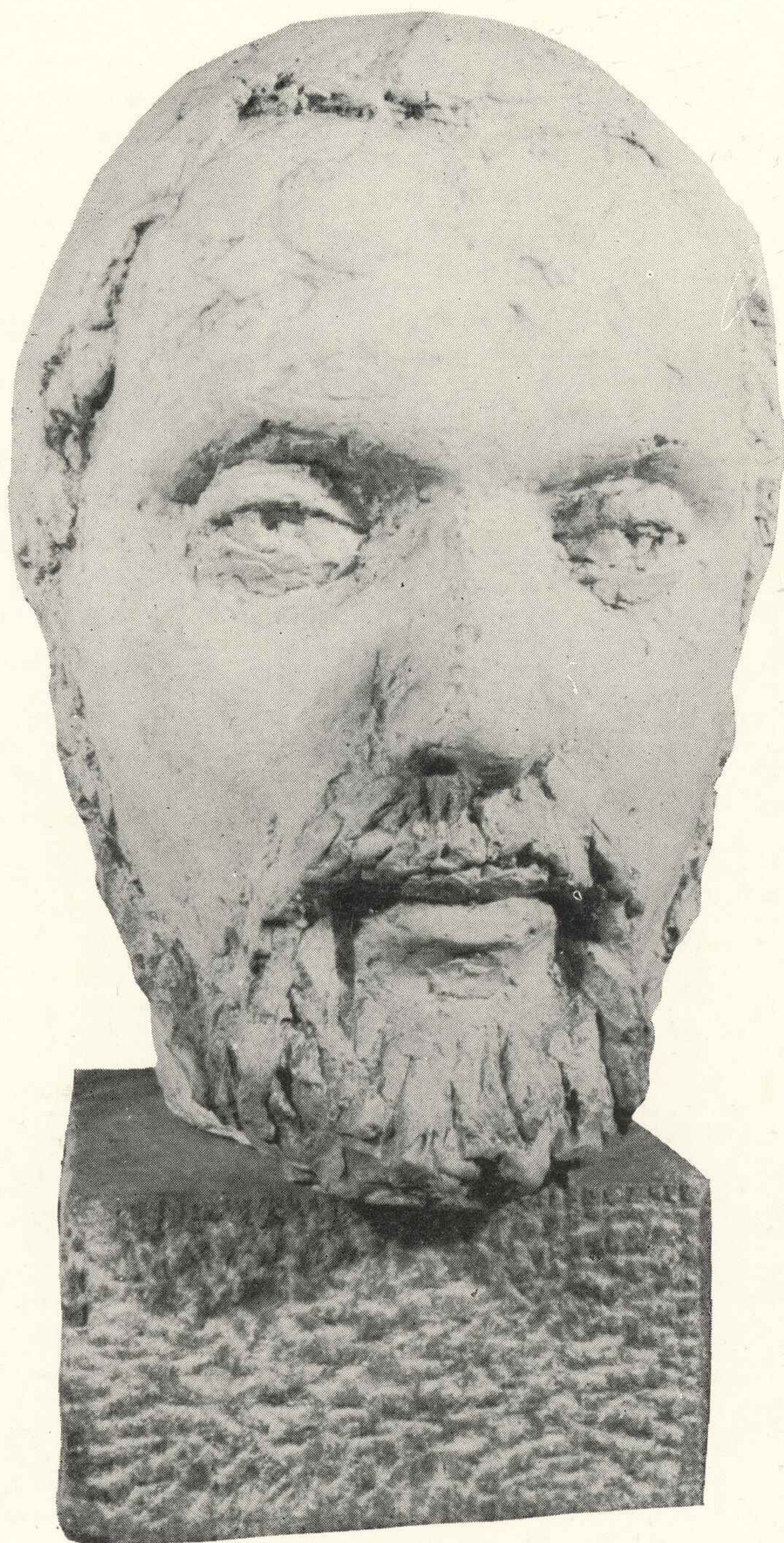
Ur. 21 VI 1933 Komorsk. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1959. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa, pedagogiki. Wystawy indywidualne: Gdynia BWA 1973, 1976. Udział w wystawach, m.in.: Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Festiwal sztuk plastycznych, Sopot 1964; Wystawa rzeźby i grafiki w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Spotkania rzeźbiarskie, Białowieża 1966, Pisz 1970; Porównania 4, Sopot 1971; Rzeźba kameralna, Warszawa 1974. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in. Berlin 1971; Gateshead (W. Brytania) 1970; Oslo 1974; Moskwa Ryga, Leningrad 1978 oraz Czechosłowacja, Bułgaria, USA. Otrzymał wyróżnienie w konkursie na pomnik Walki i męczeństwa społeczeństwa Bydgoszczy w latach okupacji hitlerowskiej. Laureat nagrody woj. gdańskiego, I nagrody w konkursie na fontannę herbową m. Gdyni, wyróżnienia w konkursie na projekt pomnika na Majdanku. Ważniejsze realizacje: rzeźby w Parku w Oliwie, w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdańsku, w Stoczni im. W Lenina w Gdyni, na „Witominie”.

- * 1. Słońce, stal nierdzewna, wys. 400

WIKTORIA CZECHOWSKA-ANTONIEWSKA
Warszawa, ul. Zwycięzców 8/2

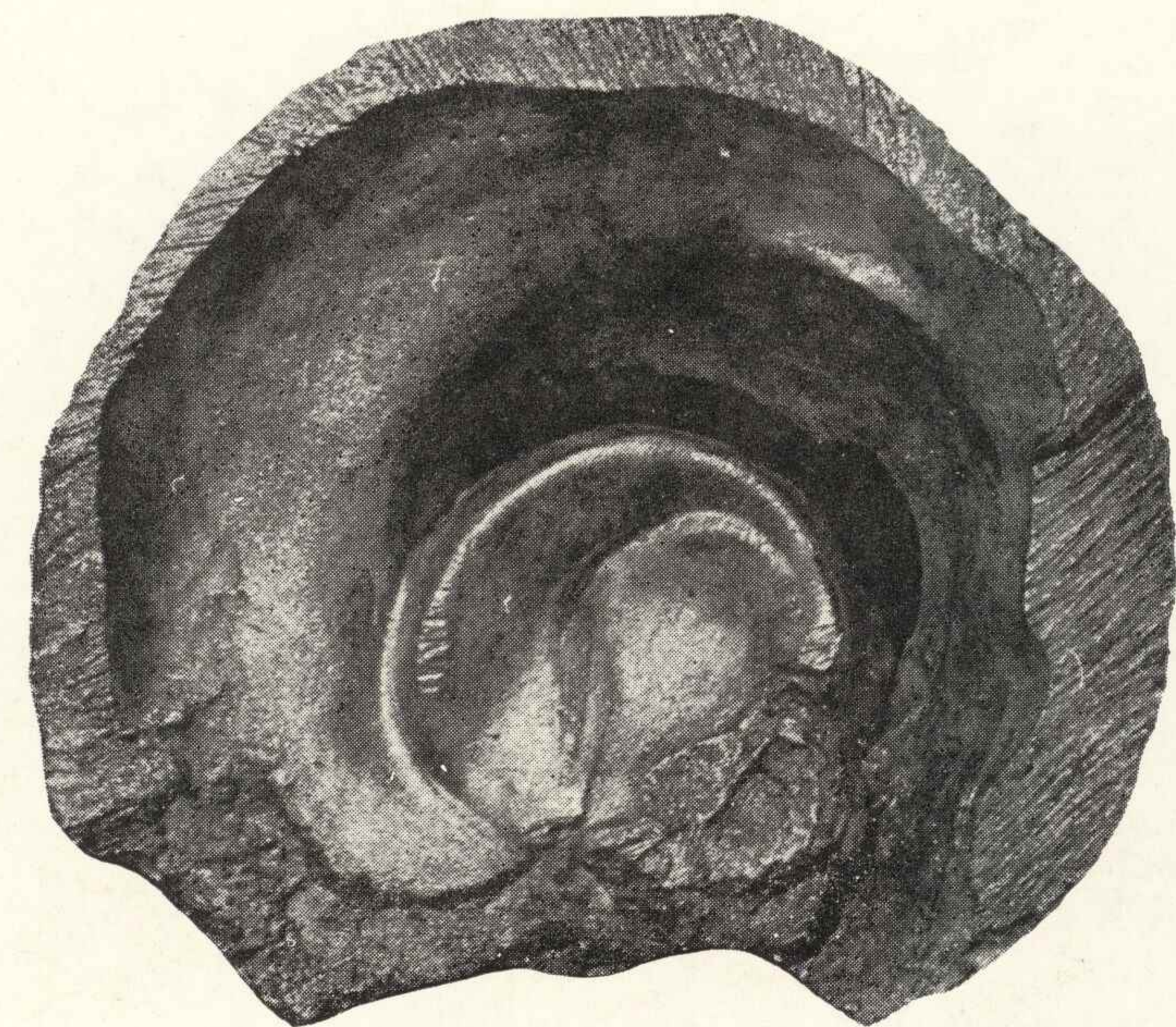
Studia: ASP Warszawa, dyplom 1955. Twórczość w dziedzinie rzeźby portretowej i medalu. Wystawy indywidualne: Warszawa Muzeum Wojska Polskiego 1972; Warszawa Stołeczny Klub Garnizonowy DWP 1977; Wrocław Klub Śląskiego OW 1977; Warszawa Galeria Sztuki DWP 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966, 1968, 1970 — wyróżnienie, 1974; 25-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968; Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym, Warszawa 1969; Ogólnopolska wystawa medalierstwa 1965—1969, Warszawa 1969; Lenin i jego idea, Warszawa 1970; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; 30-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem, Warszawa 1975; 35 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1978 — wyróżnienie. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Berno, Lucerna, Budapeszt, Salzburg 1969; Sofia, Paryż, Hawana 1971; Mediolan, Oslo 1974; Drezno, Budapeszt 1975; Praga 1976; Lipsk, Berlin, Praga, Bratysława, Budapeszt, Sofia 1977; Moskwa, Leningrad, Ryga 1978. Udział w wystawach międzynarodowych: Międzynarodowa wystawa prac kobiet plastyczek, Nancy 1968; Wojskowa wystawa plastyki, Budapeszt 1969; Konkurs na biżuterię, Arezzo, Mediolan Montecatini 1969; 1971 — medal honorowy; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Praga 1969; Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Pro Tadino, Gualdo Tadino 1972; Laureatka wielu nagród i wyróżnień, m.in.: na wystawie Rzeźba warszawska 1945—1958, Warszawa 1958; Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968; W 1974 r. i w 1978 r. otrzymała nagrody III stopnia Ministra Obrony Narodowej.

- * 1. Portret młodego mężczyzny, gips
2. Maria Koszutska, medal brąz lany srebrzony, Ø 210 mm, awers
3. Cykl medali: Bolesław Bierut, Adolf Warski, Julian Leński, tombak pat. bity, Ø 70 mm, awers rewers

ZOFIA DEMKOWSKA
Warszawa, ul. Podwale 19/30

Ur. 14 VII 1925 Ustmedwedica (ZSRR). Studia: ASP Warszawa, dyplom 1952, Wydział Historii Sztuki UW 1958—1959 i Université de Paris 1959—1960. Członek FIDEM. Twórczość w dziedzinie medalierstwa. Wystawy indywidualne: Warszawa Kordegarda 1958, Zachęta 1970, Pałac Lubomirskich 1975; Paryż Musée Monétaire 1960; Poznań Galeria ZPAP 1963; Middlesborough Museum Dorman 1971. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa rzeźby warszawskiej, Warszawa 1958; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; I Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa 1963; Wystawa grafiki i rzeźby w XX-lecie PRL, Warszawa 1965 — nagroda; Sztuka medalierska w Polsce Ludowej, Wrocław 1966; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1968, 1972 — brązowy medal, 1976, 1978; Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym, Warszawa, Berno, Lucerna 1969; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa 1969. Udział w wielu wystawach sztuki polskiej za granicą i w wystawach międzynarodowych, m.in.: Wystawy z okazji kongresów FIDEM, Wiedeń 1959, Haga 1963, Ateny 1966, Paryż 1967, Praga, Bratysława 1969, Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Medalierstwo polskie, włoskie i fińskie, Helsinki, Sztokholm 1967; Kobieta w medalu, Madryt 1968 — nagroda; Konkurs na medal, Arezzo 1970; Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1973 — srebrny medal. Autorka medalionów w Gmachu Sejmu 1952; medalionów i płaskorzeźb w gmachu Teatru Wielkiego w Warszawie 1961. W 1975 r. otrzymała nagrodę II stopnia MKiS; w 1976 r. I nagrodę w konkursie na medal dla RSW Prasa.

- * 1—5. Medale dwustronne z Cyklu słonecznego, brąz, 80×95, 110×70, 100×65, 90×80, 110×80 mm

ALEKSANDER DĘTKOŚ
Bydgoszcz, ul. Przedwiośnie 11

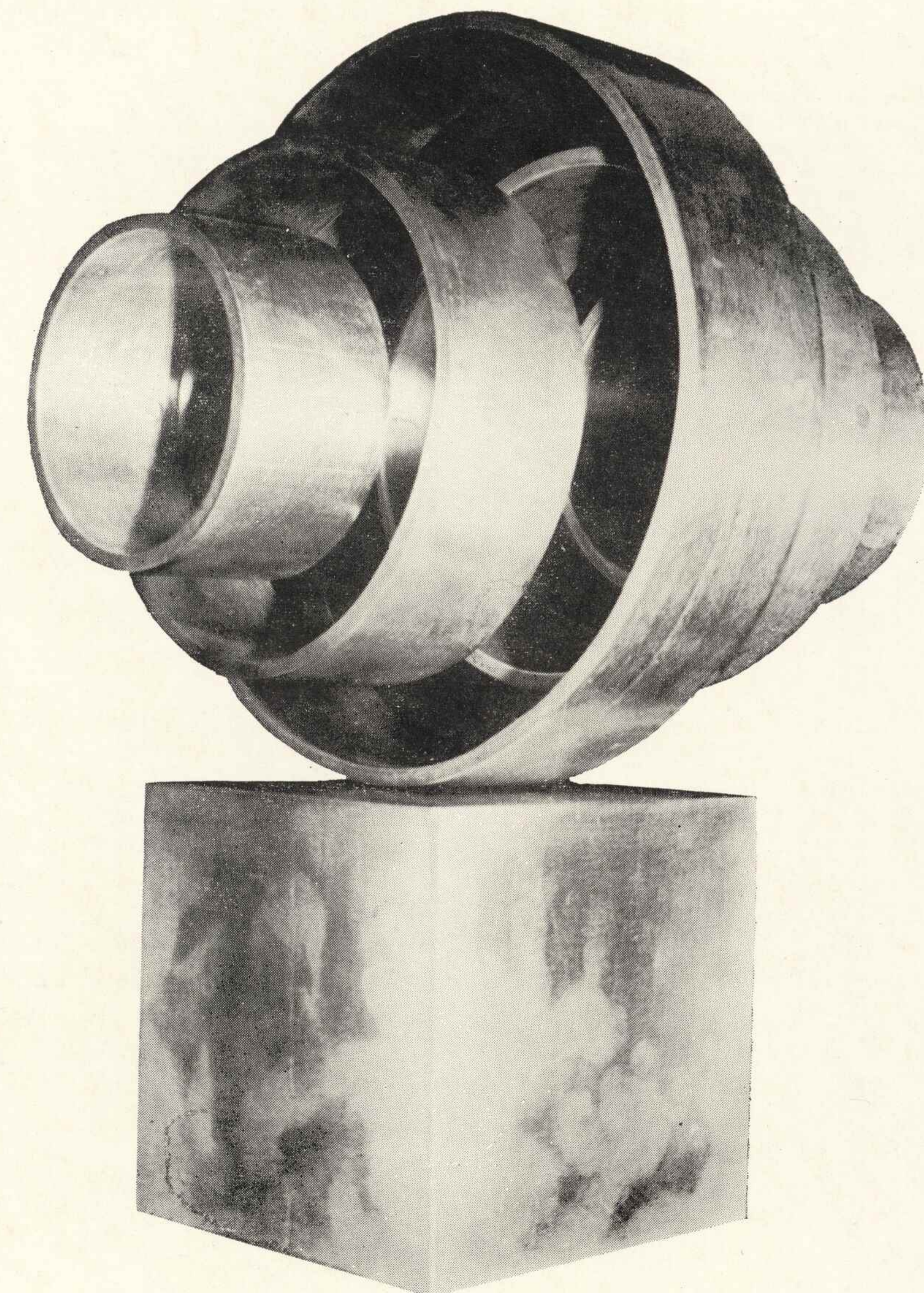
Ur. 2 VII 1939 w Gorlicach. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1966. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: w latach 1977—78 Włocławek BWA, Ciechocinek BWA, Bydgoszcz Galeria PSP, Tuchola Dom Kultury. Udział w wystawach w kraju, m.in. II Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1969; Plastyka woj. bydgoskiego w XXV-lecie PRL, Bydgoszcz 1970; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Kopernik i jego idea, Olsztyn 1973 — I nagroda; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Plastyka na zamówienie społeczne, Warszawa 1975 — II nagroda w konkursie Człowiek; Sport w sztuce, Katowice 1976; Tendencje w plastyce bydgoskiej, Bydgoszcz 1976. Udział w wystawie sztuki polskiej w Moskwie i Berlinie w 1976 oraz w VI Międzynarodowym biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1977. Nagrody: II i III nagroda w konkursie o tematyce Kopernikańskiej, Bydgoszcz 1972; II i III nagroda w konkursie plastycznym z okazji XXX-lecia Ziemi Bydgoskiej, Bydgoszcz 1975; oraz szereg nagród środowiskowych za rzeźby okolicznościowe. Ważniejsze realizacje: rzeźby w Leśnym Parku Kultury i Wypoczynku w Myśliczynie k/Bydgoszczy, formy rzeźbiarskie na Osiedlu Błonie w Bydgoszczy, prace w restauracji „Rybna” w Bydgoszczy, prace plenerowe w Żninie, Biskupinie, Ciechocinku, Tucholi.

* 1. Narodziny ptaka,
sezonowana topola, 140x70

GIOTTO DIMITROW
Konin, ul. Wyzwolenia 7 m 49

Ur. 27 III 1938 w Macedonii (Grecja). Studia: PWSSP Poznań. Twórczość w dziedzinie rzeźby i grafiki. Wystawy indywidualne grafiki — Świebodzin Dom Kultury 1967, Łubsko Dom Kultury 1971, Zielona Góra Dom Kultury 1972. Udział w wystawach w kraju: Salony jesienne, Zielona Góra 1967, 1968, 1969; Wystawa poplenerowa ceramiki, Koło 1975; Wystawa poplenerowa, Huta Aluminium Konin 1976, 1977, 1978; Wystawa poplenerowa pleneru wikliniarskiego, Poznań 1978.

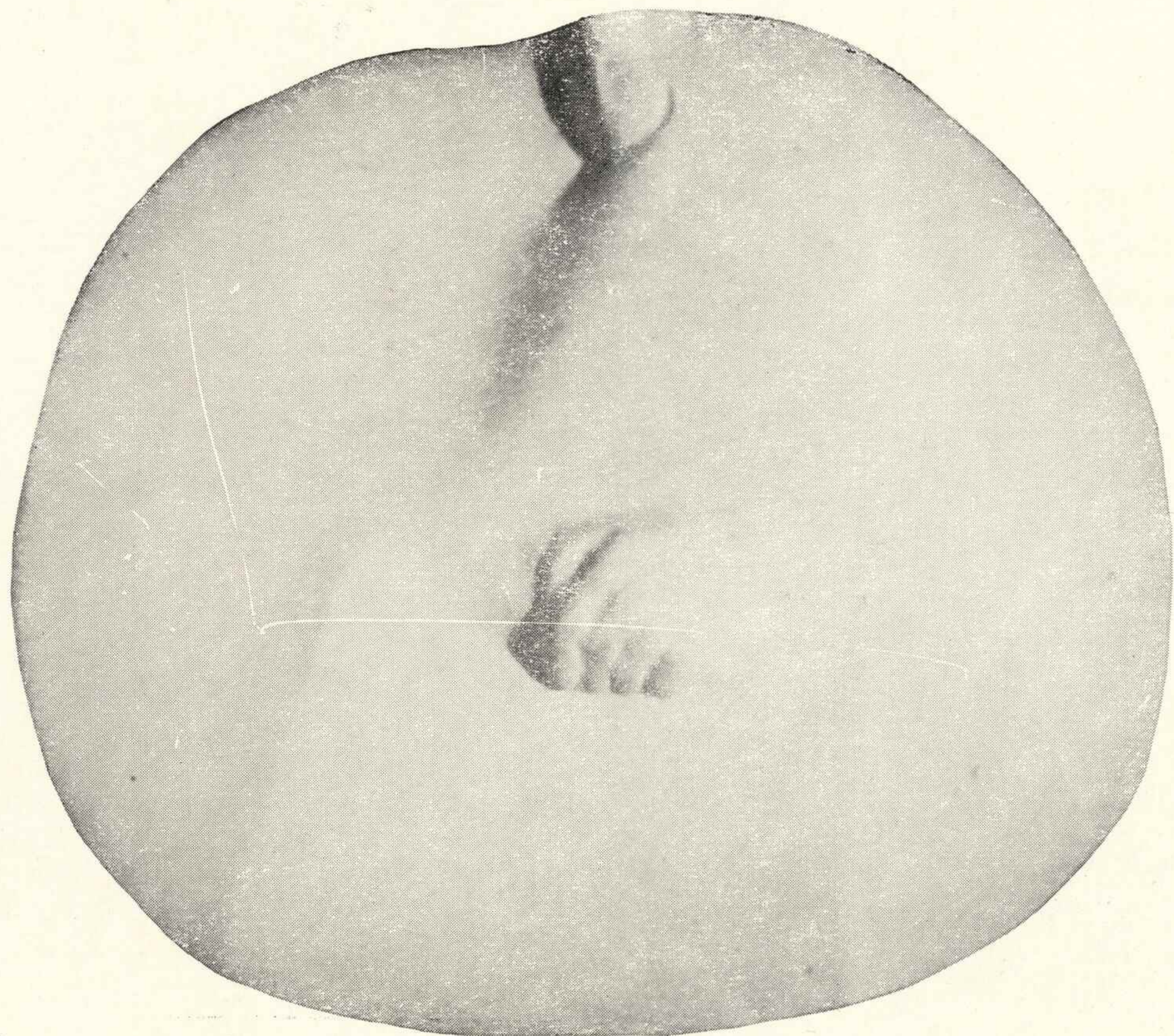

* 1. Trecchus, aluminium, wys. 28

MAGDALENA DOBRUCKA
Warszawa, ul. Lisowska 29 m 114

Ur. 5 VI 1951 Warszawa. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach, m.in.: Wystawa Koła Młodych, Warszawa 1977; Debiut absolwentów ASP, Warszawa 1978 — nagroda; 60 rocznica Rewolucji Październikowej — wystawa pokonkursowa, Warszawa 1977 — I nagroda; VII Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1978; 35 lat LWP — Wojsko w życiu ojczyzny, Warszawa 1978. Brała udział w wystawie międzynarodowej medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Budapeszt 1977.

- * 1. Opoka, medal mosiądz, Ø 160 mm, awers rewers
2. Calineczki, medal dwustronny gips, 180×200 mm
3. Posłaniec, medal mosiądz

ALEKSANDRA DOMAŃSKA-BORTOWSKA
Kraków, ul. Pilotów 28/63

Ur. Toruń. Studia: Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika Toruń, dyplom 1962. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa i rysunku. Udział w wystawach w kraju, m.in.: II Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1968; II Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1969, 1971 — nagroda-stypendium; Medalierstwo w XXX-lecie Polski Ludowej, Wrocław 1974; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977; Rzeźba roku 1977, Kraków 1978; wystawy poplenerowe — Hajnówka, Białystok 1970, 1971, 1975; Augustów 1972; Ciechanowiec 1973; Olkusz 1974; Orońsko 1976, 1977, 1978; Wdzydze Kiszewskie 1978. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Hawana 1971; Mediolan 1973; Dortmund 1975; Sofia, Praga, Brno 1977; Praga, Brno, Bratysława, Berlin 1978. Uczestniczyła w międzynarodowym konkursie na medal, Arezzo 1978 i Biennale małych form rzeźbiarskich, Sofia 1977. Nagrody w konkursach: na medal z okazji 500-lecia II Pokoju Toruńskiego, Toruń 1966 — wyróżnienie; na grafikę i rysunek z okazji 500-lecia urodzin M. Kopernika, Toruń 1969 — II nagroda. Ważniejsze realizacje: Igl'ca metalowa w Aleksandrowie Kujawskim; sgraffito na poczcie w Białymstoku; płaskorzeźba na temat martyrologii pocztowców na poczcie w Chojnicach; rzeźba „Komin” — Domek Napoleona w Białymstoku; udział w realizacji „Rodziny chłopskiej” (proj. J. Marek) w Zielonej Górze.

1. Kurhan martwego ptaka, granit + piasek, 120×65
wł. Muzeum Etnograficznego we Wdzydzech
2. Kołyska, marmur brąz, 50×60
* 3. Katedra, marmur granit, wys. 80

JOANNA DOMASZEWSKA
Wrocław, ul. Hodowlana 58

Ur. 6 VII 1925 Lesko. Studia: ASP Kraków Oddział w Katowicach, PWSSP Wrocław. Twórczość w dziedzinie rzeźby i tkaniny. Udział w wystawach m.in.: II Ogólnopolski plener białowieski, Białystok 1966; Spotkania rzeźbiarskie, Suchedniów, Białowieża 1966; Polska sztuka użytkowa w 25-lecie PRL, Wrocław 1969; Wystawa małych form rzeźbiarskich, Wrocław 1971; Prezentacje 74, Wrocław 1974; Ogólnopolska wystawa 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975; Wystawa 30 lat ZPAP we Wrocławiu, Wrocław 1977; Wystawa Jeleniogórskie plenery 1977, Jelenia Góra 1978. Zrealizowała pomnik Józefa Lompy w Opolu oraz fontannę w Nysie.

1. Plakieta z konkursu w Rawennie I, brąz, 290 x 130 mm
- * 2. Plakieta z konkursu w Rawennie II, brąz, 220 x 220 mm

DANUTA DZIELIŃSKA
Kraków, ul. 18 Stycznia 69 m 6

Ur. 2 XII 1920 we Lwowie. Studia: ASP Kraków oraz Wydział Historii Sztuki UJ. Twórczość w dziedzinie rzeźby architektonicznej, kameralnej i medalierstwa. Udział w wystawach w kraju, m.in.: III Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa 1952; Dunikowski i jego uczniowie, Warszawa 1955; Ogólnopolski salon architektury wnętrz, Kraków 1958; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa jubileuszowa 50-lecie ZPAP, Kraków 1961; Wystawa z okazji 600-lecia UJ, Kraków 1964; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; XXV-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Medalierstwo w XXV-leciu PRL, Kraków 1970; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Kraków '74, Warszawa 1974; Xawery Dunikowski i jego uczniowie, Warszawa 1975; Współczesne medalierstwo polskie, Wrocław 1976; wielokrotny udział w wystawach „Rzeźba roku”, Kraków. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Szekesfehervar 1970; Haga 1971; Paryż 1971; Mediolan 1973; Wiedeń 1974; Dortmund 1975; Praga 1976; II Międzynarodowe biennale rzeźby, Carrara 1959; Międzynarodowy konkurs na medal, Arezzo 1966; Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Kraków 1975. Ważniejsze realizacje: pomniki J. Długosza, J. Kochanowskiego i J. Lelewela w Parku im. Jordana w Krakowie, rzeźby dla Krakowskiego Przedsiębiorstwa Budowy Pieców Przemysłowych w Krakowie, szereg rzeźb o tematyce religijnej dla parafii św. Floriana w Krakowie, Veritasu w Warszawie i Krakowie, klasztorów oo. franciszkanów w Krakowie, klasztoru oo. dominikanów we Wrocławiu, klasztoru ss. Nazaretanek w Rabce oraz dla szeregu instytucji państwowych i miejskich. W 1969 r. otrzymała dyplom honorowy przyznany przez ZO ZPAP Kraków za wysoki poziom prac wystawianych na wystawach z okazji XXV-lecia PRL.

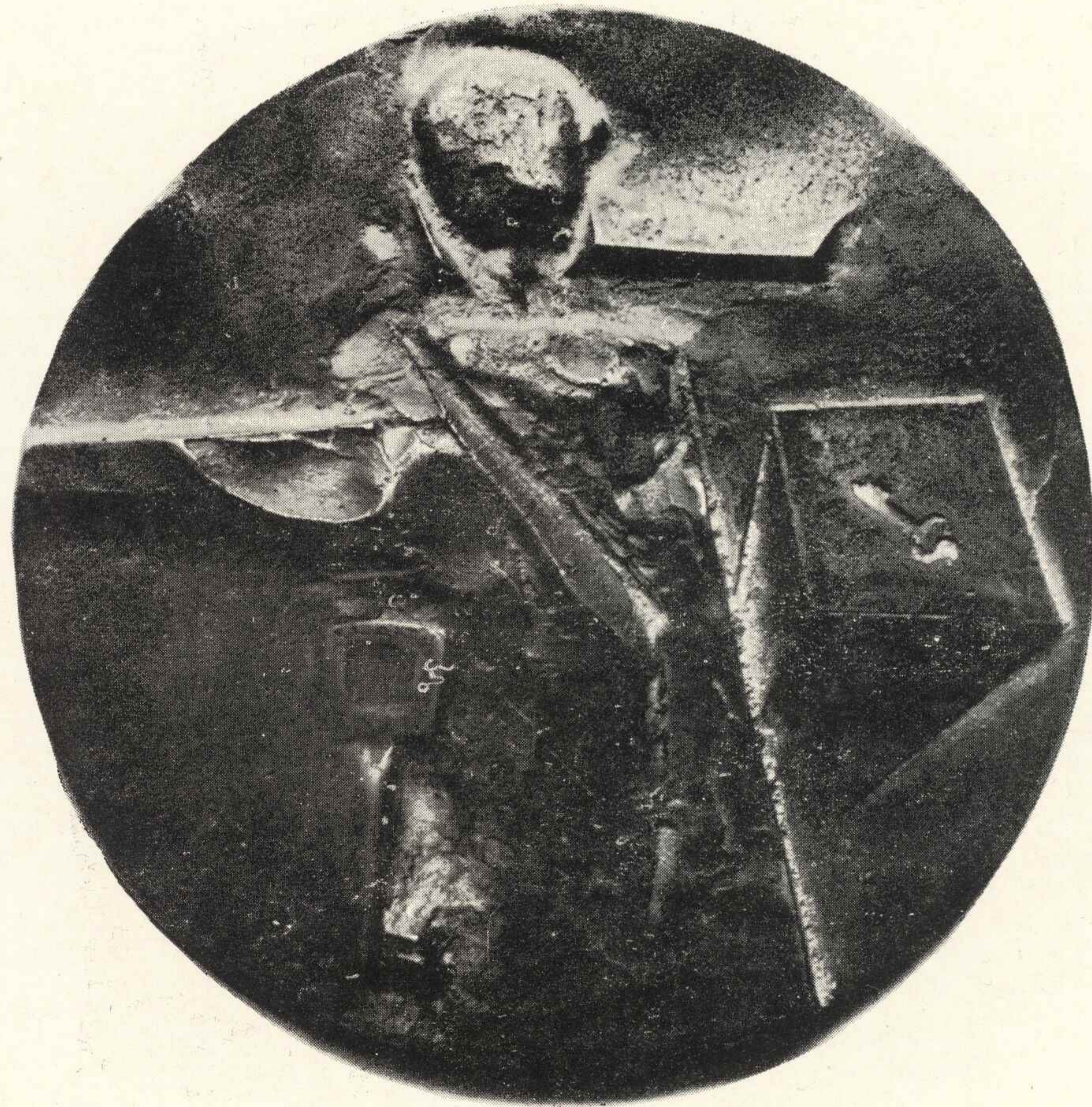

- * 1. Ewa, plakieta brąz pat., Ø 223 mm

CZESŁAW DŹWIGAJ
Kraków, ul. Szymanowskiego 15/34

Ur. 18 VI 1950 Nowy Wiśnicz. Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa, grafiki i malarstwa. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Festiwal szkół artystycznych, Szczawno-Zdrój 1977; 60-lecie Rewolucji Październikowej, Kraków, Tarnów 1977; Wiosenne Konfrontacje Młodych, Wrocław 1978; Rzeźba roku Polski Południowej, Kraków 1978 — nagroda; Wojsko w życiu ojczyzny (35-lecie LWP), Warszawa 1978. Nagrody: III nagroda w konkursie pn. Komisja Edukacji Narodowej, 1974; wyróżnienie w konkursie z okazji 60-lecia Rewolucji Październikowej, 1977. Ważniejsze realizacje: rzeźba plenerowa „Ptak” Polańczyk 1976; płaskorzeźba ceramiczna w Szpitalu dr Anki Kraków 1977; rzeźba plenerowa Szpital Wojskowy Kraków 1978.

* 1. Epitafium dla mojej Matki (zestaw 3 plakiet), brąz lany, Ø 170, 200, 180 mm

WOJCIECH FIREK
Kraków, ul. Włotowa 6/64

Ur. 23 IV 1944 Myślenice. Studia: ASP Kraków, dyplom 1971. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna: Myślenice BWA 1978. Udział w wystawach m.in.: III Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971 — medal i stypendium twórcze; Kraków '74, Warszawa 1974; Wystawy rzeźb roku, Kraków 1974, 1975, 1976 — nagroda, 1977; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Nagrody: w ogólnopolskim konkursie na pomnik Odrodzenia w Elblągu 1973 — II nagroda (zesp.); Konfrontacje środowisk twórczych „W 30 lat po zwycięstwie nad faszyzmem”, Oświęcim 1975 — II nagroda. Brał udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Sofia, Brno, Praga 1977/78; Szwecja, USA 1978. Uczestniczył w Międzynarodowej wystawie medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Kraków 1975. Zrealizował Pomnik Wdzięczności w Sanoku 1977 (w zesp.).

* 1. Improwizacja na temat, drewno mosiądz, 100x50

WINCENTY FLOREK
Warszawa, ul. Wiolinowa 7 m 7

Ur. 14 VIII 1942 w Tarnowie. Studia: Państwowe Liceum Technik Plastycznych im. A. Kenara Zakopane, ASP Warszawa, Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa Łódź. Twórczość w dziedzinie rzeźby i architektury wnętrz. Udział w wystawach w kraju, m.in.: X Debiut absolwentów ASP, Warszawa 1971 — I nagroda; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1974; Warszawa w sztuce, Warszawa 1977; Wnuk i jego wychowankowie, Warszawa 1978; VII Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1978; 400 dzieł na 400-lecie Zakopanego, Zakopane 1978 — wyróżnienie; Wystawa poplenerowa, Białystok. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i w wystawach międzynarodowych: Darmstadt 1977; Antwerpia; II Quadriennale sztuki krajów socjalistycznych, Erfurt 1978; Międzynarodowy plener rzeźbiarski, Hajnówka. W konkursie 200 lat USA otrzymał !!! nagrodę.

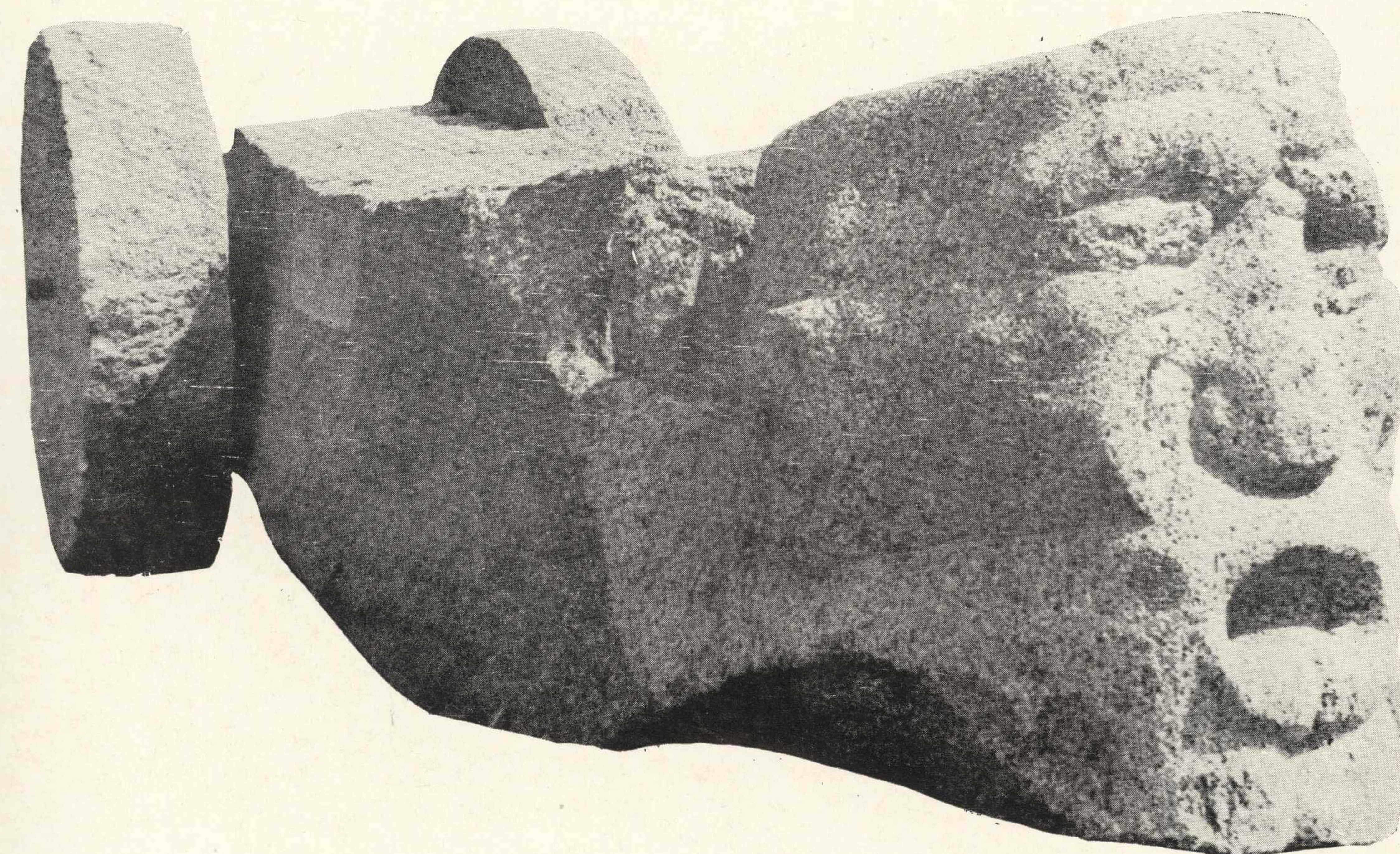

1. Wyjście z kolumny, mahoń, 105x25
- * 2. Wyjście z ramy, drewno — kompozycja gatunków, 43x30

ZBIGNIEW FRĄCZKIEWICZ
Niemstów, Czerniec 22

Ur. 8 X 1946 w Grzmiącej. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby i rysunku. Wystawy indywidualne: Legnica BWA 1971,1972; Warszawa 1972; DW Kamieńczyk 1972; Wrocław BWA 1975; Łódź Teatr Wielki 1976; Lublin KMPiK 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawy plastyków Zagłębia Miedziowego w latach 1971—1976; Prezentacje '74, Wrocław 1974; Ogólnopolska wystawa małych form rzeźbiarskich, Poznań 1974; Panorama XXX-lecia PRL, Warszawa 1975; Plastyka na zamówienie społeczne, Warszawa 1975 — nagroda fundowana zesp.; Rzeźba Roku Polski Południowej, Kraków 1976 — Grand Prix, 1977 — Grand Prix, 1978; XXX-lecie ZPAP, Wrocław 1977; Ciąg dalszy nastąpi, Warszawa 1977; Polska rzeźba współczesna, Koszalin 1978; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1978. Udział w plenerach, m.in. Legnica 1971 — I nagroda; Drezno 1976; Osetnica 1976,1978, Burgas 1977 — Grand Prix. Otrzymał wyróżnienie za projekt pomnika „Przyjaźń” w Legnicy. Ważniejsze realizacje: pomniki — „Uczestnikom walk z faszyzmem” w Chocianowie i Jelczu, K. Rokossowskiego w Legnicy, A. Zawadzkiego w Lublinie.

- * 1. Bez tytułu, granit, dł. 450

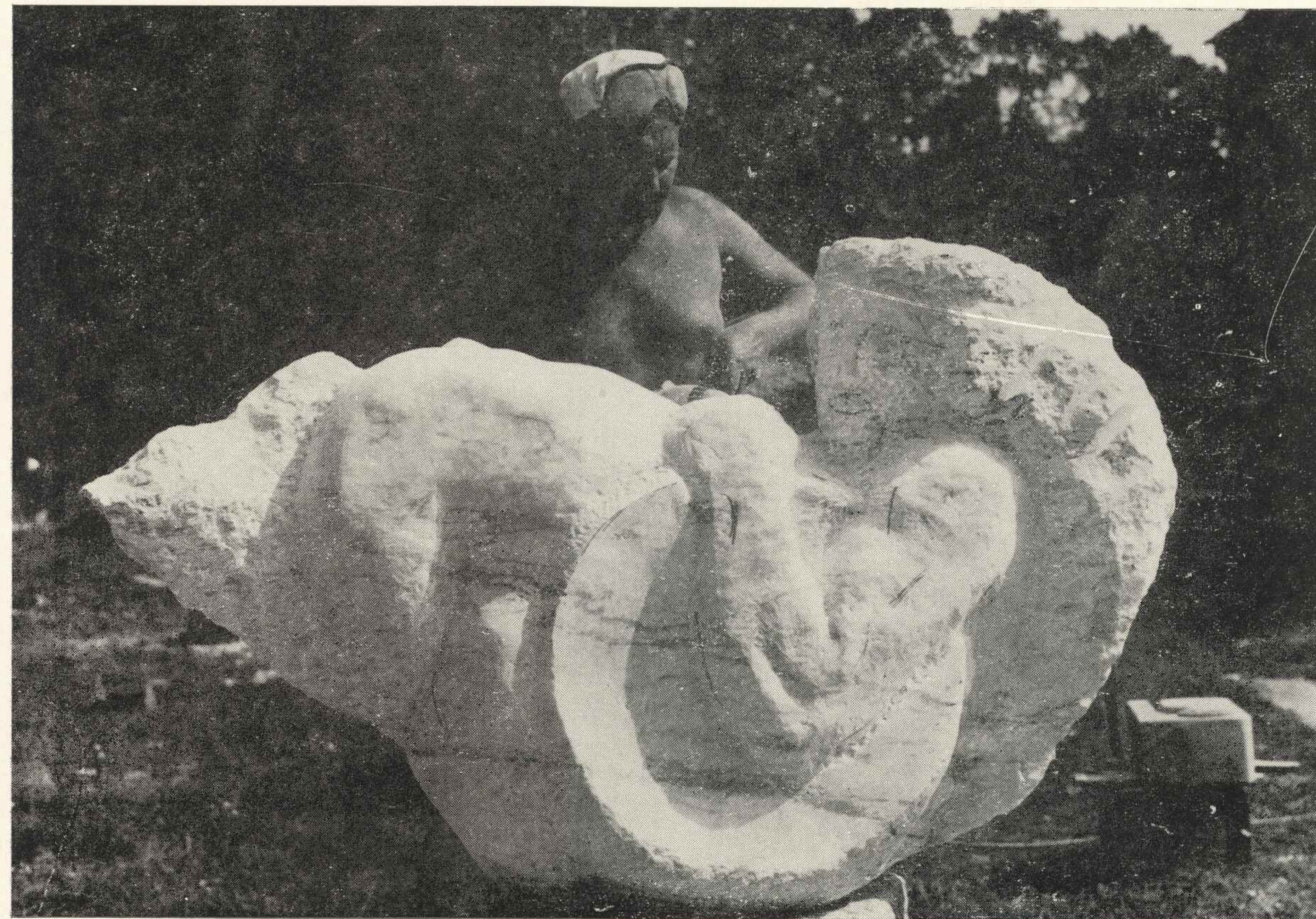

WŁADYSŁAW FRYCZ

Warszawa, Rynek Nowego Miasta 8/20

Ur. 4 VIII 1929 Warszawa. Studia: ASP Warszawa w l. 1948—1953 oraz Wydział Architektury PW, dyplom 1952. Twórczość w dziedzinie rzeźby, wystawiennictwa i rozwiązań architektoniczno-rzeźbiarskich. Wystawy indywidualne: Warszawa Zachęta 1967, 1976, DAP 1969, Galeria Rzeźby 1971; Berlin, Lipsk, Budapeszt Ośrodki Kultury Polskiej 1969/70; Opole BWA 1971. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa pokonkursowa projektów pomnika Partyzanta, Lublin 1951 — wyróżnienie; Człowiek i praca w PRL, Warszawa 1964 — wyróżnienie; XX Wystawa plastyki, Radom 1965 — wyróżnienie honorowe; Wystawa młodych, Kraków 1965 — nagroda medal; Spotkania rzeźbiarskie, Orońsko 1965 — nagroda medal; Pokonkursowa wystawa projektów pomnika Bohaterów Ziemi Kieleckiej, Kielce 1966 — wyróżnienie; Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966 — nagroda — medal; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — nagroda; Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968 — nagroda; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1966, 1968, 1970, 1974, 1976; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Wystawy rzeźby plenerowej w Orońsku. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Sofia, Budapeszt, Belgrad 1966; Skopje 1968; Paryż 1971; Mediolan 1973; Oslo 1974; Wiedeń, Praga 1975 oraz w wystawach międzynarodowych, m.in.: Międzynarodowa wystawa sztuki współczesnej, Monte Carlo 1967, 1971; Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973, Barcelona 1975; Międzynarodowa wystawa rzeźby sportowej, Praga 1975; 30 zwycięskich lat, Moskwa i stolice KDL 1975/78. Ważniejsze realizacje: pomnik XX-lecia PRL Chełm Lub.; pomnik poległych w 1939 r. (cmentarz Kampinś-Zaleski), pomnik poległych, cmentarz w Kafuszynie.

- * 1. Bokserzy, drewno metal, wys. 150
- 2. Syrena, marmur, dł. 180
- 3. Kompozycja, stal nierdzewna

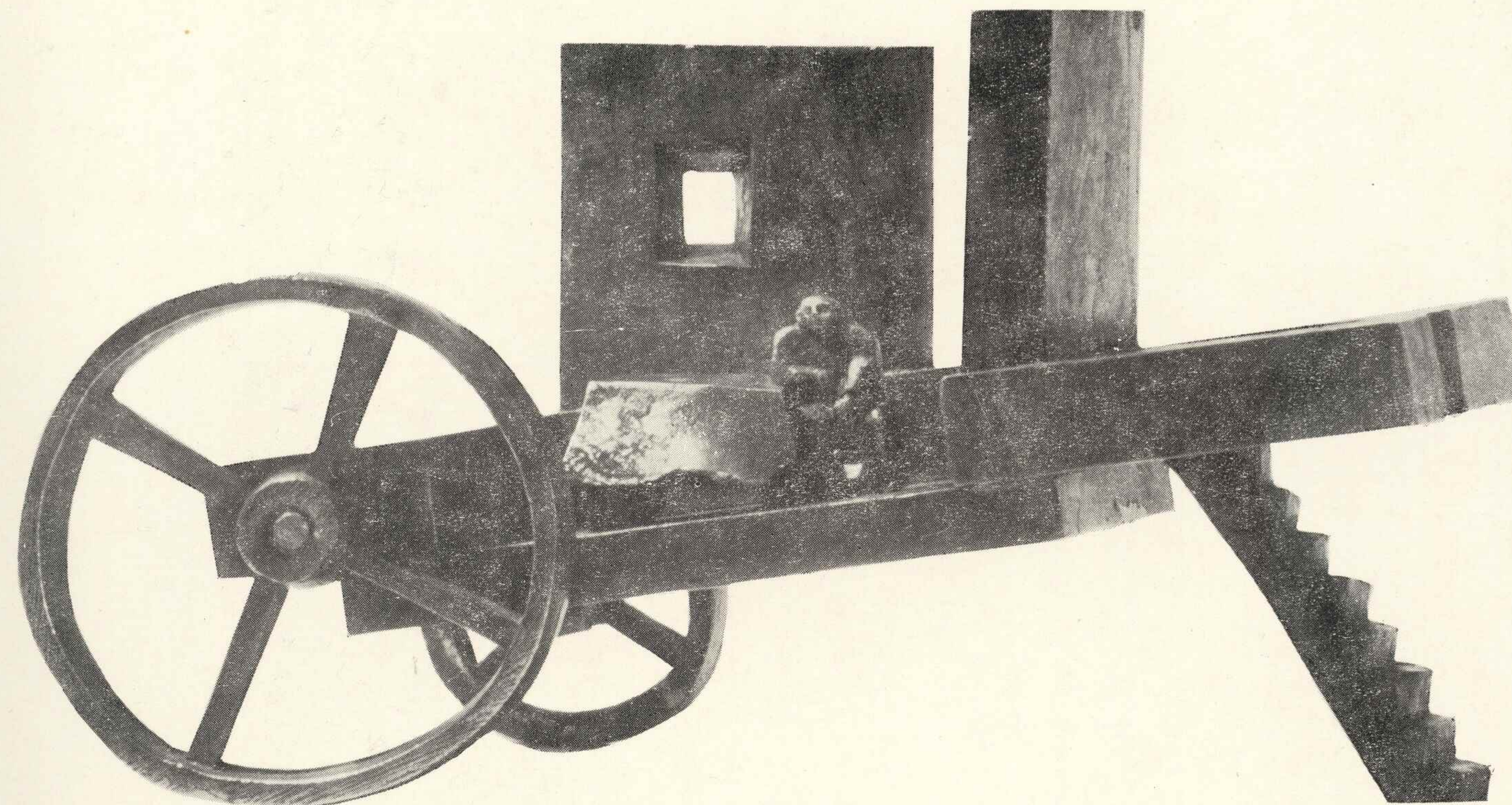

PIOTR GAWRON

Warszawa, ul. Zakopiańska 16a

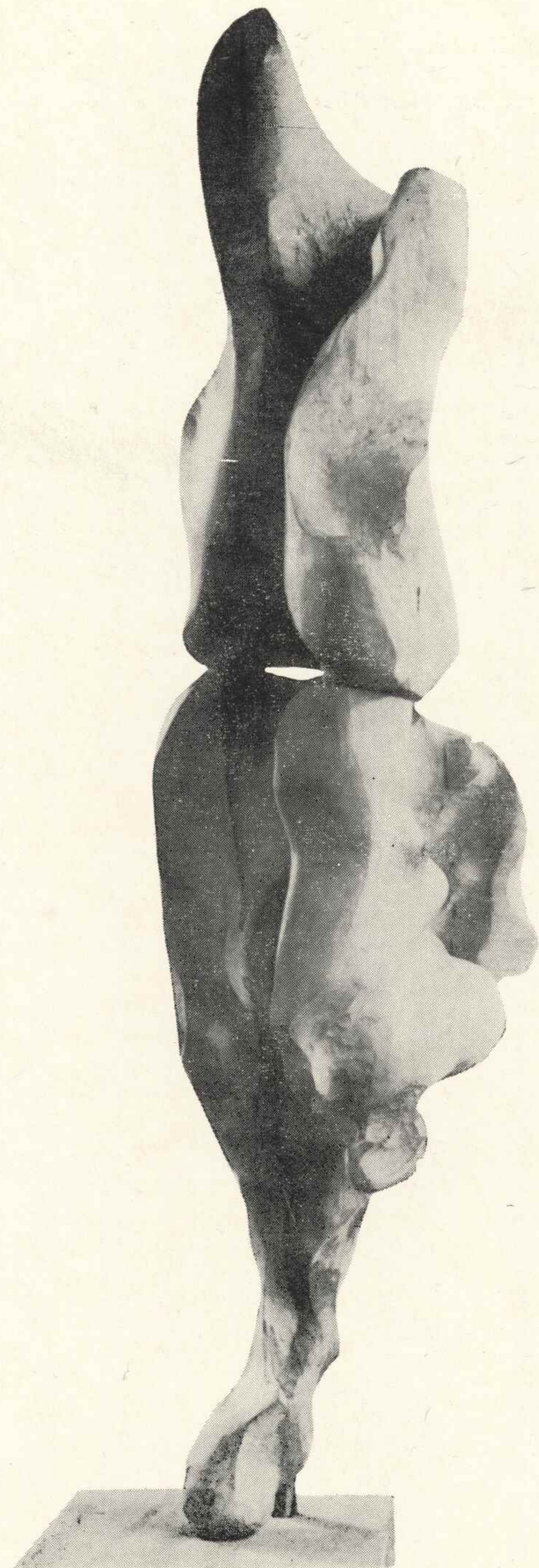
Ur. w 1943 r. Bytom. Studia: ASP Warszawa dyplom, 1972. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach w kraju: Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1974 — złoty medal, 1978; Jesień poetycka, Warszawa 1974; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975 — III nagroda; Sport w sztuce, Katowice 1976; Wystawa pokonkursowa z okazji 60 rocznicy Rewolucji Październikowej, Warszawa 1977 — I i II nagroda; Wojsko w życiu ojczyzny, Warszawa 1978 — nagroda. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych: Berlin 1973, 1974; Drezno, Budapeszt 1975; Międzynarodowe wystawy z okazji Kongresów FIDEM, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Monte Cassino 1975; Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1977 — II nagroda; Moskwa, Leningrad, Ryga 1978. Otrzymał doroczne wyróżnienie Ministra Obrony Narodowej, 1976.

- * 1. Człowiek, 1978, brąz, wys. 22
- 2. Początek, 1978, brąz, wys. 15
- 3. Na zawsze, 1979, brąz, wys. 21

KRZYSZTOF GĄSOWSKI
Białystok, ul. M. Curie-Skłodowskiej 13/47

Ur. 27 XII 1950 Białystok. Studia:
PWSSP Poznań. Twórczość
w dziedzinie rzeźby. Udział
w poplenerowych wystawach rzeźby,
Hajnówka 1977, 1978.

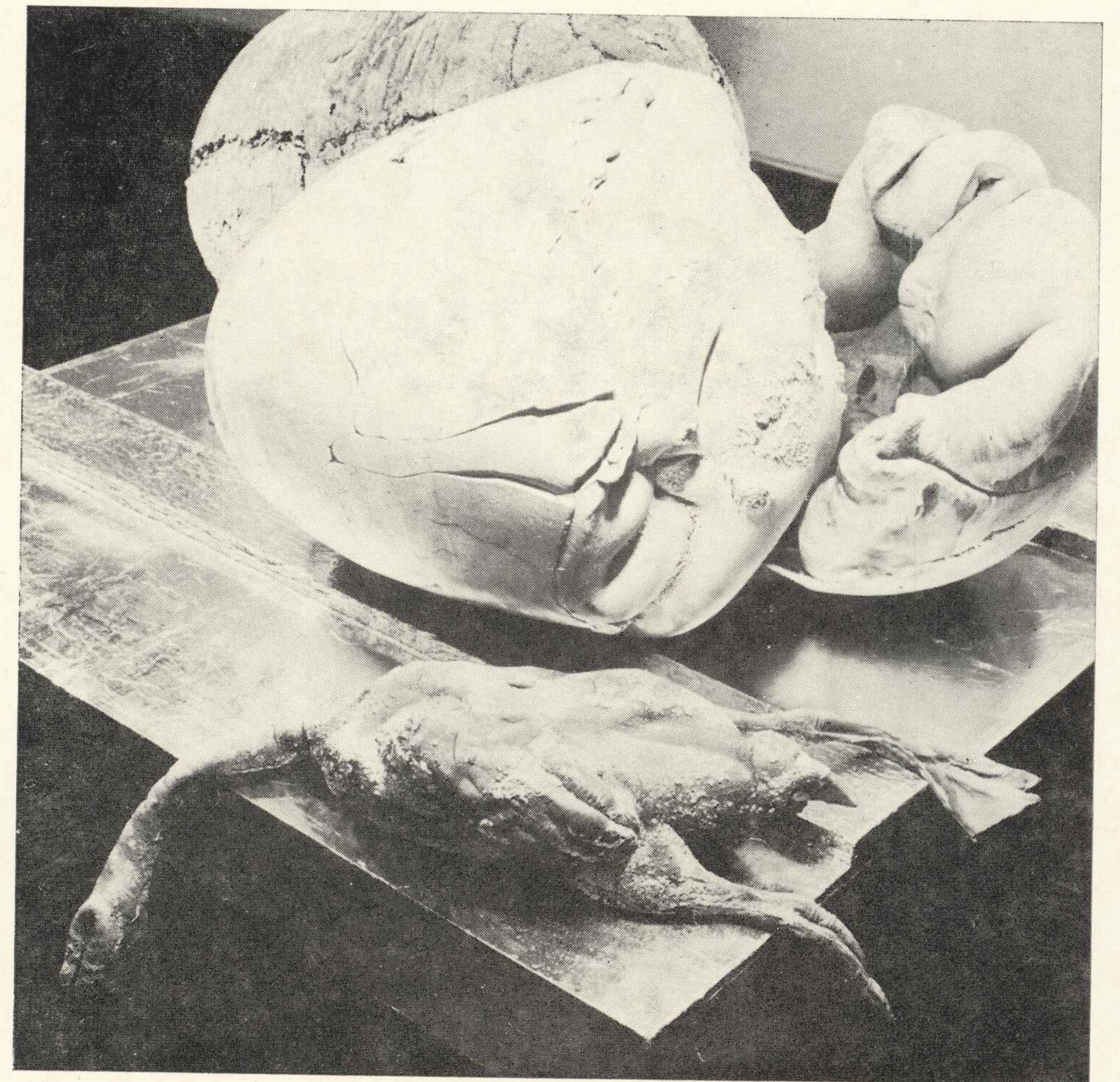

* 1. Wznoszenie, drewno, wys. 180

MARIAN GOŁOGÓRSKI
Kraków, ul. Miodowa 24a/3

Ur. 16 I 1948 w Zakopanem. Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby i szkła krystalicznego. Wystawy indywidualne: Kraków Muzeum Teatralne 1976; Kraków Kramy Dominikańskie 1978; Koszalin BWA 1978; Słupsk BWA 1978. Udział w wystawach w kraju: wystawy rzeźb roku, Kraków w l. 1972—1977, w 1975 r. otrzymał I nagrodę publiczności; Wystawa Kraków '74, Warszawa 1974; XXX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Wystawa architektury wnętrz, Kraków 1978; Wystawa prac środowiska krakowskiego, Wrocław 1978. Brał udział w Salonie Paryskim, Paryż-Juvisy oraz w Międzynarodowej wystawie ceramiki w Faenzie i w RFN. Za rzeźbę plenerową dla Spółdzielni Hutnik otrzymał główną nagrodę.

- * 1. Omackiem ku światłu
- 2. Erotyk, żywica szkło, dł. 170

EDWARD GOROL

Warszawa, ul. J. Dąbrowskiego 84/90 m 30

Ur. 1930 Mikołów. Studia: ASP Kraków i ASP Warszawa, dyplom 1955. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa i grafiki użytkowej. Wystawy indywidualne: Warszawa 1965, 1967, 1970, 1974, 1975, 1977; Radom 1965; Bydgoszcz 1967; Grudziądz 1969; Kętrzyn 1978. Wystawy indywidualne za granicą: Budapeszt 1965, 1971; Praga, Berlin 1966; Hamburg 1971; Mińsk 1972; Nyiregyhaza 1977. Udział w 43 wystawach w kraju (od 1953 r.), w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Sztokholm, Helsinki 1967; Berno, Lucerna 1969; Hamburg, Haga, Paryż, Sofia 1971; Mińsk, Berlin, Chociebuż, Frankfurt n/O., Rostock 1972; Praga 1973; Wiedeń, Oslo, Mediolan, Brno, Sofia 1974; Dortmund, Drezno, Budapeszt 1975; Praga 1976; Moskwa, Leningrad, Ryga 1978 oraz Chicago. Udział w wystawach międzynarodowych, m.in.: Międzynarodowa wystawa medalii współczesnych, Wiedeń 1959; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Ateny 1965, Paryż 1967, Praga, Bratysława 1969, Kolonia, Norymberga 1971; Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Międzynarodowy konkurs na medal i biżuterię, Arezzo 1965; Arezzo, Bolonia 1967; Wystawa medalii i plakiet, Rzym 1965; Światowa wystawa łowiecka, Budapeszt 1971; Sympozjum medalierów krajów socjalistycznych, Nyiregyhaza 1977. Nagrody: I nagroda w ogólnopolskim konkursie na medalion A. Mickiewicza, Warszawa 1955; I nagroda w konkursie na odznaczenia państwowe. Laureat nagrody Ministra Kultury i Sztuki 1967; nagrody Ministra Obrony Narodowej 1971; nagrody Ministra Spraw Wewnętrznych 1976. Ważniejsze realizacje: pomnik W. Kętrzyńskiego w Kętrzynie; pomnik gen. F. Józwiaka w Szczytnie; głaz pamiątkowy Poległym Studentom UW, głaz pamiątkowy Odnowicielom Ogrodu Botanicznego UW; płaskorzeźby w Uniwersytecie Warszawskim: H. Sienkiewicz, O. Lange, B. Dybowski, M. Skłodowska-Curie, J. Samsonowicz, A. Mickiewicz; w SGPiS — S. Starzyński, A. Gródek; Order Zasługi PRL, Medal XXX-lecia PRL, „Za zasługi dla ZHP”, „Order Uśmiechu” i in.

1. Grzegorz z Sanoka, medal tombak, Ø 70 mm, awers i rewers
2. Stefan Batory — 400-lecie Trybunału Lubelskiego, medal tombak, Ø 70 mm, awers i rewers
3. Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku, medal tombak, Ø 70 mm awers i rewers
4. 30 lat Instytutu Przemysłu Organicznego, medal tombak, Ø 70 mm, awers i rewers
- * 5. P. Hołyszowa poetka ludowa, medal tombak, Ø 70 mm awers i rewers

KRYSTYNA GÓRSKA-BOGUSŁAWSKA

Gdańsk, ul. Szeroka 77/79 m 7

Ur. 8 IX 1950 Gdańsk. Studia: PWSSP Gdańsk. Twórczość w dziedzinie rzeźby i ceramiki. Udział w wystawach: Wystawa absolwentów gdańskiej PWSSP, Sopot 1975; Wystawa kobiet plastyczek, Gdańsk 1976; Ogólnopolska wystawa sztuki młodych, Sopot 1976

* 1. Ławka, terakota, 30

ANTONI GRABOWSKI
Zakopane, Łukaszówki 4/2

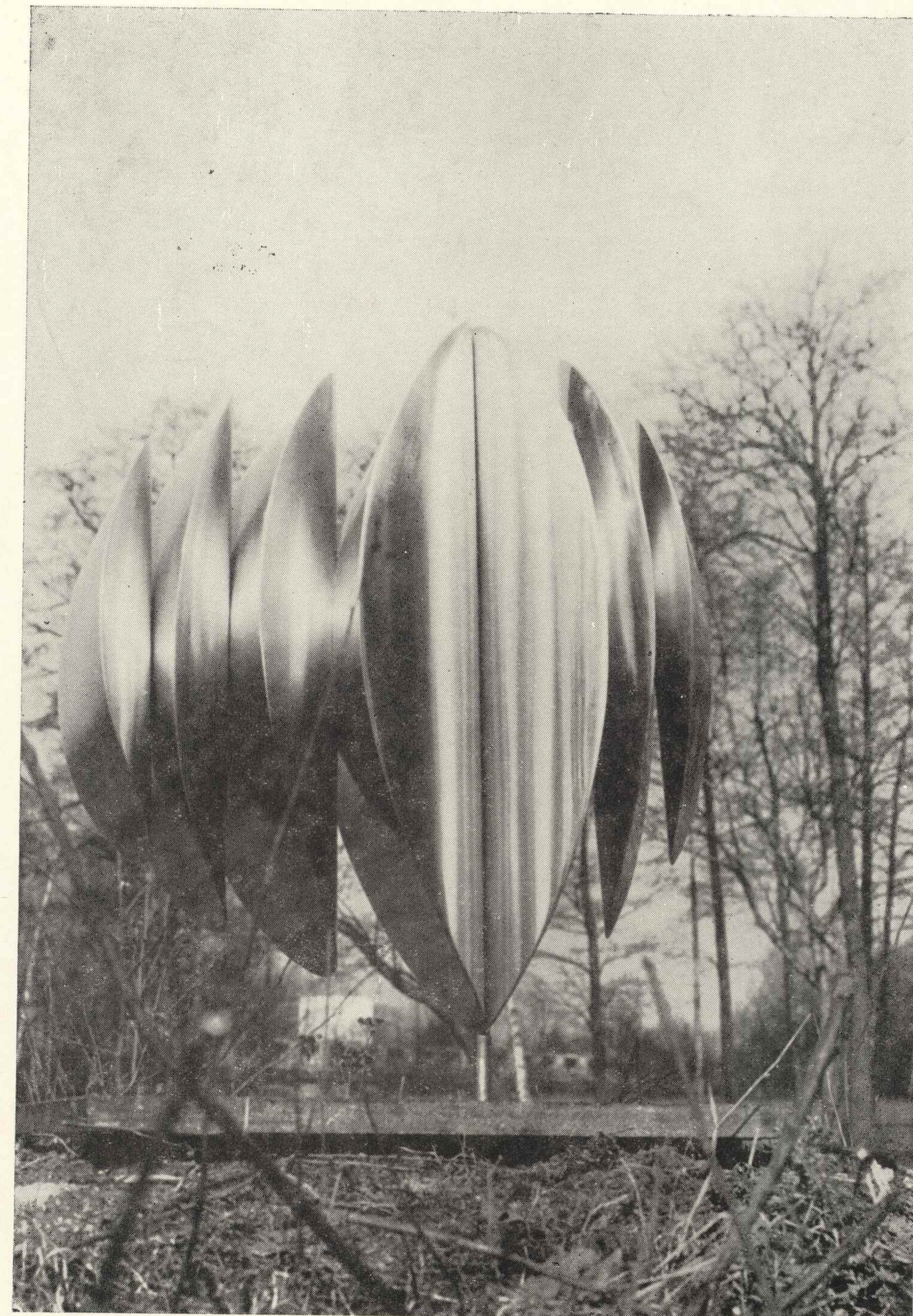
Ur. 12 VI 1937 w Łętowni, woj. rzeszowski. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1965. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Zakopane KMPIK 1972, Zakopane BWA 1973, 1977. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa prac nauczycieli Liceum im. A. Kenara, Zakopane 1965; Wystawa prac 14 artystów zakopiańskich, Kraków 1967; Wystawa prac absolwentów Liceum im. A. Kenara z okazji 20-lecia Liceum, Zakopane 1968; Plastyka zakopiańska 1909 — 1973, Kraków 1973; Górale i cepry, Zakopane 1973; Wystawa Rzeźba roku 1977 Polski Południowej, Kraków 1978 — III nagroda; brał udział w Międzynarodowym biennale małych form rzeźbiarskich, Budapeszt 1971 oraz w Międzynarodowej wystawie humoru i satyry w Gabrowie. Otrzymał II nagrodę w 400-lecie Zakopanego, 1978. Ważniejsze realizacje: wystrój m/s „Zakopane” (w zespole), 1968; wystrój DW w Ustroniu-Zawadziu.

* 1. Grudy ziemi, drewno, wys. 80

JAN GRODEK
Łódź, ul. Wici 8 m 25

Ur. 6 VIII 1939 Wolica. Studia: PWSSP Łódź. Twórczość w dziedzinie rzeźby, rysunku, grafiki, malarstwa, tkaniny unikatowej. Wystawy indywidualne: Łódź Galeria L 1975; Pabianice Muzeum 1976; Opole BWA 1977; Łódź Salon Sztuki Współczesnej, 1977; Kalisz Muzeum 1978. Udział w wystawach i konkursach w kraju: wystawy okręgowe od 1968 r.; Ogólnopolski konkurs i wystawa Człowiek-praca-środowisko, Warszawa 1971; Ogólnopolska wystawa malarstwa i grafiki, Tarnów 1976; Prezentacje rzeźby, Olsztyn 1977; Ogólnopolski konkurs na pomnik kobiety, Łódź 1977 — II nagroda; Międzynarodowy konkurs na projekty malarskie gobelinu, Gdańsk 1977 — I nagroda. Uczestniczył w Międzynarodowym biennale rysunku, Middlesborough 1973. Otrzymał szereg nagród i wyróżnień w konkursach okręgowych w Łodzi za rzeźby, rysunki i tkaninę unikatową. Zrealizował rzeźbę „Elton” usytuowaną przed Zakładami „Elta” w Łodzi.

1. Rozkwitanie III, kamień sztuczny, wys. 38
- * 2. Elton, metal mosiądz, wys. 47
3. Strzelista

ROMUALD GRODZKI
Warszawa, ul. Syrokomli 27 m 2

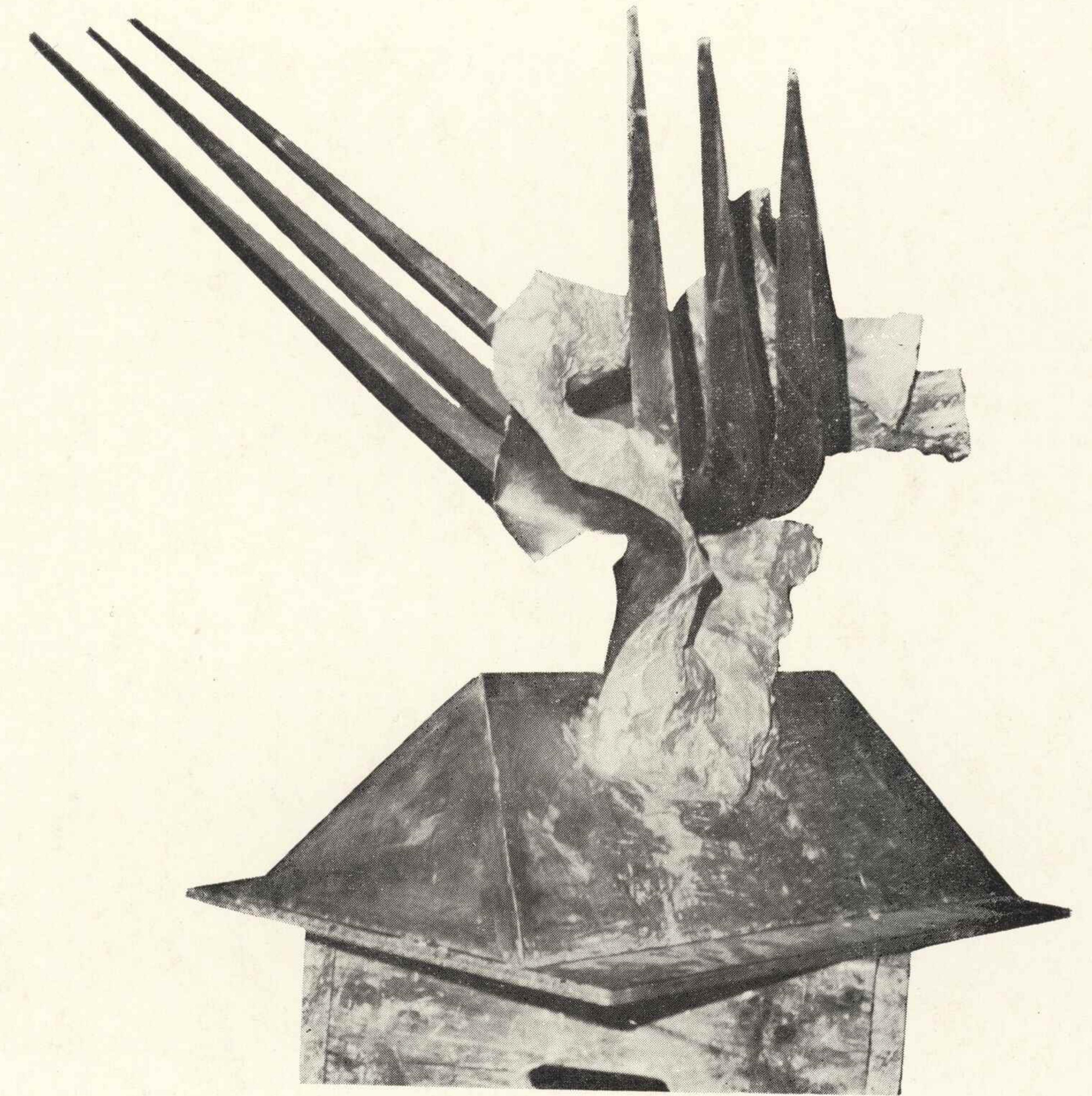
Ur. w 1932 r. Studia ASP w Warszawie, dyplom 1961. Rzeźbiarz. Wystawa indywidualna rzeźby, Warszawa DAP 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: I,III,V Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966,1970,1974; Sport w sztuce, Warszawa 1971; 30 lat Ludowego Wojska Polskiego w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Plastyka na zamówienie społeczne — konkurs „Człowiek”, Warszawa 1975 — nagroda CRZZ. Za granicą uczestniczył w Międzynarodowym konkursie na pomnik Moliera o wielką nagrodę wyspy Bendor 1968, pomnika Braterstwa Broni, małych form rzeźbiarskich, Berlin 1973. Jest współautorem pomnika ku czci żołnierzy poległych w walkach o Wał Pomorski, Drawsko 1968, pomnika Braterstwa Broni, Świdwin 1975. Uzyskał szereg nagród w konkursach krajowych.

1. Wyczekiwanie, granit, wys. 20
* 2. Matka, granit, wys. 35

RAJMUND GRUSZCZYŃSKI
Warszawa, ul. Nowotki 25/364

Ur. 29 VII 1929 Warszawa. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna: Warszawa Kordegarda 1968. Udział w wystawach, m.in.: Sztuka medalierska w Polsce Ludowej 1945—1965, Wrocław 1966; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym, Warszawa 1969; Wystawa medalierstwa 1965—1969, Warszawa 1969; Wojna i pokój w twórczości plastycznej, Poznań 1970; Rzeźba pomnikowa i monumentalna w Polsce Ludowej, Wrocław 1971; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Helsinki, Iyväskylä, Sztokholm 1967; Międzynarodowe wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Paryż 1967, Praga, Bratysława 1969, Kraków 1975; Międzynarodowa wystawa Kobieta w medalu, Madryt 1968; Moskwa 1970; Paryż, Hawana 1971; Berlin, Chociebuż, Frankfurt n/O 1972; Wiedeń, Płowdiw, Brno, Oslo, Mediolan 1974; Dortmund 1975; Praga 1976; Moskwa, Ryga, Leningrad 1978.

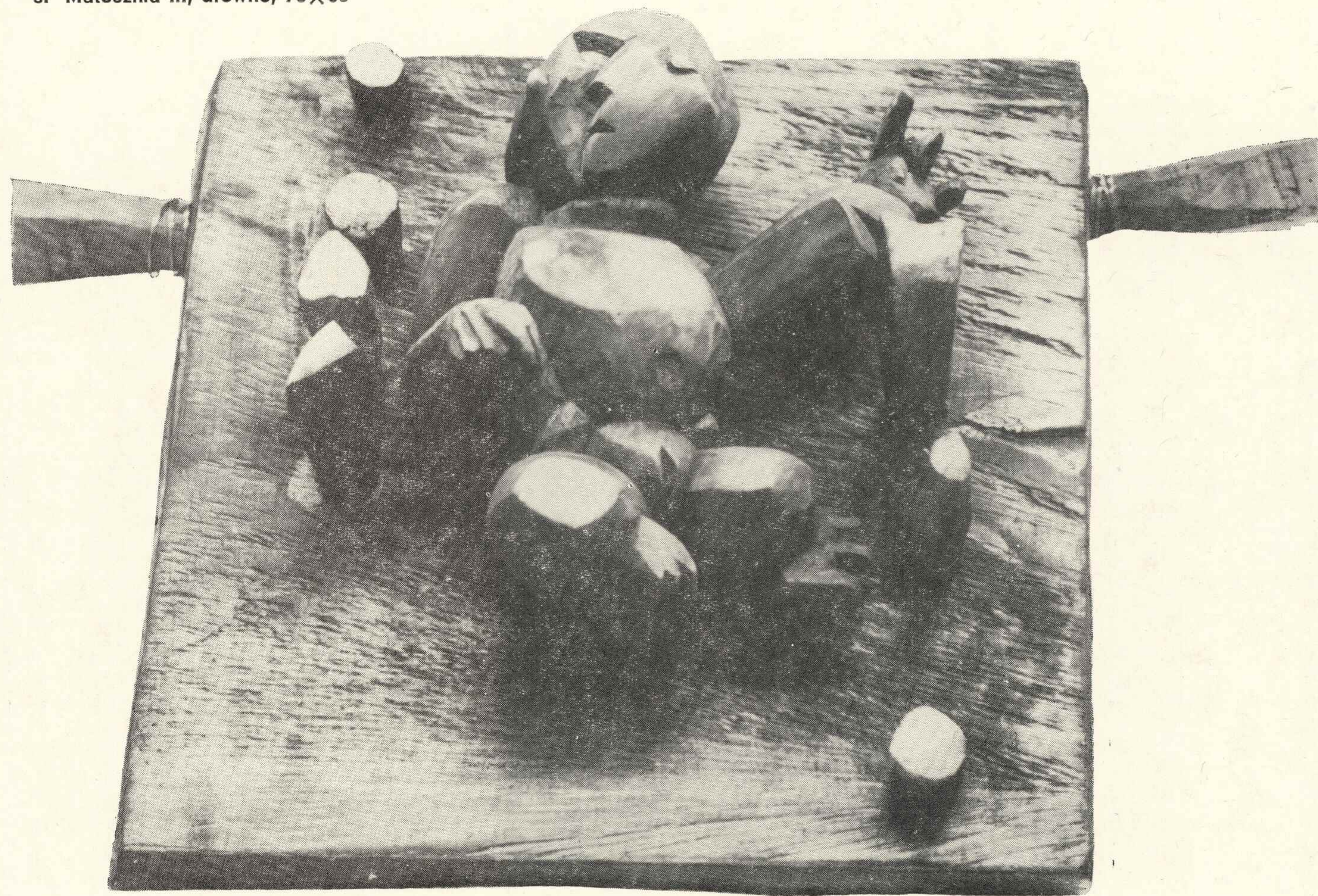

1. Mickiewicz, płaskorzeźba drewno polichromowane, 68×65
* 2. Łot bojowy, cynk, 110×70
3. Hetman pisarstwa, gips, wys. 110

JERZY GRYGORCZUK
Białystok, ul. Ukośna 9 m 24

Ur. 20 III 1944 w Białymstoku. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1970. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Białystok BWA 1974, Białystok Arsenał 1977, Gdynia BWA 1978. Udział w wystawach w kraju: wystawy poplenerowe, Hajnówka 1970—1977 (1974—1977 — medale); Wystawa Grupy Zbrojownia, Białystok 1971; Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971; Wystawa „Portret człowieka”, Warszawa 1971; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Międzynarodowa wystawa Sport w medalierstwie, Warszawa 1972; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Panorama 30-lecia Białegostoku, Warszawa 1974; Wystawa środowiskowa, Białystok 1978. Uczestniczył w plenerze rzeźbiarskim w Pieszczańach-Morawanach w 1978 r. Ważniejsze realizacje: pomnik poświęcony żołnierzom września 1939 r. na Wysokim Stoczku w Białymstoku (zesp.), 1975 i nagroda Ministra Administracji Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska; pomnik w Milejczycach; rzeźba przed Domem Rozrywki w Białymstoku; rzeźba przed Teatrem w Białymstoku (w zespole); cykl płaskorzeźb do kościoła w Narewce; ołtarz płaskorzeźbiony w Starosielcach.

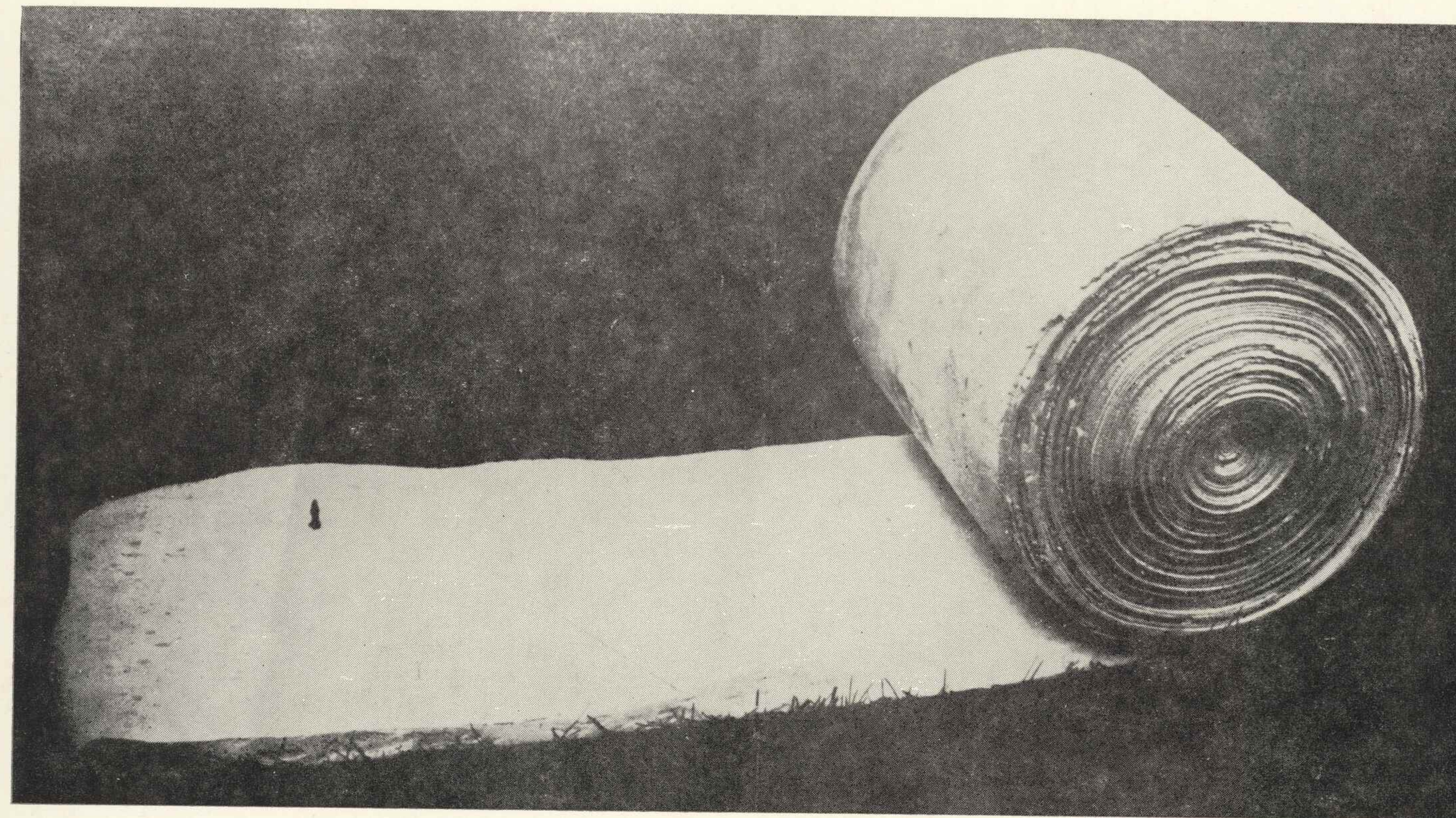
1. Matecznia I, drewno, 70×50
- * 2. Matecznia II, drewno, 70×50
3. Matecznia III, drewno, 70×50

ALOJZY GRYT
Wrocław, ul. Głogowska 1/5

Studia: Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej oraz PWSSP we Wrocławiu. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Wrocław BWA 1976, 1977. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Plenery Dolnośląskie z lat 1963—1970, Wrocław 1970; Wystawa małych form rzeźbiarskich, Wrocław 1971; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Wrocław 71, Warszawa 1971; Prezentacje 74, Wrocław 1974; Postawy — Wrocław XXX, Warszawa 1975; Wystawa projektów rzeźb plenerowych dla Zielonej Góry, Zielona Góra 1977; 30 lat ZPAP we Wrocławiu, Wrocław 1977. Otrzymał wyróżnienie II stopnia (zesp.) w konkursie na zabudowę placu Jedności Narodu i pomnik Odrodzenia w Gdańsku, 1973. Ważniejsze realizacje: pomnik Wł. Reymonta, Złotoryja 1967 (zesp.); pomnik Ery Kosmicznej w Oleśnicy 1968 (zesp.).

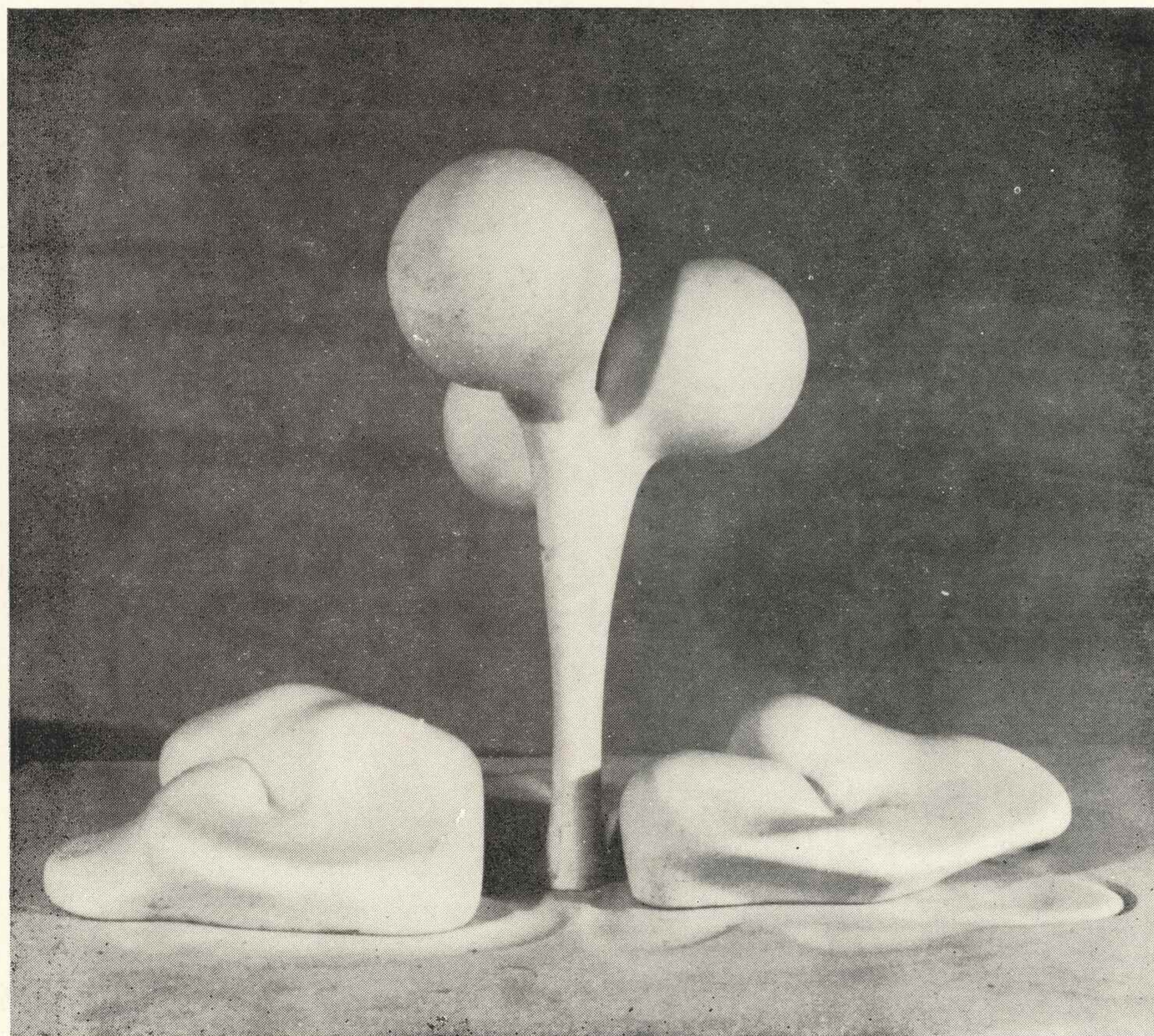
- * 1. Maraton, gips

GERARD GRZYWACZYK
Chorzów, ul. Młodzieżowa 1/99

Ur. 30 IV 1941 Dąbrowka Wlkp. Studia: ASP Kraków, dyplom 1968. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach: Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1969 — nagroda stypendium, 1971; Wystawy okręgowe, Katowice 1972 — nagroda, 1974 — nagroda; Polska płaskorzeźba współczesna, 1974; nagrody i wyróżnienia w konkursach okręgowych, 1970, 1971, 1974, 1975, 1978; II nagroda w ogólnopolskim konkursie na pomnik LWP w Katowicach. Uczestniczył w wystawie Okręgu Katowickiego w Ostrawie, Olomuńcu, Nowym Jiczynie 1971; XII Salonie międzynarodowym Paris Sud-Juvisy 1971 oraz w Biennale ku czci Dantego, Ravenna 1977. Ważniejsze realizacje: Pomnik Żołnierzy Radzieckich w Chorzowie, Pomnik Żołnierzy Polskich w Chorzowie, płaskorzeźby dla Teatru Miejskiego w Chorzowie, pomnik Janka Krasickiego w Siemianowicach (w realizacji).

- * 1. Ostatnie kwiaty ziemi, żywica, 30
- 2. VIII Ogólnopolski plener przemysłowy na Śląsku, 1975, medal brąz, Ø 90 mm
- 3. Ogólnopolski festiwal muzyki rosyjskiej i radzieckiej, 1976, medal brąz, Ø 50 mm

KRYSTYNA GUTOWSKA-BOK
Warszawa, ul. Elektoralna 28 m 26

Ur. 5 XI 1933 Białystok. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Brała udział w wystawie: Warszawa w sztuce, Warszawa 1977.

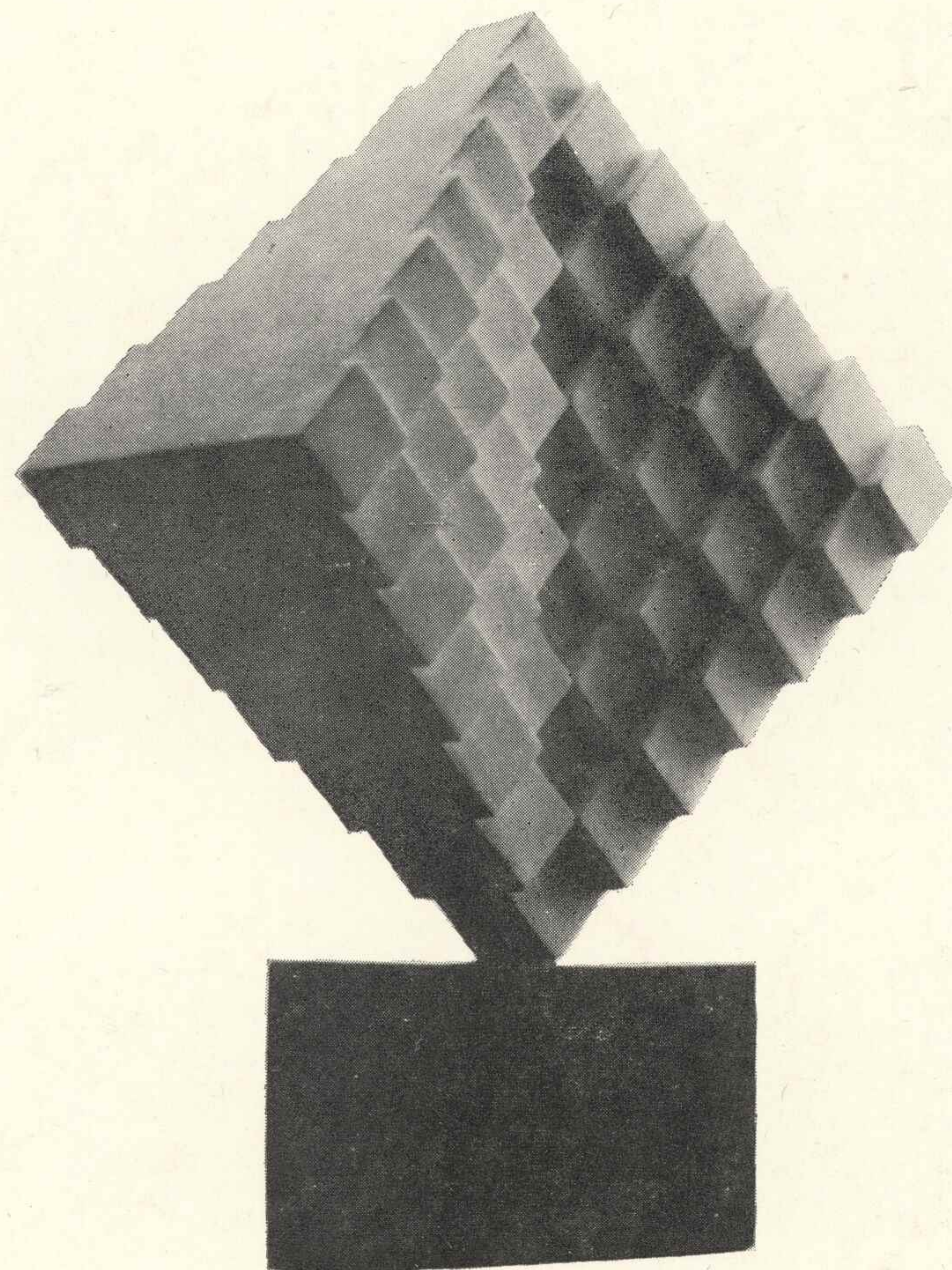

- * 1. Stabat Mater, marmur, wys. 170

ALEKSANDER HAŁAT

Łódź, ul. Łagiewnicka 102/116 prac. plast. 338b

Ur. 1936 Radomsko. Studia: PWSSP Łódź, dyplom 1964.
Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna: Łódź Galeria 77, 1961. Udział w wystawach w kraju: Wystawy Grupy Nowa Linia, Łódź 1961, Gdańsk 1962; Wystawy Grupy Konkret, Łódź 1970—1972; Plastyka towarzysząca architekturze, Łódź 1972; Ogólnopolska wystawa Habitat — Plastyka — Człowiek — Środowisko, Łódź 1976; Wystawa poplenerowa „Uniontexu”, Łódź 1977; I! Biennale sztuki dla dzieci, Poznań 1977, — III nagroda; Rzeźba Roku Polski Południowej, Kraków 1978. Konkursy i plenery: konkurs na pomnik Zwycięstwa i Wolności, Warszawa 1967; konkurs na pomnik Martyrologii Dzieci, Łódź 1969; Plener rzeźbiarski w zakładach Elta — Sojusz świata pracy z kulturą i sztuką, Łódź 1976; konkurs na projekt pomnika ku czci Polaków uczestników walk o Francję, Paryż 1976; za granicą uczestniczył w wystawie Nowy ruch polonais, Paryż 1974 oraz w wystawie wzornictwa przemysłowego „Jida”, Tokio 1977. Nagrody: III nagroda w konkursie rzeźbiarskim, Łódź 1966; medal na wystawie okręgowej, Łódź 1975; nagroda Klubu Krytyki za rzeźbę, Łódź 1977; nagroda III stopnia Ministra Kultury i Sztuki, 1978. Ważniejsze realizacje: opracowanie architektoniczno-rzeźbiarskie na terenie otwartym dla zakładów RSW Prasa w Łodzi, 1970; opracowanie elementów malej architektury w ramach systemu informacji identyfikacji wizualnej dla Zakładów Bistora, Łódź 1973; projekt i realizacja płaskorzeźby w metalu dla Szkoły Muzycznej, Łódź 1974 (współpraca z T. Śliwińskim); rozwiązanie przestrzeni elementami architektoniczno-rzeźbiarskimi cmentarza żołnierzy polskich i radzieckich w Pabianicach, 1974 (współpraca z J. Majewskim); projekt i realizacja rzeźby w metalu „Geograficzny Środek Polski”, Piątek 1975; opracowanie konkursowe systemu do gier i zabaw ruchomych dzieci i młodzieży, 1977 (zespół J. Majewski, M. Przybył), opracowanie architektoniczno-rzeźbiarskie hallu głównego WUSC, Łódź-Widzew 1977.

1. Rzeźba 3, drewno, 100
2. Rzeźba 5, drewno, 40
3. Rzeźba 7, drewno, 50
+ plansze fotograficzne do w/w rzeźb
- * 4. Elta

BOGDAN HOFMAN

Wrocław, ul. Sudecka 114 m 22

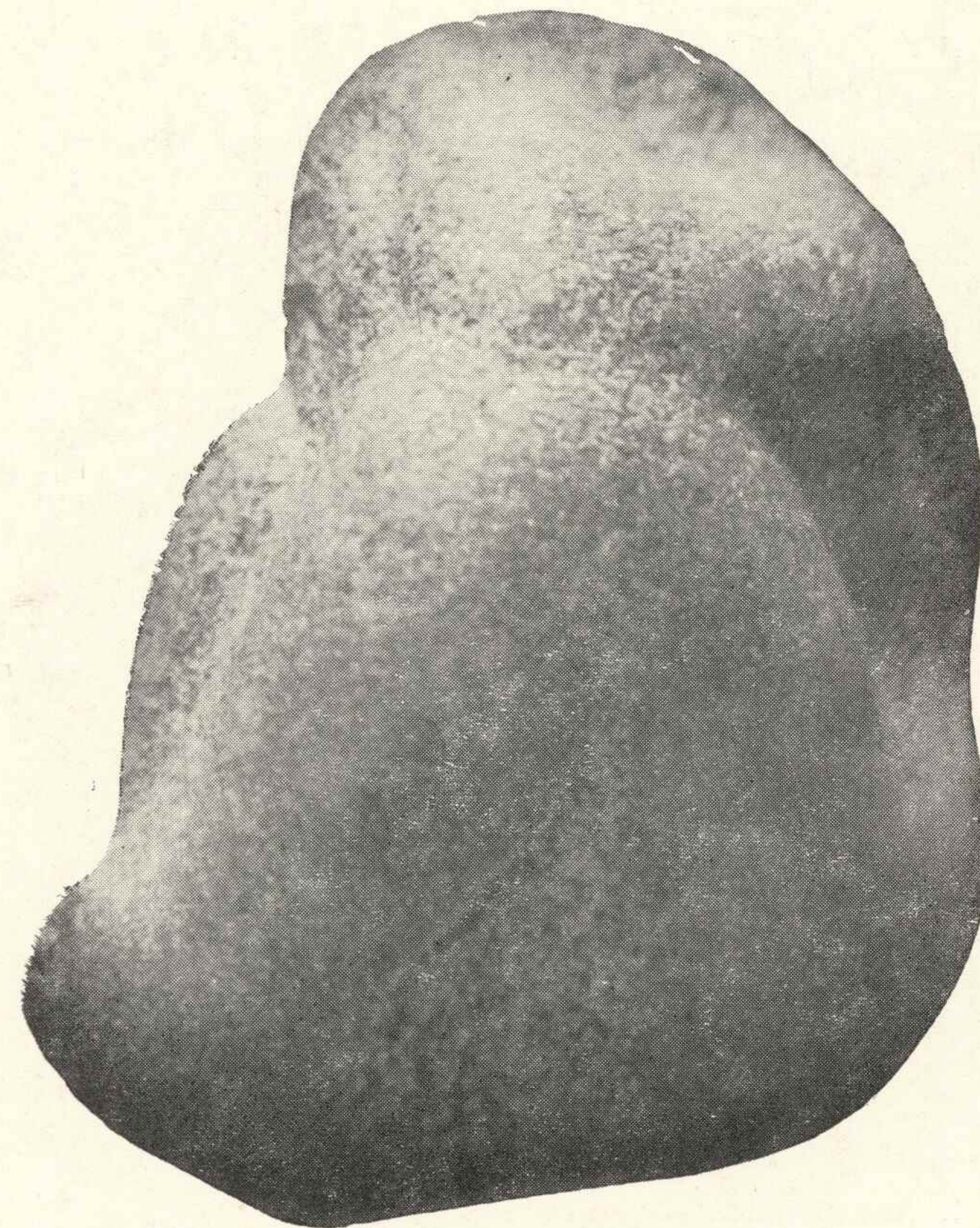
Ur. 7 III 1919 w Swarzędzu. Studia: PWSSP Poznań. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Wrocław BWA 1957; Wrocław Piwnica Świdnicka 1958; Karpacz, Cieplice, Jelenia Góra BWA 1969—1971; Wrocław Filharmonia Wrocławska, Pawilon ZOO 1972; Warszawa Galeria Rzeźby 1974; Wrocław BWA 1977/78. Udział w wystawach w kraju: I Wystawa ZPAP, Poznań 1945 — III nagroda; II Ogólnopolski salon, Kraków 1948; III Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa 1952; Festiwal sztuk plastycznych, Sopot 1959; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Ogólnopolskie wystawy rzeźby, Warszawa 1960, 1967, 1971; Polska rzeźba plenerowa, Opole 1964, 1965, 1966; Portret człowieka, Warszawa 1971; Wystawa małych form rzeźbiarskich, Wrocław 1971; Kobieta w sztuce, Radom 1972 — I nagroda; Poplenerowa wystawa rzeźby, Orońsko 1973; Wystawy Grupy Wrocławskiej, Zielona Góra 1975, Wrocław 1976; Przeciw wojnie, Lublin 1975; Postawy-Wrocław, Warszawa 1975; XXX-lata ZPAP we Wrocławiu, Wrocław 1977. Udział w Wystawach zimowych plastyki, Radom — w 1972 r. otrzymał nagrodę MKiS. Uczestniczył w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych: Moskwa 1959, Praga 1974, Drezno 1978; Międzynarodowy konkurs na portret rzeźbiarski im. Paula Weillera, Paryż 1972 — nagroda; Międzynarodowe biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1972; Biennale sztuki ku czci Dantego, Rawenna 1973, 1975, 1977, 1979. Nagrody: wyróżnienie w konkursie olimpijskim, Warszawa 1947; wyróżnienie w konkursie na place dolnośląskie 1967; wyróżnienie w konkursie Człowiek — Praca, Warszawa 1971, wyróżnienie w konkursie na pomnik J. Brandta, Orońsko 1973, laureat nagrody Wojewódzkiej 1974. Ważniejsze realizacje: „Prometeusz”, Wałbrzych; „Ludzkie losy”, Wałbrzych; Henryk Wieniawski, Szczawno; rzeźby w katedrze w Katowicach, fontanna dla Zakładów Dolmel.

- * 1. Pamiątnik rodzinny, trawertyn, 200

STANISŁAW HORNO-POPŁAWSKI
Bydgoszcz, ul. Niemcewicza 2

Ur. 14 VII 1902 na Kaukazie. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1933. Twórczość w dziedzinie rzeźby i rysunku. Wystawy indywidualne: Warszawa Zachęta 1957, 1962, 1970; Warszawa Kordegarda 1977; Sopot BWA 1962; Tbilisi 1967, 1978; Gdańsk Teatr 1968; Moskwa Sale Zw.Art.Plast. 1972; Bydgoszcz BWA 1977; Słupsk Stara Brama 1977. Udział w wielu wystawach w kraju od 1930 r. Udział w wystawach sztuki polskiej z granicą: Wiedeń 1928, Moskwa 1952; New Delhi, Kalkuta, Madras, Bombaj, Cejlon 1956; Berlin 1961; Pekin, Szanghaj 1961—62; Sofia, Ułan Bator, Hanoi, Bukareszt 1962; Bratysława 1963; Belgrad 1964, 1967; Berlin, Erfurt, Lipsk 1965; Budapeszt, Berlin, Brno, Praga 1966; Bukareszt 1968, 1972; Berlin, Moskwa 1971; Oslo, Essen 1974. Udział w wystawach międzynarodowych: Walka o pokój, Kopenhaga 1950; Wystawa rzeźby współczesnej, Paryż 1956, 1961, 1971; Wystawa sztuki Krajów Socjalistycznych, Moskwa 1958—59; 31 Biennale sztuki, Wenecja 1962; Międzynarodowa wystawa rzeźby, Haga 1963; XIX Międzynarodowa biennale sztuki, Florencja 1969 — złoty medal; Wystawa rzeźby plenerowej „Rzeźba i kwiaty”, Berlin 1971; Międzynarodowa wystawa sztuki „30 zwycięskich lat”, Moskwa, Berlin, Budapeszt, Praga, Sofia, Warszawa 1975/76. Nagrody: na Salonach zimowych IPSu, Warszawa 1931—1938; III nagroda w konkursie na pomnik gen. J. Sowińskiego, Warszawa 1931; II nagroda w konkursie przedolimpijskim, Warszawa 1931; nagroda na I Salonie rzeźby IPSu, Warszawa 1936; I nagroda w konkursie na pomnik T. Kościuszki Łódź 1946; II nagroda w konkursie na pomnik A. Mickiewicza (zesp.), Poznań 1948; nagrody na I—IV OWP, Warszawa 1950—1954; I nagroda w konkursie na pomnik A. Mickiewicza, Warszawa PKiN 1955; wyróżnienie w konkursie na pomnik Bohaterów Warszawy, Warszawa 1958; II nagroda na wystawie rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; medale na I i II Biennale sztuki gdańskiej, Sopot 1975, 1977. Laureat Nagród Państwowych II stopnia 1953, 1955; nagród I stopnia Ministra Kultury i Sztuki za całokształt twórczości 1962, za działalność pedagogiczną 1965; nagrody I stopnia Ministra Obrony Narodowej 1968. Ważniejsze realizacje: pomnik bpa Bandurskiego, Wilno 1937; rzeźby w parku, Białystok 1946; rzeźby na Starym Mieście, Gdańsk 1951—1954; pomniki — A. Mickiewicza, Warszawa PKiN 1955; J. Marchlewskiego, Włocławek 1962; H. Sienkiewicza, Bydgoszcz 1968; M. Konopnickiej, Kalisz 1969; K. Szymanowskiego, Słupsk 1972; J. Kilińskiego, Słupsk 1973.

1. Tors, granit polerowany, 20
2. Poranek, granit polerowany, 22
- * 3. Sen, sjenit, 22

WIKTORIA ILJIN
Warszawa, Al. Wyzwolenia 14/73c

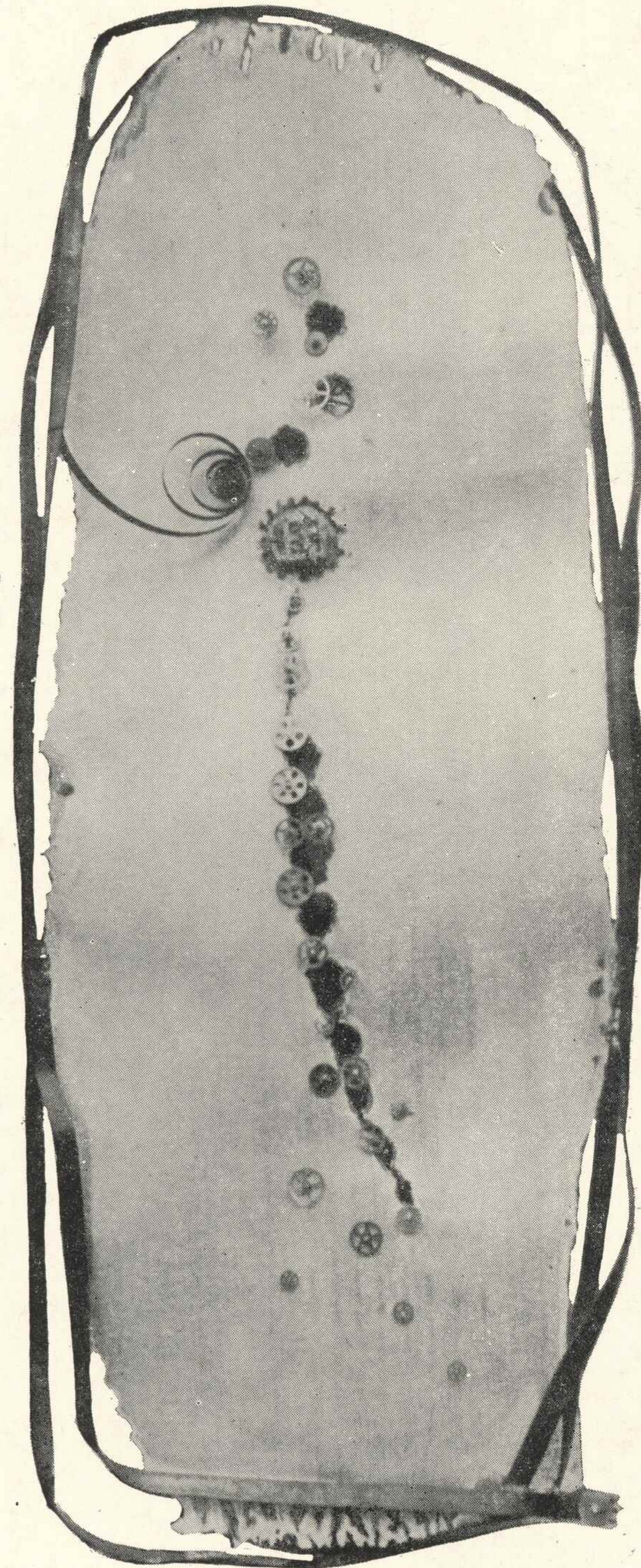
Ur. 13 XII 1921 w Zaisanie (ZSRR). Studia: ASP Kraków 1937—1939 i 1945—1947 oraz ASP Warszawa 1950—1951, dyplom 1953. Twórczość w dziedzinie rzeźby i ceramiki. Wystawy indywidualne: Warszawa Kordegarda 1960; Warszawa SARP 1961; Warszawa Galeria MDM 1963; Warszawa Galeria Rzeźby 1967, 1974; Warszawa SBWA 1977. Udział w wystawach w kraju: Dunikowski i jego uczniowie, Warszawa 1955; Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Warszawa w sztuce, Warszawa 1965, 1975; Polska rzeźba plenerowa, Opole 1965; Rzeźba dla twojego mieszkania, Warszawa 1966; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1966, 1968, 1972, 1974; Wystawa Portret — Model, Warszawa 1967; Spotkania rzeźbiarskie, Bolechowice 1967; Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968; I Ogólnopolskie biennale rzeźby plenerowej, Bytom 1969; XXV lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Wystawa Człowiek wybitny, Warszawa 1977. Nagrody: wyróżnienie w konkursie na projekt rzeźb na Cmentarzu Bohaterów Armii Radzieckiej w Warszawie, 1950; IV nagroda (zesp.) w konkursie na pomnik F. Chopina, Warszawa 1951; wyróżnienie zespołowe w konkursie na pomnik Partyzantów w Lublinie, 1951; wyróżnienie (zesp.) w konkursie na pomnik „Oświęcim — Brzezinka”, 1952; nagroda (zesp.) za projekt wnętrza sklepu z kryształami w Warszawie, 1954; Wykonała Order Wielkiego Słońca dla zasłużonych dla zawodów o Puchar Zalewu Zegrzyńskiego, 1971.

- * 1. Idol, drewno, wys. 95

CZESŁAW JAŁOWIECKI
Zakopane, ul. A. Struga 16

Ur. 23 IV 1935 w Przyszowicach. Studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Wystawy indywidualne: Zakopane KMPiK 1972, 1979. Brał udział w wystawie Plastyka zakopiańska 1909—1973, Kraków 1973; Rzeźba roku, Kraków 1977; 400-lecie Zakopanego, Zakopane 1978.

* 1. Rytm, metal, 200×100

JADWIGA JANUS
Łódź, ul. Przyszkoie 13

Ur. 1931. Studia: ASP Kraków, dyplom 1957. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa i ceramiki. Wystawy indywidualne: Łódź BWA 1975; Warszawa DESA ul. Koszykowa 1975; Brema La Petite Galerie i Zöllner Galerie 1978; Oldenburg Oldenburg Galerie 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Ogólnopolska wystawa medalierstwa 1965 — 1969, Warszawa 1969; Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym, Warszawa 1969; Spotkania rzeźbiarskie, Orońsko 1970; 1973; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1973 — medal. Nagrody w konkursach: na pomnik martyrologii dzieci, Łódź 1968 — II nagroda; na pomnik Czynu Rewolucyjnego w Łodzi, 1973 — I nagroda. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Berno, Lucerna 1969; Mediolan 1974; Dortmund 1975; Praga 1976. Uczestniczyła w III Międzynarodowym biennale ceramiki, Vallauris 1972 oraz w Międzynarodowym konkursie ceramiki w Faenzie. Ważniejsze realizacje: pomnik Martyrologii Dzieci, Łódź 1970; opracowanie rzeźbiarsko-architektoniczne obiektu Bistona, Łódź 1972.

1. Pątnik, drewno, 130
* 2. Skrzydlata, drewno, 120
3. Przybysz, drewno, 60

JUSTYNA JASZCZEWSKA
Warszawa, ul. Sanocka 10a m 35

Ur. 3 V 1947 Warszawa. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Uczestniczyła w wystawie Współczesna sztuka łowiecka i animalistyczna, Warszawa 1973; Międzynarodowe Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973, Barcelona 1975; Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Budapeszt 1977.

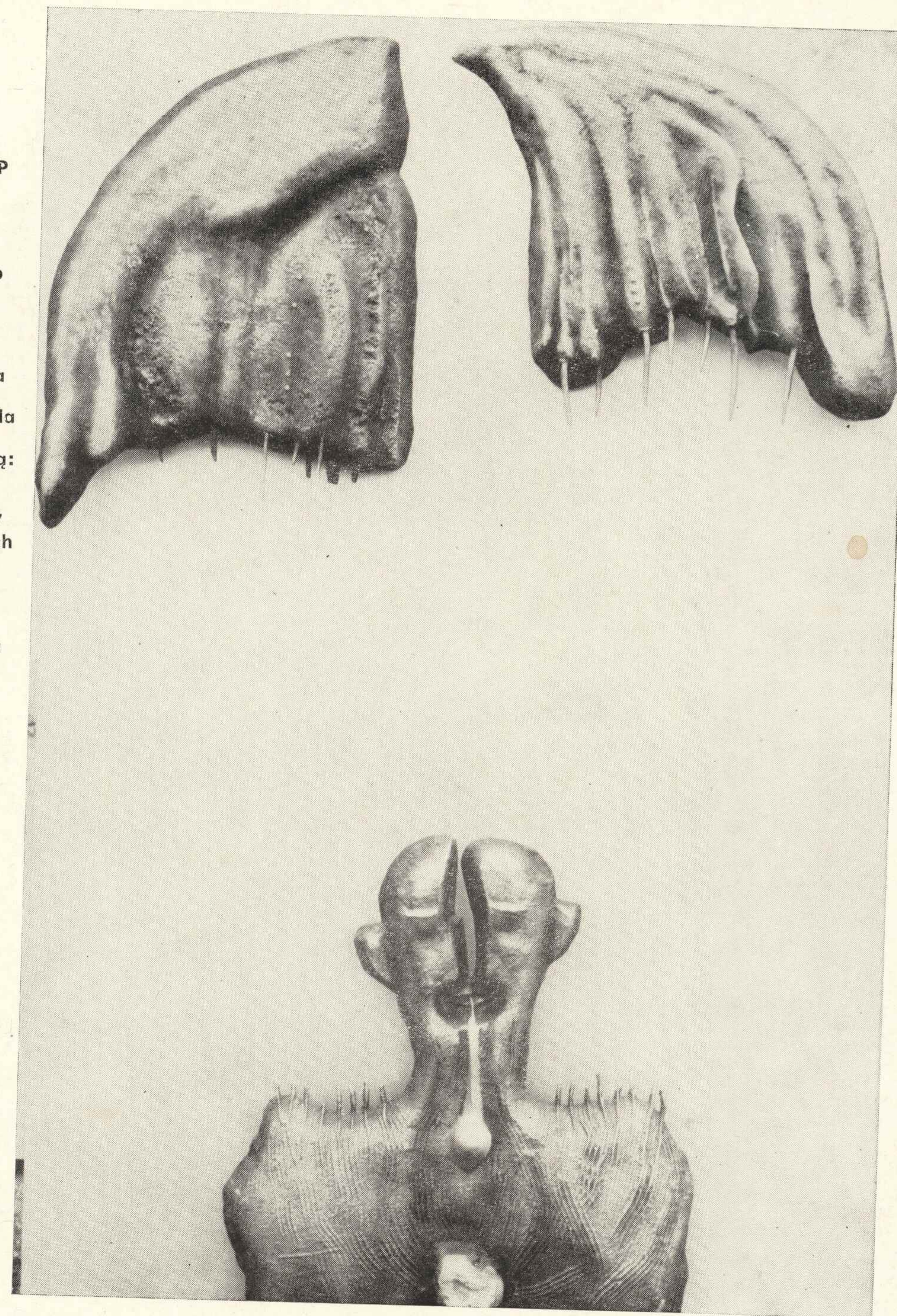
* 1. Sarna, ceramika, wys. 36

ADAM JEZIERZAŃSKI
Puszczykowo,
ul. Jastrzębia 3

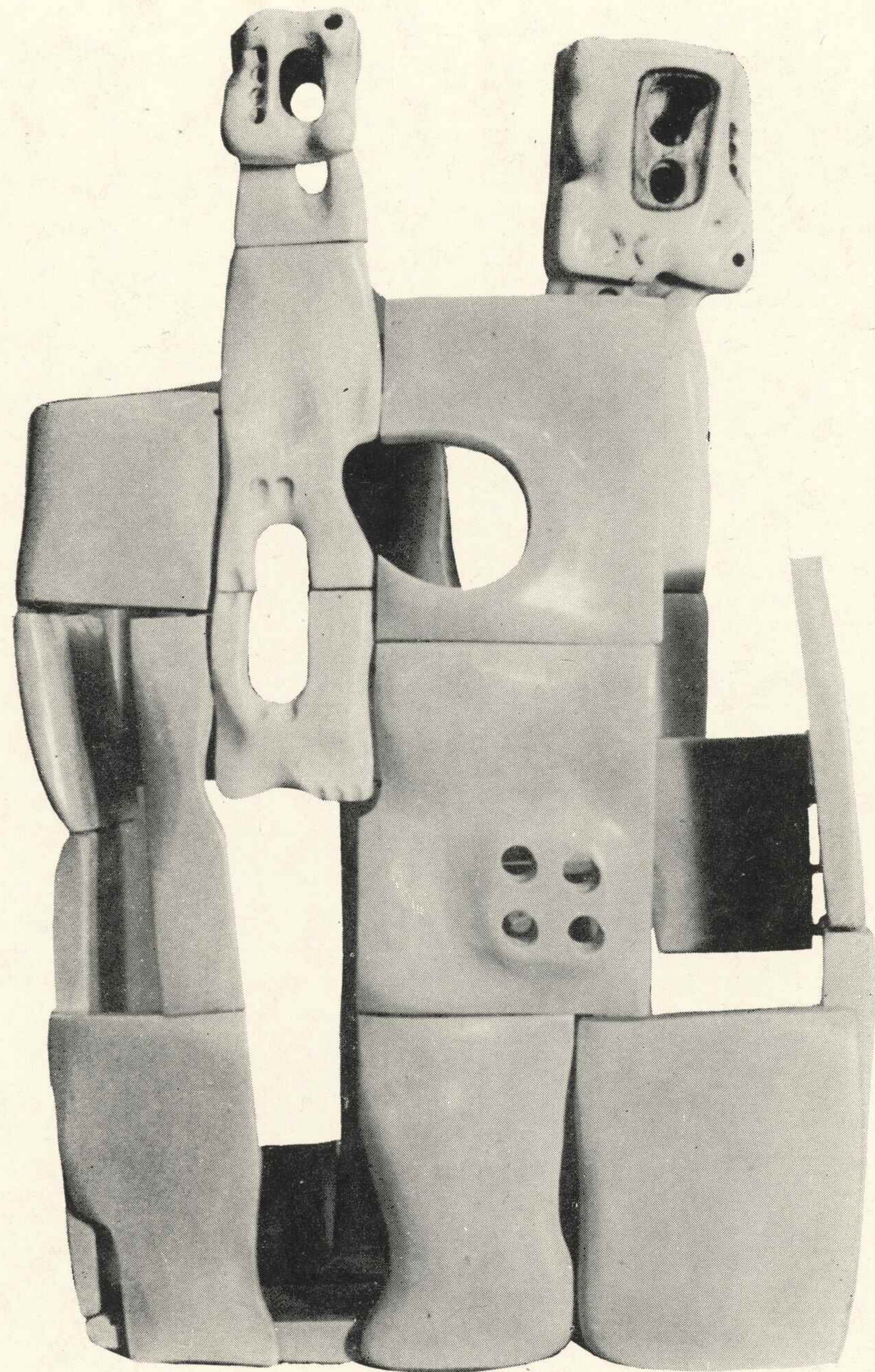
Ur. 14 VII 1940 Kołomyja. Studia: PWSSP Poznań, dyplom 1972. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Poznań Wojskowy Klub Lotniczy 1973; Wągrowiec DK 1973, 1974, 1976; Poznań DK HCP 1977; Poznań Klub „Pod Lipami” 1977; Gorzów Wlkp. DK Stilon 1978; Poznań Klub Osiedlowy na Skarpie 1978. Udział w wystawach: I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977; Wystawa z okazji 50-lecia Targów Poznańskich, Poznań 1978; Wystawa projektów rzeźb plenerowych dla m. Leszna, Leszno 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Sofia, Praga, Brno 1978, Wisbaden (RFN). Uczestniczył w Międzynarodowym biennale ku czci Dantego, Rawenna 1977 i w IV Międzynarodowej wystawie małych form rzeźbiarskich, Budapeszt 1978. Na Biennale małych form rzeźbiarskich w Poznaniu otrzymał brązowy medal. Ważniejsze realizacje: „Szalony koń” Muzeum — pracownia A. Fiedlera; rzeźba na AM w Poznaniu; rzeźby na Cytadeli w Poznaniu, rzeźby w Wągrowcu.

* Polptyk:
1. Ciekawość, aluminium, 160 × 105
2. Smak, aluminium, 160 × 105
3. Dialog, aluminium, 160 × 105
4. Zazdrość, aluminium, 160 × 105

ANDRZEJ JOCZ
Łódź, ul. J. Brzechwy 9 m 127

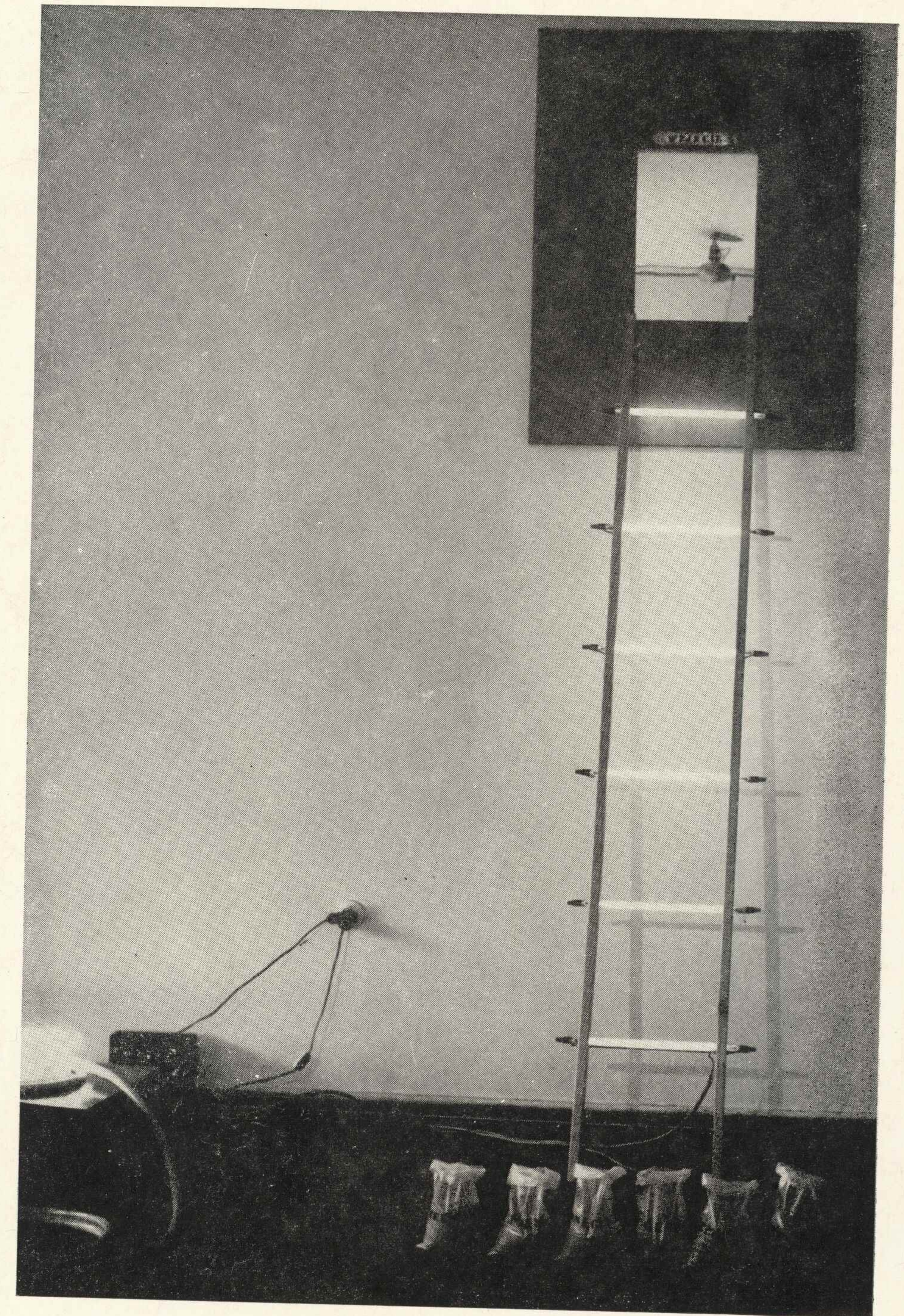
Ur. 8 VIII 1941 Wilno. Studia: PWSSP Łódź, dyplom 1966. Twórczość w dziedzinie rzeźby, grafiki i malarstwa. Wystawy indywidualne: Łódź Salon Sztuki Współczesnej 1972; Łódź Galeria Teatru Wielkiego 1973; Warszawa Galeria Rzeźby 1978. Udział w wystawach, m.in.: Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1969, 1971; Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa rzeźby i grafiki, Sopot 1970; Wystawa rzeźby plenerowej, Łódź 1976; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Udział w wystawach za granicą: Göhrde i inne miasta RFN 1971, Lipsk 1972; Wystawa projektów rzeźb dla parków Florencji, Florencja 1976. Nagrody: medal za rzeźbę na wystawie Okręgu Łódzkiego, 1973; medal na V Łódzkiej Wiosnie Artystycznej, Łódź 1973; I nagroda za rzeźbę w konkursie Okręgu Łódzkiego na obraz i rzeźbę, 1975. Ważniejsze realizacje: kompozycja rzeźbiarsko-architektoniczna zegara słonecznego w Parku Staromiejskim w Łodzi, 1973—1975; płaskorzeźba w hallu ZPW im. 9 Maja w Łodzi 1975; płaskorzeźby w hallu kawiarni Magda w Łodzi, 1977; rzeźba w Alei Włóknarzy w Łodzi 1977—1979.

- * 1. Blok 72, rezolan
2. Wieżowiec
3. 1:32—72

JULIAN JOŃCZYK
Kraków,
Osiedle Urocze bl. 5/7

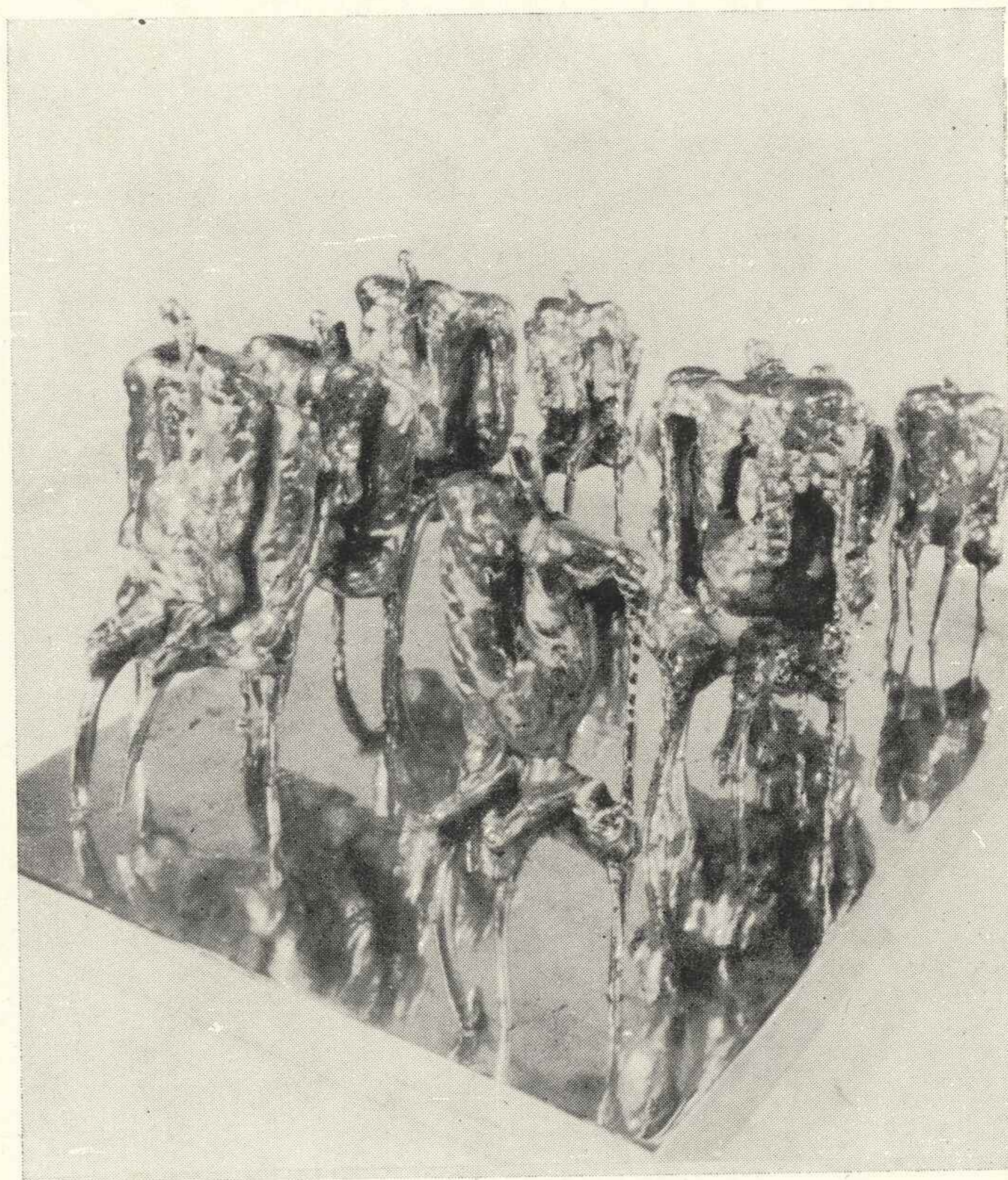
Ur. 1930. Studia: ASP Kraków, dyplom 1956. Twórczość w dziedzinie rzeźby, grafiki i rysunku. Wystawy indywidualne: Nowa Huta TPSP 1974; Kraków Galeria Krzysztofora 1974, 1975. Udział w wystawach, m.in.: III Wystawa sztuki nowoczesnej, Warszawa 1959; Triennale rysunku, Wrocław 1965, 1968, 1971, 1974; Portret człowieka, Warszawa 1971; Wystawa Grupy Krakowskiej i Galerii Krzysztofora, Wrocław 1973, Kraków 1975; Wystawa Kraków 74, Warszawa 1974; Prezentacje 73/74, Nowa Huta 1974 — wyróżnienie; Grafika w Krakowie 1945—1974, Kraków 1974; Plastyka na zamówienie społeczne — konkurs Człowiek, Warszawa 1975 — wyróżnienie; VII, VIII Ogólnopolska wystawa grafiki, Warszawa 1976, 1978. Udział w wystawach międzynarodowych: Międzynarodowe biennale grafiki, Kraków 1974; V Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1975.

- * 1. Wyjście II, neon lustro piasek
2. Czarna dziura, montaż neon piasek

ANNA KAMIEŃSKA-ŁAPIŃSKA
Warszawa, ul. Podleśna 52 m 159

Ur. 26 VII 1932 w Rowinach. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1958. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Warszawa Galeria Sztuki Współczesnej 1966; Herning Muzeum 1968/69; Aarhus Galleri ved Aaen 1969; Düsseldorf Galerie des Arts 1970; Frankfurt, Hamburg 1971; Kopenhaga Galerie Birkdam 1971; Warszawa Galeria Kordegarda 1973; Holstebro Muzeum 1973; Moss Galerie F-15 1975; Roskilde Galerie St. Agnes 1977; Bruksela Galerie van Dormael 1978; Lublin BWA 1979. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Warszawa w sztuce, Warszawa 1965; 20 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1965; Festiwal sztuki pięknych, Warszawa 1966, 1968, 1970 — wyróżnienie, 1972 — wyróżnienie, 1974 — brązowy medal; I Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — I nagroda; Wystawa 14 rzeźbiarzy, Warszawa 1968; Ogólnopolska wystawa medalierstwa 1945—1969, Warszawa 1969; Świat w którym żyjemy, Warszawa 1970; 25 lat pracy pedagogicznej Jerzego Jarnuszkiewicza, Warszawa 1975; XI Wystawa Grupy Realistów, Warszawa 1976; Wystawa ceramiki Grupy Keramos, Warszawa 1977; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977 — grand prix. Udział w wielu wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Dania 1969; Haga, Paryż 1971; Praga, Bratysława, Budapeszt 1972; Bukareszt, Kilonia, Berlin, Kopenhaga 1973; Mediolan, Baltimore, Waszyngton, Oslo, Berlin, Wiedeń 1974; Bruksela, Wiedeń, Londyn, Sztokholm, Dortmund, Moss, Edevella (Norwegia) 1975; Praga, Düsseldorf 1976; Darmstadt, Sofia, Praga, Rothenburg 1977; Frechen 1978; Międzynarodowa wystawa rzeźby, Haga Madurodam 1965; Międzynarodowy Salon kobiet malarek i rzeźbiarek, Nancy 1968; Konkurs ceramiki Pro Tadino, Gualdo Tadino 1968; 28 Konkurs ceramiki, Faenza 1970; III Międzynarodowe biennale małych form rzeźbiarskich, Budapeszt 1975; Międzynarodowa wystawa sztuki, Monte Carlo 1977. Nagrody: III nagroda w konkursie na Pomnik Bohaterów Westerplatte 1963; I nagroda w konkursie na pomnik B. Prusa w Warszawie 1967. Ważniejsze realizacje: pomnik B. Prusa, Warszawa 1977; forma przestrzenna, Grudziądz 1978.

1. Wyprowadzenie, aluminium, 30 x 25
2. Łoże
- * 3. Podróż, aluminium polerowane, 37 x 13

ALFONS KARNY
Warszawa, ul. Wiejska 6/8 m 45

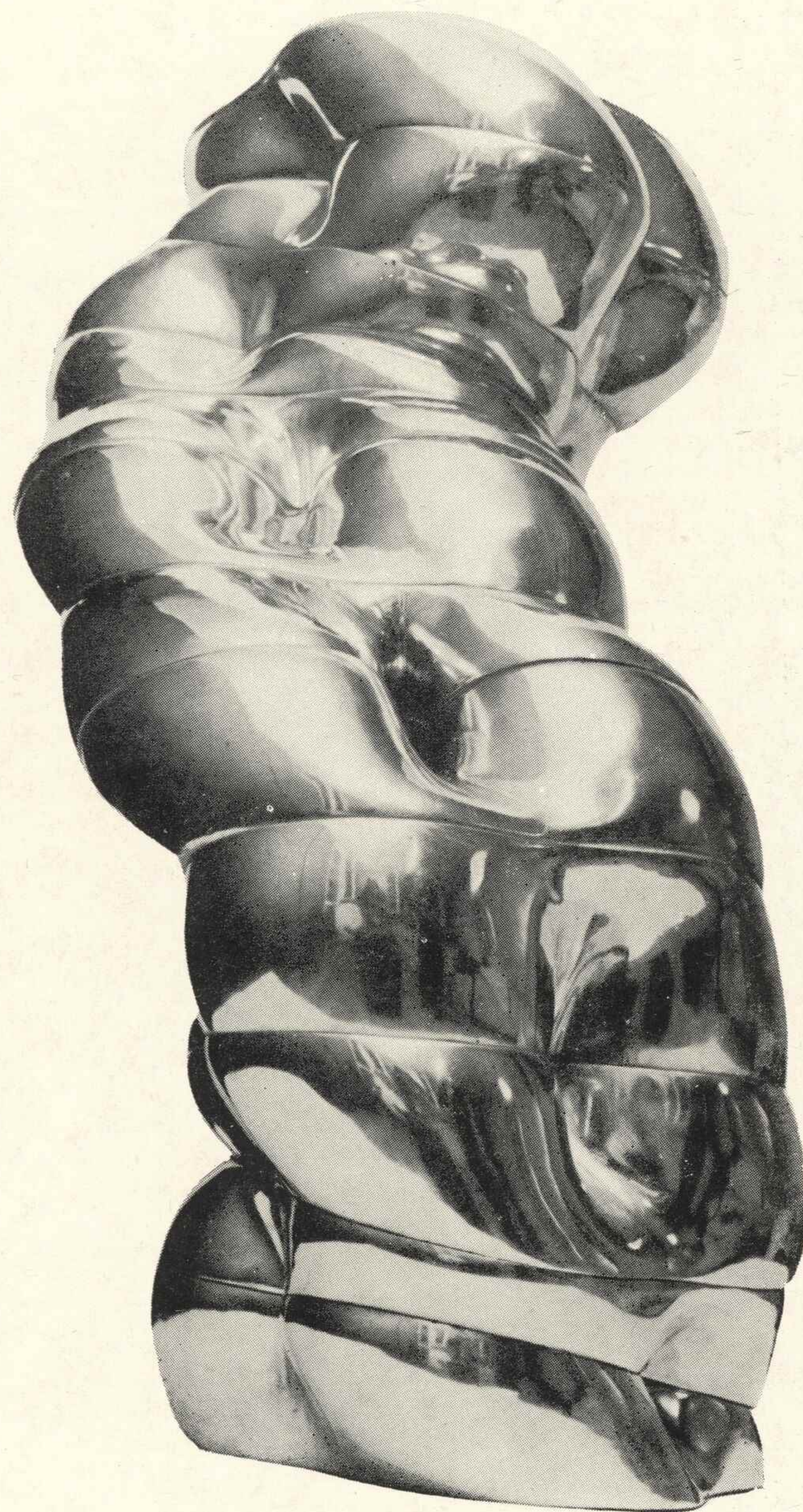
Ur. 10 XI 1901 Białystok. Studia w l. 1924—1930 Szkoła Sztuk Pięknych Warszawa. Rzeźbiarz. Wystawy indywidualne: Warszawa 1963, hall Teatru Wielkiego 1967, „Zachęta” 1972, Galeria Interpress 1979; Warszawa-Rembertów 1973; Białystok Muzeum 1963, Arsenal 1974; Olsztyn Muzeum 1963; Moskwa salon Zw. Art. Plastyków ZSRR 1964. Udział w wielu konkursach i wystawach w kraju na których otrzymał liczne nagrody, w wystawach sztuki polskiej za granicą oraz w wystawach międzynarodowych, m.in.: Międzynarodowa wystawa prac uczniów wyższych szkół artystycznych w ramach Międzynarodowej wystawy sztuki dekoracyjnej, Paryż 1925; Wystawa z okazji X Olimpiady, Los Angeles 1932; XIX Biennale sztuki, Wenecja 1934; Międzynarodowa wystawa sztuki współczesnej, Bruksela 1935 — złoty medal i Order króla Leopolda; Wystawa z okazji XI Olimpiady, Berlin 1936; Sztuka i technika, Paryż 1937 — złoty medal; Wystawa światowa, Nowy Jork 1939; Międzynarodowa wystawa ceramiki, Praga 1962; IV Salon Bosio, Monte Carlo 1963; IV Biennale sztuki państw nadbałtyckich, Rostock 1963; Międzynarodowa wystawa rzeźby, Haga 1963; IX Salon, Paris-Sud Juvisy 1968; Wystawa ceramiki Pro Tadino, Gualdo Tadino 1972; Międzynarodowa wystawa ceramiki, Londyn 1972; Międzynarodowy konkurs na portret rzeźbiarski im. P. Weillera, Paryż 1972; Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973 — II nagroda, Barcelona 1975. Laureat nagród: Polskiej Akademii Umiejętności Kraków 1935, nagrody m.st. Warszawy 1935, Nagród Państwowych II stopnia 1951, I stopnia 1978; nagrody II stopnia Ministra Obrony Narodowej 1963; nagrody I stopnia Ministra Kultury i Sztuki 1973; nagrody artystycznej im. Bohaterów Warszawy 1977. Autor pomnika Jędrzeja Śniadeckiego w Żninie, 1968.

- * 1. Stefan Starzyński, granit

KAZIMIERZ KARPIŃSKI
Łódź, ul. Sienkiewicza 147a m. 51

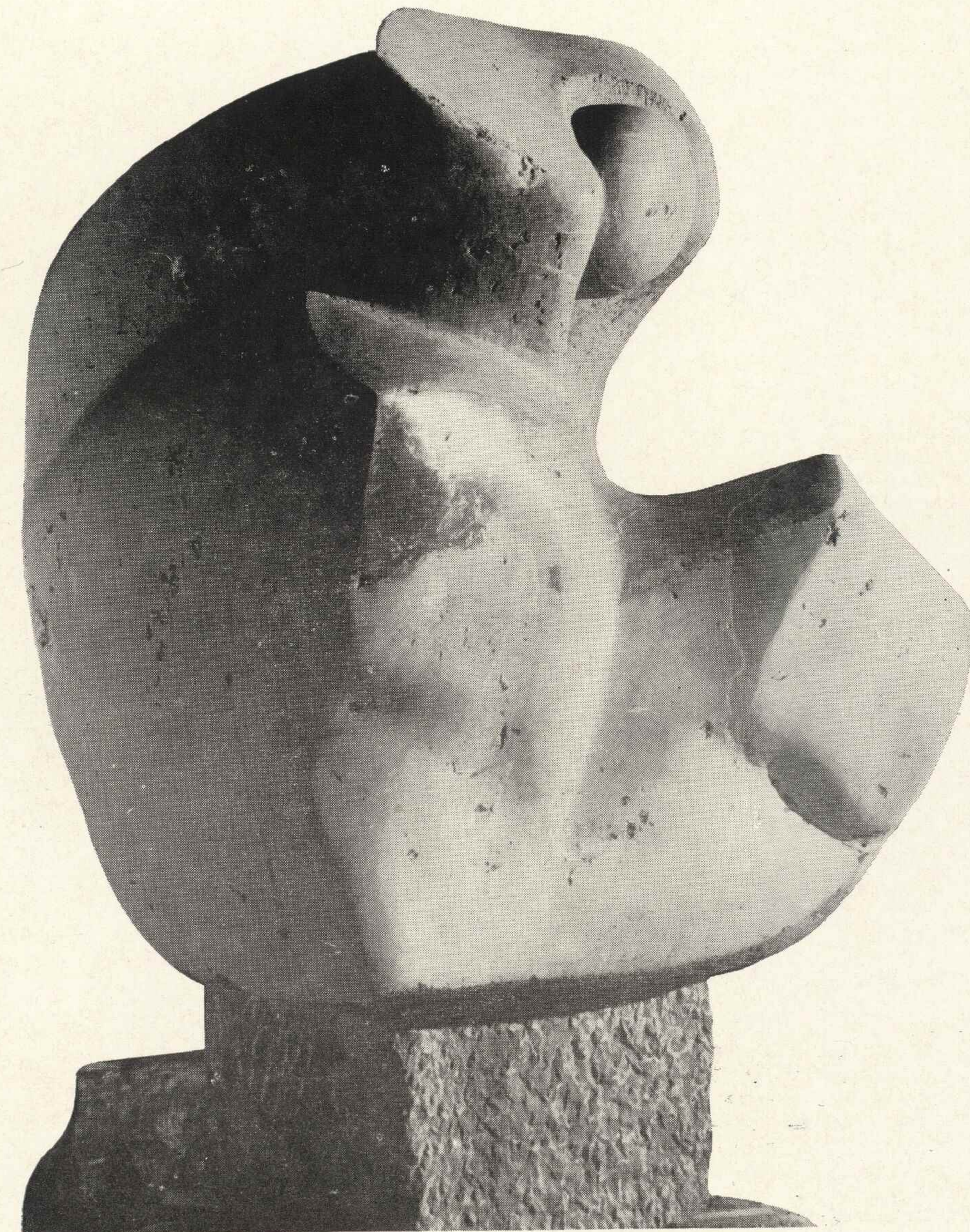
Ur. 11 X 1941 Czarnocin. Studia: Wydział Ubioru w PWSSP w Łodzi, dyplom 1966. Rzeźbiarz. Wystawa indywidualna: Łódź Teatr Wielki 1970. Udział w wystawach krajowych i konkursach, m.in.: konkurs na pomnik Martyrologii Dzieci, Łódź 1968 — I nagroda zespołowa; XIII festiwal sztuk pięknych, Sopot 1970 — nagroda Przewodniczącego Prezydium WRN w Gdańsku; Wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971 — medal; Konkurs na pomnik Czynu Rewolucyjnego, Łódź 1973 — II nagroda zespołowa; Wystawa Złotego Grona, Zielona Góra 1976; Złoty Wawrzyn Olimpijski 1976; Ogólnopolski konkurs na pomnik Kobiety, Łódź 1977 — wyróżnienie; Spotkania rzeźbiarskie, Zielona Góra 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych: IV międzynarodowe biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973 — Grand Prix; Wystawa współczesnej rzeźby polskiej, Oslo 1974. Realizacje: Pomnik Czynu Rewolucyjnego, Łódź; płaskorzeźba na frontonie Muzeum Martyrologii w Radogoszczy. Nagrody i wyróżnienia w innych konkursach na rzeźbę w latach 1968—1969.

* 1. Układ 3, aluminium, wys. 67

ANDRZEJ KASTEN
Warszawa, ul. Felińskiego 54 m 7

Ur. 20 VIII 1923 w Warszawie. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby, grafiki użytkowej, form przemysłowych. Wystawa indywidualna: Warszawa Dom Kultury Radzieckiej 1968. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Rzeźba dla twojego mieszkania, Warszawa 1966; Ogólnopolska wystawa tkanina, ceramika, szkło, Warszawa 1964; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1968, 1970, 1972, 1976; Spotkania rzeźbiarskie, Suchedniów 1968, 1969; Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968; Ogólnopolska wystawa znaków graficznych, Warszawa 1969; Przeciw wojnie, Lublin 1969; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Spotkania rzeźbiarskie, Orońsko 1970, 1973, 1976, 1977, 1978; Sport w sztuce, Warszawa 1971; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Węgry, Czechosłowacja, Rumunia 1964; Bułgaria, 1965; Jugosławia 1965, 1972; ZSRR 1968, 1972; Czechosłowacja, Bułgaria, RFN 1977. Udział w wystawach międzynarodowych Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Wenecja, Montecatini, Arezzo 1970; Międzynarodowe biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971, Madryt 1973; Międzynarodowa wystawa Sport w medalierstwie, Warszawa 1972. Ważniejsze realizacje: trzy rzeźby na terenie zespołu wypoczynkowego, Warszawa; 2 portrety kompozytorów, Bydgoszcz Galeria Filharmonii Pomorskiej.

* 1. Myśliciel II, marmur, ok. 170

KRZYSZTOF KĘDZIERSKI
Kraków, ul. Okolna 20/12

Ur. 6 III 1940 Częstochowa. Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1969 — stypendium MKiS; Rzeźba roku, Kraków 1970, 1974 — III nagroda, 1976 — nagroda -zakup; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Kraków 74, Warszawa 1974; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych: Szekesfehervar 1970, Dortmund 1975, Praga 1976, Moskwa Ryga, Leningrad 1978; Chicago; Międzynarodowy konkurs na medal, Arezzo, Montecatini, Mediolan 1969; Międzynarodowy salon, Paris-Sud-Juvisy 1972; Międzynarodowe wystawy z okazji kongresów FIDEM, Kraków 1975, Budapeszt 1977. Nagrody: nagroda w ogólnopolskim konkursie im. F. Bartosza i Z. Bobowskiego 1965; wyróżnienie w konkursie na pomnik W.I. Lenina w Krakowie; wyróżnienie w konkursie na medal M. Kopernika, Warszawa.

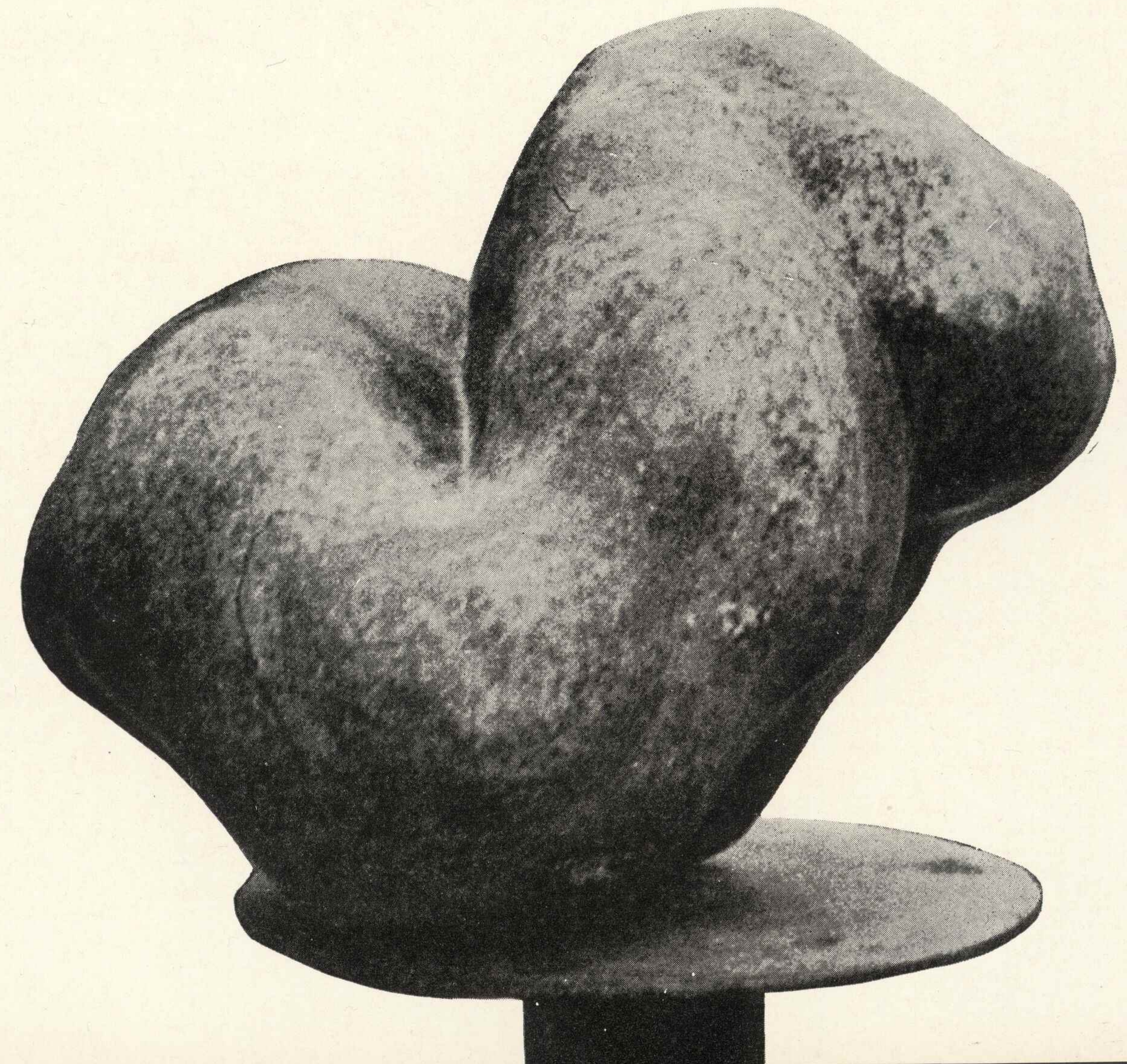
Cykl medalionów Pory roku:

1. Lato, tworzywo sztuczne, laminowane, Ø 65
- * 2. Jesień, tworzywo sztuczne laminowane, Ø 65
3. Zima, tworzywo sztuczne laminowane, Ø 65
4. Wiosna, tworzywo sztuczne laminowane, Ø 65

TERESA KLAMAN
Sopot — Kamienny Potok, ul. Kraszewskiego 30/77

Ur. 19 XII 1948 Gdańsk. Studia: PWSSP Gdańsk. Twórczość w dziedzinie rzeźby i ceramiki. Udział w wystawach w kraju: Ogólnopolska wystawa rzeźby, Gdańsk 1974; Panorama XXX-lecia, Warszawa 1974; Ceramika dla architektury, Warszawa 1975; Wystawa kobiet plastyczek, Gdańsk 1975; Biennale sztuki młodych, Sopot 1976; Rzeźba dla miasta, Sopot 1976; II Biennale sztuki gdańskiej, Sopot 1977 — medal; Akt w sztuce, Sopot 1977; Biennale sztuki młodych, Sopot 1978. Brała udział w Wystawie „Wolnej plastyki”, Rostock 1977 oraz w Międzynarodowej wystawie ceramiki, Gdańsk 1973.

* 1. Natura, granit, 80 × 50

MACIEJ KOCHAŃSKI
Warszawa, ul. Łotewska 10 m 6

Ur. 4 I 1944 Warszawa. Studia: Wydział Architektury Wnętrz ASP w Warszawie, dyplom 1968. Uprawia od trzech lat rzeźbę. Udział w wystawach krajowych, sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Exempla, Monachium 1971; Międzynarodowe biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1975; VII festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1978; Wystawa rzeźby polskiej, Bukareszt 1979.

- * 1. Nagie, technika mieszana, 50×50×50
2. Sabat, technika mieszana, 40×40×93

JÓZEF KOPCZYŃSKI
Poznań, Osiedle Rzeczypospolitej 3/117

Ur. 17 X 1930 Żnin. Studia: PWSSP Poznań, dyplom 1956. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa oraz grafiki. Wystawy indywidualne: Poznań BWA 1970, Gniezno KMPIK 1971. Od 1956 r. udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, m.in.: Wystawa grafiki i rzeźby w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Sztuka medalierska w Polsce Ludowej, Wrocław 1966; Przeciw wojnie, Lublin 1966 — wyróżnienie; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1968; Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym, Warszawa 1969; Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa 1969; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Berno, Lucerna 1969; Paryż, Hawana 1971; Rostock, Berlin, Chociebuż, Frankfurt n/O, Budapeszt 1972; Wiedeń, Płowdiw, Brno, Berlin, Oslo, Mediolan 1974; Dortmund 1975; Darmstadt, Le Pecq, Sofia, Brno, Praga 1977. Uczestnictwo w wystawach i konkursach międzynarodowych: wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Praga 1969, Helsinki 1973, Budapeszt 1977; Kobieta w medalu, Madryt 1968; Wystawa małych form rzeźbiarskich, Budapeszt 1973; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1975; Biennale rzeźby Muzyka i taniec, Bendorf 1975. Nagrody w konkursach: na pomnik J. Słowackiego, Warszawa 1961 — I nagroda; na projekt pomnika Przemysława I, Poznań 1968 — I nagroda; na projekt pomnika M. Kopernika we Fromborku — III nagroda (zesp.). Jest laureatem nagrody m. Poznania i Województwa za działalność artystyczną, 1974 oraz nagrody II stopnia Ministra Kultury i Sztuki, 1977. Ważniejsze realizacje: obelisk „Byliśmy, jesteśmy, będziemy” w Pile 1961; pomnik walki i męczeństwa w Żninie, 1969; pomnik Mieszka I i Bolesława Chrobrego w Gnieźnie, 1975; rzeźba „Helios” w Toruniu.

1. Pani w fotelu, metal, wys. 49
* 2. Dafne I, brąz, 23×16
3. Dafne II, brąz, 23×16
4. Zmierzch I, brąz, 25×18

TADEUSZ KORPAK
Morawica k/Krakowa nr 39

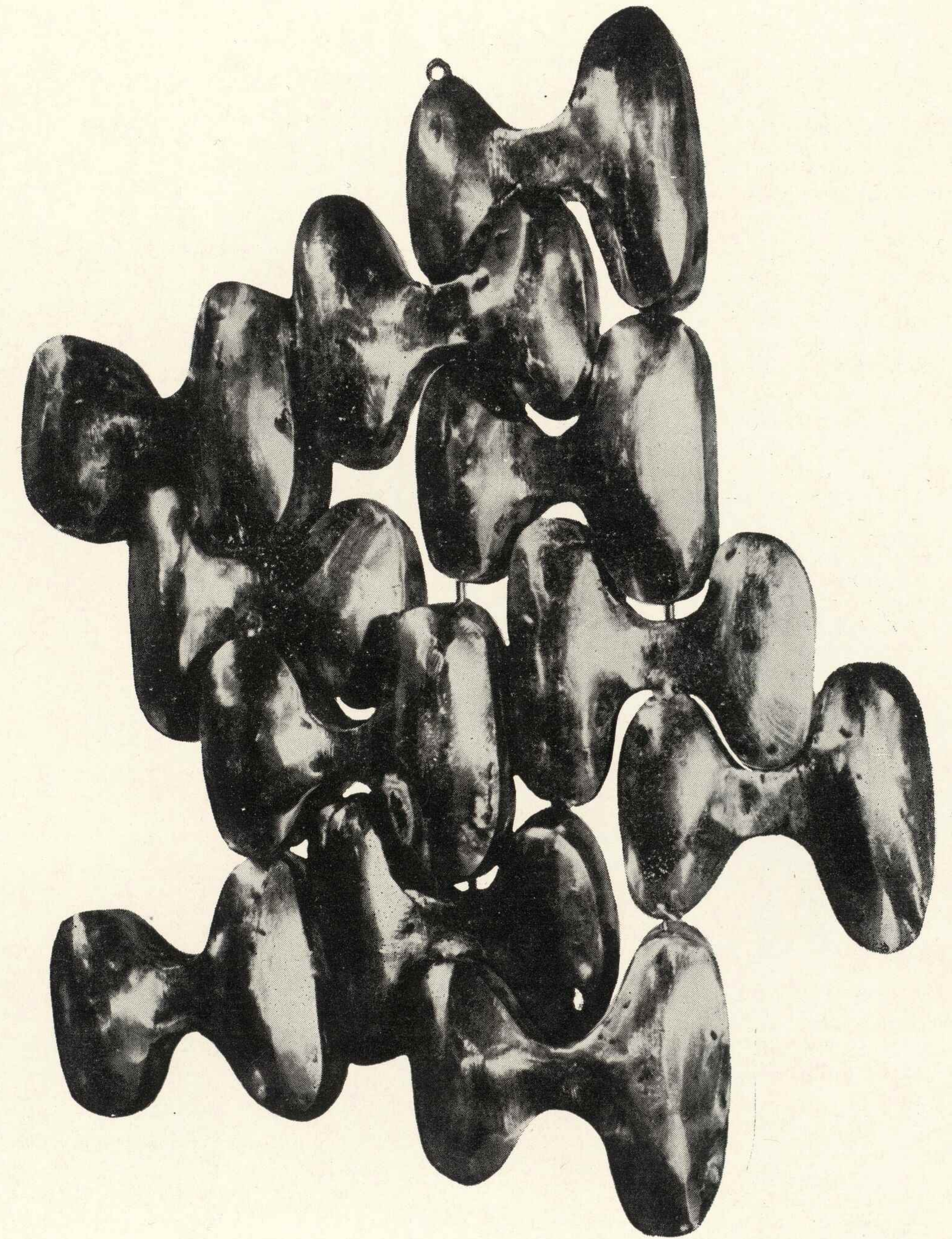
Ur. 10 IX 1921 w Morawicy: Studia: ASP Kraków, ASP Praga. Twórczość w dziedzinie rzeźby i malarstwa. Wystawy indywidualne: Wesel Jugendhaus 1966; Wesel Galeria Teatru 1967. Udział w wystawach w kraju: Ogólnopolska wystawa młodzieżowa, Warszawa, Poznań 1950; Wystawa z okazji XX-lecia Liceum Sztuk Plastycznych, Kraków 1966; Ogólnopolska wystawa małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Jest autorem Pomnika Poległych w St. Georgen (Austria).

* 1. Marzenie, 1974,
marmur kararyjski, 60

MARIAN KOWALSKI
Wrocław, ul. Łanowa 4/2

Ur. 10 III 1921 Ciechanów. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom 1956. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Wrocław BWA 1966; Lubin ZDK 1966; Będkowiec rezerwat archeologiczny 1978. Udział w wystawach, m.in.: Wystawa młodej plastyki, Sopot 1959; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Wystawy plastyki Ziemi Nadodrzańskich 1961—1963; Wystawa plenerowa, Wrocław 1965; Prezentacje 74, Wrocław 1974; Wystawa Grupy Wrocławskiej, Zielona Góra 1975, Wrocław 1976; Postawy — Wrocław XXX, Warszawa 1975; XXX lat ZPAP we Wrocławiu, Wrocław 1977. Brał udział w wystawie ceramiki w Moskwie 1969 oraz w międzynarodowej wystawie ceramiki artystycznej, Faenza 1971. W konkursie na rozwiązanie placów 9 miast Dolnego Śląska otrzymał III nagrodę. Ważniejsze realizacje: Kompozycja „Woły” dla m. Wołowa 1966; metaloplastyka dla KG MO we Wrocławiu 1973.

* 1. Andromeda, metal, 65

RYSZARD KOZŁOWSKI
Otwock, ul. Katowicka 3

Ur. 19 VI 1933 w Otwocku. Studia: Państwowe Liceum Technik Plastycznych w Zakopanem, ASP Warszawa, dyplom 1960. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Warszawa Galeria MDM 1965; Kopenhaga, Antwerpia 1974 galerie prywatne; Arnhem Galeria Ewy Walińskiej 1975. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Polska rzeźba plenerowa, Opole 1964. Warszawa w sztuce, Warszawa 1964, 1977; Człowiek i praca w Polsce Ludowej, Warszawa 1964 — wyróżnienie; Wystawa rzeźby i grafiki w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966 — brązowy medal, 1968; 25-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Wystawa 14 rzeźbiarzy, Warszawa 1968; Wystawa absolwentów Liceum im. A. Kenara, Zakopane 1968; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom 1969 — nagroda i wyróżnienie; Kobieta w sztuce, Radom 1972; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Artyści plastycy z kręgu Cepelii, Warszawa 1973 — wyróżnienie; Współczesna sztuka łowiecka i animalistyczna, Warszawa 1973; 400 dzieł na 400-lecie Zakopanego, Zakopane 1978 — I nagroda. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych: Berlin Zachodni, Hamburg 1970; Kilonia, Kopenhaga 1973; Oslo, Baltimore, 1974; Międzynarodowe Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973, 1977; Nagrody: konkurs na pomnik w Kielcach 1966 — wyróżnienie; konkurs Jeździec i koń, Warszawa 1968 — I nagroda i wyróżnienie; konkurs na pamiątkę z Warszawy 1970 — wyróżnienie; konkurs na pamiątkę 500-lecia urodzin M. Kopernika 1971 — wyróżnienie. Ważniejsze realizacje: rzeźby dla Osiedla RSM w Radomiu, 1974; rzeźby plenerowe Pabianice, Łódź, Warszawa.

Z cyklu Chopin:

- * 1. Polskie drzewa, gips pat., 55
- 2. Ziemia daje owoc, gips, 220

JERZY KRAWCZUK
Milanówek, ul. Sosnowa 7a

Ur. 25 III 1936 Błotków. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1968. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa, ceramiki, malarstwa i form przemysłowych. Wystawa indywidualna: Białystok BWA 1975. Udział w wystawach w kraju, m.in.: I Ogólnopolskie biennale rzeźby plenerowej, Bytom 1969; Ogólnopolska wystawa medalierstwa 1965—1969, Warszawa 1969; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1970 — wyróżnienie, 1972, 1974; Człowiek-praca-środowisko, Warszawa 1971; Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa rzeźby i grafiki, Sopot 1972; Kobieta w sztuce, Radom 1972; Sport w medalierstwie, Warszawa 1972; Plastyka na zamówienie społeczne — konkurs Człowiek, Warszawa 1975 — nagroda CRZZ; Sport w sztuce, Katowice 1976; I Biennale młodych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Hawana 1971; Bukareszt, Budapeszt 1972; Moskwa, Berlin 1973; Sofia, Praga, Brno 1977; Frechen 1978. Udział w wystawach, konkursach i sympozjach międzynarodowych: Międzynarodowa wystawa ceramiki, ceramiki, Vallauris 1972; Międzynarodowy konkurs na portret im. P. Weillera, Paryż 1972; Międzynarodowe biennale 1972, 1973; Międzynarodowe sympozjum „Ceramika dla architektury”, Kadyny 1973; wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Światowid w woj. Ośrodku Informacji Turystycznej w Białymstoku.

- * 1. Albert Einstein, medal brąz lany, Ø 120 mm
- 2. Papież Jan XXIII, medal brąz lany, Ø 120 mm

EWA KRAWCZYK
Gdańsk-Oliwa,
ul. Śląska 31E/6

Ur. 15 III 1952. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1977. Twórczość w dziedzinie rzeźby, ceramiki, medalierstwa. Wystawa indywidualna: Gdańsk Galeria „Przymorze” 1977. Udział w wystawach w kraju: Dyplom 77, Warszawa 1977; Propozycja rzeźby parkowej, Gdańsk Park im. M. Kopernika 1978; Pokonkursowa wystawa o nagrodę „Konika Morskiego”, Szczecin 1978; Galeria Przymorze, Gdańsk 1978; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1978; Wystawa Koła Młodych — Sekcja Rzeźby, 1978. Ważniejsze realizacje: odlew w brązie tablicy pamiątkowej poświęconej admirałowi Unrugowi na Oksywiu, tablicy pamiątkowej okrętów które zginęły w 1939 r., tablicy poświęconej Lzydorowi Gulgowskiemu, medale pamiątkowe.

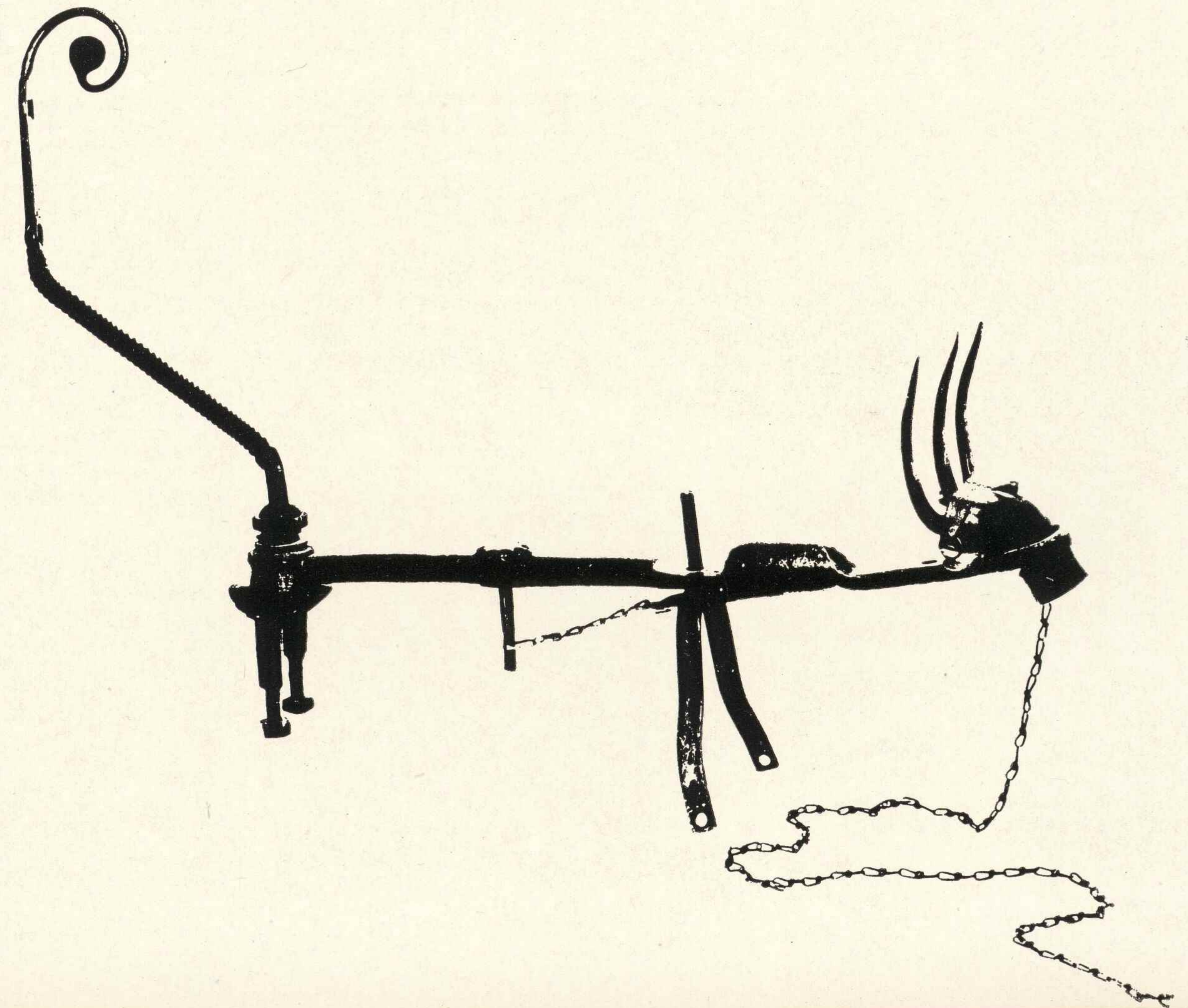

* 1. Kompozycja I, marmur, wys. 50

MARIAN KRUCZEK
Nowa Huta, Osiedle Centrum D, blok 8/30

Ur. 11 I 1927 Płowce. Studia: ASP Kraków, uk. 1955. Docent ASP w Krakowie. Twórczość w dziedzinie rzeźby, malarstwa, grafiki. Wystawy indywidualne: 62 wystawy w kraju i za granicą, m.in. Belgia, Szwecja, Szwajcaria, Francja, RFN, USA. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Jesienne konfrontacje, Rzeszów 1967, 1969; Wystawy „Rzeźba roku”, Kraków 1972 — wyróżnienie, 1974 — II nagroda, 1975 — wyróżnienie; Grafika w Krakowie, Kraków 1974; Plastyka na zamówienie społeczne, Warszawa 1975; Wystawy grupy „San”. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Bochum, Kassel 1964/65; Praga, Kolonia 1965; Lubeka 1966; Kolonia 1967; Bergen, Gohrde 1971; Lipsk 1974; Wiedeń, Sztokholm, Londyn 1975. Uczestniczył w Międzynarodowym konkursie ceramiki, Vallauris 1969; w Międzynarodowej wystawie malarstwa i rzeźby, Paryż 1972. Ważniejsze realizacje: realizacja zespołowa Teatru Lalek „Widzimię”, Nowa Huta ZDKHiL 1958/59; rzeźba plenerowa w prywatnym parku k/Louvain (Belgia) 1964; Kompozycja przestrzenna na ścianie budynku galerii Konstsalongen Kavaletten, Uppsala 1966; Krata w Domu Sztuki BWA w Rzeszowie (100 reliefów) 1968; krata na statku M/S „Bieszczady” (48 reliefów) 1969; kompozycja przestrzenna, Kraków ZPAP 1969; stała ekspozycja (24 prace), Kraków Klub SPATIF 1970; kompozycja przestrzenna w kaplicy kościoła, Lutcza woj. rzeszowskie 1970; stała ekspozycja, Nowa Huta DK HiL „Pod Żukami” 1971; realizacja galerii „Pod Chmurką”, Nowa Huta 1973; Kompozycja przestrzenna „Zdobyta Przestrzeń”, Nowa Huta 1975; realizacja 2 rzeźb „Wernisaż u Szadkowskiego” 1975.

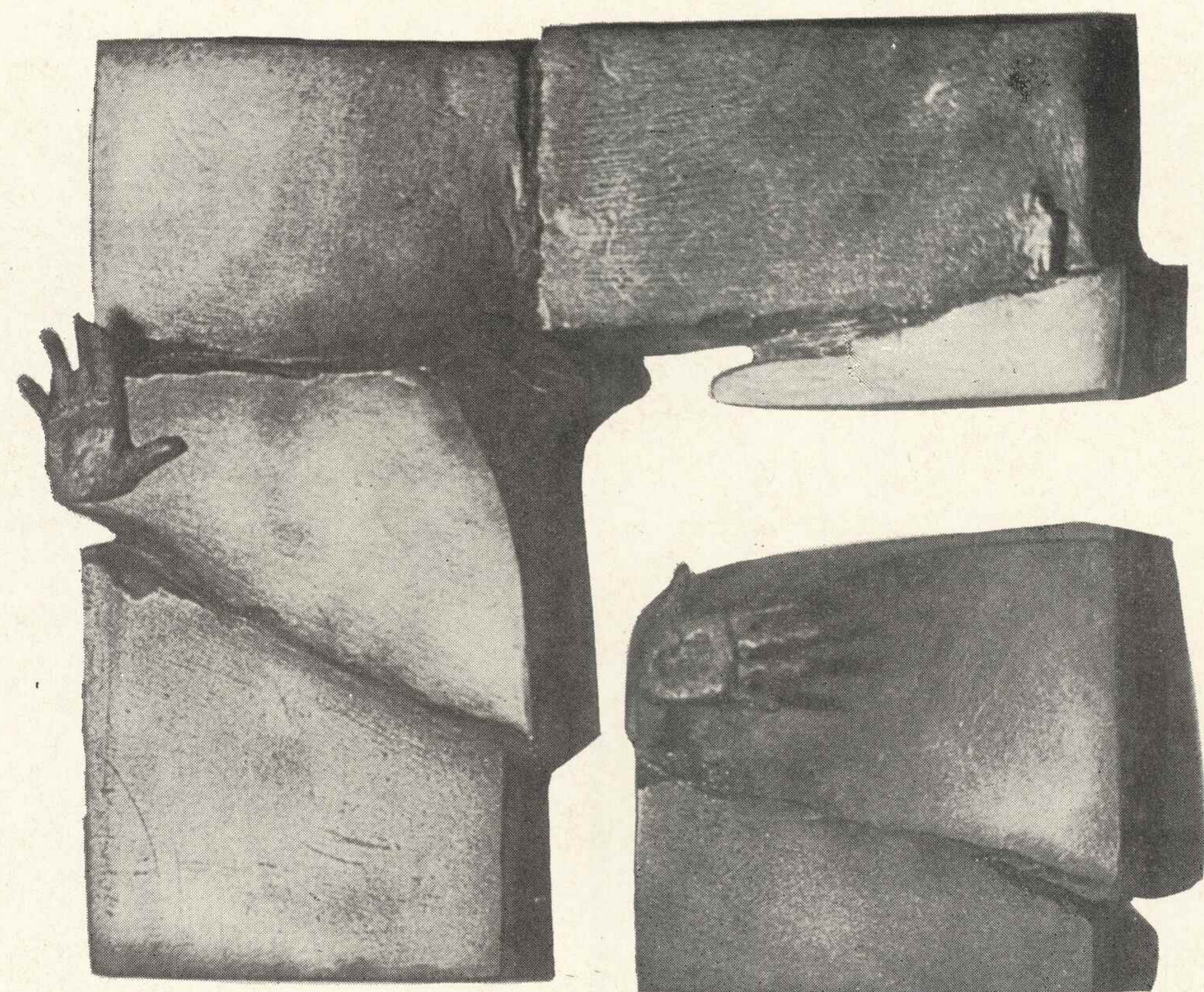
* 1. Rzeźba Kruczkowina, metal beton (fragment Insekto insygnia)

EWA KRYNICKA
Warszawa, ul. Krucza 19 m 10

Ur. 7 I 1952 Warszawa. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie medalierstwa.
Udział w wystawach: Wystawa medalierstwa, Warszawa 1977; Wystawa z okazji 60-lecia
Rewolucji Październikowej, Warszawa 1977 — I nagroda w dziale medalierstwa; XVI Debiut
absolwentów ASP Warszawa, 1978 — nagroda TPSP; VII Festiwal sztuk pięknych,
Warszawa 1978; Wojsko w życiu ojczyzny, Warszawa 1978. W 1978 r. otrzymała
stypendium Funduszu Rozwoju Twórczości Plastycznej Ministra Kultury i Sztuki.

- * 1. Tożsamość, medal cynk, 170×190 mm
2. Penetracja, medal cynk, 150×180 mm
3. Kompozycja — Genезis
4. Jestem, plakietka cynk

JAN KRZYCZKOWSKI
Kraków, ul. Szewska 21/8

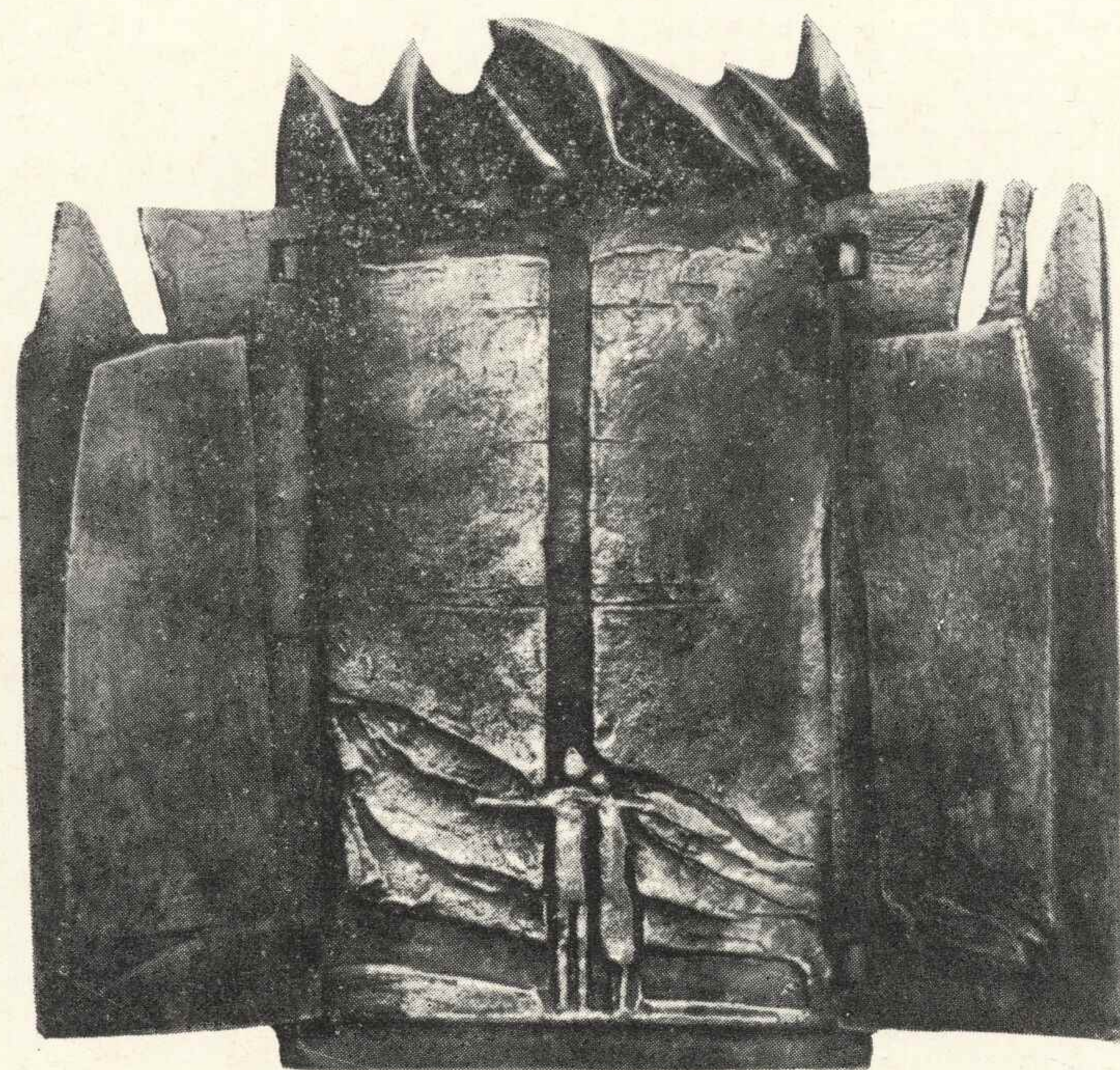
Ur. 2 VI 1910 we Lwowie. Studia: ASP
Kraków (rzeźba prof. X. Dunikowski,
ceramika prof. K. Laszczka), dyplomy
1946, dyplom nauczycielski w ASP
1956, szkół średnich UJ 1945,
studiował również na AGH w Krakowie
na Wydz. Architektury. Od 1945 r.
bierze czynny udział w wystawach
okręgowych, objazdowych,
ogólnopolskich, w salonach wiosennych
i jesiennych, w konkursach
rzeźbiarskich i architektonicznych
w kraju i za granicą oraz festiwalach
i wystawach plenerowych, m.in.:
Rzeźba roku, Kraków 1968, 1974, 1975,
1976, 1977; Konkurs i wystawa „Artysta
wobec siebie i społeczeństwa”, Kraków
1973. Uczestniczył w wystawach sztuki
polskiej za granicą w Londynie, Paryżu,
Madrycie, Sztokholmie, Düsseldorfie.
Udział w międzynarodowym
konkursie rzeźbiarskim im.
P. Weillera, Paryż 1972. Ważniejsze
realizacje: pomniki Józefa Piłsudskiego
w Niepołomicach i Stanisława
Wyspiańskiego w Sosnowcu —
zniszczone w czasie okupacji, rzeźba
na stadionie 25-lecia w Nowym Sączu.
Otrzymał szereg odznaczeń
państwowych. Laureat nagród
i wyróżnień na wystawach
i w konkursach.

- * 1. Wyczekiwanie, brąz, 40×13

ANNA KRZYMAŃSKA
Poznań, ul. Koronkarska 8

Ur. 18 VII 1932 Poznań. Studia: PWSSP Poznań. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Studia doskonaliła w czasie pobytów we Włoszech i Szwecji. Wystawy indywidualne: Poznań Klub Od Nowa 1959; Poznań Galeria ZPAP 1962; Poznań Arsenal 1973; Sztokholm Dom Szwedzki 1974; Białystok BWA 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Zimowe wystawy plastyki, Radom 1958, 1959, 1961, 1963, 1965; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; I Ogólnopolski przegląd malarstwa, rzeźby i grafiki, Bielsko-Biała 1962; Ogólnopolska wystawa młodych, Sopot 1963; XX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1963; Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966; Ogólnopolska wystawa „Przeciw wojnie”, Lublin 1966, 1972; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — wyróżnienie; 25 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Wystawa „Portret człowieka”, Warszawa 1971; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973 — wyróżnienie; Wystawa małych form rzeźbiarskich, Poznań 1973, 1977 — złoty medal; Medalierstwo w 30-leciu PRL, Poznań 1974; Aktualne tendencje, Warszawa 1975; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975; Ogólnopolski plener rzeźbiarski, Konin 1976; Wystawa projektów rzeźb plenerowych dla m. Leszna, Leszno 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Lubeka 1973; Wiedeń, Sofia, Praga, Oslo, Mediolan, Baltimore, Berlin 1974; Dortmund 1975; Praga 1976; Sofia, Praga, Brno, Ateny, Rottenburg, Darmstadt 1977. Udział w wystawach międzynarodowych, m.in.: Wystawa ceramiki, Praga 1962; Wystawa malarstwa i rzeźby, Monte Carlo 1962; Wystawa rzeźby, Haga-Madurodam 1963; II Biennale sztuki przedstawiającej, Iglesias 1963 — srebrny medal; Wystawa małych form rzeźbiarskich, Ancona 1964 — srebrny medal; Bronzetto, Padwa 1967; Konkurs na medal i plakietę, Arezzo 1968; Międzynarodowa wystawa małych form rzeźbiarskich, Iglesias 1969 — złoty medal; wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1977 — złoty medal. Otrzymała wyróżnienie w konkursie na pomnik J. Słowackiego w Warszawie (zesp.), 1961; I nagrodę w konkursie zamkniętym na pomnik Braterstwa Broni, Zielona Góra 1962; nagrodę PRN m. Poznania z okazji 20-lecia PRL 1965; odznakę honorową m. Poznania 1966. Ważniejsze realizacje: rzeźba parkowa „Paw” — Park Marcinkowskiego w Poznaniu 1962; pomnik M. Kasprzaka w Poznaniu (z R. Skupinem) 1962; pomnik „Poległym pracownikom HCP” w Poznaniu 1963; pomnik Braterstwa Broni w Zielonej Górze 1965; rzeźby na terenie Rolniczego Instytutu Naukowego w Słupi Wielkiej 1970; pomnik K. Świerczewskiego w Poznaniu (z R. Skupinem) 1975.

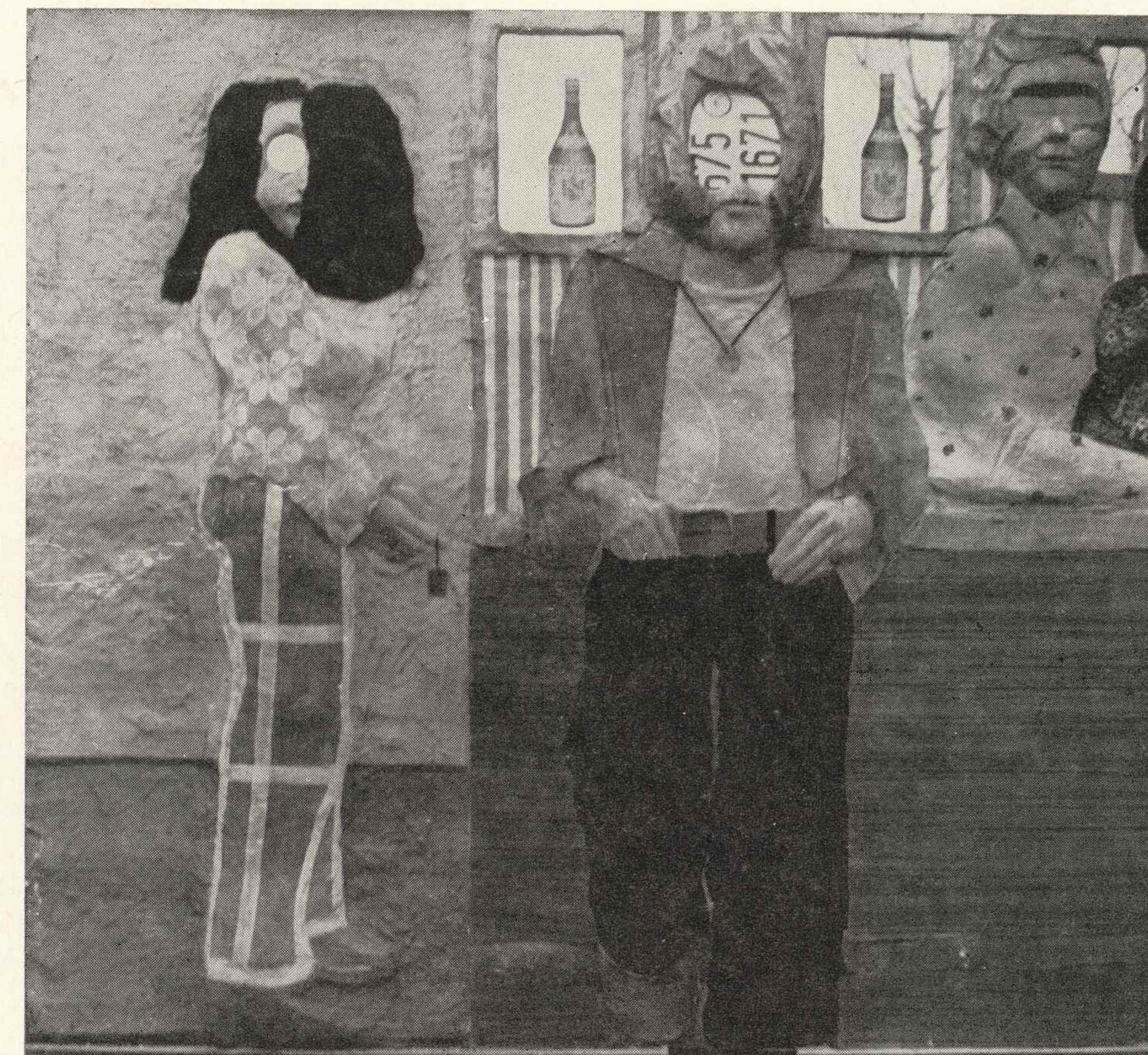

1. Żatobnice, brąz, wys. 35
2. Skrzypek, brąz, wys. 30
3. Prorok, brąz, wys. 35
4. Sen dziecka, medal brąz, 90×90 mm
5. 60-lecie Powstania Wielkopolskiego, medal brąz, 100×90 mm
6. Żywiół, plakietka brąz, 160×160 mm
7. Pejzaż, plakietka brąz, 150×150 mm
- * 8. Tryptyk, brąz, 200×180 mm

MICHAŁ KUBIAK
Bydgoszcz, ul. Ugory 22/4

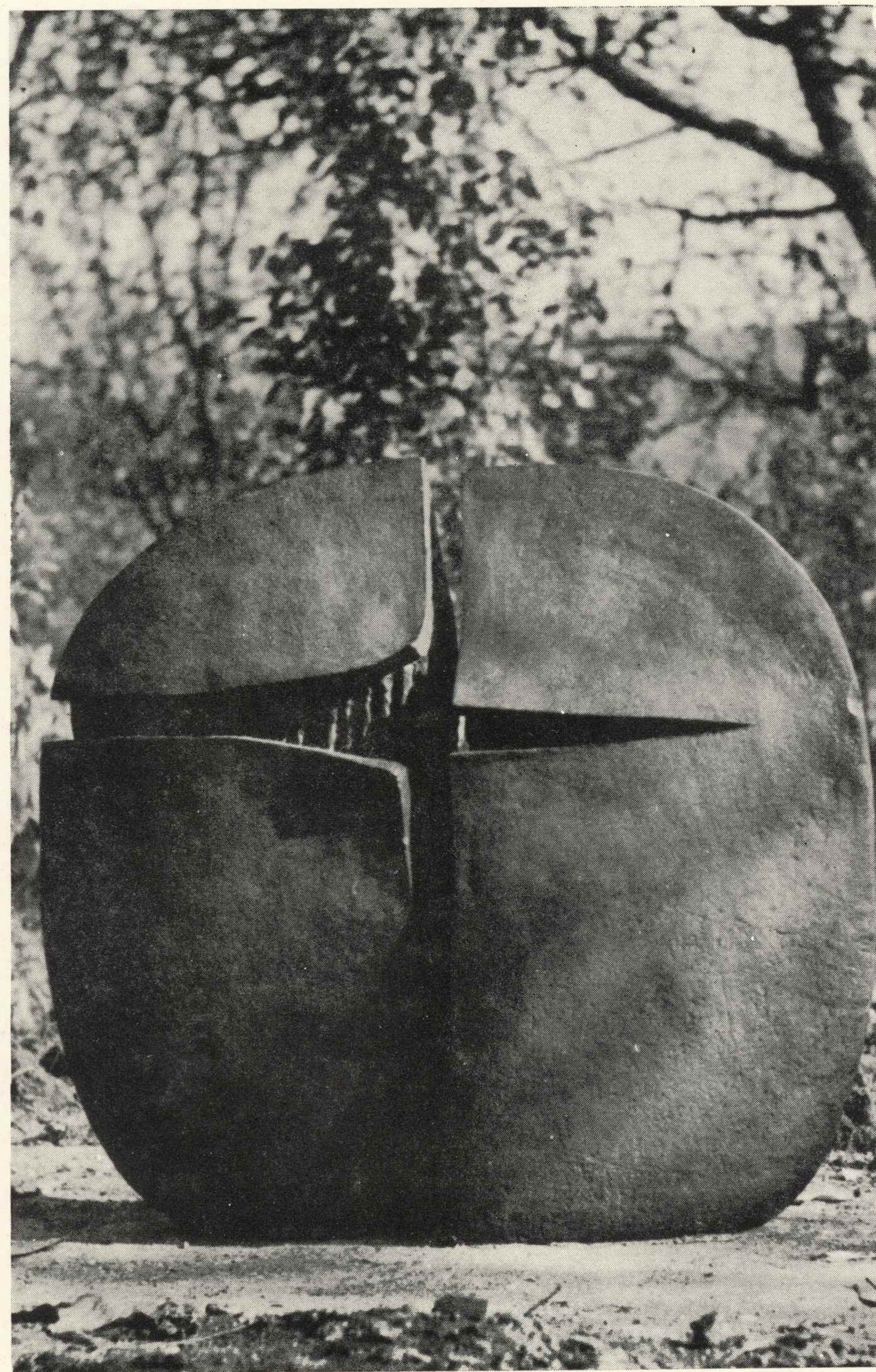
Ur. 9 I 1946 Bydgoszcz. Studia: PWSSP Poznań, dyplom 1972. Twórczość w dziedzinie rzeźby i grafiki. Wystawy indywidualne: Bydgoszcz BWA 1973, 1975; Poznań BWA 1975; Włocławek KMPIK 1976. Udział w wystawach i konkursach, m.in.: Ogólnopolska wystawa „Interpretacje”, Szczecin 1974; Konkurs z okazji 30-lecia PRL, Bydgoszcz 1975 — wyróżnienie; Festiwal Rzeczywistość a sztuka faktu, Bydgoszcz 1975 — nagroda; Konkurs „Temat muzyczny w plastyce”, Bydgoszcz 1976 — wyróżnienie; Wystawa Format — Człowiek, Kraków 1976; Tendencje w plastyce bydgoskiej, Bydgoszcz 1976; Wystawa Okręgu Bydgoskiego, Szczecin 1977.

1. Dziewczyna z dyskoteki, technika mieszana
- * 2. Napoleon Kowalski, technika mieszana
3. Dziennikarz, technika mieszana

KRYSTYNA KUBIAK-WÓJCIK
Wrocław, ul. Inżynierska 5/2

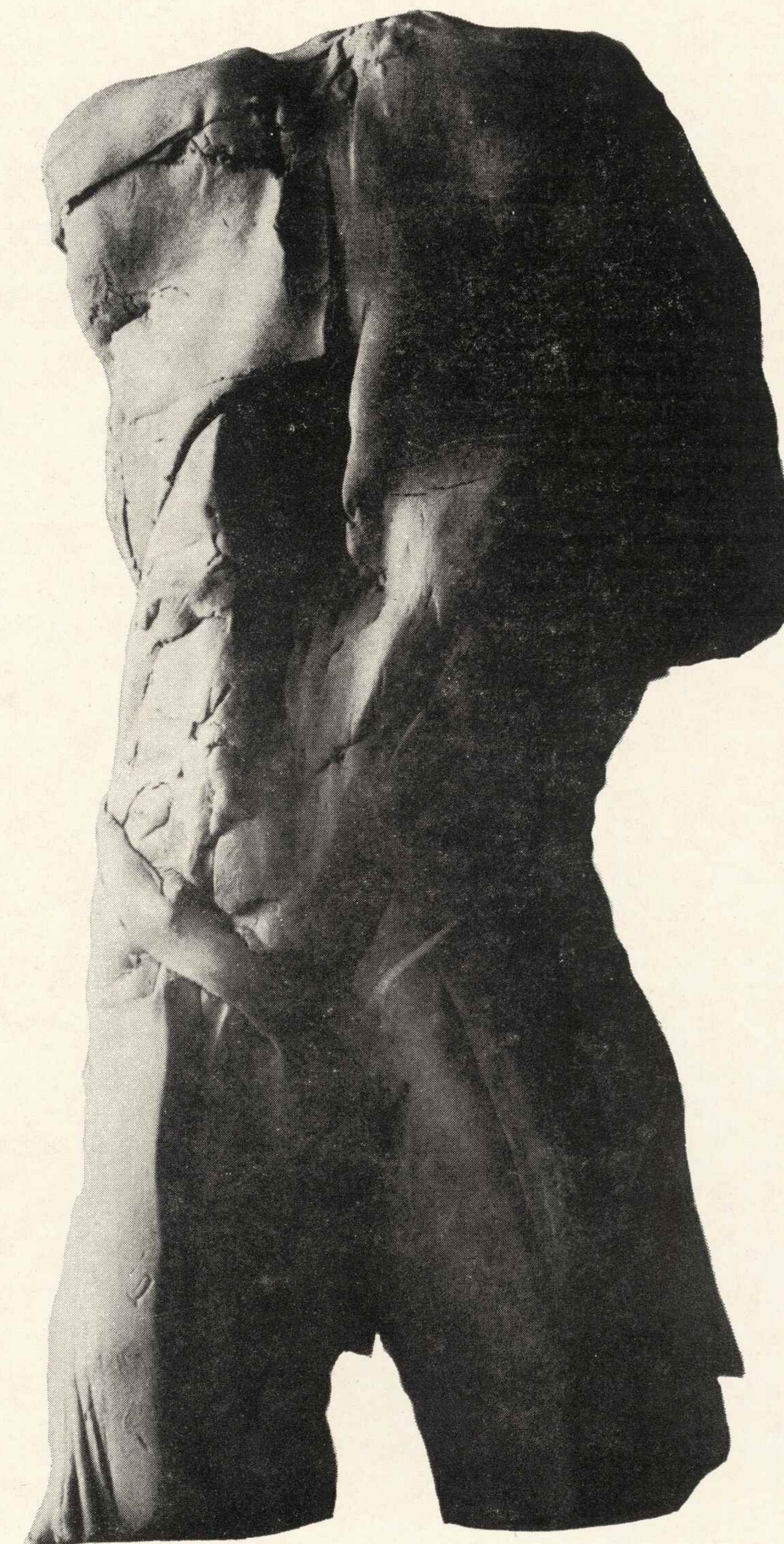
Ur. 21 VII 1947 we Wrocławiu.
Studia: PWSSP Wrocław, dyplom
1972. Twórczość w dziedzinie
rzeźby i grafiki użytkowej.
Udział w wystawach w kraju:
Pokaz młodych, Wrocław 1973;
Wystawa poplenerowa, Orońsko
1973; Sympozjum plastyczne,
Otmuchów 1974; Sympozjum
architektoniczno-plastyczne,
Opole 1974, 1975; Sympozjum
rzeźbiarskie, Kędzierzyn 1975;
Prezentacje, Wrocław 1974;
I Biennale małych form
rzeźbiarskich, Poznań 1977;
Wystawa sztuki wrocławskiej,
Wrocław 1977; Wystawa
poplenerowa, Bolesławiec 1977;
Rzeźba roku Polski Południowej,
Kraków 1977; Wystawa
pokonkursowa Powstanie
Wielkopolskie w plastyce,
Poznań 1978; Wystawa
poplenerowa ceramiki, Wrocław
1978. Uczestniczyła w III
Biennale ku czci Dantego,
Rawenna 1977.

* 1. Kompozycja,
ceramika szamot,
40 x 60 x 20

MARIA KUCZYŃSKA
Sopot, Al. Niepodległości 726/6

Ur. 25 IV 1948 Elbląg. Studia: PWSSP
Gdańsk. Twórczość w dziedzinie rzeźby.
Udział w wystawach, m.in.: Ceramika
dla architektury — międzynarodowa
wystawa poplenerowa, Sopot 1974,
Gdańsk 1975, Warszawa 1976;
Wystawa Habitat, Łódź 1975 —
wyróżnienie; Plastyka na zamówienie
społeczne — konkurs Środowisko
w którym żyjemy, Warszawa 1975 —
nagroda fund.; Biennale sztuki
młodych, Sopot 1976 — II nagroda;
II Biennale sztuki gdańskiej, Sopot
1977; Akt w sztuce współczesnej, Sopot
1978. Brała udział w wystawie ceramiki
polskiej, Frechen 1978 oraz
w Międzynarodowym konkursie
ceramiki, Faenza 1978 — złoty medal.
W konkursie na rzeźbę-pomnik dla
Elbląga w 1972 r. otrzymała
wyróżnienie; III nagrodę w konkursie na
projekt pomnika Józefa Wybickiego
w Kościerzynie. Ważniejsze realizacje:
ściana ceramiczna DW
Ministerstwa Sprawiedliwości
w Jastrzębiej Górze, rzeźba
kamionkowa dla Galerii w Osiedlu
LSM Lublin.

* 1. Ikar, kamionka, wys. 180

STANISŁAW KULON
Warszawa, ul. Przasnyska 14/1

Ur. 1930 Sobiesko (ZSRR). Studia: ASP Warszawa, dyplom 1958. Rzeźbiarz.
Wystawy indywidualne: Warszawa Stołeczny Dom Kultury 1959, Zachęta 1971; Poznań BWA 1964; Toruń BWA 1969; Bydgoszcz BWA 1970; Wrocław BWA 1970; Koszalin BWA 1975; Białogard DK 1975. Bierze udział w konkursach i wystawach w kraju otrzymując nagrody, w wystawach sztuki polskiej za granicą oraz w wystawach międzynarodowych, m.in.: II Biennale młodych, Paryż 1961; Międzynarodowa wystawa rzeźby, Haga Madurodam 1965; Salon Bosio, Monte Carlo 1963; Wystawa sztuki współczesnej, Monte Carlo 1964 (nagroda dla sekcji polskiej); Biennale sztuki państw nadbałtyckich, Rostock 1965, 1971; Wystawa ceramiki, Waszyngton 1965; IX Biennale rzeźby plenerowej, Antwerpia 1967; Wystawa sztuki krajów nadbałtyckich, Visby, Sztokholm 1968; Symposium w Słowacji 1968; Międzynarodowa wystawa plastyki, Budapeszt 1969; V Wystawa międzynarodowa rzeźby w plenerze pod Mediolanem 1969. Laureat nagrody I stopnia Ministra Obrony Narodowej 1975. Realizacje: pomnik Marii Konopnickiej Warszawa 1966; prace dla FAO w Rzymie 1967; prace przy realizacji pomnika papieża Jana XXIII we Wrocławiu 1968 (wg proj. L. Nitschowej); pomnik Żołnierza WP na cmentarzu w Babicach; pomnik Sopera w Warszawie 1975.

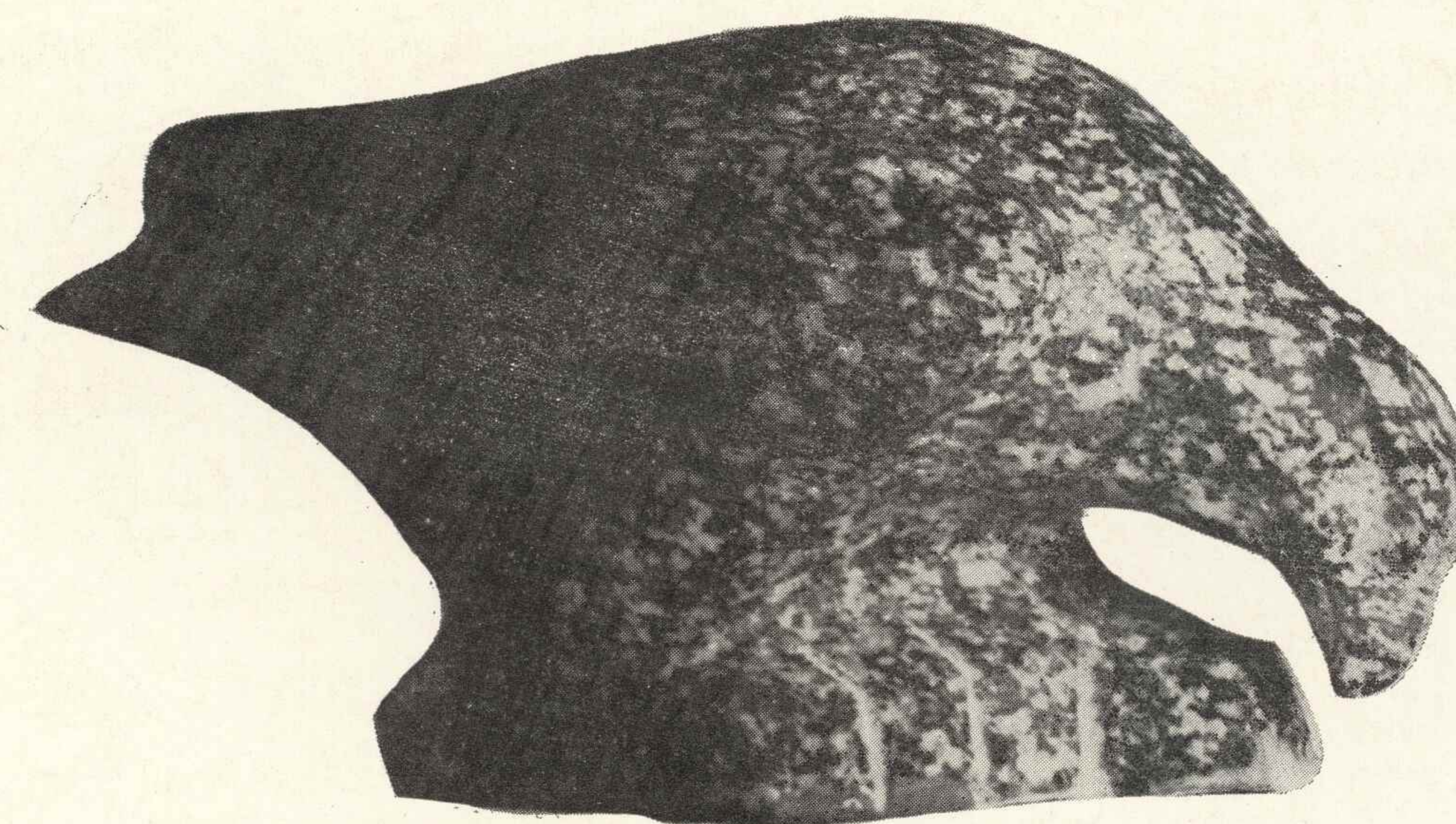

- * 1. Manifestacja, drewno, 160
2. Spotkanie, drewno, 220
3. Dzieci, drewno polichromowane, 100

IGNACY KUSIŃSKI
Warszawa, ul. Kościuszkowców 61

Ur. 30 I 1903 w Poddebicach; Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby i konserwacji. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa 1953; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Człowiek i praca w Polsce Ludowej, Warszawa 1964; III Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1970; XXX lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Współczesna sztuka łowiecka i animalistyczna, Warszawa 1973; Łowiectwo w sztukach plastycznych, Warszawa 1976; Warszawa w sztuce, Warszawa 1977. Brał udział w konkursie na pomnik w Oświęcimiu, 1951. Współpraca przy rekonstrukcji pałaców w Łazienkach, Wilanowie, Białymstoku, Puławach, Ciężeniu, Walewicach, Starej Wsi. Autor antepedium w kościele parafialnym w Węgrowie.

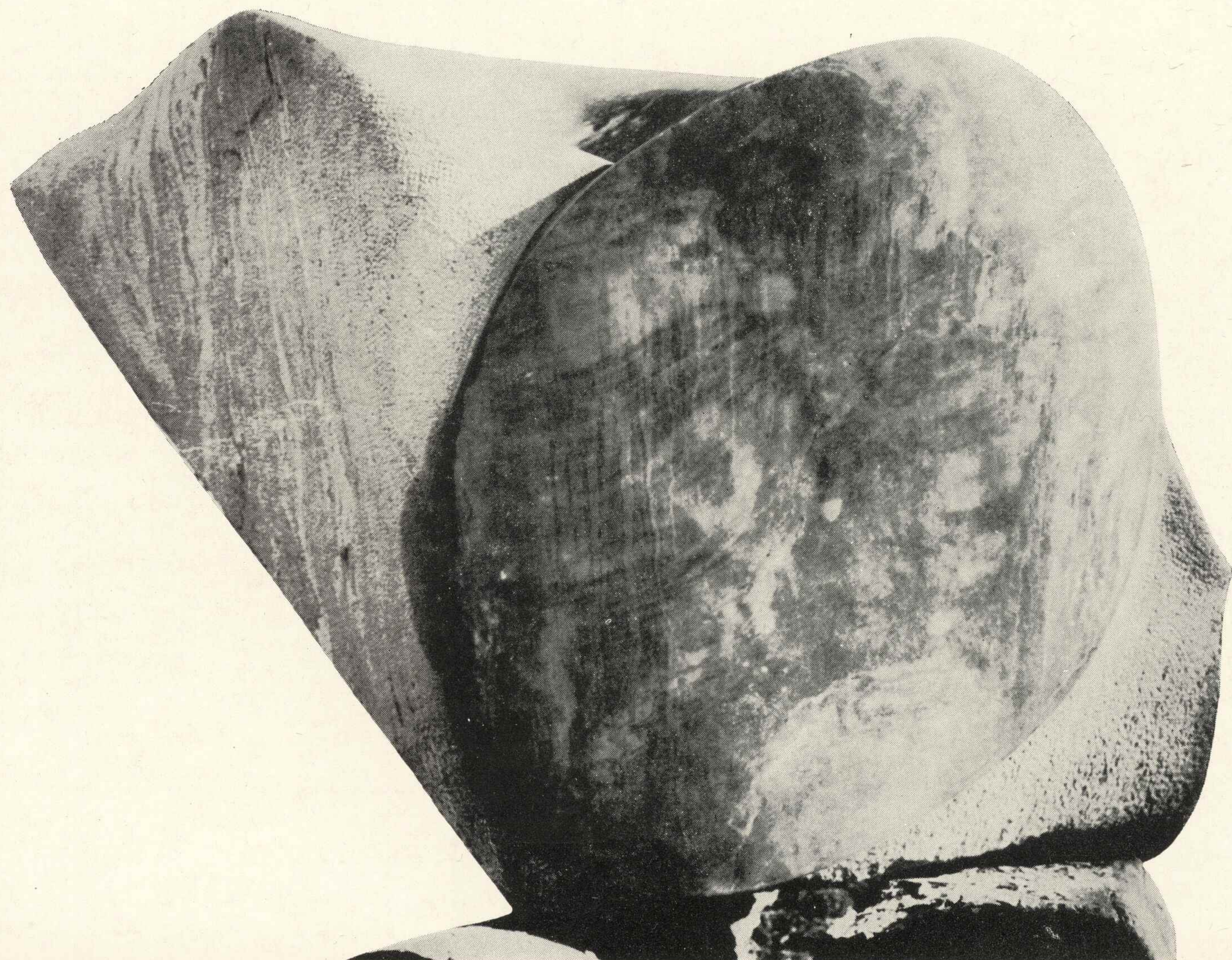
- Z cyklu Ptaki Polski:
* 1. Orlik, granit, 28 x 14

MICHAŁ LESZCZYŃSKI
Warszawa, ul. Stołeczna 11/111

Ur. 12 II 1944 Warszawa. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1974. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Lublin WDK 1976, Wrocław ART 1977. Udział w wystawach: Pokolenie XXX, Warszawa 1975; Warszawa w sztuce, Warszawa 1975; XXX salon zimowy, Radom 1975; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1976, 1978; Wystawy poplenerowe — Lublin, Wałbrzych 1976, Orońsko 1978, Hajnówka 1978 — II nagroda. Brał udział w wystawie sztuki polskiej w Darmstadtzie 1977 r. oraz uczestniczył w Salonie jesiennym, Lyon 1969. Zrealizował rzeźbę plenerową w Wałbrzychu oraz cykl rzeźb kamiennych w Lublinie (z zesp.).

* 1. Onegdaj, marmur, 195

KRYSTYNA LEWANDOWSKA-CZERWIŃSKA
Kraków, ul. Dietla 111/5

Ur. 19 VI 1921 Kraków. Studia: ASP Kraków, twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Ogólnopolska wystawa młodej plastyki, Warszawa Arsenał 1955; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Spotkania Krakowskie, Kraków 1969; Rzeźba roku, Kraków 1970; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Kraków '74, Warszawa 1974; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1974; Plastyka na zamówienie społeczne, Warszawa 1975; X. Dunikowski i jego uczniowie, Warszawa 1975. Liczne nagrody i wyróżnienia. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Oslo, Narwik, Bergen 1958, Praga 1965, Brno 1967, Moskwa, Berlin 1976.

* 1. Bocian, sztuczne tworzywo, 48×79×33

JAKUB LEWIŃSKI
Szczecin, ul. Zdrojowa 13a

Ur. 12 II 1947 Szczecin. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1971. Twórczość w dziedzinie rzeźby i architektury wnętrz. Wystawy indywidualne: Warszawa DWP 1977; Szwecja — Mjölby Stadsbibliotek 1978. Udział w wystawach: Wystawa sztuki użytkowej, Szczecin 1972; Wystawa 30-lecie Ziemi Szczecińskiej w plastyce, Szczecin, Warszawa 1975; Ogólnopolska wystawa 30-lecie Zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975; Rzeźba szczecińska, Bydgoszcz 1976. Udział w wystawach międzynarodowych i sztuki polskiej za granicą: I, II Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1973, 1975; Rostock 1976; Umea 1977. Laureat trzech nagród w dziedzinie rzeźby w konkursach Konika Morskiego, Szczecin 1972, 1974, 1978. Ważniejsze realizacje: rzeźba dla Teatru Letniego w Szczecinie; słupy graniczne woj. szczecińskiego w Lipianach i Wapnicy; rzeźba „Ptak” i akcent rzeźbiarski reklamujący Uzdrawisko Swinoujście; pomnik działacza ruchu robotniczego na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie.

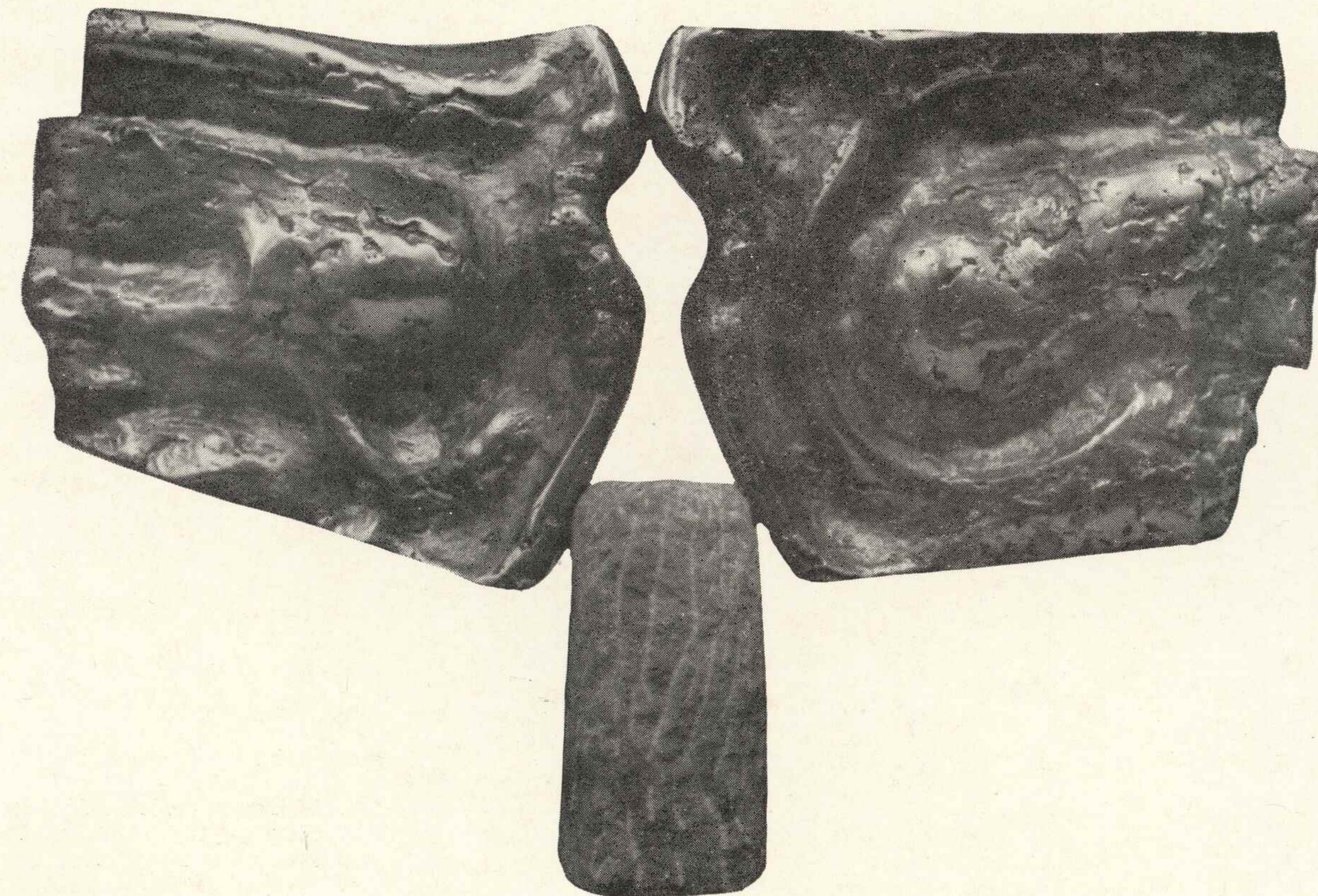

- * 1. Igraszki fal, aluminium, 40
- 2. Albatros, aluminium, 60

SŁAWOMIR LEWIŃSKI
Szczecin, ul. Zdrojowa 13a

Ur. 1919 Kijów. Studia: w Warszawie w czasie okupacji u prof. Stanisława Komaszewskiego i Jana Dymicia. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Szczecin Muzeum Narodowe 1960; Warszawa Galeria DWP 1977; Mjölby (Szwecja) Stadsbibliotek 1978. Udział w wystawach w kraju: I—III OWP, Warszawa 1950—1952; Ogólnopolskie wystawy plastyki w Radomiu; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Rzeźba pomnikowa i monumentalna w Polsce Ludowej, Wrocław 1971; Człowiek i praca w Polsce Ludowej, Warszawa 1969 — III nagroda; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Człowiek-praca-środowisko, Warszawa 1971; 30-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Sport w sztuce, Katowice 1976; Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Chrus (Dania) 1960; Ystad, Rostock 1963; Aarhus, Ryga 1965; Rostock 1972; Praga, Brno, Bratysława, Oslo 1974; Rostock, Dortmund 1975; Praga, Oslo 1976; Sofia, Praga, Brno, Oslo 1977. Udział w wystawach międzynarodowych: Konkurs i wystawa medali, Arezzo, Montecatini, Turyn 1968; Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973; Wystawy medalierstwa ku czci Dantego, Rawenna 1973, 1975. Nagrody: II nagroda w konkursie na pomnik wdzięczności w Szczecinie 1949; nagroda MKiS na Wystawie plastyki w Radomiu 1960; II nagroda w konkursie Piękno Ziemi Szczecińskiej, 1966; nagroda WRN za całokształt twórczości 1968; konkursy „Konik Morski”, Szczecin 1971—1974, 1978 — kolejno I, II-gie i III-cie nagrody; nagroda III stopnia Ministra Obrony Narodowej za twórczość pomnikową na cmentarzach wojennych woj. szczecińskiego. Ważniejsze realizacje: pomnik na cmentarzu Żołnierzy Polskich w Siekierkach n/Odrą, pomnik Braterstwa Broni na cmentarzu wojennym w Szczecinie, pomnik A. Mickiewicza w Szczecinie.

- 1. Ślimak, aluminium, 50
- 2. Zamknięta muszla, aluminium, 40 × 60
- * 3. Otwarta muszla, aluminium, 50 × 50

BARBARA LIS-ROMAŃCZUK
Olsztyn, ul. Limanowskiego 9/13

Ur. 3 XII 1935 Poznań. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1960. Twórczość w dziedzinie medalierstwa i grafiki. Wystawy indywidualne: Toruń BWA 1964; Białystok Muzeum Ruchu Rewol. 1964; Sopot BWA 1967; Olsztyn BWA 1967; Poznań BWA 1968; Warszawa Kordegarda 1970; Muzeum Narodowe (w ramach Panoramy Olsztyńskiej) 1974; Olsztyn Galeria DST 1976; Białystok BWA 1976; Rzeszów Dom Sztuki 1976. Udział w wystawach okręgowych, ogólnopolskich medalierstwa, problemowych i poplenerowych, ostatnio m.in.: Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa 1969 — nagroda KMiS; Plastyka na zamówienie społeczne — konkurs Człowiek, Warszawa 1975. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą oraz w konkursach i wystawach międzynarodowych: Międzynarodowa wystawa medali, Haga 1963; Międzynarodowy konkurs na medal, Arezzo 1964; V Biennale młodych, Paryż 1967 — wyróżnienie; Kobieta w medalu, Madryt 1968; Międzynarodowe wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Praga, Bratysława 1969, Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Międzynarodowy plener rzeźbiarski „Zielone Zagłębie” Poznań 1978. Liczne nagrody i wyróżnienia na wystawach i konkursach. Laureatka nagrody II stopnia Ministra Kultury i Sztuki za twórczość artystyczną, 1977.

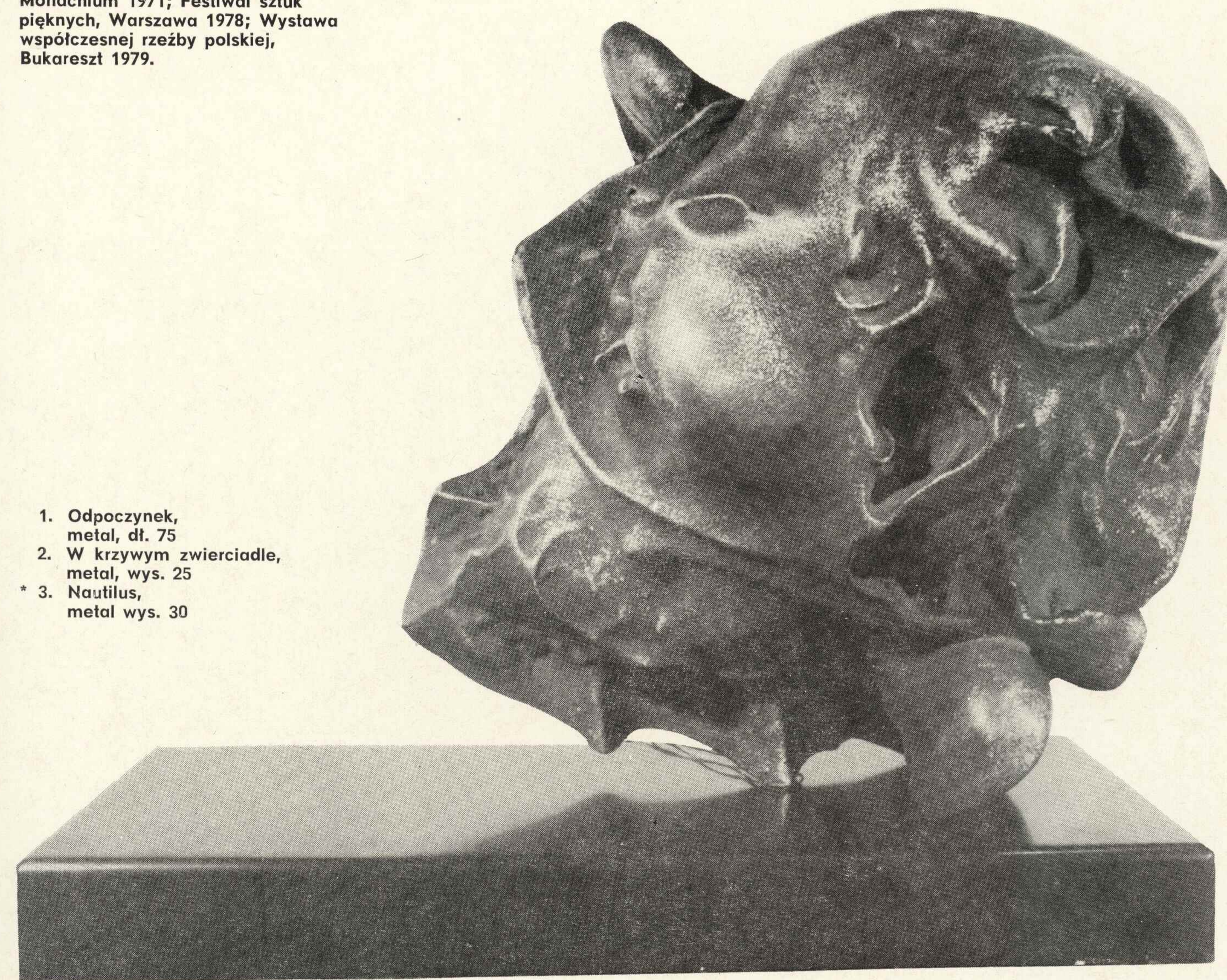
Medale, brąz patynowany:

- * 1. W jasnym słońcu dnia, 85×80 mm
- 2. Zielnik — Ogrodniczka, 90×80 mm
- 3. Ptak z obłokiem, 100×90 mm
- 4. Dwoje, 70×60 mm
- 5. Lustra, 80×90 mm

JACEK LUBRYCZYŃSKI
Warszawa, ul. Ulanowska 14

Ur. 22 V 1942 w Warszawie. Studia: warszawska Akademia Sztuk Pięknych. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach: Exempla '71, Monachium 1971; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1978; Wystawa współczesnej rzeźby polskiej, Bukareszt 1979.

- 1. Odpoczynek, metal, dł. 75
- 2. W krzywym zwierciadle, metal, wys. 25
- * 3. Nautilus, metal wys. 30

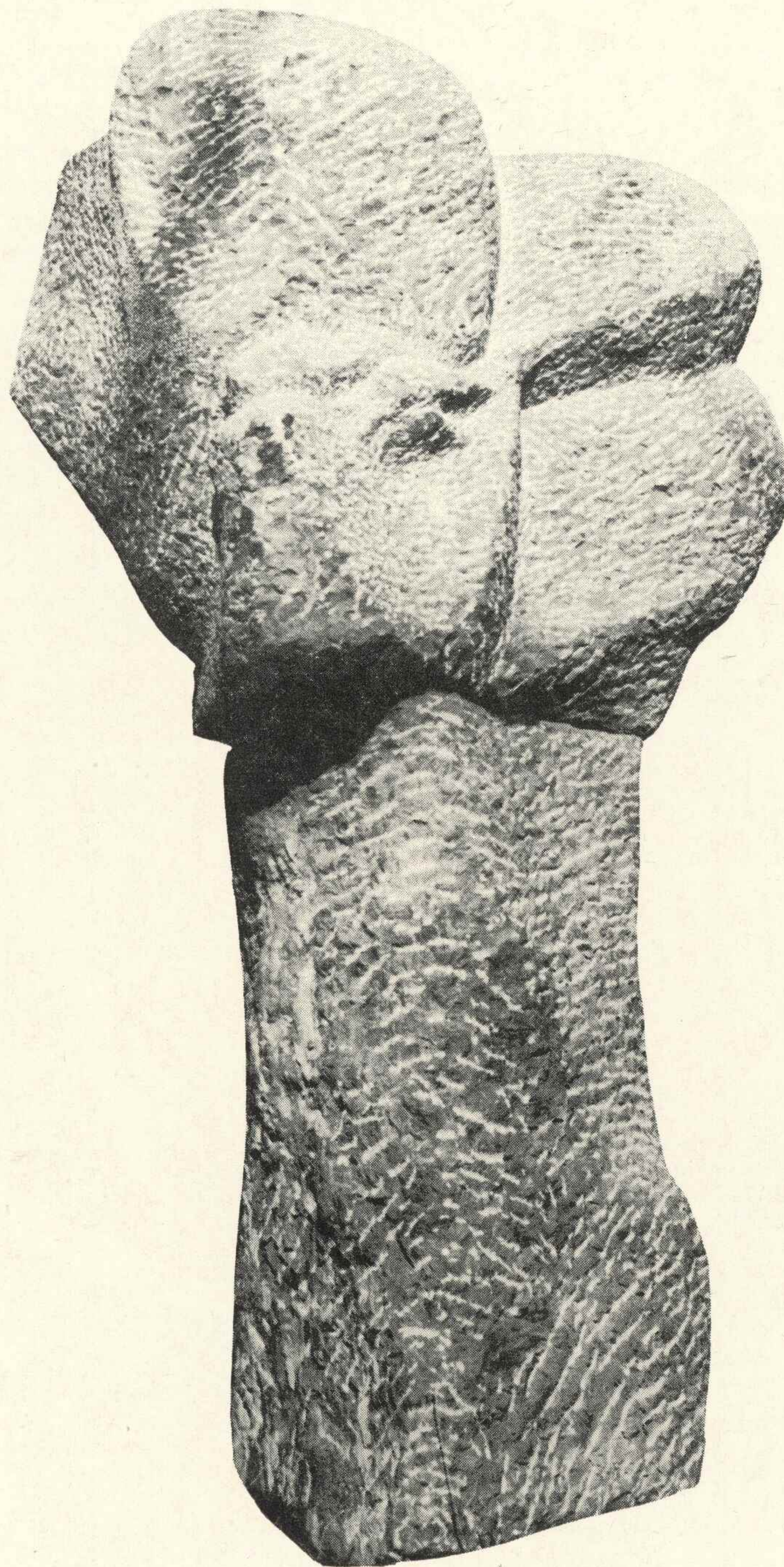

EDWARD ŁAGOWSKI

Warszawa, ul. Fundamentowa 44/81

Ur. 8 VIII 1943 w Brzezinkach Nowych (woj. radomskie). Studia: ASP Warszawa, dyplom 1970. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Warszawa DAP 1977; Białystok BWA 1977; Lublin BWA 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971 — stypendium twórcze i medal; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1972—1978 (1974 — brązowy medal); XXX lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Wystawy poplenerowe, Hajnówka, Orońsko, Wdzydze 1972—1978; Przeciw wojnie, Lublin 1975; XXX rocznica zwycięstwa nad faszyzmem, Warszawa 1975 — II nagroda; Sport w sztuce, Katowice 1976 — nagroda fundowana; Pokonkursowa wystawa Plastyka na zamówienie społeczne, Warszawa 1975 — w konkursie Człowiek — dwie trzecie nagrody i dwa wyróżnienia; Udział w konkursach, wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Międzynarodowy konkurs na dzieło upamiętniające ruch oporu, Mediolan 1971; Międzynarodowe wystawy z okazji kongresu FIDEM, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Międzynarodowy plener rzeźbiarski, Hajnówka 1974 — medal; Międzynarodowy konkurs na monetę olimpijską, Montreal 1975; Międzynarodowe wystawy Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1975 — II nagroda, Madryt 1977 — nagroda fundowana; Wystawa z okazji XXI Igrzysk Olimpijskich, Montreal 1976; 14 Biennale rzeźby Middelheim, Antwerpia 1977. Nagrody: I nagroda w konkursie ogólnopolskim na medal o tematyce wojskowej 1971; II nagroda za medal kopernikowski z okazji 500 rocznicy urodzin, Wrocław 1973; wyróżnienie w konkursie na popiersie Józefa Brandta Orońsko 1973; II nagroda w konkursie na medal pamiątkowy XXX rocznica zwycięstwa, Warszawa 1974; II nagroda w konkursie na medal o tematyce leninowskiej, Gdańsk 1975; I nagroda w konkursie zamkniętym z okazji 30-lecia „Słowa Ludu”, Kielce 1977; III nagroda za medal z okazji XXXV-lecia LWP, Warszawa 1978. Ważniejsze realizacje: rzeźba plenerowa w Galerii Rzeźby Plenerowej w Lublinie; rzeźba w Galerii Rzeźb na Osiedlu Młodych w Warszawie; popiersie Kopernika w Mińsku Maz.; realizacje medali konkursowych: z okazji 500 rocznicy urodzin Kopernika; medalu dla stypendystów MKiS, medalu nagrodowego VI Biennale Sport w sztukach pięknych w Madrycie.

1. Unoszony, drewno, 190
- * 2. Bez tytułu, marmur, 220
3. Zdarzenie I, medal brąz, 140×120 mm
4. Zdarzenie II, medal brąz, 140×130 mm
5. Olimpiada, medal brąz, 180×100 mm
6. Owensowi, medal brąz
7. Kochankowie, medal brąz
8. Szata, drewno, wys. 220

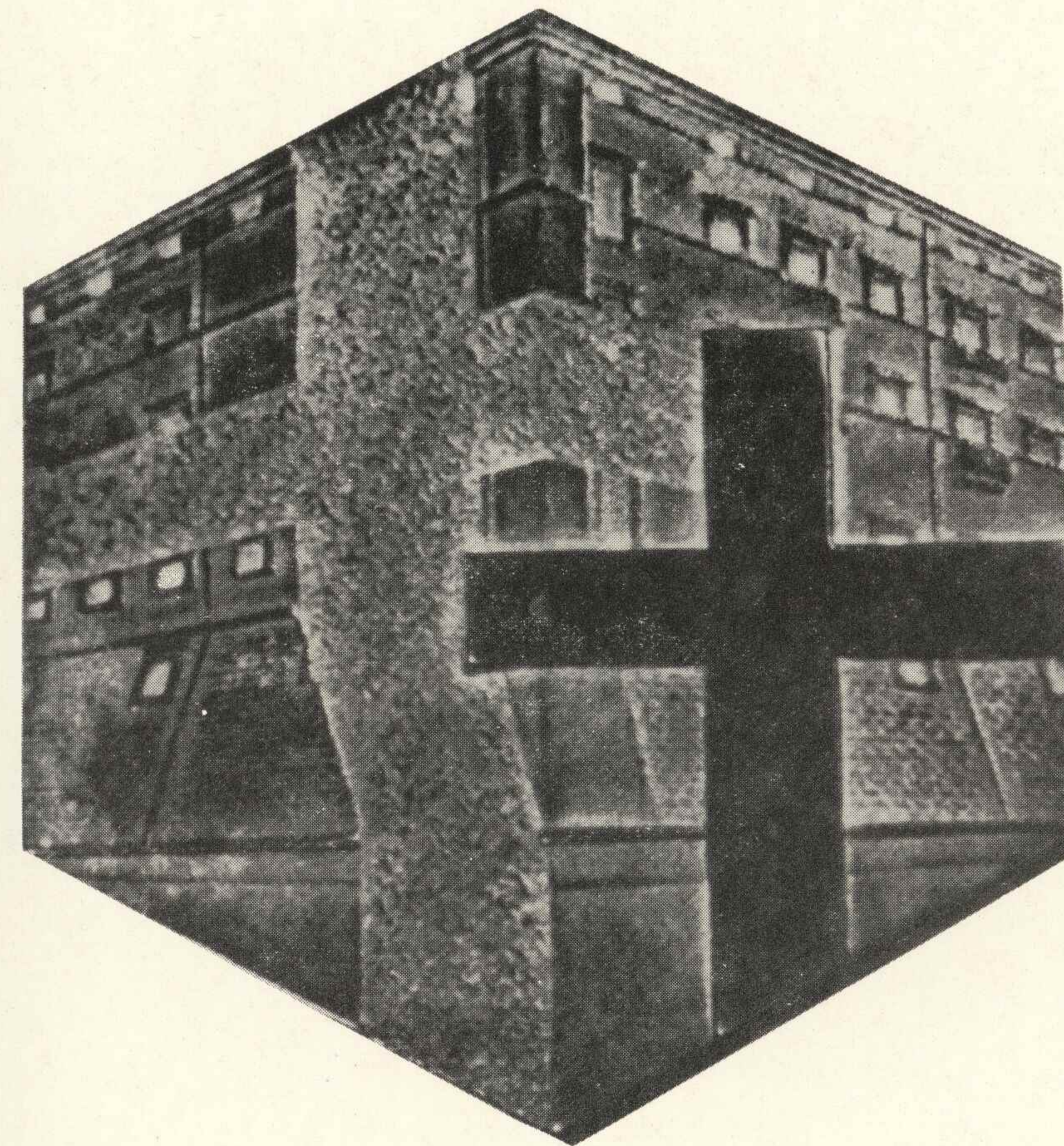

MAREK ŁYPACZEWSKI

Warszawa, ul. Piwna 39/6a

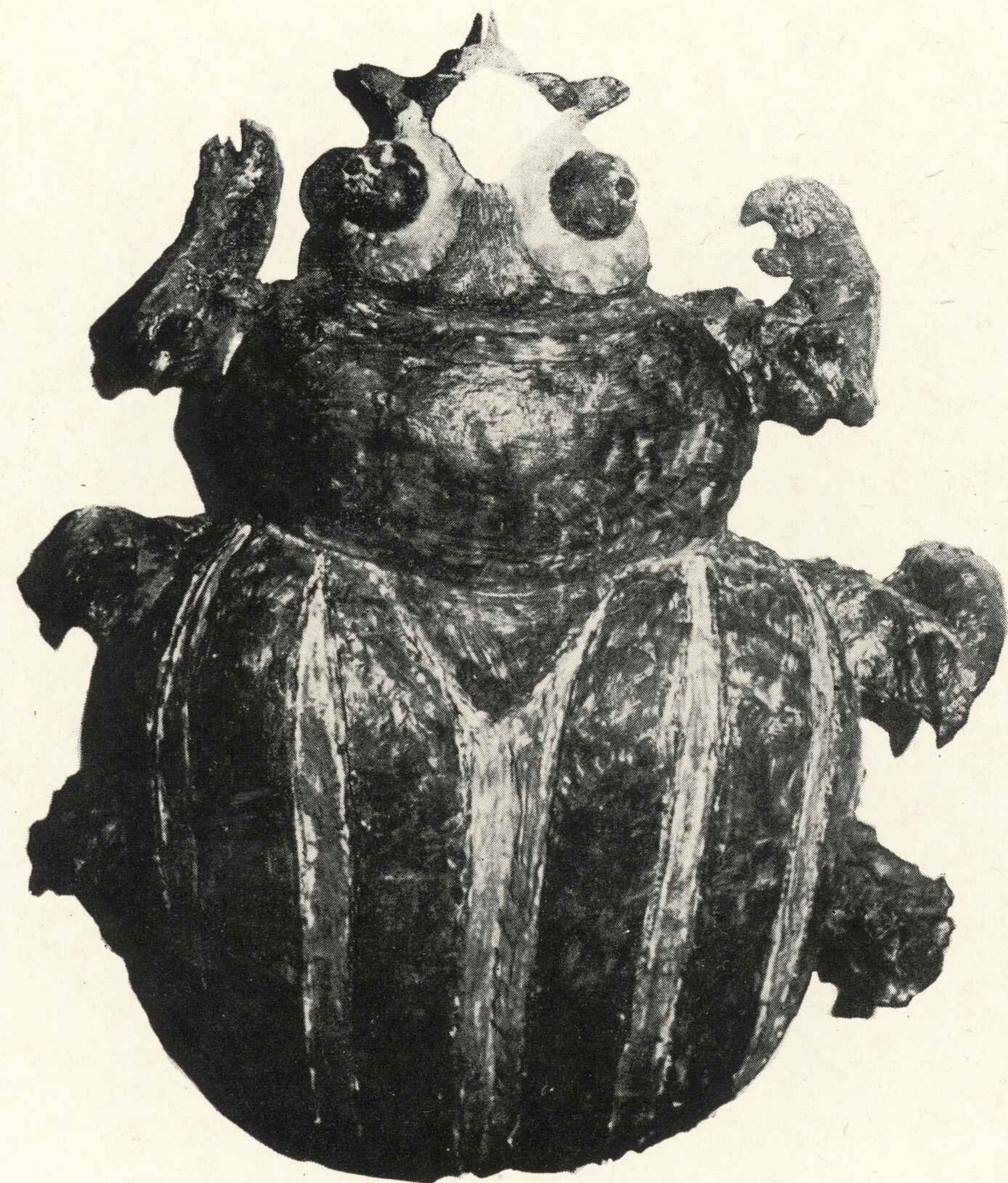
Ur. 18 V 1931 Warszawa. Przyjęty do ZPAP na podstawie prac. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawy plastyki poświęcone rocznicom powstania LWP Warszawa 1963, 1968, 1973, 1975, 1978; Warszawa w sztuce, Warszawa 1962, 1975, 1977; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1974. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Praga 1976; Moskwa, Ryga, Leningrad 1978. Uczestniczył w międzynarodowych wystawach medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977. Otrzymał szereg nagród i wyróżnień w konkursach na medale, monety, odznaki. Zrealizował pomnik poległych partyzantów pod Chynowem, 1959; pomnik Brygady Spadochroniarzy na Cmentarzu Komunalnym w Warszawie 1965.

1. Pamięci poległych, medal brąz lany
- * 2. Cień, medal brąz lany, Ø 100 mm, awers i rewers
3. Cichociemnym, medal brąz lany
4. Bilans, medal brąz lany
5. Przyczółek braterstwa, medal brąz lany

EUGENIUSZ MACIEJ MACIEJEWSKI
Warszawa, ul. Powsińska 40/31

Ur. 1933 Bielsk Podlaski. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1961. Twórczość w dziedzinie rzeźby i grafiki. Wystawy indywidualne: Wystawa grafiki m/s „Batory”, Montreal 1962; Warszawa Galeria Rzeźby ZPAP 1977; Grudziądz Muzeum 1978. Udział w wystawach, m.in.: Ogólnopolska wystawa ceramiki, Sopot 1961; 25-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1974; Wystawy grupy Keramos, Warszawa 1977, 1978; 35-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1978; Ogólnopolskie Spotkania rzeźbiarskie, Opoczno 1976—1978. Uczestniczył w międzynarodowych plenerach: Hajnówka 1972, 1973, Biskupin 1976, plener realizacyjny dla m. Grudziądza 1978. Uczestniczył w wielu konkursach krajowych i zagranicznych. Wyróżnienie w konkursie na pomnik studentów zamordowanych przez Niemców w Gdańsku 1961; równorzędna nagroda za rzeźbę zrealizowaną w Grudziądzu 1978. Ważniejsze realizacje: na statkach, rzeźba parkowa w Żninie.

- * 1. Chrzyszcz pełzający, kamionka, wys. 40
- 2. Chrzyszcz grajek, kamionka, wys. 40
- 3. Chrzyszcz, kamionka dł. 52

EDMUND MAJKOWSKI
Józefów k/Otwocka, ul. Zakątna 1

Ur. 10 IX 1929 w Przasnyszu. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1955. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Warszawa Klub Oficerski 1965; Warszawa Muzeum Wojska Polskiego 1968; Moskwa Galeria ul. Gorkiego 1969; Warszawa Akademia Sztabu Generalnego 1973; Józefów Miejski Ośrodek Kultury 1973; Warszawa TPPR 1974; Płock Politechnika 1974; Warszawa Wojskowy Instytut Techniki Pancernej 1974; Słupsk Muzeum Pomorza Środkowego 1978; Lipsk n/Biebrzą Galeria Medali 1978; otwarcie stałej Galerii E. Majkowskiego w Muzeum Wojska w Białymstoku 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in. X lat LWP w plastyce, Warszawa 1953 — wyróżnienie; Ogólnopolska wystawa młodej plastyki, Warszawa Arsenał 1955; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; XX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1963; Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa 1963; XX lat PRL w twórczości plastycznej Warszawa 1965; Wystawy rzeźby plenerowej, Opole 1964, 1965; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1968, 1970, 1974; XXV lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; XXX lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem, Warszawa 1975; Warszawa w sztuce, Warszawa 1977; XXXV-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1978 — złoty medal i I nagroda. Udział w konkursach, wystawach sztuki polskiej za granicą i w wystawach międzynarodowych, m.in. Międzynarodowe konkursy medalierskie, Arezzo 1965 — III nagroda; 1967 — I nagroda; Arezzo, Montecatini, Turyn 1968; Wenecja Montecatini Arezzo 1970; konkurs na pomnik chana Asparucha, Sofia 1969 — wyróżnienie; Międzynarodowe wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Paryż 1967, Praga, Bratysława 1969, Helsinki 1973; Międzynarodowa wojskowa wystawa plastyki, Budapeszt 1969. Nagrody: wyróżnienie Ministra Obrony Narodowej 1961; nagroda III stopnia MON 1963; wyróżnienie wiceministra MON — szefa Sztabu Generalnego 1973; nagroda II stopnia MON 1974; nagroda II stopnia Ministra Spraw Wewnętrznych 1978. Ważniejsze realizacje: pomnik nadania praw miejskich, Przasnysz 1962; fryz Bitwa pod Grunwaldem, Olsztyn Zamek 1960; „Spoza gór i rzek” wypukłorzeźba w ASG w Warszawie 1963; pomnik żołnierzy w Wałczu 1965; pomnik żołnierzy radzieckich w Malborku 1968; pomnik Kościuszki w Chorzelach 1969; pomnik walki i zwycięstwa w Gostyninie 1971; Mazovia — wypukłorzeźba, Warszawa Stare Miasto 1973; pomnik Kościuszki, Długosiodło 1977.

- * 1. Wyzwolenie, wypukłorzeźba ceramika, 420 x 110

ZBIGNIEW MALESZEWSKI
Warszawa, ul. Bugaj 15/2

Ur. 13 III 1924 Łyszczyce. Studia: ASP Warszawa, Wydział Rzeźby; Politechnika Warszawska — Wydział Architektury. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Szydłowiec Zamek 1971; Radom Muzeum 1972; Warszawa Galeria Rzeźby ZPAP 1974. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Rzeźba o tematyce sportowej, Zakopane 1954; Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom 1958, 1960; Warszawa w sztuce, Warszawa 1958, 1962, 1965; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Rzeźba w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Orientacje, Warszawa 1966; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966, 1970, 1972, 1974; Wystawa małych form rzeźbiarskich, Warszawa 1969; Szkice rzeźbiarskie, Warszawa 1969; Wystawa rzeźby plenerowej, Orońsko 1969, 1970, 1972, 1974; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1974; brał udział w wystawie rzeźby polskiej, Oslo 1974 i w Międzynarodowej wystawie sztuki, Monte Carlo 1978. Ważniejsza realizacja: pomnik Kazimierza Pułaskiego w Denver (Colorado).

* 1. Narodziny supernowej, marmur
bolechowicki, wys. 310

MARIA MALISZEWSKA
Warszawa, ul. Świerczewskiego 64 m 74

Ur. 6 IV 1926 Warszawa. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Warszawa Galeria MDM 1962, Galeria Rzeźby 1975; Udine, Piran 1966; Praga 1967. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; XX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1963; Nigdy więcej, Warszawa 1963; Getto, Warszawa 1963; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1970, 1972; Warszawa w sztuce, Warszawa 1964, 1975; Wystawa małych form rzeźbiarskich, Warszawa 1969; Ogólnopolska wystawa biżuterii artystycznej, Warszawa 1968; Łowiectwo w sztukach plastycznych, Warszawa 1973, 1976 — II nagroda. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Kapelle-op-den-Bos 1972; Dortmund, Malmoe, Sofia 1975; Praga 1976. Brała udział w Międzynarodowych konkursach na medal, Arezzo 1964, 1965, 1967, 1968; Wystawie darów artystów polskich dla Muzeum w Skopje, Skopje 1968; Międzynarodowej wystawie sztuki współczesnej, Monaco. Ważniejsze realizacje: trzy rzeźby „Ptak”, „Pantera”, „Miś” ZOO w Warszawie, trzy rzeźby w Płockiej Petrochemii „Ptaki”, „Dinozaur”, „Macierzyństwo”.

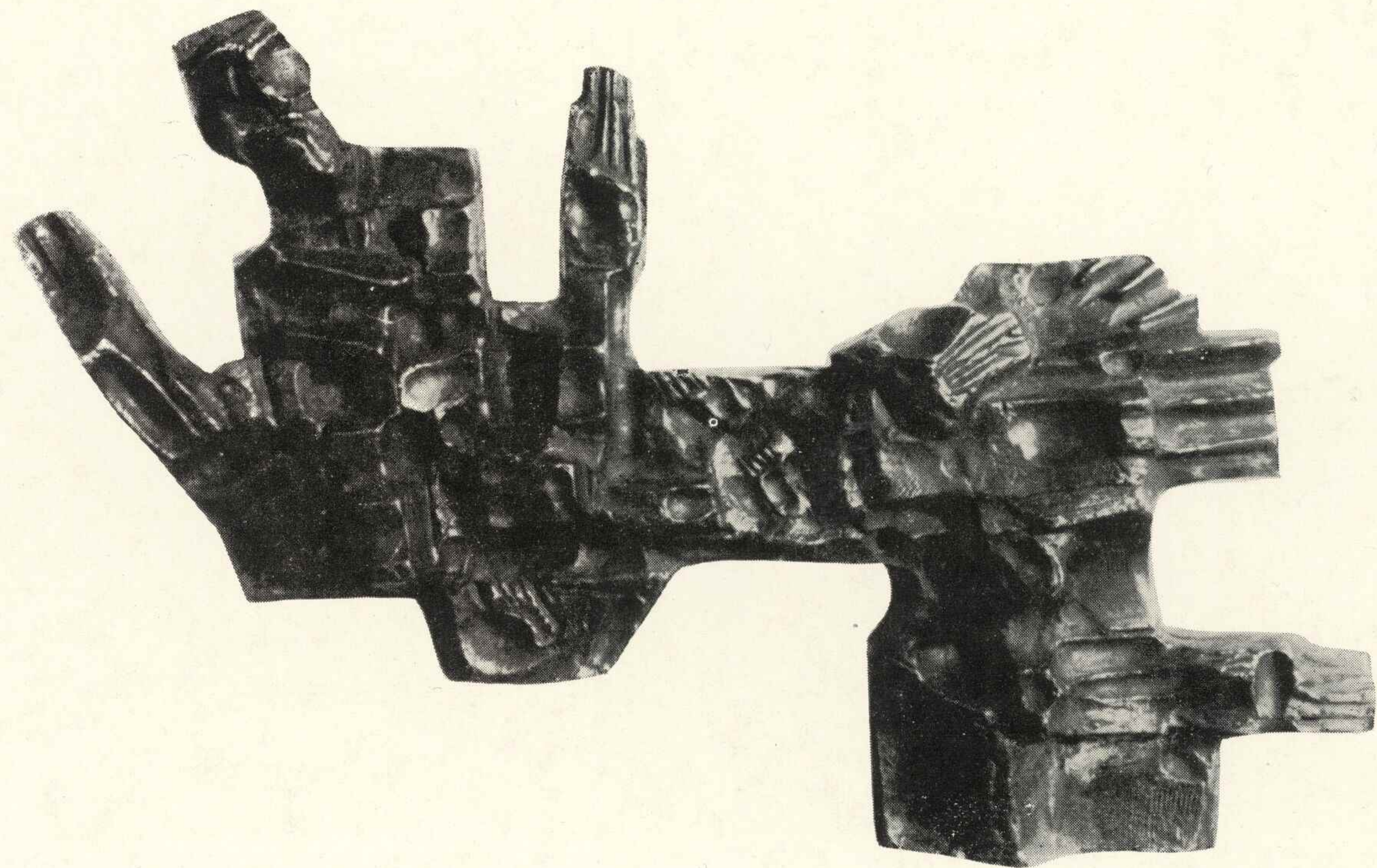
- * 1. Klika, ceramika, wys. 75
2. Świstak, ceramika, wys. 50

STANISŁAW MAŁEK
Kraków, Os. Jagiellońskie 32/34

Ur. 5 X 1951 Nisko. Studia: ASP Kraków, dyplom na Wydziale Rzeźby 1975, na Wydziale Scenografii 1978. Twórczość w dziedzinie rzeźby i scenografii. Udział w wystawach: Portret współczesny, Kraków 1975; Ogólnopolska wystawa sztuki młodych, Sopot 1976; Wystawy rzeźby roku Polski Południowej Kraków 1976, 1977, 1978; Wystawa sztuki młodych „Absolwenci”, Kraków 1977; Wystawa darów na Fundusz Ochrony Zdrowia, Kraków 1976. Uczestniczył w III Międzynarodowym Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1977. Ważniejsze realizacje: Kompozycja przestrzenna „Wzlot” dla dzielnicy Nowa Huta; płaskorzeźba w Duisburgu (z zespołem).

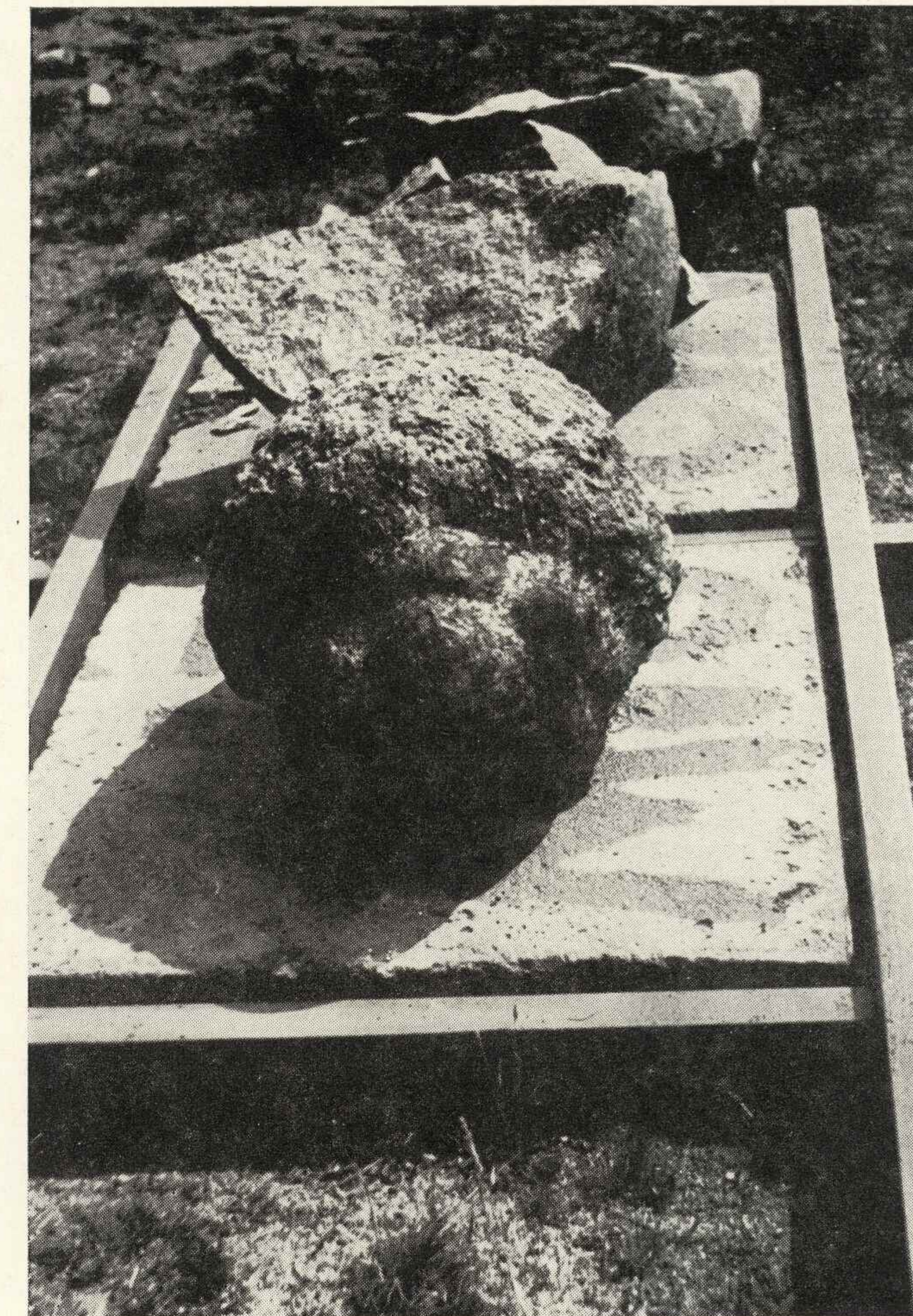
* 1. Wcielony, brąz, 34×24

JÓZEF MAREK
Kraków, ul. Pilotów 28 m 63

Ur. 11 X 1922 Bielsko-Biała. Studia: ASP Kraków, dyplom 1952. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa, malarstwa, drzeworytu. Wystawy indywidualne: Kraków BWA 1973, Warszawa Zachęta 1975. Udział w wystawach w kraju: III Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa 1952; X lat LWP w plastyce, Warszawa 1953; Wystawa młodej plastyki, Warszawa Arsenał 1955; Wystawa młodego malarstwa i rzeźby, Sopot 1957; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961 — wyróżnienie; Polska rzeźba plenerowa, Opole 1965; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Spotkania rzeźbiarskie, Hajnówka 1972, 1974, 1975; Kraków '74, Warszawa 1974; Wystawa pokonkursowa Sport w Sztuce, Katowice 1976 — wyróżnienie; Wystawy rzeźba roku, Kraków 1963, 1975 i 1969 — wyróżnienia, 1978 — nagroda równorzędna. Nagrody: dyplom na Salonie TPSP, Kraków 1957; brązowy medal TPSP za rzeźbę, Kraków 1960; nagrody za projekty rzeźb dla Krakowa i Nowej Huty; III nagroda w ogólnopolskim konkursie na pomnik Kopernika we Fromborku 1971 (współpraca z W. Kosińskim), I nagroda w Ogólnopolskim konkursie SARP „Znak Pamięci” (z W. Kosińskim), II nagroda w konkursie na pomnik Kobiety w Łodzi, 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Bergen, Oslo 1958; Brno 1967, Hawana 1971; Oslo 1974; Dortmund 1975, Praga 1976; Sofia, Praga, Brno 1977; Moskwa, Leningrad, Ryga 1978. Udział w wystawach i konkursach międzynarodowych, m.in.: Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971, Madryt 1973 — II nagroda, Barcelona 1975; Biennale sztuki, Menton 1972; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Art Show, Montreal 1976; konkurs rzeźbiarski na projekt pomnika udziału Polaków we francuskim Ruchu Oporu, Paryż 1976.

- * 1. Zbiór metaforyczny, drewno, granit 100×250 wł. Muzeum Etnograficznego we Wdzydżach
2. Elementy na pomnik Głowie, 1976:
a) usta, marmur, 120×90×50
b) oko, marmur, 150×100×90
c) ucho, marmur, 100×90×70
d) czoło i nos, marmur, 150×100×80
3. Działka, 1976, technika mieszana, 280×280

JÓZEF MARKIEWICZ

Warszawa, ul. Pustola 34a m 21

Ur. 9 VIII 1913 Korolówka. Studia: Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. M. Kopernika Toruń w l. 1946—1951. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Warszawa Stołeczny Klub Garnizonowy 1968, 1975; Toruń Dwór Artusa 1968; Osieki BWA 1976. Udział w 113 wystawach okręgowych i ogólnopolskich w kraju, w 18 wystawach sztuki polskiej za granicą oraz w 25 konkursach i wystawach międzynarodowych, m.in.: Wystawa rzeźby i grafiki, Carrara 1957; konkursy na medal, Arezzo 1964 — nagroda i wyróżnienie, 1965, Montecatini, Turyn, Arezzo 1968, Arezzo, Montecatini, Mediolan 1969, Arezzo, Montecatini, Wenecja 1970 — nagroda UNO A ERRE; Międzynarodowe wystawy z okazji kongresów FIDEM, Ateny 1966, Paryż 1967 — nagroda, Praga, Bratysława 1969, Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973 — zakup przez Museum Statens Historiska Stocckholm 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Wystawa medalierstwa polskiego, fińskiego i włoskiego, Helsinki — wyróżnienie prasy, Sztokholm 1967; Kobieta w medalu, Madryt 1968 — dyplom i medal; Międzynarodowa wojskowa wystawa plastyki, Budapeszt 1969; Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971, 1975, Madryt 1973, 1977; Międzynarodowa wystawa sztuki użytkowej i medalierstwa, Monachium 1972; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1973, 1975, 1977 — medale i zakupy; Światowa wystawa rzeźb i medali dantejskich, Mediolan 1976 — wyróżnienie. Nagrody na wystawach i w konkursach w kraju m.in.: konkurs na pomnik Wdzięczności w Bydgoszczy 1949 — nagroda; konkurs na rzeźbę na MDM Warszawa 1951 — wyróżnienie; Młodzież walczy o pokój, Warszawa 1951 — wyróżnienie; konkurs na medal z okazji 15-lecia LWP, Warszawa 1958 — II nagroda; konkurs olimpijski na odznakę FIS, 1960 — wyróżnienie; Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom 1965 — wyróżnienie honorowe; Wystawa Przeciw wojnie, Lublin 1966 — wyróżnienie, 1970 — wyróżnienie; konkurs Człowiek i praca w PRL, Warszawa 1967 — wyróżnienie; konkurs 50-lecia Rewolucji Październikowej, Warszawa 1967 — wyróżnienie; konkurs na medal 25 lat LWP, Warszawa 1968 — III nagroda; Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968 — wyróżnienie MKiS; Wystawa 25 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968 — wyróżnienie MON; Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa 1969 — nagroda MKiS; druga nagroda w konkursie na medal 25 rocznicy zwycięstwa nad faszyzmem, Warszawa 1970; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1970 — brązowy medal, 1972 — wyróżnienie; konkurs na projekt monety 50 rocznica III Powstania Śląskiego, Warszawa 1971 — nagroda i medal; konkurs na medal z okazji 35 lat LWP, Warszawa 1978 — II nagroda i realizacja. Realizacje: pomnik „Protest matki” przy szosie Warszawa-Lublin; pomnik Chopina w Maladze; portret Chopina dla Filharmonii w Edynburgu; popiersie W. Brydzińskiego dla Muzeum Teatralnego w Warszawie; „Orły Galaktyki” dla Muzeum w Toruniu; „Grawitacja” dla Muzeum w Bydgoszczy; w wyniku konkursów zamkniętych 15 monet wybitych w Mennicy Państwowej; medal dla ONZ — 30-lecie FAO; głowa M. Curie-Skłodowskiej dla Muzeum w South Kensington w Londynie; Syrena — nagroda red. „Stolica” — Homo Varsoviensis; dwa tympiony kamienic Starego Miasta w Gdańsku; Medal „Pierwsze słowo” wybity w złocie w Paryżu;

medal „Pierwszy pokarm” wybity w złocie w Rzymie; medal na IX i X Konkurs Chopinowski w Warszawie; portret Curie-Skłodowskiej dla córki Ewy Curie-Laboisse; popiersie Chopina dla Muzeum Chopina w Warszawie; medal dla Muzeum na Majdanku. Prace znajdują się w 22 muzeach krajowych, w 7 muzeach zagranicznych.

- * 1. Pierwszy pokarm (wersja III), medal brąz, 120×140 mm
- 2. Duszniki Zdrój, medal bity tombak, 70 mm
- 3. Jeść, medal brąz, 160×90 mm

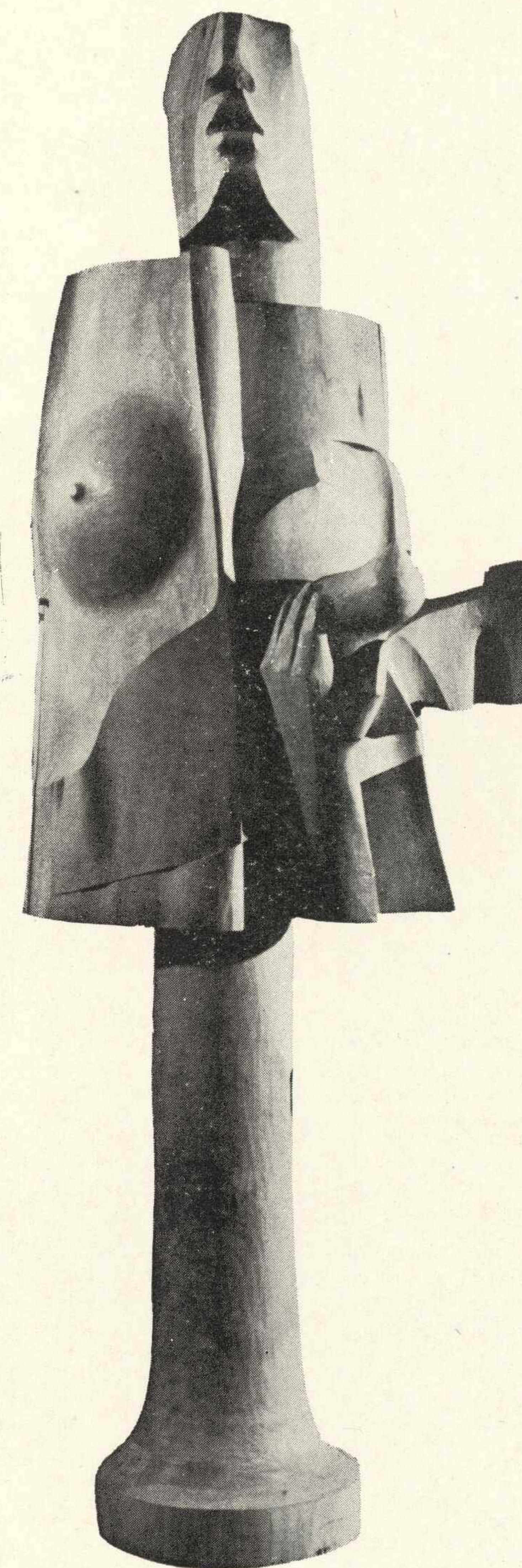

TADEUSZ MARKIEWICZ

Warszawa, ul. Żelazna 58/62 m 1221

Ur. 28 V 1936 w Jeziorku k/Kielc. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1965. Twórczość w dziedzinie rzeźby i malarstwa. Wystawy indywidualne: Sopot Galeria Artus 1973, Warszawa DAP 1973, Białystok BWA 1975. Udział w wystawach w kraju, m.in.: I Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966 — medal i stypendium; XXV lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1968, 1970, 1972 — brązowy medal, 1974 — srebrny medal; Warszawa w sztuce, Warszawa 1969 — II nagroda, 1971; Lenin i jego idea, Warszawa 1970 — wyróżnienie; Spotkania rzeźbiarskie, Orońsko, Suchedniów, Parczów 1970; Sport w sztuce, Warszawa 1971; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Pokonkursowa wystawa „Człowiek-praca-środowisko”, Warszawa 1971 — II nagroda; Wystawa „Portret człowieka”, Warszawa 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Wystawa pokonkursowa „Plastyka na zamówienie społeczne” — Konkurs Człowiek, Warszawa 1975 — III nagroda. Udział w konkursach m.in.: na pomnik na Majdanku 1967 — wyróżnienie; na pomnik Przełamania Wału Pomorskiego 1967 — wyróżnienie; na pomnik J. Kusocińskiego 1967 — wyróżnienie; na pomnik W.I. Lenina w Nowej Hucie 1970 — wyróżnienie. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych: V Biennale sztuki młodych, Paryż 1967; Międzynarodowy konkurs na pomnik chana Asparucha, Sofia 1969 — wyróżnienie; Międzynarodowy plener malarski, Białowieża 1976; Międzynarodowe biennale „Sport w sztukach pięknych”, Madryt 1977; Międzynarodowe plenery rzeźbiarskie, Hajnówka 1974 — medal, 1977 — I nagroda, dyplom i medal wojewody białostockiego, 1978 — III nagroda. Ważniejsze realizacje: rzeźba na wolnej przestrzeni dla Osiedla Młodych, Warszawa; płaskorzeźba dla biura LOT w Sydney.

- 1. Ginyący koń Apokalipsy, 1977, drewno polichromowane, 180
- * 2. Wzlot — Kobieta, 1978, drewno, 180
- 3. Zobrazowanie, drewno polichromowane, wys. 220

FRANCISZEK MASIAK
Warszawa, ul. Dynasy 10/10

Ur. 3 X 1906 Warszawa-Wilanów. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1938. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961 — nagroda II st.; Wystawa rzeźby i grafiki w XX-lecie PRL, Warszawa 1965 — nagroda; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966, 1968; Wystawa laureatów nagród państwowych i Ministra KiS, Warszawa 1966; 25 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Rzeźba pomnikowa i monumentalna w PRL, Wrocław 1971. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Wystawa olimpijska, Berlin 1936 — wyróżnienie; Sztuka i Technika, Paryż 1937 — srebrny medal; Światowa wystawa, Nowy Jork 1939; Wystawa sztuki współczesnej, Monte Carlo 1964 — nagroda zesp.; Biennale sztuki państw nadbałtyckich, Rostock 1965; Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973, Barcelona 1975. Udział w konkursach, po wojnie m.in.: na rzeźbę „Pieta” dla Muzeum Martyrologii w Warszawie 1948 — I nagroda; na pomnik ku czci Ofiar Oświęcimia „Sąd matek” 1952 — wyróżnienie; na pomnik Bohaterów Warszawy, 1957 — II nagroda, 1959 — wyróżnienie I st.; na rzeźbę z okazji XV-lecia LWP, Warszawa 1958 — II nagroda; Człowiek i praca w Polsce Ludowej, Warszawa 1964 — wyróżnienie; na pomnik J. Kusocińskiego, Warszawa 1968 — III nagroda zesp. Ważniejsze realizacje: pomnik poległych, Chełm Lub.; pomnik Walki i Męczeństwa, Bydgoszcz; pomnik Walki i Męczeństwa, Sępólno; pomnik Powstańców Warszawy, Warszawa-Wola.

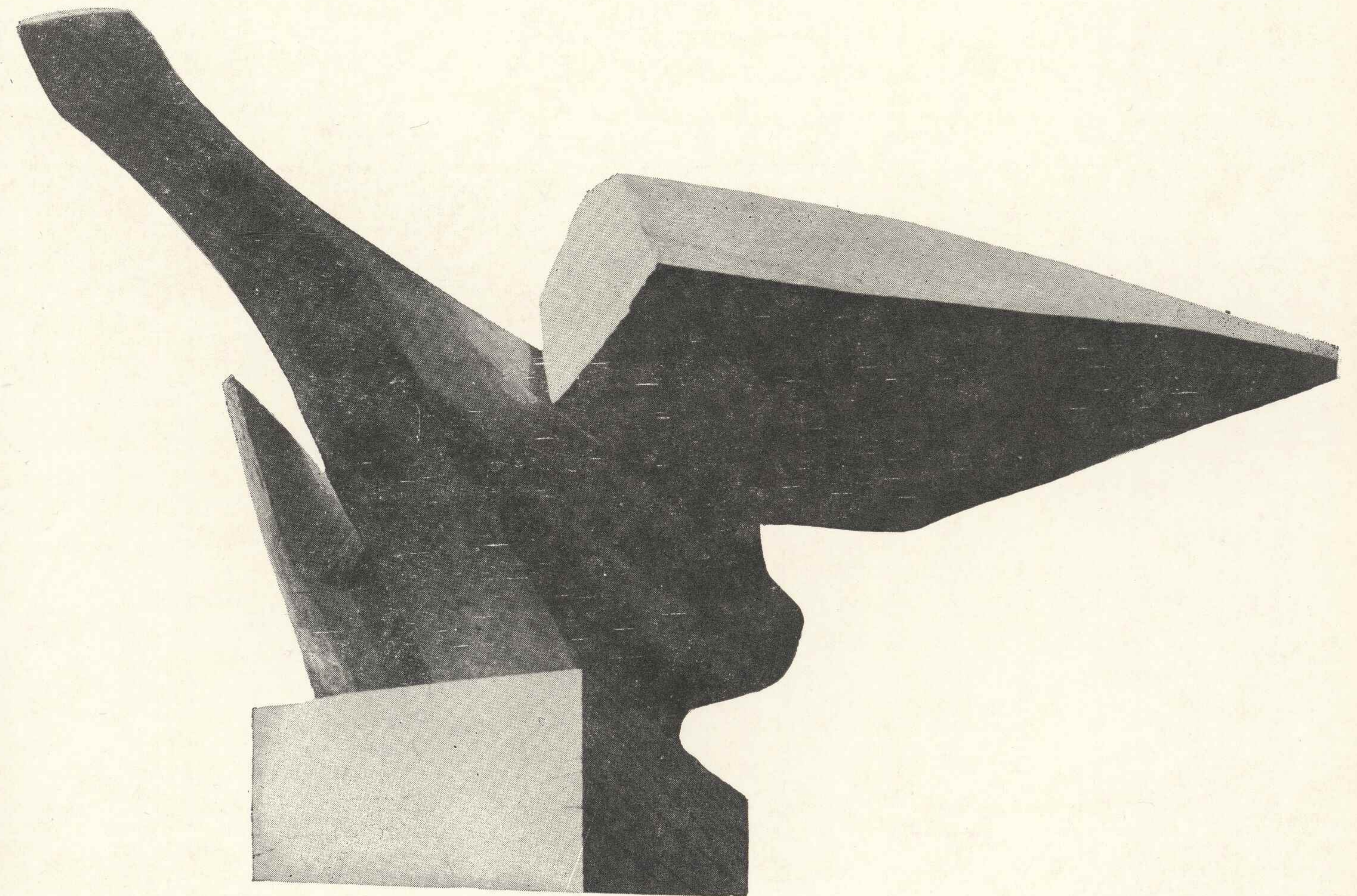

1. Pochód, medal brąz, 160×145 mm
2. Nigdy więcej wojny, medal brąz, 190×190 mm
3. Krótkie życie, medal brąz, 155×110 mm
4. Odznaczenie, medal brąz, 140×125 mm
- * 5. Ludzie i katy, brąz, 59×45×39

BOGUMIŁA MASICKA-GRYGORCZUK
Białystok, ul. Ukośna 9/24

Ur. 10 VI 1948 w Gdańsku. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1973. Twórczość w dziedzinie rzeźby i ceramiki. Wystawy indywidualne: Białystok BWA 1977, Gdynia BWA 1978. Udział w wystawach i w plenerach: Plenery rzeźbiarskie, Hajnówka, Białystok 1974, 1976, 1977; Panorama białostocka, Warszawa 1974; Kobieta w rzeźbie, Białystok 1977. Uczestniczyła w Międzynarodowym plenerze rzeźbiarskim, Morawany-Pieszczyany 1978. Ważniejsza realizacja: na plenerze w Tucholi w 1977 r.

* 1. Lot, drewno, 55×90

EDMUND MATUSZEK
Warszawa

Ur. 23 II 1932 Pszów. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1958. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna: Warszawa Klub Ligi Kobiet 1971. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Rzeźba warszawska 1945—1958, Warszawa 1958; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; XX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1963; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966 — wyróżnienie MON, 1968; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — nagroda; Człowiek i praca w Polsce Ludowej, Warszawa 1969 — III nagroda; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Lenin i jego idea, Warszawa 1970 — wyróżnienie; Portret człowieka, Warszawa 1971; Człowiek — Praca — Środowisko, Warszawa 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; udział w plenerach rzeźbiarskich i w wystawach poplenerowych. Brał udział w Międzynarodowym konkursie na pomnik Moliera o wielką nagrodę wyspy Bendor, 1968; Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973; w wystawie Artyści warszawscy, Berlin 1974. Konkursy: na pomnik J. Kusocińskiego, 1968 — wyróżnienie; na pomnik W.I. Lenina w Nowej Hucie, 1970 — wyróżnienie. Ważniejsze realizacje: pomnik J. Bema, Toruń 1960; pomnik M. Kasprzaka (z J. Szczypką), Warszawa 1975.

1. Portret Drozdowskiego, brąz
2. Bez tytułu

EWELINA MICHALSKA
Warszawa, ul. Okrąg 2 m 153

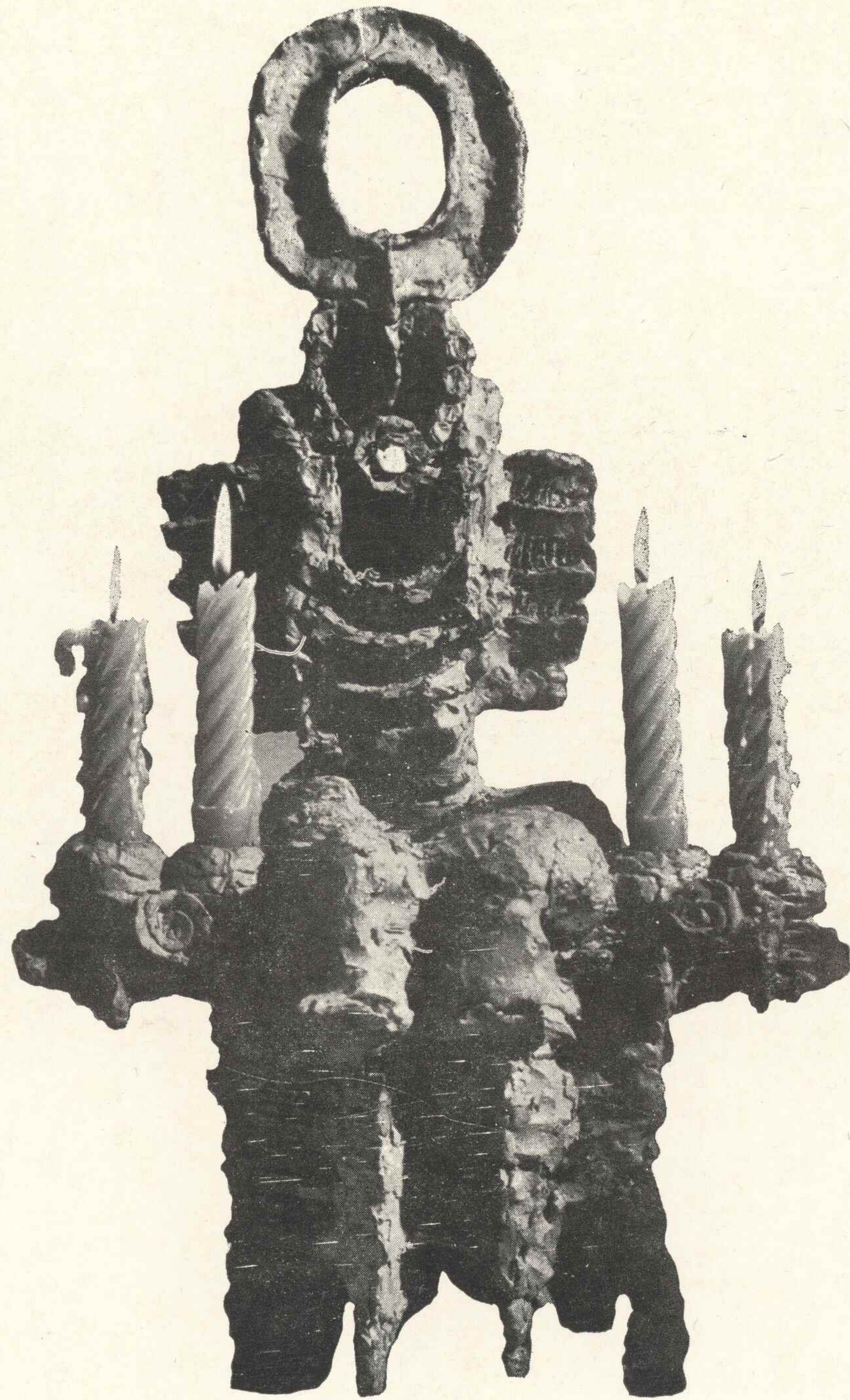
Studia: ASP Warszawa, dyplom 1955. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Warszawa Galeria Sztuki MDM 1961; Warszawa Galeria Kordegarda 1965; Berlin, Praga, Sofia, Budapeszt Ośrodki Kultury Polskiej 1967; Poznań Arsenat 1971; Opole BWA 1973; Gdańsk Sień Gdańska 1973; Paryż Sorbona 1975; Białystok BWA 1975; Warszawa Galeria Rzeźby 1975/76; Warszawa Zachęta 1978. Udział w wielu wystawach w kraju, sztuki polskiej za granicą, m.in.: Londyn, Sztokholm, Zagrzeb 1958; Budapeszt 1959; Bukareszt, Budapeszt, Praga, Belgrad, Sofia, Brno 1964/65; Sofia 1966; Sofia, Praga, Bratysława, Berlin, Rzym 1967; Waszyngton, Skopje 1968; Budapeszt, Berno, Lucerna, Nowy Jork 1969; Moskwa 1970; Berlin, Moskwa, Hawana, Sofia, Paryż 1971; Budapeszt, Praga, Bratysława, Eisenach, Lipsk 1972/73; Malmoe, Berlin, Helsinki 1973/74; Mediolan, Oslo, Wiedeń 1974; Dortmund, Mount Clemens Nowy Jork 1975; Praga 1976; Moskwa, Leningrad, Ryga 1978. Udział w wystawach międzynarodowych i konkursach: Wystawa sztuki kobiet, Budapeszt 1960; III Światowa wystawa ceramiki, Praga 1962 — srebrny medal; Forma viva, Portoroż 1962; konkursy na medal, Arezzo 1964, 1969, 1970; — medal; Wystawa rzeźby Madurodam, Haga 1965; Szklivo w nowoczesnej ceramice, Genewa 1965; Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971, Madryt 1973, Barcelona 1975; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Pro Tadino, Gualdo Tadino 1971; konkurs na projekt dzieła upamiętniającego ruch oporu i walkę ludu w Mediolanie, 1971; konkurs na portret rzeźbiarski im. P. Weillera, Paryż 1972; Wystawa sztuki medalierskiej, Moskwa 1972; Sympozjum rzeźbiarzy, Pieszczyzna Morawany 1973; Wystawa ceramiki, Kanada 1973; Międzynarodowa wystawa ceramiki, Waszyngton 1975; Biennale Dantejskie, Rawenna 1975; Art Show, Montreal 1976. Nagrody m.in.: Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966 — złoty medal; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — medal; 25 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1970 — medal; nagroda Ministra Kultury i Sztuki za działalność kulturalną, 1972; nagroda zespołowa Prezesa Rady Ministrów za twórczość artystyczną dla dzieci i młodzieży, 1976. Ważniejsze realizacje: Rozstanie, Portoroż 1962; Lotnikom polskim, Mielec 1967; Dzieciom poległym za Warszawę, Warszawa-Wola 1969; Pieśń ciszy, Bydgoszcz 1972; Ludowej pieśni, Slovenj Gradec 1973; Pieśń pałucka, Żnin 1976; W hołdzie Chopinowi, Nagyatad 1977; Dzwony Kampinosu, Warszawa 1978.

- * 1. Dzwony Kampinosu, stal miedziana, wys. 400

JANINA MIRECKA
Warszawa, ul. Powsińska 40/31

Ur. Warszawa. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1955. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Berlin, Praga, Sof'a, Budapeszt Ośrodki Kultury Polskiej 1967; Warszawa Galeria Rzeźby 1967, 1974; Londyn Chelsea 1971; Piastów BWA 1973; Warka Muzeum 1973; Grudziądz Muzeum 1977. Od 1958 r. udział w wystawach w kraju, m.in.: Rzeźba polska 1945—1960; Warszawa 1960; Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; I Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa 1963; LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1963, 1968, 1975; Ogólnopolska wystawa tkanina, ceramika, szkło, Warszawa 1964; Rzeźba i grafika w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966 — srebrny medal, 1972 — wyróżnienie, 1974; Sztuka medalierska w Polsce Ludowej, Wrocław 1966; Wystawa poplenerowa, Kielce 1966 — medal; Spotkania rzeźbiarskie, Bolesławiec 1967; Hajnówka 1969, Opoczno 1969—1977, Żnin 1976; Człowiek i praca w PRL, Warszawa 1967 — wyróżnienie; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — nagroda; Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968 — medal; Biennale rzeźby, Bytom 1969 — wyróżnienie; Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa 1969; Człowiek-praca-środowisko, Warszawa 1971 — III nagroda. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą oraz międzynarodowych; m.in.: konkurs na medal, Arezzo 1965, 1970 — medal; Wystawa sztuki kobiet, Nancy 1967; Pro Tadino, Gualdo Tad'no 1968; Mahnung, Weimar 1970; konkurs ceramiki, Faenza 1970; wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Helsinki 1973; Międzynarodowe plenery, Biskupin 1973, 1976 — medal, Grudziądz 1978; Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1975. W konkursie na projekt Siatki Pokoju, 1973 — otrzymała nagrodę równorzędną. Realizacje: rzeźby parkowe w Biskupinie, Żninie, rzeźba dla architektury: Warszawa Stare Miasto i Ursynów; 1977; fontanna w Wolbromiu 1975; pomnik J. Chelmońskiego w Kuklówce 1969; i in.

1. Lustro II, kamionka, wys. 48
2. Lustro III, kamionka, wys. 46
3. Lustro V, kamionka, wys. 45

STANISŁAW MOSKAŁA
Łysa Góra, woj. tarnowskie

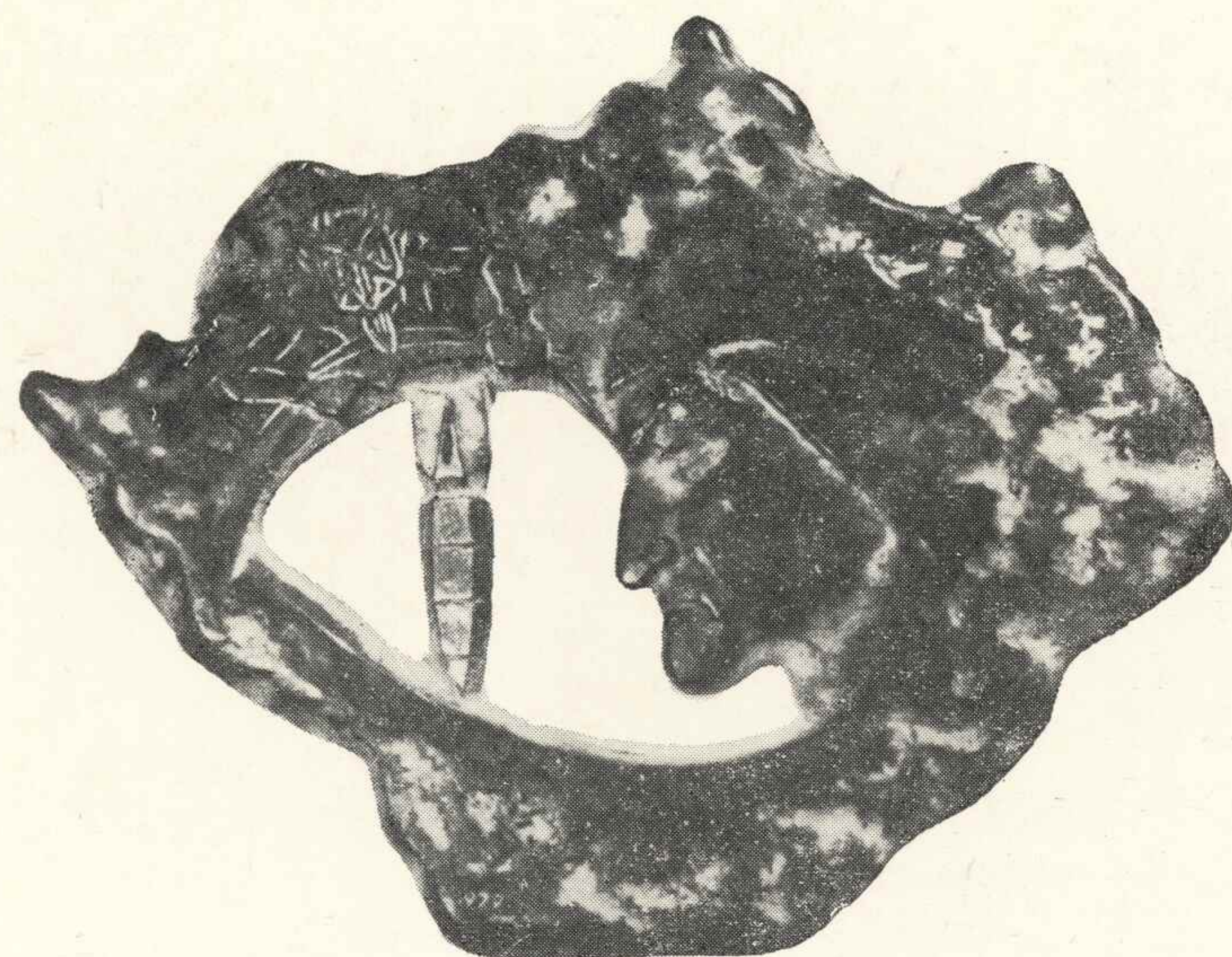
Ur. 8 VI 1945 w Łysej Górze. Studia: ASP Kraków, dyplom 1972. Twórczość w dziedzinie rzeźby i grafiki. Wystawa indywidualna: Mediolan Gal. Sintesi 1977. Udział w wystawach w kraju: Rzeźby roku, Kraków 1973, 1974, 1975, 1976, 1978; Wystawa Grupy „13”, Tarnów 1973, 1975; Kraków 74, Warszawa 1974; Wystawa z okazji „Dni Tarnowa”, Tarnów 1974; Konfrontacja środowisk plastycznych, Oświęcim 1974; Wystawa Oddziału ZPAP Tarnów, Białystok 1974; Wystawa Grupy Twórczej „13”, Białystok 1974.

- * 1. Wiwisekcja, tryptyk:
Narodziny, gips pat.,
wys. 125
Życie, gips pat., wys. 130
Śmierć, gips pat., wys. 142

WIESŁAW MULDNER-NIECKOWSKI
Warszawa, ul. Filtrowa 79/53

Ur. 20 VIII 1915 Zator. Studia: Académie de la Grande Chaumière Paryż w l. 1933—1939, PWSSP Poznań w l. 1954—1959. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa, malarstwa, architektury wnętrz, grafiki i rysunku. Członek FIDEM, IAA-AIAP. Ważniejsze wystawy indywidualne: Zakopane 1955, Warszawa 1956, 1976, 1977, 1979, Paryż 1960, Hamburg 1965, Wrocław 1979. Brał udział w ok. 230 wystawach w kraju, sztuki polskiej za granicą oraz w wystawach i konkursach międzynarodowych, m.in.: konkurs na pomnik Buddy, New Delhi 1956 — II nagroda; Międzynarodowe konkursy na medal, Arezzo (7 razy) — 1964, 1967 i 1968 — nagrody i wyróżnienia, 1965 — wyróżnienie; Międzynarodowa wystawa grafiki i rzeźby, Carrara 1957; Salon jesienny, Paryż 1960; Wystawa Groupe du Luco, Paryż 1960, 1967; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Ateny 1966; Paryż 1967 — wyróżnienie specjalne krytyki, Bratysława, Praga 1969; Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973 — nagroda krytyki i wyróżnienie Die Deutsche Medaillengesellschaft, Kraków 1975 — nagroda, Budapeszt 1977; Kobieta w medalu, Madryt 1968 — medal i dwa dyplomy; konkurs na pomnik chana Asparucha, Sofia 1969 — wyróżnienie; Wystawa pokonkursowa UNO A ERRE, Montecatini 1969 — wyróżnienie specjalne Academia del Arte w Montecatini; Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971 — wyróżnienie, Madryt 1973, Barcelona 1975, Madryt 1977; Międzynarodowe biennale ku czci Dantego, Rawenna 1973 — nagroda główna (trzecia) i złoty medal, 1975, 1977. Otrzymał wiele nagród na wystawach i konkursach w kraju, m.in.: I nagroda w konkursie na rzeźbę dla Parku Kultury w Warszawie 1953; nagroda Ministra Kultury i Sztuki na Ogólnopolskiej wystawie medalierstwa, Warszawa 1969; I nagroda na wystawie 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; medale brązowe na III i V Festiwalu sztuk pięknych, Warszawa 1970, 1974 III nagroda na wystawie 30 rocznica zwycięstwa nad faszysmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975. Laureat nagrody Rządu Francuskiego za wkład w życie twórcze Paryża, 1960; nagrody Mennicy Paryskiej na wystawie 50 lat sztuki medalierskiej w Polsce, Paryż 1971; nagrody Mennicy Paryskiej za medale Maria Leszczyńska królowa Francji oraz Napoleon a sprawa Polski, 1975, dorocznej nagrody m. Warszawy za całokształt twórczości rzeźbiarskiej, 1978. Ważniejsze realizacje: kompozycje pomnikowe w Warszawie, m.in. „Dziewczyna z książką”, „Biały niedźwiedź”, „Plotąca warkocz”, „Słońce i motyl” i rzeźba monumentalna w architekturze warszawskiej.

Z cyklu Skrzydła przyjaciół:

1. Kompozycja I, 1975
medal brąz lany srebrzony, 160×160 mm
2. Międzynarodowy Festiwal Teatrów Lalek, 1976,
medal brąz lany, 80×100 mm
3. Rekordowy skok, 1977, brąz lany,
110×120 mm
- * 4. Piekiło a współczesność, 1979,
brąz lany, 119×158 mm

MIECZYŚLAW NARUSZEWICZ
Warszawa, ul. Magiera 25/32a

Ur. 4 VI 1923 Warszawa. Studia: ASP Kraków, dyplom ASP Warszawa 1953. Twórczość w dziedzinie rzeźby i projektowania przemysłowego. Udział w wystawach w kraju, m.in.: II Ogólnopolska wystawa ceramiki i szkła artystycznego, Wrocław 1960; Człowiek i praca w Polsce Ludowej, Warszawa 1967; Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968 — wyróżnienie; Wzornictwo w przemyśle szklarskim i ceramicznym, Warszawa 1969; Polska sztuka użytkowa w XXV-lecie PRL — wystawa ceramiki i szkła, Wrocław 1969; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; I i II Wystawa współczesnej sztuki łowieckiej i animalistycznej, Warszawa 1973, 1976. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Moskwa 1959, Berlin 1963, Sofia 1963, uczestniczył w konkursie na pomnik bojowników polskich poległych w walce o wyzwolenie Francji, Paryż 1976 — IV nagroda ex aequo. Nagrody: za płaskorzeźbę „Łasica” Warszawa Rynek Starego Miasta 1953 — nagroda MKiS; Ogólnopolska wystawa architektury wnętrz, Warszawa 1957 — nagroda; konkurs na medal z okazji 50 rocznicy Rewolucji Październikowej, 1967 — III nagroda. Prace przy rekonstrukcji rzeźb w Warszawie i Białymstoku.

* 1. Zorza, marmur, wys. 80

MIECZYŚLAW NIEMIEC
Poznań, ul. Piekary 13 m 17

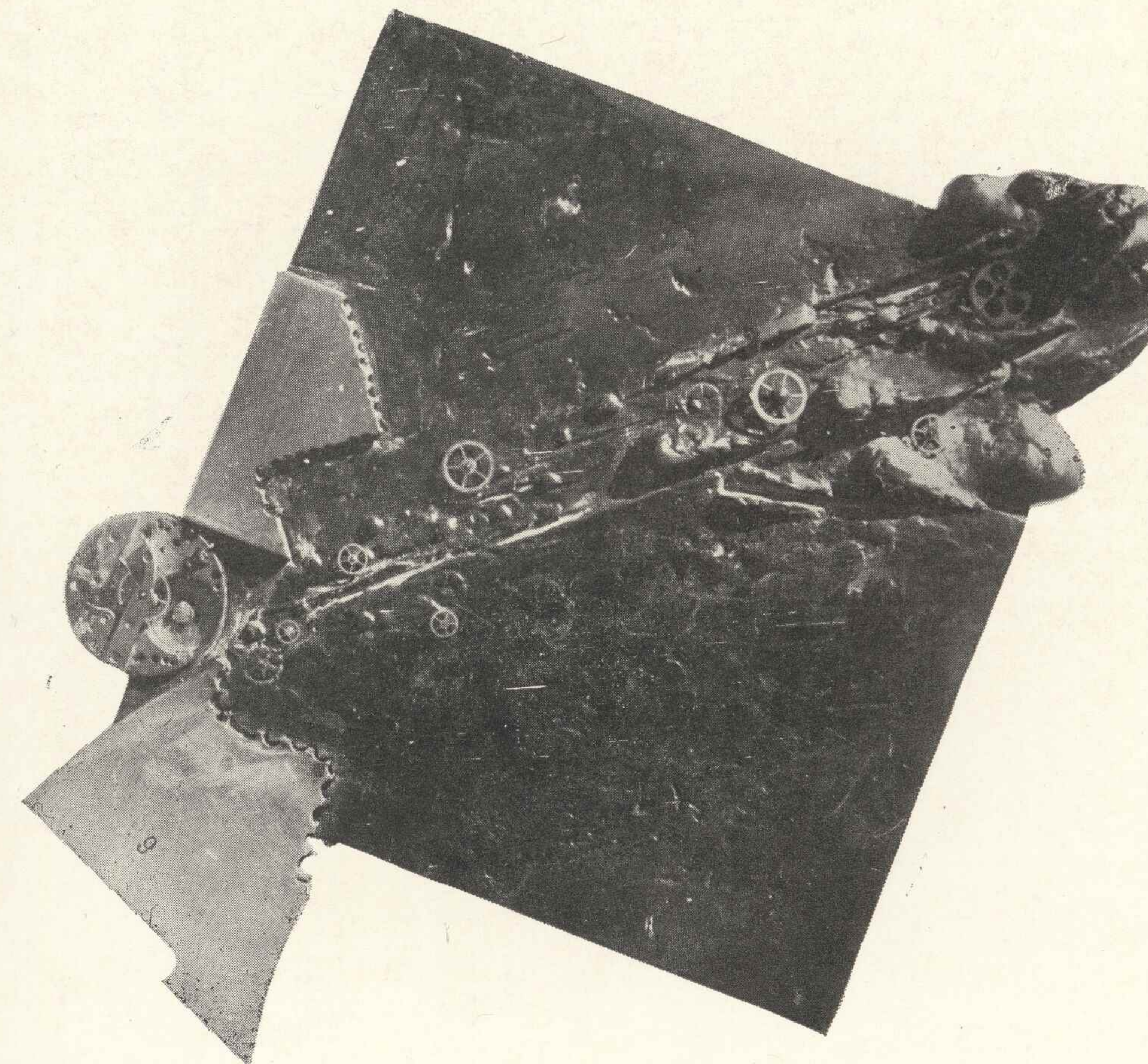
Ur. 19 VII 1930 w Dylągowej (woj. przemyskie).
Studia: ASP Warszawa i Leningrad, uk. 1959.
Twórczość w dziedzinie rzeźby, malarstwa,
rysunku, poezji i prozy. Wystawy
indywidualnie: Poznań 1971, Poznań Galeria
Wojsk Lotniczych 1978. Udział w wystawach
w kraju: Polska rzeźba plenerowa, Opole
1965; Wojna i pokój w twórczości plastycznej,
Poznań 1970; Wystawa rzeźby, Poznań
„Merkury” 1970; III Ogólnopolska wystawa
rzeźby, Warszawa 1971; Rzeźba poznańska,
Poznań 1971; Ogólnopolska wystawa
„Portret człowieka”, Warszawa 1971; 30 lat
LWP w twórczości plastycznej, Warszawa
1973; Wystawa projektów rzeźby
plenerowej dla m. Leszno, Leszno
1977; Związek Radziecki w twórczości
plastyków polskich, Bydgoszcz 1977;
Poplenerowa wystawa, Sulistrowiczki 1976;
Wystawa zbiorowa, Poznań 1978. Laureat
I nagrody w konkursie na pamiątki
absolwentów uczelni radzieckich (org. przez
ZG TPPR i redakcję „Kraju Rad”), 1968.

1. Juliusz Słowacki, granit, 41
- * 2. C.K. Norwid, węgiel, wys. 40

KRZYSZTOF NITSCH
Kraków, ul. Budryka 9

Ur. 26 XII 1948. Zabrze. Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach i konkursach w kraju, m.in.: konkurs Lenin, Polska i polski ruch rewolucyjny, Warszawa 1975 — I nagroda; konkurs Portret współczesny, Kraków 1976 — wyróżnienie; Ogólnopolska wystawa sztuki młodych, Sopot 1976 — wyróżnienie; wystawa z okazji 60 rocznicy Rewolucji Październikowej, Kraków 1977 — I nagroda; konkurs na medal Festiwalu Piosenki Radzieckiej, Tarnów 1977 — III nagroda; IX Ogólnopolski turniej rzeźbiarski i poetycki o Złotą Lampkę Górnicy, Wałbrzych 1977 — I nagroda i Złota Lampka; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977; Ogólnopolski konkurs z okazji 60 rocznicy Powstania Wielkopolskiego, Poznań 1978 — III nagroda; Rzeźba roku Polski Południowej 1977, Kraków 1978 — nagroda oraz wystawy: Zabrze 1969, Wodzisław 1973, Bytom 1977, Wrocław 1978. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Sofia, Praga, Brno, Bratysława 1977; Chicago, Sztokholm 1978. Zrealizował portret Jarostawa Dąbrowskiego dla Szkoły w Pyskowicach.

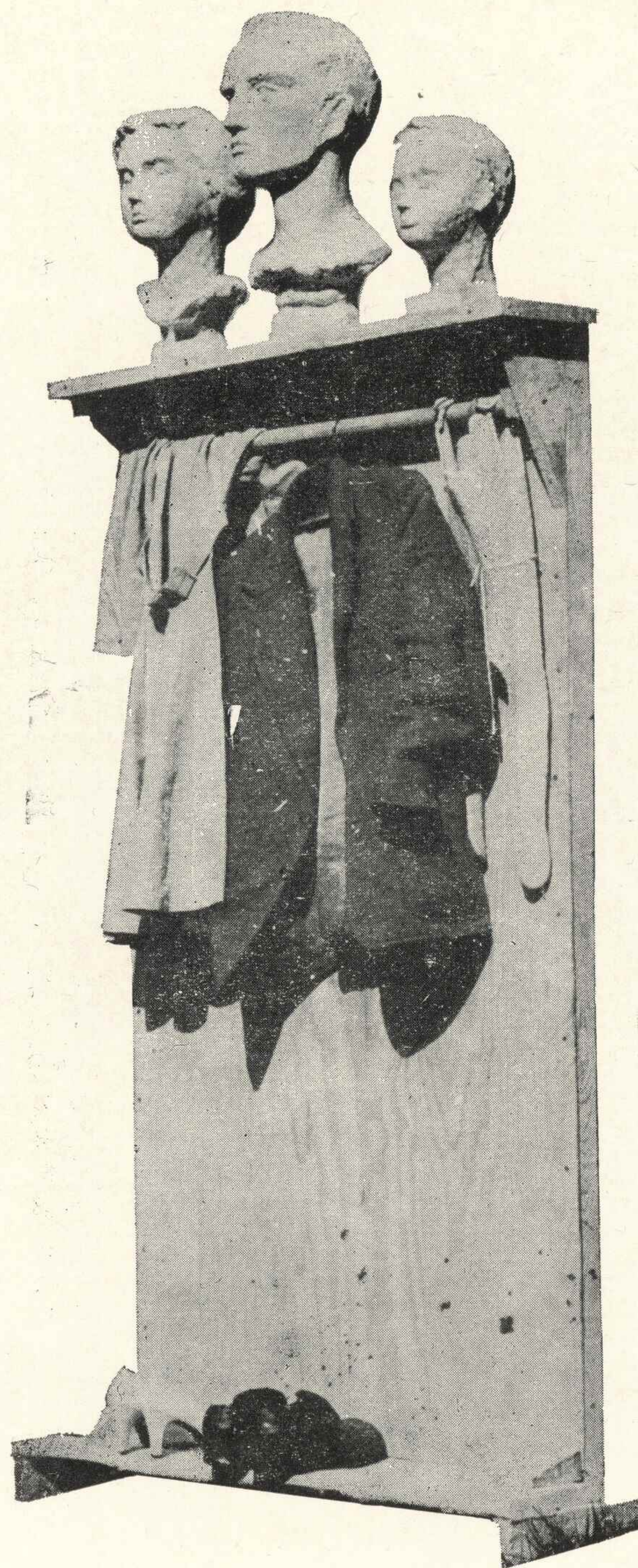

Cykl kosmiczny:

- * 1. Alfa, brąz, 20×10×5
2. Beta, brąz, 20×10×5
3. Gamma, brąz, 20×10×5
4. Cykl kosmiczny I
5. Cykl kosmiczny II

JERZY NOWAKOWSKI
Kraków, ul. Łużycka 51 m 240

Ur. 11 1947 Przemyśl. Studia: ASP Kraków, dyplom 1971. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Kraków-Nowa Huta KMPiK 1976; Kraków Galeria Art 1977. Udział w wystawach w kraju, m.in.: III Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971; Wystawy Rzeźba roku, Kraków 1971, 1972 — nagroda publiczności, 1973 — wyróżnienie, 1974 — wyróżnienie, 1976 — medal, 1977, 1978 — Grand Prix; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Sport w sztuce, Warszawa 1974; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1974; Kraków '74, Warszawa 1974; Ogólnopolska wystawa młodej plastyki, Sopot 1975; Portret współczesny, Kraków 1975; Sport w sztuce, Katowice 1976; Spotkania krakowskie, Kraków 1977; 400 dzieł na 400-lecie Zakopanego, Zakopane 1978; Wystawa środowiska krakowskiego, Wrocław 1978. Udział w konkursach: wyróżnienie II stopnia w konkursie na pomnik W. Broniewskiego, 1971; wyróżnienie w konkursie na medal „Za wybitne osiągnięcia w służbie wojskowej”, 1971; I nagroda w konkursie na medal dla uczestników Kongresu FIDEM w Krakowie, 1975; nagroda za medale DESA, wyróżnienie za zestaw medali w konkursie z okazji 60 rocznicy Rewolucji Październikowej, 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Sofia 1974, Praga 1976, Moskwa, Ryga, Leningrad 1978, Chicago oraz Szwecja 1978. Udział w wystawach międzynarodowych, m.in.: XIII Międzynarodowy salon, Paris-Sud-Juvisy 1972; Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1975; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Art Show, Montreal 1976. Szereg realizacji rzeźb plenerowych w Tychach, Krakowie, Rzeszowie, Krośnie.

* 1. Pomnik pokoleń, drewno gips tkanina, wys. 250

MAŁGORZATA OLKUSKA
Kraków, ul. Jaracza 12/5

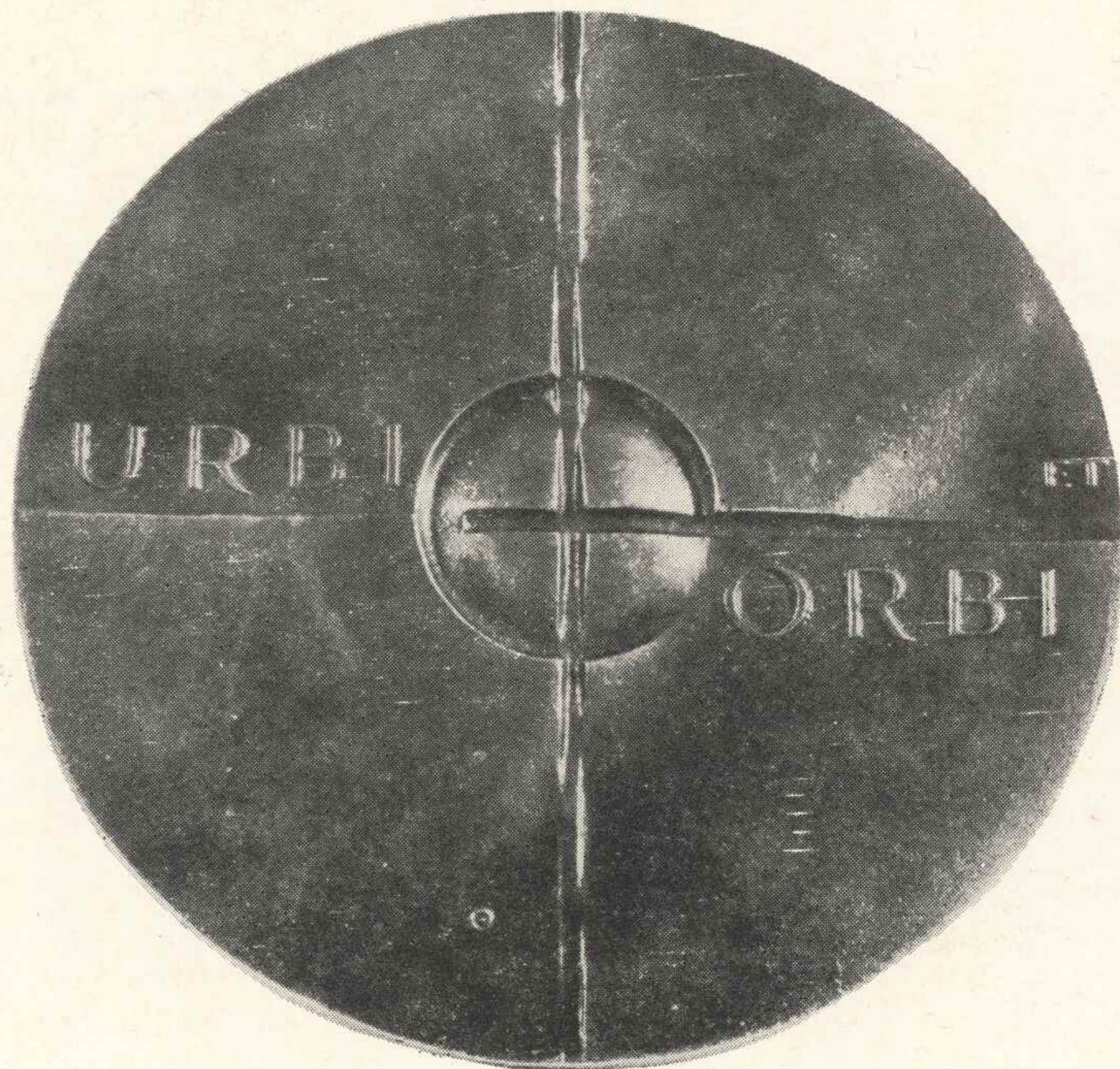
Ur. 6 VI 1953 Kraków. Studia: ASP Kraków, dyplom 1977. Twórczość w dziedzinie rzeźby, ceramiki, malarstwa. Wystawa indywidualna: Kraków Pałac Pod Baranami 1978. Brała udział w wystawie Dyplom '77, Warszawa 1977 oraz Rzeźba Roku Polski Południowej, Kraków 1978.

* 1. Madonna z Majdanka, metal, wys. 50

EWA OLSZEWSKA-BORYS
Warszawa-Radość, ul. Chylicka 10

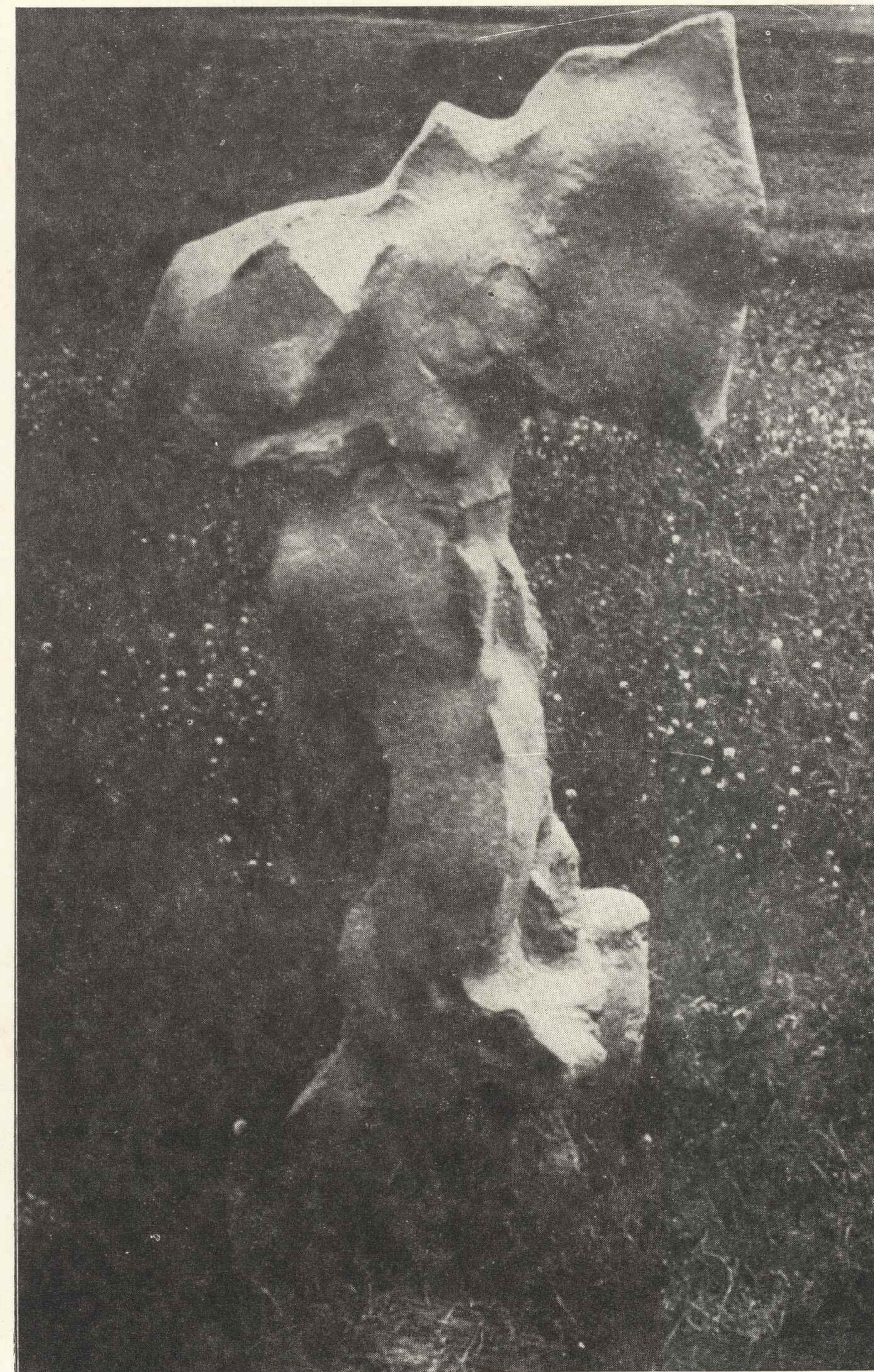
Studia: ASP Warszawa, dyplom 1966. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawa indywidualna: Warszawa Galeria Rzeźby 1968. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Debiut absolwentów ASP, Warszawa 1967; Ogólnopolska wystawa medalierstwa 1965—1969, Warszawa 1969; Lenin i jego idea, Warszawa 1970 — II nagroda; Wojna i pokój w twórczości plastycznej, Poznań 1970; Portret człowieka, Warszawa 1971; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1972; Współczesna sztuka łowiecka i animalistyczna, Warszawa 1973; Lenin w medalu, Wrocław 1977; Wystawa ceramiki Grupy Keramos, Warszawa 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Moskwa, Leningrad 1970; Sofia, Paryż 1971; Berlin, Chociebuż, Frankfurt n/O 1972; Wiedeń, Płowdiw, Brno, Mediolan 1974; Drezno, Dortmund, Budapeszt 1975; Praga 1976; Paryż, Le Pecq 1977; Moskwa, Ryga, Leningrad 1978. Uczestnictwo w wystawach i konkursach międzynarodowych, m.in.: Biennale młodych, Paryż 1967; konkurs na medal, Arezzo 1970; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971, 1975; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1973. Kilka nagród i wyróżnień w konkursach medalierskich.

1. 50 lat PZK
2. F. Chopin
3. Za zasługi dla rozwoju sztuki, medal dwustronny brąz lany, 80×80 mm, awers rewers
- * 4. Urbi et orbi, medal brąz, Ø 140 mm, awers i rewers
5. Société Européenne de Culture

JÓZEF OPALA
27-643 Męcennice

Ur. Męcennice woj. tarnobrzskie 1948. Studia: ASP w Warszawie, dyplom 1976. Rzeźbiarz, medalier, ceramik. Członek „Grupy 10” powstałej w 1975 r. w Ostrowcu. Wystawy indywidualne: Ostrowiec Muzeum Regionalne 1975, Tarnobrzeg WDK 1976, Ostrowiec skwer przy al. 1 Maja 1976, Kielce plac przy ul. Leśnej 1976, „Człowiek i ziemia”, Warszawa skwer przy ul. Traugutta 1977. Udział w wystawach: Plastyka na zamówienie społeczne — konkurs „Człowiek”, Warszawa 1977 — III nagroda regulaminowa; Dni Kultury, Kielce 1975; Wystawa plastyki Okręgu Kieleckiego ZPAP „Przedwiośnie 2” i „Przedwiośnie 3”, Kielce 1977 — nagroda fundowana przez Radę Wojewódzką FSZMP, 1978. Realizacja rzeźby „Ludzie i ziemia” w rodzinnej wsi Męcennice.

- * 1. Cykl Madonny polne, ceramika, wys. 220

SŁAWOJ OSTROWSKI
Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Wileńska 59D/15

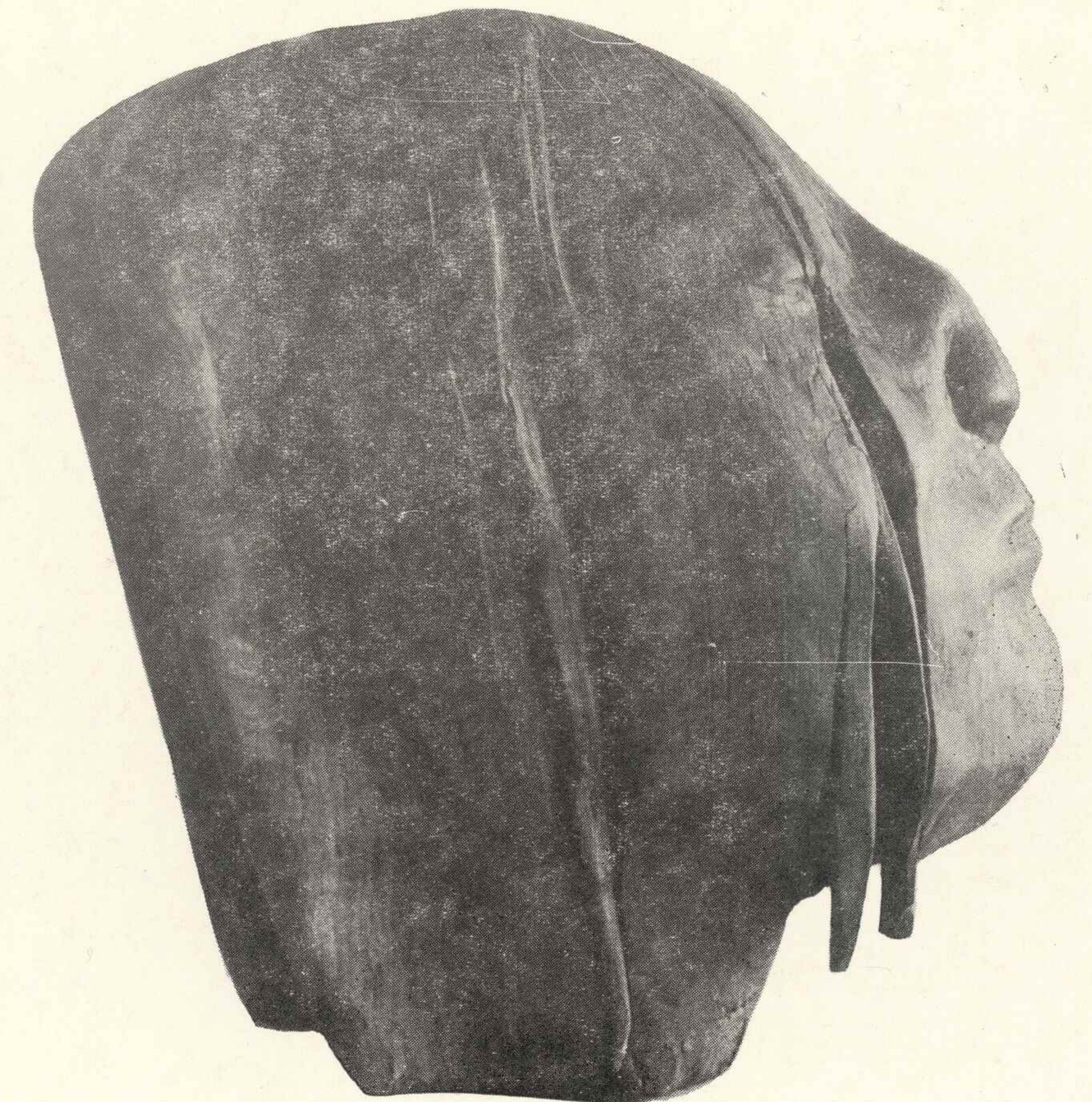
Ur. 14 XII 1943. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1969. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Gdańsk Sień Gdańska 1971,1974; Warszawa Galeria Rzeźby 1973; Sopot BWA 1977. Udział w wystawach, m.in.: Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa rzeźby i grafiki, Sopot 1970, 1972; Wystawy rzeźby Grupy Pięciu, Sopot 1971,1977, Warszawa 1973; Postawy twórcze w środowisku gdańskim, Warszawa 1976; Portret kobiety, Sopot 1976; brał udział w wystawach sztuki polskiej za granicą — Rostock 1977, Mannheim 1978. Zrealizował rzeźby parkowe w Nałęczowie, Starogardzie Gd., Oliwie, Warszawie, Orońsku.

1. Portret Iwony, drewno polichromowane, wys. 50
- * 2. Portret prof. S., drewno polichromowane, wys. 40
3. Apollinaire

LUDMIŁA OSTROGÓRSKA
Gdańsk-Wrzeszcz, ul. P. Gojawiczyńskiej 2/42

Ur. 16 XI 1950 Drawsko Pomorskie. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1974. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach: Wystawa Koła Młodych, Gdańsk 1975,1977; Wystawa absolwentów gdańskiej PWSSP, Sopot 1975; I Biennale sztuki gdańskiej, Sopot 1975; Ogólnopolska wystawa sztuki młodych, Sopot 1976; Sztuka Ziemi Gdańskiej — Prezentacja młodych w ramach VII FSP, Warszawa 1978; Wystawa rzeźby Klubu Absolwentów, Gdańsk 1978.

- * 1. Głowa, drewno, wys. 35

MARIA OWCZARCZYK
Warszawa, ul. Sępia 24

Ur. 24 III 1931 w Warszawie. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1958. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach w kraju: Spotkania rzeźbiarskie i wystawy poplenerowe, Bolechowice, Orońsko, Hajnówka, Białystok 1965—1973 (1966 Białystok — medal); Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1968, 1974; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Ogólnopolska wystawa rzeźby i grafiki „Portret człowieka”, Warszawa 1971; Sport w sztuce, Warszawa 1971; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Plastyka na zamówienie społeczne — konkurs Człowiek, Warszawa 1975 — wyróżnienie. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Berlin, Moskwa 1971; Sofia, Oslo 1974; Międzynarodowa wystawa sztuki kobiet, Nancy 1967; Międzynarodowy konkurs na pomnik chana Asparucha, Sofia 1969; Międzynarodowe sympozja rzeźbiarskie, Prilep 1970, Villany (Węgry) 1971, 1972. Ważniejsze realizacje: trzy kompleksy rzeźb funkcjonalnych służących do zabaw dla dzieci stanowiące część opracowania przez zespół rzeźbiarzy dla Parku „Rusinowa” w Wałbrzychu.

- * 1. Sifa przebicia, marmur, wys. 200
wł. Galerii w Wałbrzychu
2. Bez tytułu, marmur, 58×72×31

HANNA OŻERSKA
Warszawa, ul. Górczewska 88a m 34

Ur. 19 IV 1951 w Grójcu. Studia: Wydział Rzeźby ASP w Warszawie. Uprawia rzeźbę, medalierstwo i malarstwo. Udział w wystawie Debiuty, Warszawa Stara Kordegarda 1977.

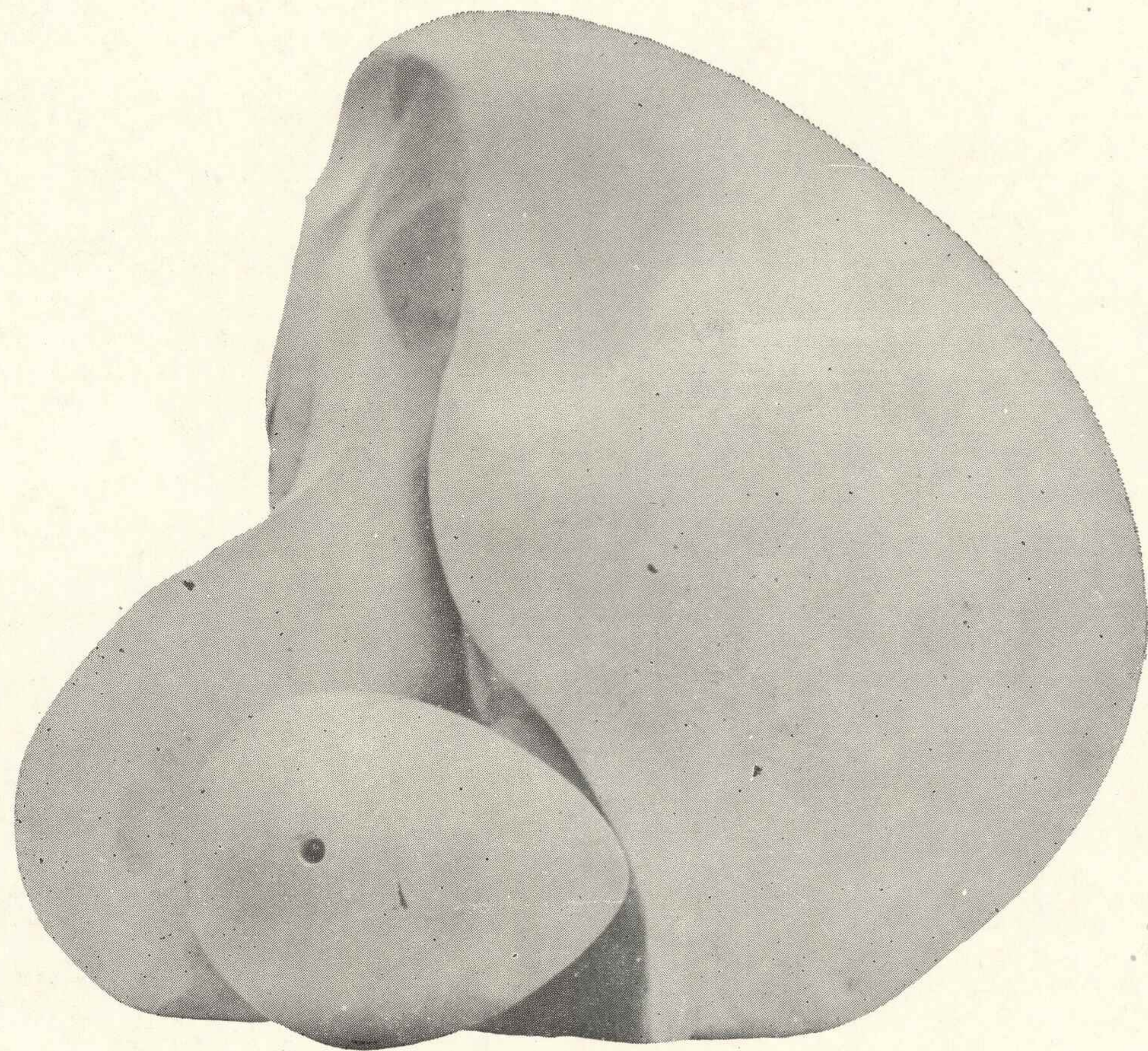

- * 1. Cykl Taniec II—VII, plakiety medal brąz
2. Pamięci K.K. Baczyńskiego — tryptyk, plakietka brąz, 280×175

WIESŁAW ANDRZEJ OŹMINA
Kalisz, ul. Poznańska 1/4

Ur. 16 X 1943 Kalisz. Studia: PWSSP Wrocław. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach: Tematy muzyczne w plastyce — Jazz nad Odrą, Wrocław 1969; Medalierstwo i małe formy rzeźbiarskie, Wrocław 1971; Wystawy sztuki Kraków 1973?, 1974; Wystawa rzeźby plenerowej, Kalisz 1975; Współczesne medalierstwo polskie, Przemyśl, Biata Podlaska 1977. Brał udział w Międzynarodowej wystawie medalierstwa z okazji Kongresu FIDEM, Kraków 1975; w VI Międzynarodowym biennale „Sport w sztukach pięknych”, Madryt 1977. Ważniejsze realizacje — pomniki: Mikołaj Kopernik, Kalisz; Pamięci pomordowanym, Koźminek; Wera Kostrzewa, Główczyn; gen. Świerczewski-Walter, Stawiszyn; Maria Dąbrowska, Kuchary Kościelne; medaliony Sławni Ludzie Kalisza.

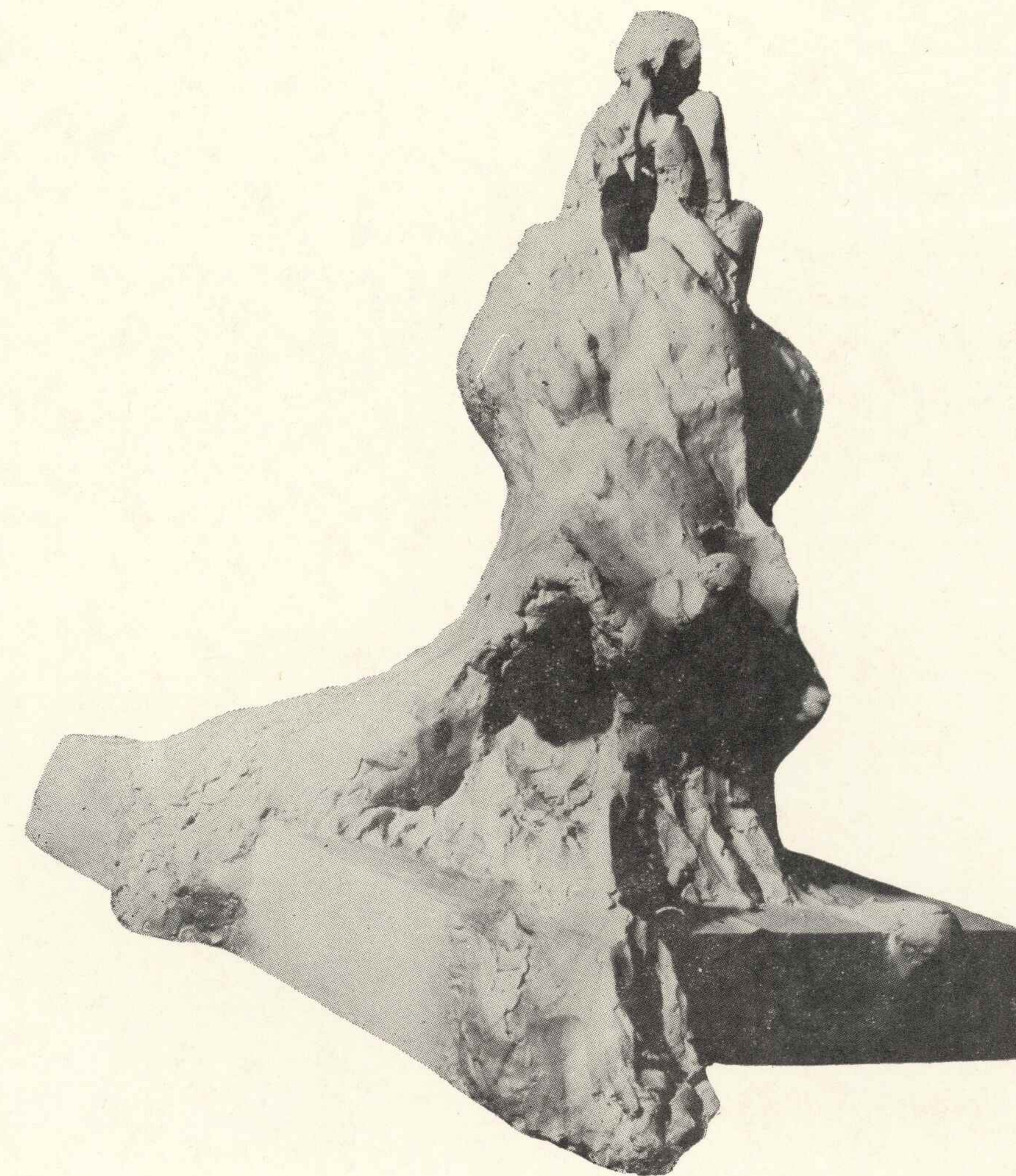
- * 1. Forma biologiczna, beton, wys. 60
2. W. Bogustawski, medal brąz, Ø 110 mm

JANUSZ PASTWA
Warszawa, ul. Wiolinowa 5/40

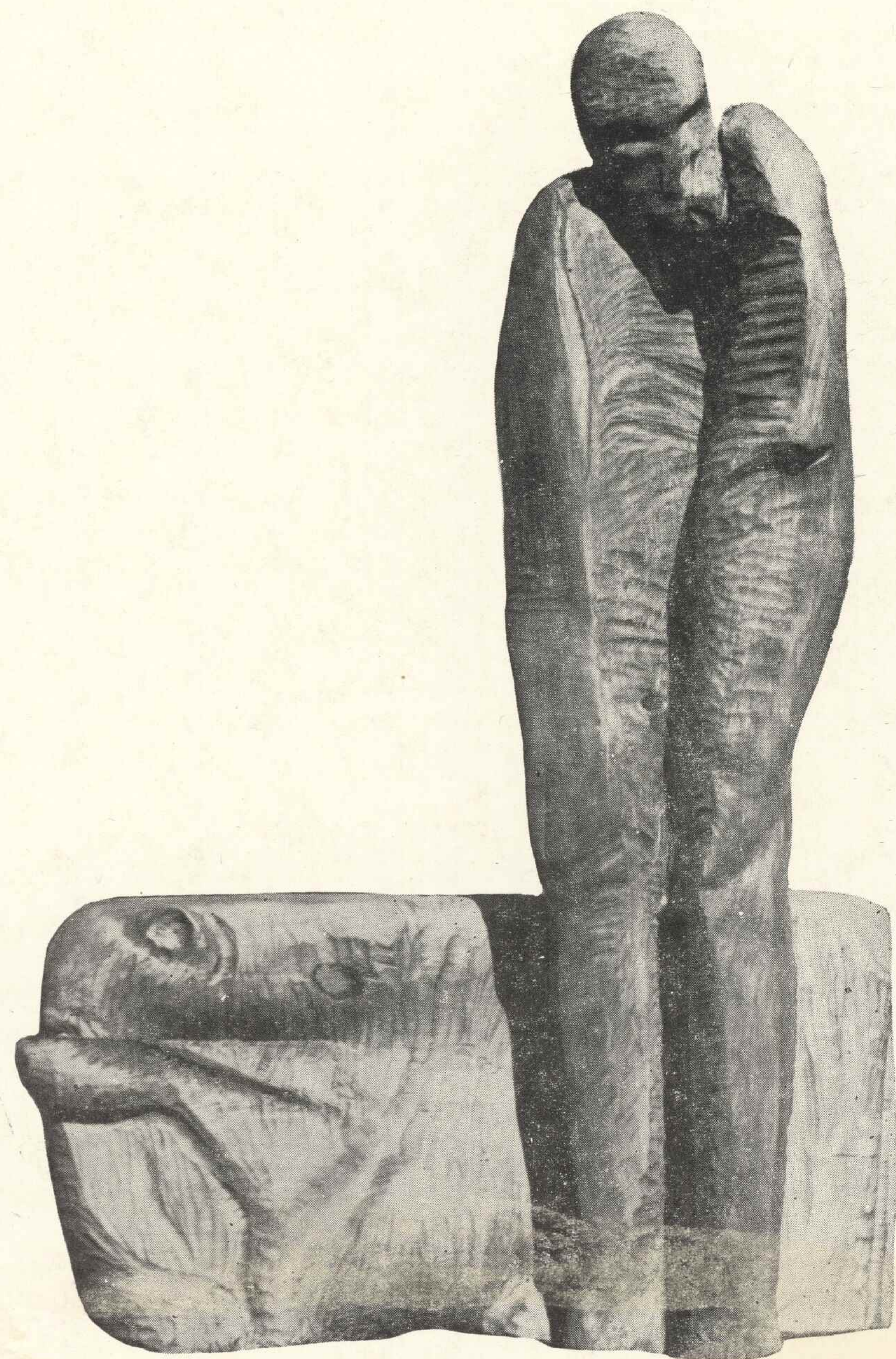
U. 26 I 1944 Brzózka. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1970. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Warszawa Galeria Rzeźby 1972, Galeria DAP 1976, Galeria Sztuki Współczesnej (St. Miasto) 1978; Radom KMPiK 1972; Głogów DK 1975. Udział w wystawach i konkursach, m.in.: Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971 — medal; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1972, 1974, 1978; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975; Plastyka na zamówienie społeczne — konkurs Człowiek, Warszawa 1975 — III nagroda; Marian Wnuk i jego wychowankowie, Warszawa 1978. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Międzynarodowe sympozjum, Villany 1974; Moskwa, Berlin, Düsseldorf 1976; Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1977 — I nagroda; Francja, Grecja. Zrealizował pomnik J. Brandta w Orońsku 1973 (I nagroda w konkursie), pomnik H. Wieniawskiego w Lublinie 1978. Otrzymał szereg nagród w konkursach na rzeźby i medale.

1. Bez tytułu, brąz 60
* 2. Bez tytułu, stiuk, 60
3. Nokturn, drewno polichr., wys. 100

WŁADYSŁAW PAWLIK
Zakopane, Os. Kasprusie 2/9

Ur. 16 I 1940 w Słężanach. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby i ceramiki. Wystawy indywidualne: Nowy Sącz BWA 1978; Bydgoszcz BWA 1978; Zakopane BWA 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: II Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966; Debiut absolwentów ASP, Warszawa 1967; Człowiek i praca, Warszawa 1967; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; Pokonkursowa wystawa „Jeździec i koń”, Warszawa 1968 — I nagroda; II Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1972; Plastyka zakopiańska 1909—1973, Kraków 1973; Sport w sztuce, Katowice 1974; 9 Salon marcowy, Zakopane 1974; Wystawy prac profesorów PLSP im. A. Kenara w Zakopanem 1974, 1978; Malarstwo i rzeźba roku, Kraków 1975; Plastyka na zamówienie społeczne, Warszawa 1975; Rzeźba roku Polski Południowej, Kraków 1976; Marian Wnuk i jego wychowankowie, Warszawa 1978. Uczestniczył w IV Międzynarodowym biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973. Ważniejsze realizacje: wystrój statku m/s Zakopane (z zespołem) 1968; wystrój DW w Ustroniu (z zespołem) 1974; wystrój DW „Moszczenica” (z zespołem), Zakopane 1977. Otrzymał medal pamiątkowy 400-lecia Zakopanego.

* 1. Myśliciel, drewno pat., wys. 90

JÓZEF PETRUK
Poznań, Osiedle Rzeczypospolitej 65/7

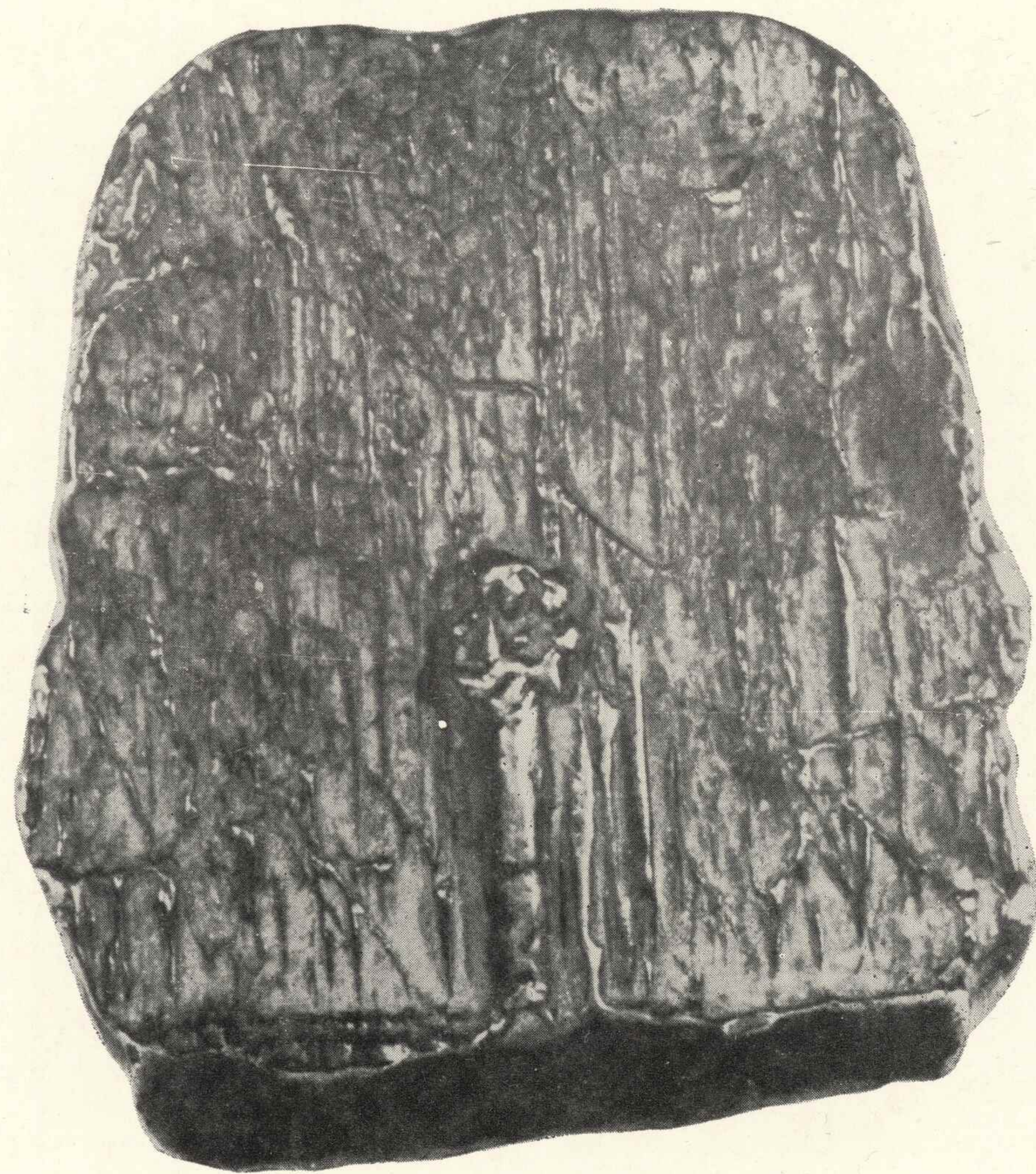
Ur. 8 II 1944 Rymacze. Studia: PWSSP Poznań, dyplom 1969. Twórczość w dziedzinie rzeźby, rysunku, grafiki książkowej. Wystawy indywidualne: Poznań Pałac Kultury 1969, 1970, Klub Nurt 1970, KMPiK 1971, BWA 1972, 1974; Piła KMPiK 1971; Oostduinkerke 1975; Bruksela 1976; Warszawa Galeria Rzeźby 1978; Nieupoort 1978; Leszno BWA 1979. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot 1970, 1972; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; III Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971; Plastyka poznańska — Aktualne tendencje, Warszawa 1975; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977; Wystawa projektów rzeźb plenerowych dla m. Leszna, Leszno 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Brno 1973; Berlin, Baltimore 1974; Wiedeń, Londyn, Sztokholm 1975; Düsseldorf 1976; Sofia, Praga, Brno, Bratysława, Darmstadt, Rothenburg, Windsheim 1977; Brno, Sofia 1978; Leszno BWA 1979. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa z okazji kongresów FIDEM, Helsinki 1973, Kraków 1975; Biennale małych form rzeźbiarskich, Budapeszt 1975. Ważniejsze realizacje: „Orły” w głównym wejściu do Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie; płaskorzeźby w zamku w Głogowie; rzeźby plenerowe w Kaliszu, Lesznie, Swarzędzu i Poznaniu.

- * 1. Wiatr II, metal, wys. 30
- 2. Wiosny tchnienie, brąz, wys. 35
- 3. Don Kichot, plakieta brąz, 220x110,5 mm

ZYGMUNT PIEKACZ
Zakopane, ul. Łukaszówki 7/22

Ur. 22 IX 1936 Zawichost. Studia: ASP Kraków, dyplom 1963. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach, m.in.: Ogólnopolska wystawa rzeźby i grafiki w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Przeciw wojnie, Lublin 1966; Ogólnopolski konkurs i wystawa z okazji 600-lecia UJ, Kraków 1966 — I nagroda; Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; Rzeźba plenerowa, Kraków 1968; Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa 1969; Wystawa rzeźby roku Polski Południowej, Kraków 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych: Cleveland (USA) 1968; Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Kraków 1975

1. Świętek IV, dąb czarny, 60
2. Macierzyństwo II, cement pat., 75
- * 3. Z cyklu Spalone miasto I—IV plakiety, brąz pat., 212×190, 157×120, 153×130, 130×110 mm

WIESŁAW PIETROŃ
Gdańsk-Oliwa, ul. Śląska 39/46

Ur. 4 VI 1934 Gdynia. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1964. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966 — nagroda; Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa rzeźby i grafiki: Sopot 1966; Propozycje rzeźbiarskie dla Gdańska, Gdańsk 1968; Propozycje rzeźbiarskie dla Gdyni, Gdynia 1969; Postawy twórcze, Warszawa 1976. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Berlin 1971; Oslo 1974; Kilonia 1977; Mannheim 1979. Uczestniczył w Międzynarodowym biennale młodych, Paryż 1967; w Wystawie Międzynarodowej upamiętniającej ruch oporu i walkę ludu w Mediolanie, 1971; Międzynarodowej wystawie Ceramika dla architektury, Gdańsk 1973. Nagrody w konkursach, m.in.: wyróżnienie w konkursie na pomnik Bohaterów Westerplatte, 1963; I nagroda w konkursie na pomnik Rzezi Gdańskiej, 1967; wyróżnienie w konkursie na pomnik upamiętnienia walk o Wał Pomorski, 1968; III nagroda w konkursie na pomnik J. Conrada 1973 oraz I wyróżnienie w konkursie na zagospodarowanie Kamiennej Góry w Gdyni, 1968. Ważniejsze realizacje: pomnik poległych żołnierzy radzieckich, Sarzyński Dwór 1967; pomnik Rzezi Gdańskiej w 1308 r., Gdańsk 1969; Pomnik partyzantów, Czarna Woda 1970; pomnik Jana Heweliusza, Gdańsk 1973.

1. Podział, technika mieszana, 80
- * 2. Woziwoda, brąz
3. Bez tytułu

ANNA PIETROWIEC

Gdańsk, ul. Św. Ducha 79/81 m 6

Ur. 28 IX 1909 Częstochowa. Studia: PWSSP Gdańsk. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa i rysunku. Wystawy indywidualne: Gdańsk Sień Gdańska 1971; Sopot KMPiK 1972. Udział w wystawach w kraju, m.in.: II Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa 1951 — II nagroda; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; I Ogólnopolska wystawa rysunku, Wrocław 1965; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — nagroda; 25 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym, Warszawa 1969; Przeciw wojnie, Lublin 1969, 1970; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Wizerunek kobiecy, Sopot 1975 — wyróżnienie; Biennale sztuki gdańskiej, Sopot 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Praga 1966; Brno 1967; Berno, Lucerna 1969; Rostock 1972; Wiedeń, Mediolan 1974; Praga 1976; Kilonia 1977; Moskwa, Leningrad, Ryga 1978. Wystawy i konkursy międzynarodowe: Konkurs na medal, Arezzo 1964, 1965, 1970; Sport w sztukach pięknych, Madryt 1975; Wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Kraków 1975; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1977. Otrzymała szereg nagród na wystawach w kraju oraz w konkursach: I nagroda w konkursie na rzeźbę dla PKiN, Warszawa 1955; trzy II nagrody w konkursie IWP, Warszawa 1952; nagroda i 2 wyróżnienia w konkursie na pamiątkę regionu warmińsko-mazurskiego, Olsztyn 1972; III nagroda i nagroda specjalna za tematykę górniczą w ogólnopolskim turnieju poetyckim i plastycznym, Wałbrzych 1977; wyróżnienie na wystawie 400 dzieł na 400-lecie Zakopanego, Zakopane 1978. Laureatka nagrody II stopnia Ministra Kultury i Sztuki 1973 oraz nagrody Wojewody Gdańskiego 1976. Ważniejsze realizacje: Maria Konopnicka, Warszawa Dom Chłopa; popiersie M. Konopnickiej, Warszawa Liceum Tysiąclecia; popiersie gen. J. Bema, Gdańsk Studium Wojskowe; Popiersie T. Kościuszki, Gdańsk Szkoła Podstawowa; popiersie H. Sienkiewicza, Malbork; Popiersie Henryka Wendy, Gdynia Muzeum Historii Miasta; Popiersie E. Orzeszkowej, Wałbrzych; „Przedwiośnie” Oliwa Park; rzeźby, płaskorzeźby i medaliony na elewacjach kamieniczek staromiejskich w Gdańsku.

Z cyklu Dzieci:

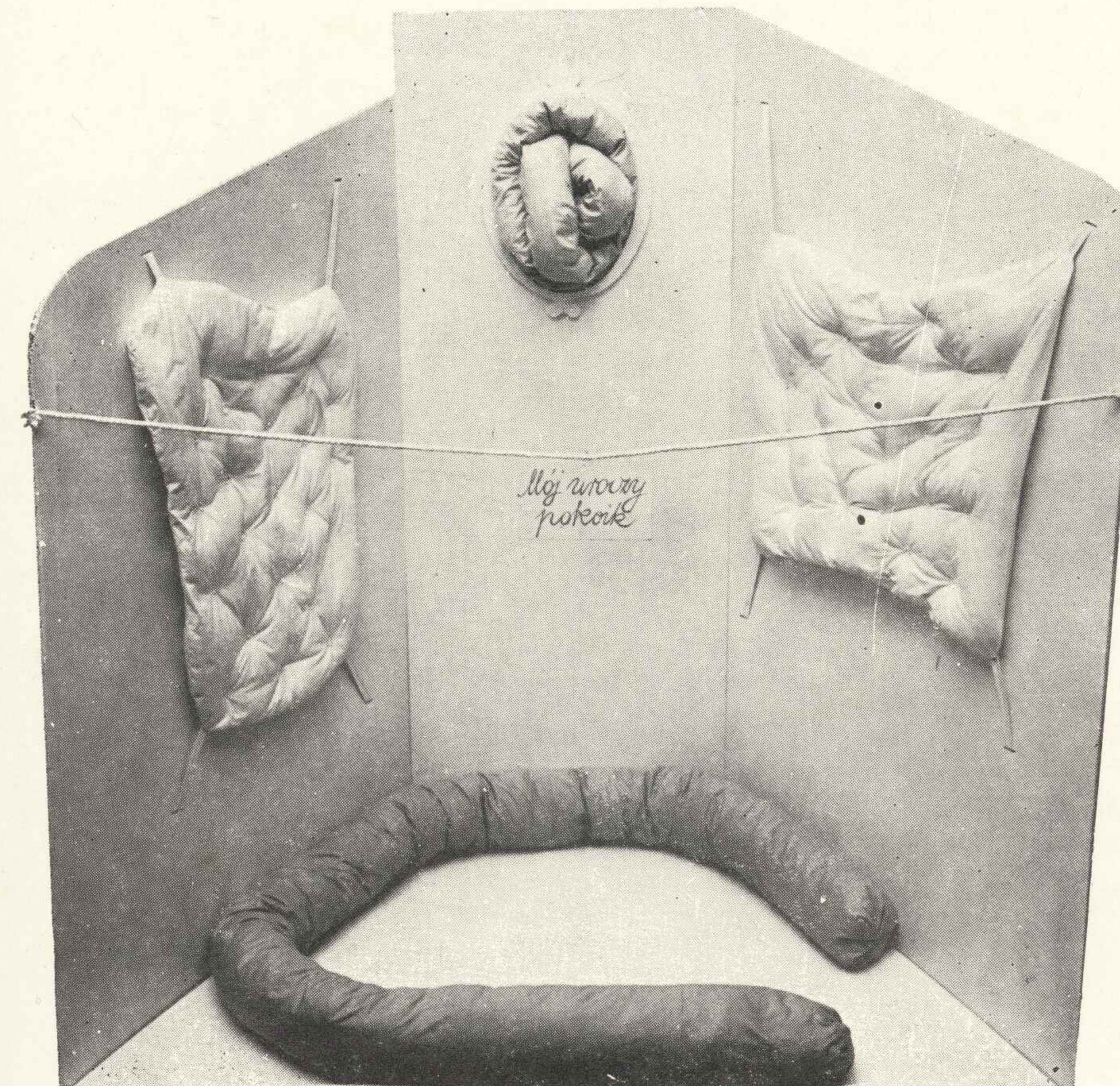
* 1. W słońcu, gips pat., 120×72×35

MARIA PINIŃSKA-BEREŚ

Kraków, ul. Siemaszki 22/11

Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby (obiekty przestrzenne, environment). Wystawy indywidualne: Kraków Dom Plastyki 1958, Piwnica pod Baranami 1970; Warszawa Galeria Współczesna 1973; Lublin Galeria Labirynt 1976. Udział w wystawach, m.in.: Rzeźba roku, Kraków (14 razy) 1964 — III nagroda, 1965 — IV nagroda, 1975 — nagroda krytyki, 1976 — nagroda; Wystawa 600-lecie UJ, Kraków 1964; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Salon marcowy, Zakopane 1972; Spotkania krakowskie, Kraków 1973, 1977; Kraków 74, Warszawa 1974; Wystawa laureatów krytyki, Kraków 1975; Wystawa 10 artystów, Poznań 1975; Dunikowski i jego uczniowie, Warszawa 1975; Wystawy w Galerii Stu, Kraków 1976, 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Oslo, Bergen, Narwik 1958; Praga, Brno 1966/67; Holandia 1978. Uczestniczyła w Międzynarodowej wystawie sztuki, Mediolan 1974 i Biennale rzeźby Middelheim, Antwerpia 1977.

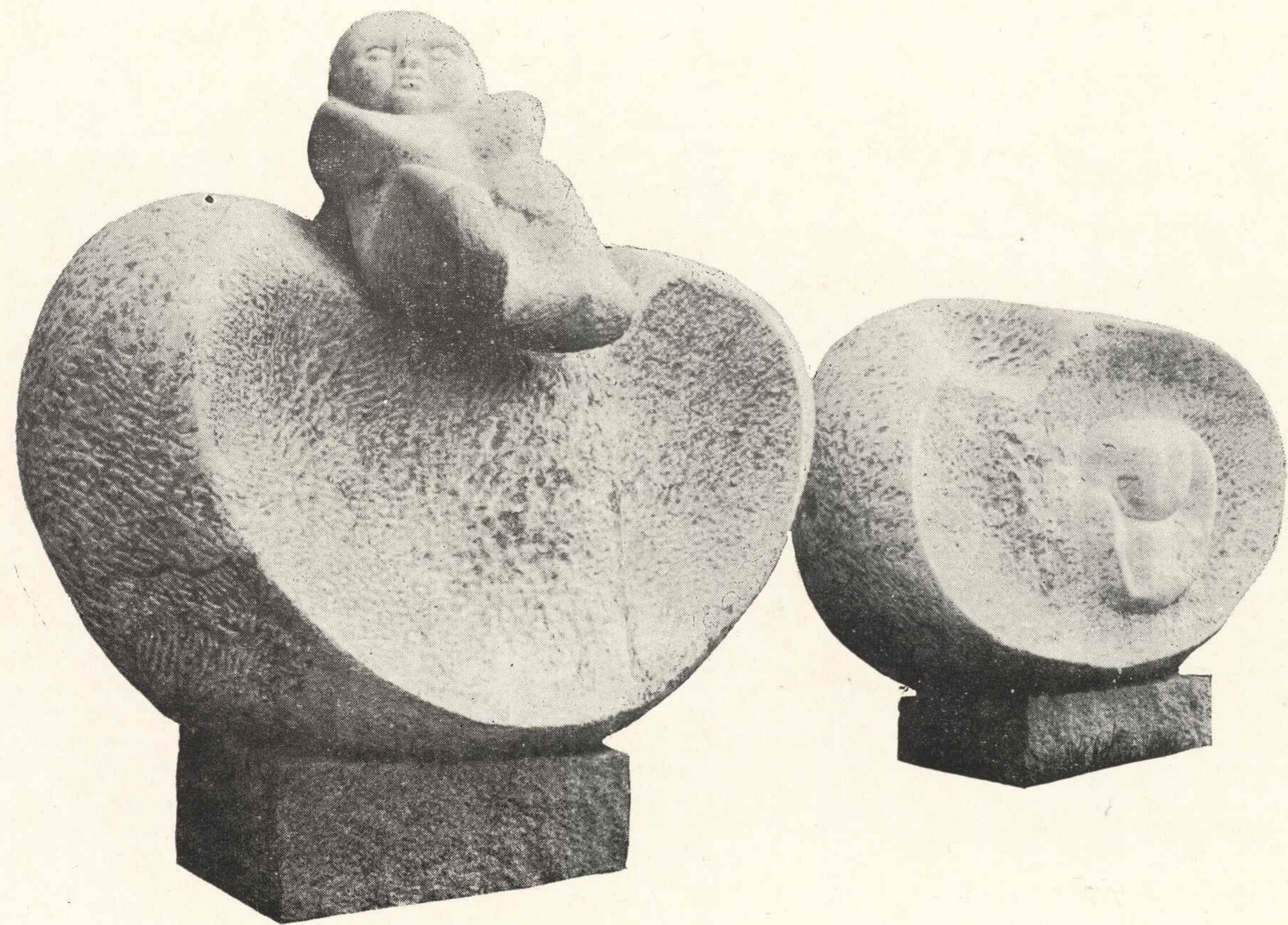
* 1. Mój uroczy pokoik, drewno, akryl, tkanina

JANINA PISKOROWSKA-PIELA
Wrocław, ul. Skwierzyńska 24/39

Ur. 1935 r. w Warszawie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z wyróżnieniem w prac. X. Dunikowskiego 1962. Twórczość w dziedzinie rzeźby, rysunku i ceramiki. Wystawy indywidualne: Wrocław-Leśnica Pałac 1969; Oleśnica Galeria Rzeźby Plenerowej 1970; Ziębice Dom Kultury 1970. Udział w wystawach w kraju: od 1964 r. m.in.: Ogólnopolskie wystawy rzeźby, Warszawa 1967, 1971; II Triennale rysunku, Wrocław 1968; Polska sztuka użytkowa w 25-lecie PRL, Wrocław 1969; Wrocław'71, Warszawa 1971; Wystawa Rzeźba roku Polski Południowej, Kraków 1978; wystawy poplenerowe rzeźby w Olsztynie, Fromborku, Iławie, Bolesławcu, Ziębicach, Oleśnicy, Opolu, Osetnicy, Wałbrzychu. Brała udział w międzynarodowej wystawie ceramiki, Gdańsk 1973 i Międzynarodowym biennale ku czci Dantego, Rawenna 1977 oraz w plenerach międzynarodowych. Uczestniczyła w wystawach sztuki polskiej za granicą m.in.: Moskwa, Drezno, Japonia. Ważniejsze realizacje: pomnik ku czci ofiar II wojny światowej w Kostomłotach, rzeźby plenerowe związane z architekturą i miejscami rekreacji w Wałbrzychu, Iławie, Dziwnówku, Oleśnicy i Wrocławiu.

1. Martwa natura, metal, 80
Realizacje rzeźbiarskie dla Wałbrzycha (2 fotografie):
- * 2. Narodziny, marmur, 350
3. Pięściarze, marmur, 340

KATARZYNA PISKORSKA
Warszawa, ul. Powsińska 104

Ur. 2 III 1938. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1962. Twórczość w zakresie rzeźby, medalierstwa, malarstwa. Wystawy indywidualne: Warszawa Fabryka Odzieży 1962, TPSP 1965, Klub WP 1975, Galeria Rzeźby 1976; Radom Muzeum 1965, Ostrowiec Muzeum 1966. Udział w wielu wystawach w kraju, m.in.: Sztuka medalierska w Polsce Ludowej, Wrocław 1966; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966, 1968, 1970 — srebrny medal, 1972; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; wystawy poplenerowe w Orońsku. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: konkursy medalierskie, Arezzo 1965—1970; konkurs na ceramikę, Perugia 1967; Wystawa medalierstwa polskiego, fińskiego i włoskiego, Helsinki, Sztokholm 1967; V Biennale młodych, Paryż 1967; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Praga, Bratysława 1969, Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Konkurs na portret rzeźbiarski im. P. Weillera, Paryż 1972; Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973. Otrzymała II nagrodę za znaczek dla szkół artystycznych, 1956; nagrodę Ministra Kultury i Sztuki za całokształt pracy medalierskiej; wyróżnienie na wystawie Myślistwo w Polsce, 1970.

- * 1. Kamienne Schodki, medal brąz
2. Warszawa, medal brąz
3. Wilanów, medal brąz
4. Plac Bernardyński, medal brąz
5. Kraków, medal brąz

STANISŁAW PŁĘSKOWSKI
Kraków, ul. Komandosów 7/G/15

Ur. 8 V 1934 Łysolaje. Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Kraków Galeria Prodlaw 1975, od 1976 r. stała Galeria Kramy Dominikańskie w Krakowie. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Przeciw wojnie, Lublin 1966 — II nagroda, 1975 — I nagroda i medal; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; Człowiek-praca-środowisko, Warszawa 1971 — nagroda równorzędna; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Plener olimpijski Spała 71, Łódź 1972; Rzeźba roku, Kraków 1972 — II nagroda, 1974 — wyróżnienie, 1975 — III nagroda, 1976 — główna nagroda; Kraków 74, Warszawa 1974; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1974 — medal; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975; Sport w sztuce, Katowice 1976 — nagroda fund. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Praga 1966, Moskwa 1967, Szwajcaria 1969, Szekesfehervar, Moskwa 1970; Sofia, Paryż, Hawana 1971; Berlin, Chociebuż, Frankfurt 1972; Tokio, Osaka 1973; Wiedeń, Płowdiw, Brno, Oslo, Mediolan 1974; Dortmund 1975; Praga 1976; Le Pecq 1977. Udział w wystawach i konkursach międzynarodowych: Międzynarodowy konkurs na medal, Arezzo 1969, 1970; Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971 — II nagroda. Madryt 1973; Barcelona 1975, Madryt 1977; Międzynarodowe wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973, Kraków 1975 — nagroda specjalna, Budapeszt 1977; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1973 — nagroda specjalna, 1975, 1977; Art Show, Montreal 1976. W konkursie na statuetkę Pokoju, Warszawa — otrzymał dwie nagrody równorzędne. Ważniejsze realizacje: rzeźba plenerowa w Nowym Sączu, i w Parku Krakowskim, ściana ceramiczna na budynku w Olkusz, dwie płaskorzeźby dla Ambasady Polskiej w New Delhi (1978).

- * 1. Problem szachowy, plakieta brąz pat., 200 x 300 mm
2. Ikar, brąz lany
3. Portret fantastyczny, brąz lany
4. Ścieżka zdrowia, brąz lany
5. Kompozycja figuralna, brąz lany

LEON PODSIADŁY
Wrocław, ul. Wejherowska 65/8

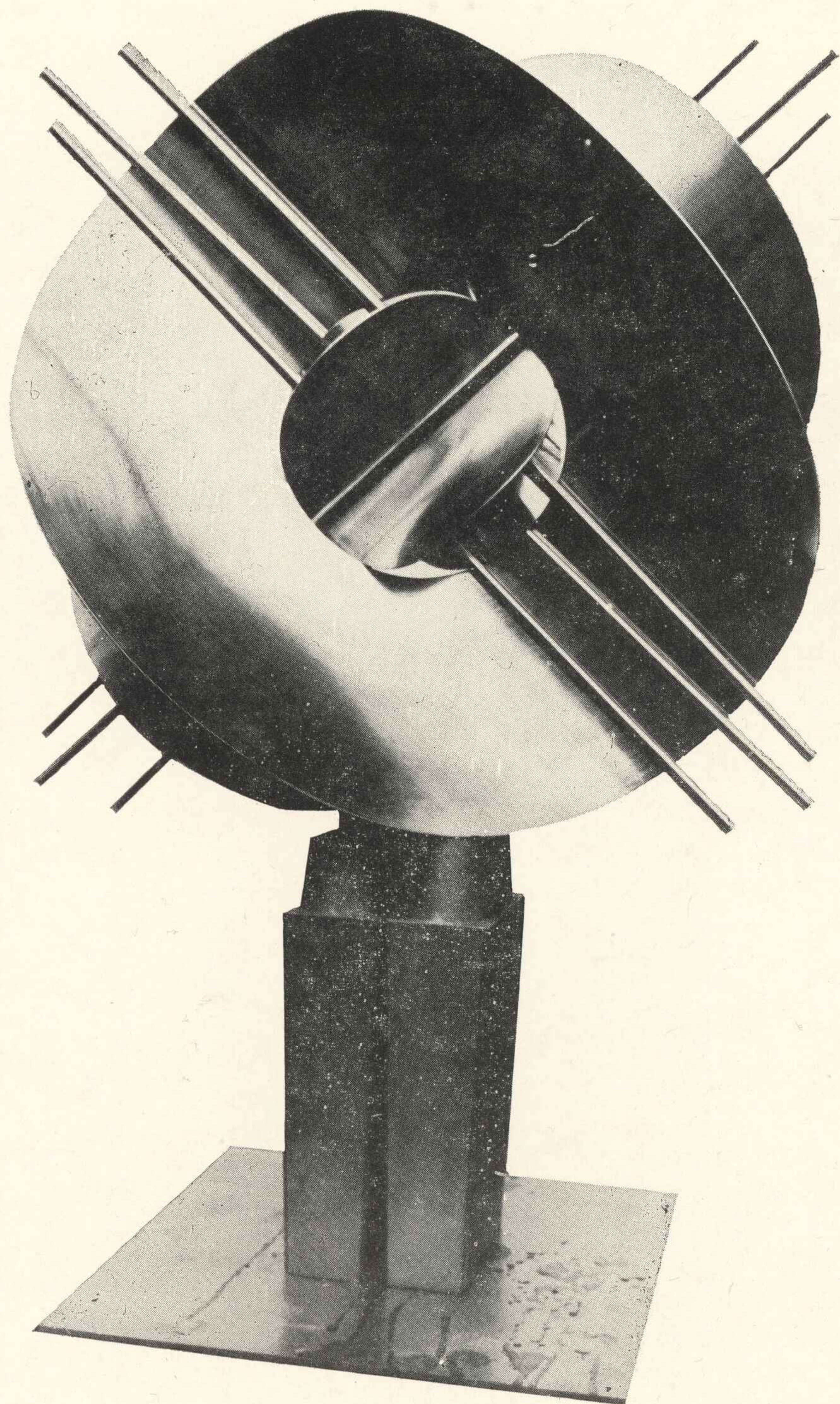
Ur. 4 IV 1932 Francja. Studia: PWSSP Wrocław. W l. 1965—1970 wykładowca w Szkole Sztuk Pięknych w Konakry. Udział w wystawach, m.in.: wystawy Grupy Wrocławskiej; Wystawa pokonkursowa na dzieła plastyczne o tematyce dolnośląskiej, Wrocław 1965 — III nagroda; Konkurs i wystawa z okazji XX-lecia wyzwolenia Ziemi Zachodnich i Północnych, Wrocław 1965 — III nagroda i wyróżnienie; Wystawa grafiki i rzeźby w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; II Plener dolnośląski, Wrocław 1965; Portret człowieka Warszawa 1971; Kontrapunkt — wystawa międzynarodowa, Wrocław 1974; konkurs na zabudowę placu Jedności Narodu i pomnik Odrodzenia w Gdańsku — wyróżnienie II stopnia (zesp.) 1973. Autor pomnika M. Kopernika na Wzgórzu Partyzantów we Wrocławiu, 1974.

- * 1. Fragmenty makiety: Humanizacja miejsca pracy w zakładzie „Hutmen”: a. fontanna, b. zieleń, c. alpinarium

STANISŁAW POPEK
Stalowa Wola, ul. Lenina 18/80

Ur. 1943. Studia: ASP Kraków, dyplom 1970. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach: Plastyka rzeszowska, Lwów 1970; III Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971; Wystawa projektów rzeźbiarskich, Rzeszów 1973; 30-lecie ZPAP na Rzeszowszczyźnie, Rzeszów 1974; Rzeźba roku Polski Południowej, Kraków 1977 — nagroda-zakup; V Salon okręgowy, Rzeszów 1977 — II nagroda.

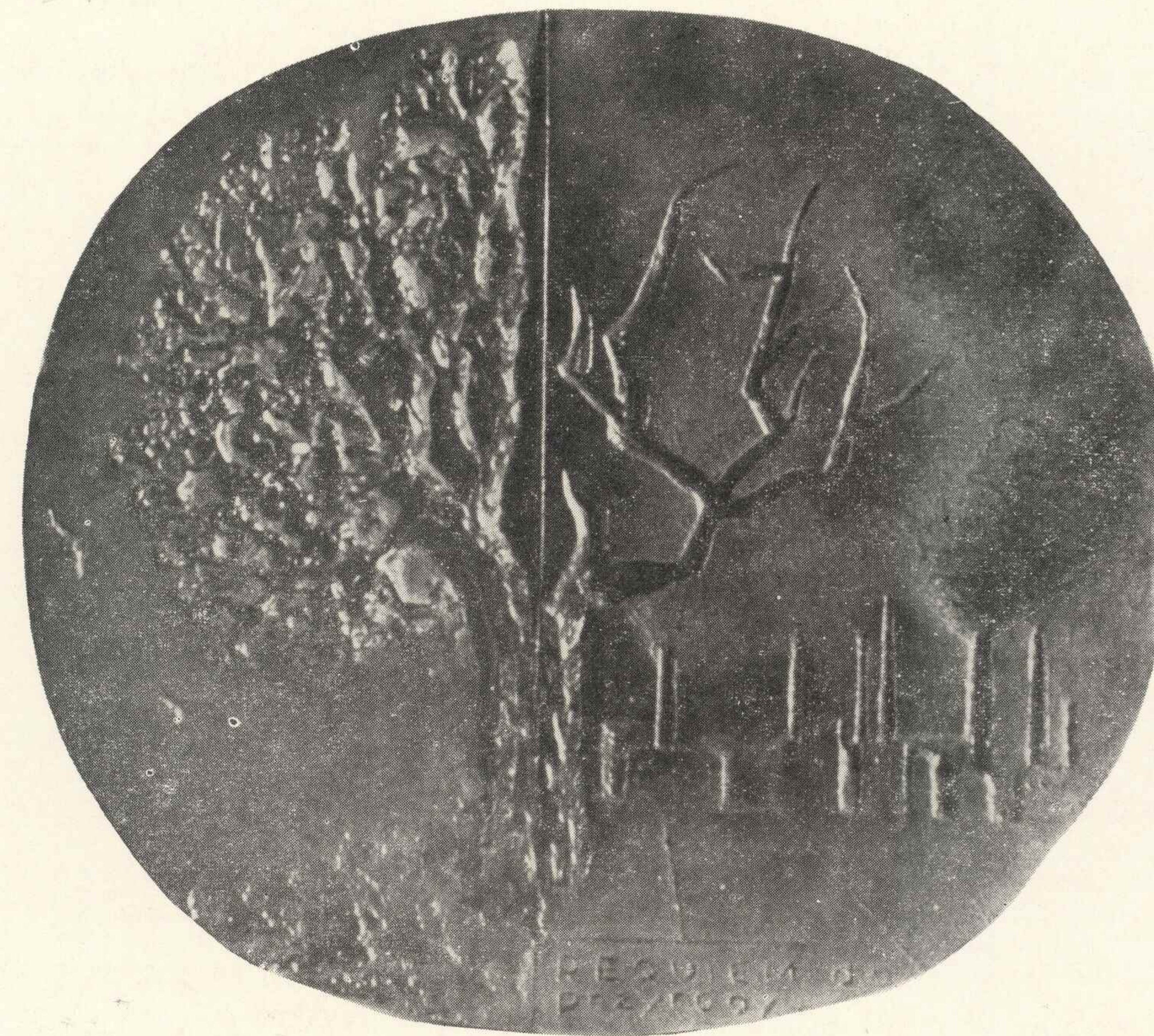

* 1. Ludziom pracy, metal

BARBARA PORCZYK
Łódź, ul. Drukarska 12 m 11

Ur. 1921 Słomniki k/Krakowa. Studia: PWSSP Łódź. Twórczość w dziedzinie medalierstwa, tkaniny artystycznej, malarstwa akwarelowego. Udział w wystawach, m.in.: III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Międzynarodowa wystawa Sport w medalierstwie, Warszawa 1972; Doroczna wystawa Okręgu Łódzkiego ZPAP, Łódź 1973. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Wiedeń, Berlin 1974, Dortmund 1975, Praga 1976.

- * 1. Requiem dla przyrody, medal brąz pat., Ø 125 mm
wł. Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu
- 2. Ziemia Mazowiecka, medal brąz pat., Ø 170 mm
wł. Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu
- 3. W głębi oceanu, medal brąz pat., Ø 160 mm
wł. Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu

WALENTYNA PSZENICZNA-CHAŁACZKIEWICZ
Warszawa-Wilanów, ul. Husarii 50

Ur. 13 X 1923 ZSRR. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1953. Twórczość w dziedzinie rzeźby monumentalnej, konserwacji zabytków i medalierstwa. Udział w wystawach, m.in.: Rzeźba warszawska 1945—1958, Warszawa 1958; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa 1963, 1969; Wystawa grafiki i rzeźby w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Sztuka medalierska w Polsce Ludowej 1945—1965, Wrocław 1966; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1966, 1968, 1970, 1972, 1976; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967, 1971; Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym, Warszawa 1969; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Len'in i jego idea, Warszawa 1970; Portret człowieka, Warszawa 1971. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą; m.in.: Moskwa 1970; Sofia, Paryż, Hawana 1971; Wiedeń, Oslo, Mediolan 1974; Paryż 1976; Moskwa, Ryga, Leningrad 1978. Udział w wystawach i konkursach międzynarodowych: Wystawa medalierstwa, Helsinki, Sztokholm 1967; konkursy na medal, Arezzo, Montecatini, Bolonia 1967, 1968, 1969, 1970; Kobieta w medalu, Madryt 1968; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Praga, Bratysława 1969; Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971, Madryt 1973; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1973, 1975. Udział w plenerach ceramicznych: Suchedniów 1977, Opoczno 1978. Ważniejsze realizacje: pomnik powstańców z 1863 r. w Wąsocczu Górnym 1963; pomnik ofiar hitleryzmu, Parzymiechy 1965; rekonstrukcja rzeźb na elewacji Zamku Królewskiego w Warszawie 1973—1979.

- * 1. Dan'e i Beatrycze, 1979, brąz, wys. 30
2. Krasnoludki w kuchni, 1976, plakieta brąz, 108 x 203 mm

STANISŁAW RADWAŃSKI
Gdańsk, ul. Kamieńskiego 5 m 119

Ur. 5 VII 1941. Studia: PWSSP Gdańsk. Twórczość w dziedzinie rzeźby i malarstwa. Wystawy indywidualne: Koszalin BWA 1968; wystawa objazdowa po woj. gdańskim 1972; Lublin BWA 1978. Udział w wystawach, m.in.: Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1973 — medal; I Biennale sztuki gdańskiej, Sopot 1975 — medal; Ogólnopolska wystawa Wizerunek kobiety, Sopot 1975 — I nagroda; Plastyka na zamówienie społeczne — konkurs. Środowisko w którym żyjemy, Warszawa 1975; Postawy twórcze w środowisku gdańskim, Warszawa 1976; Wystawa portretu Człowiek wybitny, Warszawa 1976; II Biennale sztuki gdańskiej, Sopot 1977 — medal; CDN — prezentacje młodych, Warszawa 1977; Porównania 7, Sopot 1977; VII Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1978; Akt w sztuce współczesnej, Sopot 1978. Udział w plenerach: Orońsko 1976, Strumica (Jugosławia) 1977, 1978. Udział w wystawie środowiska gdańskiego w Mannheim 1979. Wyróżnienie w konkursie na pomnik J. Wybickiego, w Kościerzynie, Gdańsk 1972; I nagroda w konkursie na medal W.I. Lenina, Gdańsk 1974. Ważniejsze realizacje: płaskorzeźba w piaskowcu, Słupsk 1972; rzeźby parkowe w Lublinie, Kościerzynie, Strumicy.

1. Orion, marmur, wys. 150
2. Muza, wys. 80
* 3. Tors

ANNA RODZIŃSKA
Poznań, ul. Wojskowa 11/13 D/7

Ur. 3 IV 1933 Wilno. Studia: PWSSP Poznań, dyplom 1957. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Poznań Galeria ZPAP 1964; Koszalin DK 1964; Warszawa Galeria Rzeźby ZPAP 1972; Poznań Pałac Kultury 1973; program I TV 1974; Paryż Ośrodek Kultury Polskiej przy Sorbonie 1975; Konin BWA 1977. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; II, III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967, 1971; 25-lecie i 30-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968, 1973; Aktualne tendencje, Warszawa 1975; Małe formy rzeźbiarskie, Poznań 1973; 1977; Wystawa projektów rzeźby plenerowej dla m. Leszna, Leszno 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Brno 1972, Berlin 1974, Bratysława, Getynga 1976; Darmstadt, Sofia, Praga 1977; Brno, Frechen 1978. Brała udział w międzynarodowym plenerze rzeźby w aluminium, Konin 1978. Wyróżnienie w konkursie na pomnik Braterstwa Broni w Zielonej Górze 1962 (realizacja w Międzyrzeczu); wyróżnienie w konkursie na pomnik w Bydgoszczy 1963; wyróżnienie w konkursie na pomnik w Głogowie 1969; nagroda za realizację rzeźby na terenie Cytadeli w Poznaniu 1969; wygrany konkurs na realizację rzeźby na terenach osiedla Rataje w Poznaniu 1974; I nagroda i realizacja w konkursie zamkniętym na pomnik Poznań (wspólnie z J. Gostawskim) 1978. Szereg rzeźb plenerowych w Poznaniu i Lesznie.

* 1. Rodzina, brąz, 100×100×100

ADAM ROMAN
Warszawa, ul. Nobla 23a

Ur. 20 V 1916 w Kraśniku. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1950 oraz Wydział Historii Sztuki na UW, uk. 1952. Twórczość w dziedzinie rzeźby i konserwacji. Wystawy indywidualne: Warszawa foyer Teatru Polskiego 1966; Podkowa Leśna 1970; Opole BWA 1978; Kędzierzyn DK 1978; Kielce BWA 1978; Sokółów Podl. BWA 1978; Siedlce DK 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Plastycy w walce o pokój, Warszawa 1950; II Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa 1951; X lat LWP w plastyce, Warszawa 1953; Rzeźba warszawska 1945—1958, Warszawa 1958; Rzeźba polska, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Rzeźba plenerowa, Opole 1963, 1964; Wystawa rzeźby w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Festiwal sztuki pięknych, Warszawa 1966, 1968, 1978; XXV-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Warszawa w sztuce, Warszawa 1969; Sport w sztuce, Katowice 1974, 1976. Udział w konkursach: na pomnik wyzwolenia Krakowa, 1967 — wyróżnienie; na pomnik J. Kusocińskiego, Warszawa 1968 — wyróżnienie. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Moskwa 1972, Oslo 1974, V Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1975. Ważniejsze realizacje: rzeźba grupowa „Sztafeta” na Stadionie X-lecia w Warszawie, 1955; kariatyda dla Generalnej Prokuratury w Warszawie, 1948.

- * 1. Kompozycja na dwa gatunki kamienia, 1974, marmur dębny i bolechowice, wys. 70
2. Tors, 1976, drewno, wys. 120
3. Portret Miki, 1977, gips brąz, 36

STANISŁAW ROMAŃCZUK
Radom, ul. Sandomierska 12/10

Ur. 28 VII 1945. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1970. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Radom Dom Esterki 1976; Warszawa Galeria Rzeźby 1976. Udział w wystawach i w plenerach, m.in.: Wystawa Grupy Siedmiu, Radom 1971; Wystawa plastyków radomskich, Radom 1973; plenery i wystawy poplenerowe, Orońsko 1973; Kielce 1974, Orońsko 1975—1976, Suchedniów 1974; Retrospektywna wystawa plastyki radomskiej, Radom 1974; VI Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1976; Wystawy Przedwiośnie, Kielce 1976, 1977. Zrealizował rzeźby plenerowe dla Radomskiej Spółdzielni Mieszkaniowej i Urzędu Miejskiego w Kielcach.

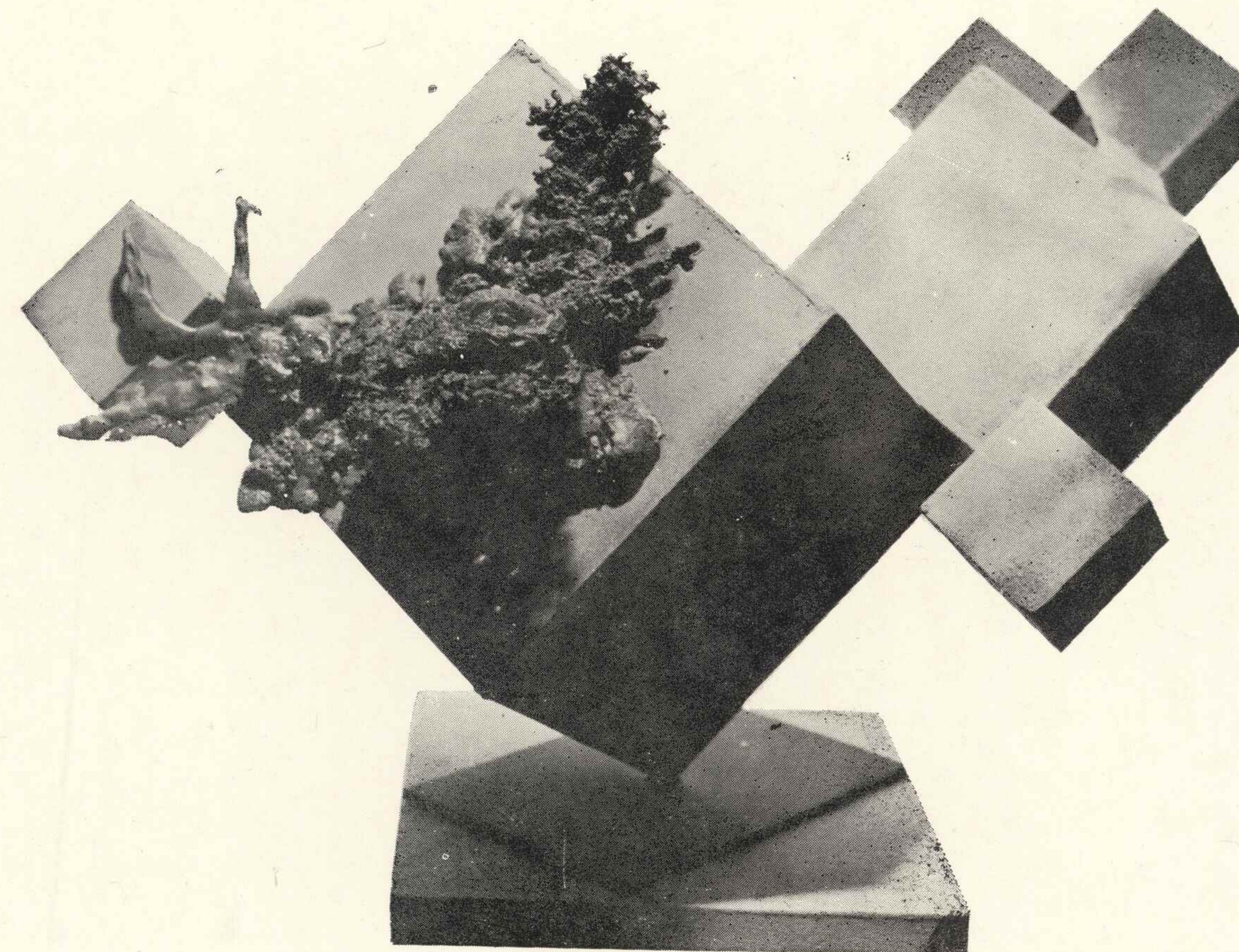

* 1. Bez tytułu, kamień, wys. 200

JERZY WOJCIECH RUDZIŃSKI
Warszawa, ul. Kruczkowskiego 14/41

Ur. 10 IV 1935 Kraków. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1968. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa, malarstwa, grafiki, scenografii. Wystawy indywidualne: Puławy 1968. Warszawa Hybrydy 1970; Warszawa Galeria Rzeźby 1976. Udział w wystawach, m.in.: Wystawa Szkoła Kenara, Nowy Jork 1961; Rzeźba pomnikowa i monumentalna w Polsce Ludowej, Wrocław, Berlin, Moskwa 1971; Międzynarodowe spotkania rzeźbiarskie, Hajnówka, Białystok 1972, 1974, 1975; Wystawy sztuki polskiej, Czechosłowacja, Szwajcaria 1973; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Pokonkursowa wystawa na projekt pomnika F. Chopina w Londynie, Warszawa 1974; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975; Międzynarodowy plener i wystawa Warsztaty twórcze, Orońsko 1976; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Nagrody: I nagroda w konkursie im. F. Bartosza i Z. Bobowskiego, Warszawa 1968; I nagroda na wystawie VIII Debiut absolwentów ASP, Warszawa 1969; nagroda III stopnia Ministra Obrony Narodowej za projekt i realizację pomnika Polski czyn zbrojny 1939—1945 w Puławach 1969; Ważniejsze realizacje: cykl rzeźb w drewnie na 30-lecie LWP, 1973; cykl rzeźb plenerowych w Hajnówce oraz medale.

1. Skrzydłata, kamień, wys. 190
- * 2. Strach technokraty, stal, 100x50

BOGUSZ SALWIŃSKI
Kraków-Nowa Huta,
Osiedle Piastów 27/56

Ur. 18 IX 1948 Bytom. Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach i konkursach: Rzeźba roku, Kraków 1974, 1975 — wyróżnienie, 1978 — nagroda regulaminowa; Ogólnopolska wystawa Spotkania krakowskie — Idea i przekaz, Kraków 1977; konkurs malarski i wystawa Idea Wielkiego Października w dziele plastycznym, Kraków 1977 — I nagroda. Zrealizował popiersie F. Dzierżyńskiego, Tarnów Zakłady Azotowe 1977.

* 1. Z cyklu Ecce Homo, gips

JACEK SARAPATA
Katowice, ul. Francuska 21/9

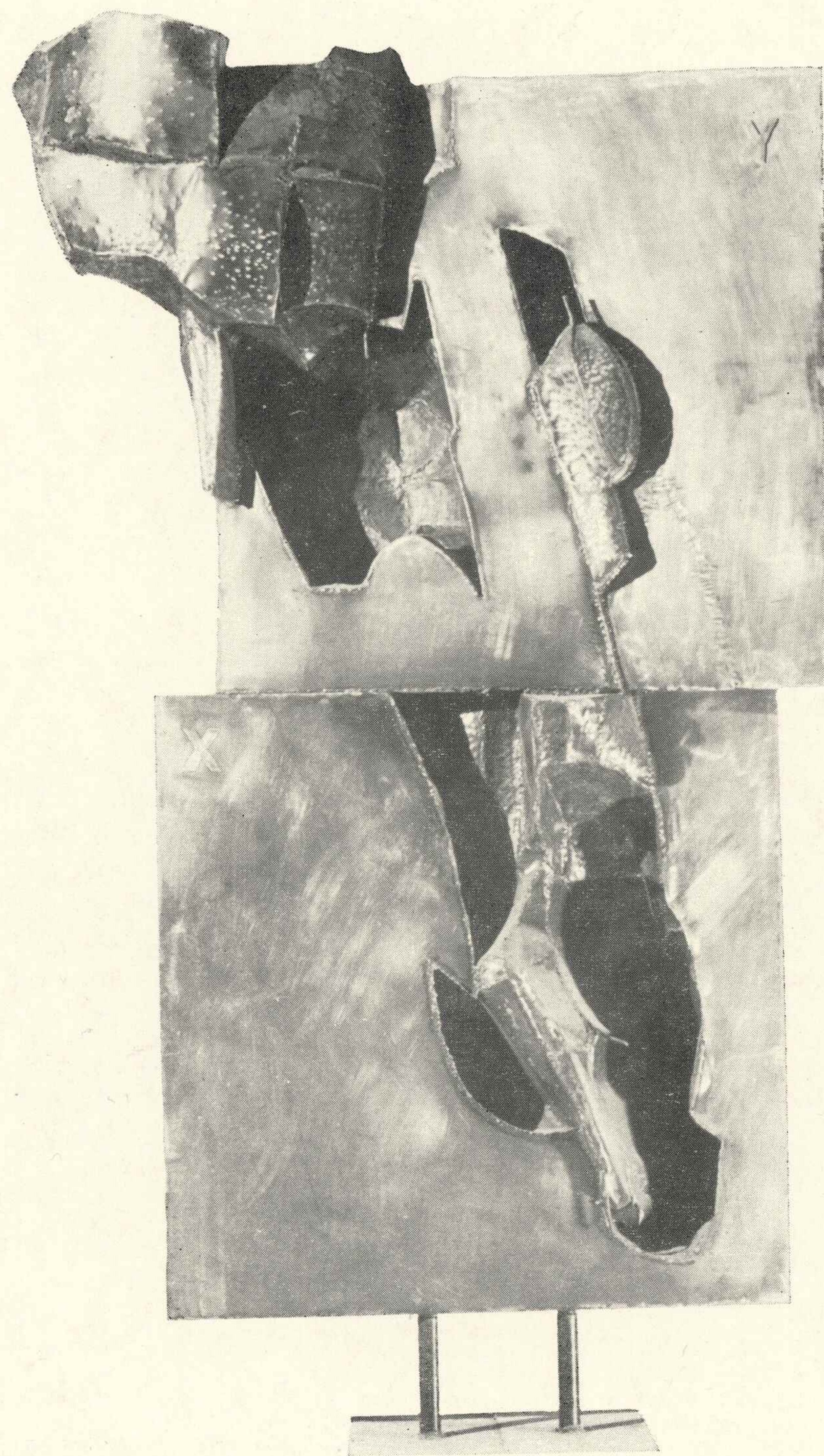
Ur. 24 I 1948 Katowice. Studia: ASP Kraków, dyplom 1974. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach w kraju, m.in.: 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975; Sport w sztuce, Katowice 1976; Rzeźba roku, Kraków 1977; Wystawa okręgowa, Katowice 1978. Uczestniczył w Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973. Wyróżnienie w konkursie Świat w którym żyjemy, Katowice 1976 oraz II nagrodą w konkursie Sztuka zwierciadłem życia, Katowice 1978. Ważniejsze realizacje: trzy rzeźby o tematyce sportowej, Chorzów; rzeźba „Ptaki”, Park Leśny Katowice.

- * 1. Transplantacja, gips pat., 100 × 60
- 2. Biegacze, aluminium, 50 × 35

JÓZEF SĘKOWSKI
Kraków, ul. Słomiana 24/96

Ur. 1 VI 1939 Wesola. Studia: ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna jednego dzieła, Kraków MDK 1970. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966 — nagroda, 1969 — nagroda; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot 1968; Rzeźba roku, Kraków 1968 — wyróżnienie, 1969 — I nagroda, 1971 — wyróżnienie, 1972 — I nagroda, 1973, 1974 — I nagroda, 1977, 1978 — nagroda pozaregulaminowa; Wystawa z okazji 150-lecia ASP, Kraków 1969; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1973; Kraków '74, Warszawa 1974. Brał udział w XII Międzynarodowym salonie Paris-Sud-Juvisy, 1972. I nagroda w konkursie na pomnik Powrotu Ziemi Zachodnich do Macierzy, Wrocław 1967, laureat nagrody III stopnia Ministra Kultury i Sztuki za pracę artystyczną i pedagogiczną, 1972. Realizacja rzeźb plenerowych w Krakowie i w Tychach, placu zabaw dla dzieci w Tychach, pomnika Wdzięczności dla Armii Radzieckiej w Sanoku.

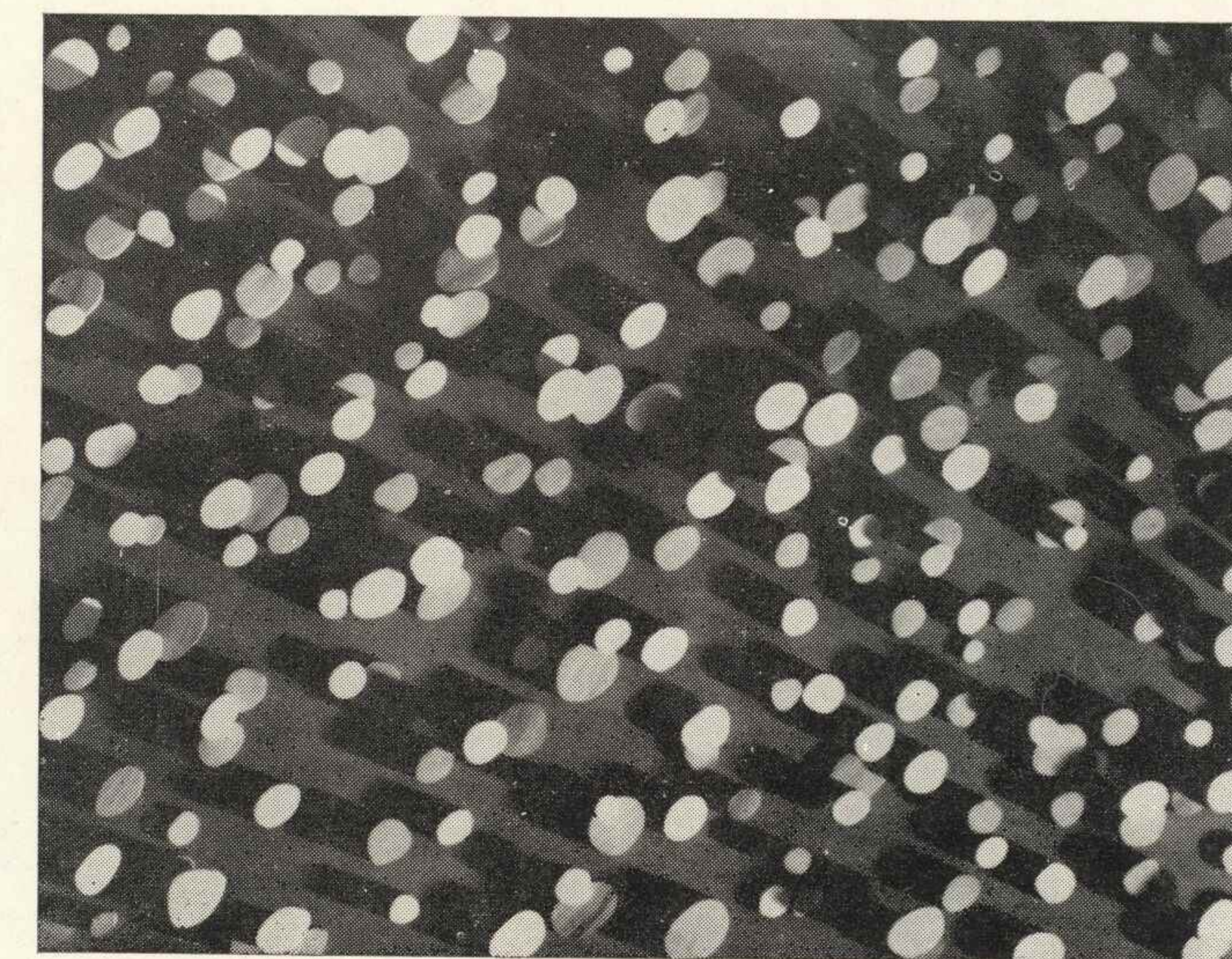

* 1. Układ zmienny, metal, 250 x 120

STANISŁAW SIKORA
Warszawa, ul. Saska 54/5

Ur. 17 XI 1911 Stryszawa. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1938. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa i malarstwa. Wystawy indywidualne: Warszawa Zachęta 1963, 1976; Warszawa Kordegarda 1965; Zakopane BWA 1965; Praga Klub Literatów 1965; Warszawa DWP Klub Oficerski 1969; Warszawa DWP Pałac Lubomirskich 1976; Warszawa ASG WP 1976; Warszawa Barbakan 1977; Opole BWA 1978. Udział w wielu wystawach i konkursach w kraju na których otrzymywał czołowe nagrody. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, w wystawach i konkursach międzynarodowych, m.in.: Sztuka i technika, Paryż 1937 — medal i dyplom; konkursy medalierstwa, Arezzo 1964 — wyróżnienie, 1965 — I nagroda i złoty medal, 1968, 1969 — nagroda specjalna; Wystawa malarstwa i rzeźby o wielką nagrodę księcia Rainera III, Monte Carlo 1964 — Grand Prix (zespół.), 1966 — wyróżnienie honorowe, 1969; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Paryż 1967 — nagroda Mennicy Państwowej i wyróżnienie, Praga, Bratysława 1969, Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973 — wyróżnienie, Kraków 1975 — nagroda, Budapeszt 1977; Salon Paris-Sud-Juvisy, 1968; Kobieta w medalu, Madryt 1968 — medal i dyplom; Pro Tadino, Gualdo Tadino 1968; Wojskowa wystawa plastyki, Budapeszt 1969; Salon artystów francuskich, Paryż 1969 — wyróżnienie; Biennale „Sport w sztukach pięknych”, Barcelona 1971 — I nagroda, 1975; Biennale małych form rzeźbiarskich, Budapeszt 1971 — dyplom; Światowa wystawa łowiecka, Budapeszt 1971; Exempla 72, Monachium 1972 — medal brązowy; Biennale medalierstwa ku czci Dantego, Rawenna 1973 — wyróżnienie, 1977. Laureat nagrody II stopnia Ministra Obrony Narodowej 1968, laureat Srebrnych Wawrzynów PKOl 1972; nagrody I stopnia Ministra Kultury i Sztuki 1975; członek Haute Académie Littéraire et Artistique de France, FIDEM, Association Internationale des Arts Plastiques, ZAIKS, Grupy Literackiej „Gronie”. Ważniejsze realizacje: seria Syren w Klubie Dyplomatycznym MSZ i ok. 70 rzeźb w URM, Warszawa 1948—1950; pomnik Stefana Żeromskiego, Kielce 1954; pomnik ku czci pomordowanych w Mauthausen 1955; rzeźba Światowid, Kopenhaga 1962; kompozycja „Polska”, Londyn 1963; forma przestrzenna, Elbląg 1965; rzeźby wokół kręgu tanecznego, Dąbrowa Górnicza 1965; Milenium, Sztokholm 1967; rzeźba przestrzenna „Hejnaty”, Warszawa 1968; pomnik Czynu Chłopskiego Światowid, Warszawa 1968; popiersie F. Chopina, Żelazowa Wola 1970.

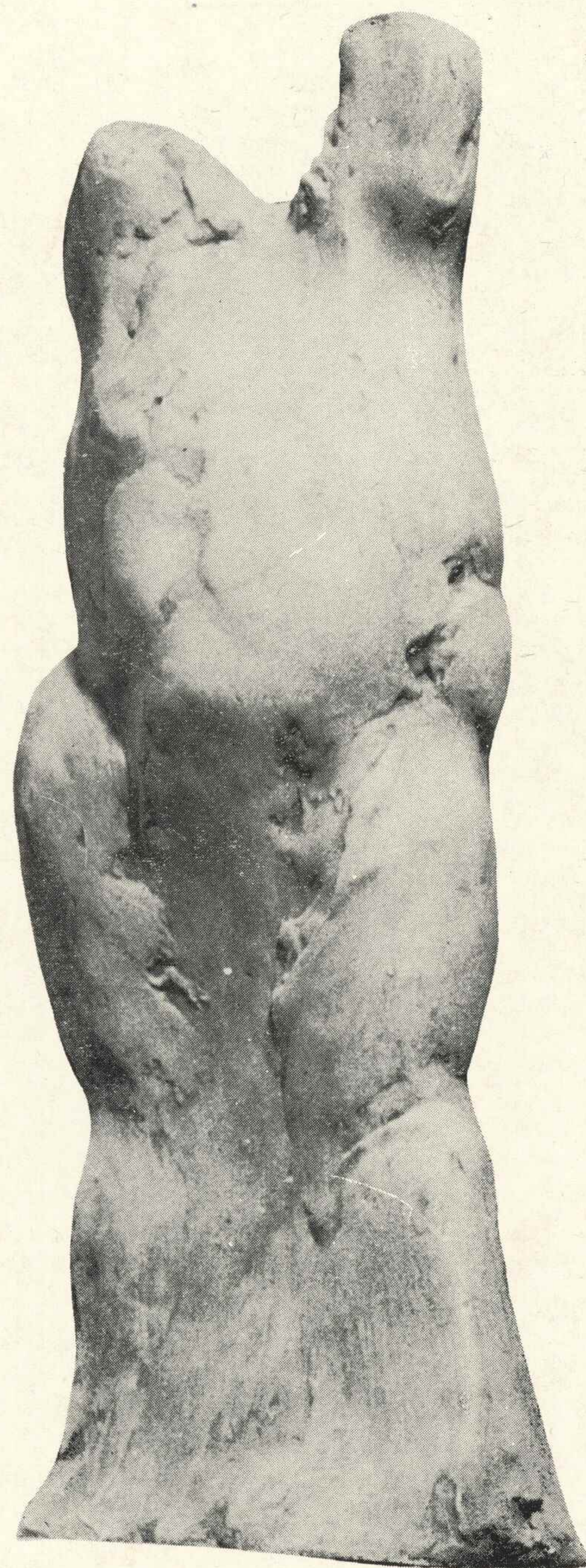
1. Jędra, drewno, 60
- * 2. Zamieć, drewno, 63 x 33
3. Polak w Kosmosie, medal jednostronny brąz srebrzony, 175 x 155 mm
4. B. Prus, medal jednostronny brąz, Ø 104 mm
5. Mikołaj Kopernik, medal jednostronny brąz Ø 220 mm

EDWARD SITEK

Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Reymonta 34/34

Ur. 6 XI 1940 Popielów. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1965. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna: Lublin BWA 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawy Grupy „Pięciu”, Warszawa 1973, Sopot 1977; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1974; Postawy twórcze, Warszawa 1976; VII Festiwal Sztuk Pięknych, Warszawa 1978. Otrzymał I nagrodę w konkursie na pomnik J. Wybickiego 1970; II nagrodę w konkursie na pomnik J. Conrada, 1975; medal na II Biennale sztuki gdańskiej, Sopot 1977. Brał udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Mannheim, Heidelberg, Leningrad 1979. Ważniejsze realizacje: rzeźby parkowe w Natężowie i Lublinie, popiersie J. Wybickiego w Gdańsku i M. Kopernika w Tczewie.

1. Solo, brąz
- * 2. Dama I, marmur, wys. 50
3. Dama II, marmur, wys. 50
4. Kombatant, drewno, wys. 150

RYSZARD SKUPIN

Poznań, ul. Promienista 134

Ur. 19 VI 1930 Le Château-Benouville (Francja). Studia: PWSSP Poznań, dyplom 1955. Twórczość w dziedzinie rzeźby i malarstwa. Wystawy indywidualne, m.in.: Poznań 1956—75 (10 wystaw); Gdynia 1967, 1976; Łódź 1969; Paryż 1972, 1973; Senftenberg 1974; Düsseldorf 1978. Udział w wielu wystawach w kraju, sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Biennale sztuki krajów nadbałtyckich, Rostock 1963, 1969; Salony Paris-Sud Juvisy 1966 — dwa medale, 1967, 1968; konkurs medalierski Arezzo 1968; Mahnung, Weimar 1970; Wystawa zorganizowana przez Europejską Akademię Sztuki le Combridge, Paryż 1966 — I nagroda; Wystawa olimpijska „Człowiek i morze”, Kilonia 1972; I Międzynarodowe triennale realistycznego malarstwa zaangażowanego, Sofia 1973; Wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Helsinki 1973; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1973, 1975, 1977; 30 zwycięskich lat, Moskwa i inne stolicy krajów socjalistycznych 1975 — 1977. Otrzymał szereg nagród i wyróżnień na wystawach i w konkursach. Laureat nagrody III stopnia Ministra Kultury i Sztuki 1963; nagrody III stopnia Ministra Obrony Narodowej za dzieła o tematyce antywojennej 1967. Ważniejsze realizacje: pomnik Chwały i Męczeństwa w Witkowie, 1968; pomnik Ofiar Faszyzmu, Lasy Pałudzkie k/Poznania 1971; rzeźby przy ścianie śmierci Obozu Karnego w Zabikowie 1974; pomnik w Pile 1970; pomnik gen. K. Świerczewskiego, Poznań 1975 (z A. Krzymańską).

- * 1. 55 rocznica Powstania Wielkopolskiego, medal brąz, Ø 110 mm, awers i rewers
2. XXV lat PZPR, medal, brąz, Ø 110 mm awers i rewers
3. PZPR, brąz, Ø 110 mm awers rewers

ADAM SMOLANA
Sopot, ul. Westerplatte 28 m 2

Ur. w 1921 r. Studia: PISP we Lwowie i ASP w Warszawie, dyplom 1951. Wystawy indywidualne: Sopot 1956, 1959, 1962; Zakopane Galeria Pegaz 1964; Warszawa Zachęta 1965; Poznań BWA 1971; Słupsk Muzeum Pomorza Środkowego 1976; Gdańsk 1977. Udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, udział w konkursach na pomniki, m.in.: Wyzwolenia Gdańska 1947 — II nagroda; Wyzwolenia Gdyni 1949 — II nagroda; Adama Mickiewicza w Poznaniu 1948 — III nagroda; w Oświęcimiu-Brzezince 1952 — II nagroda. Realizacje, m.in.: pomnik Obrońców i Wyzwolicielei Gdyni w 1939 i 1945 r. w Gdyni-Redłowie 1968/70; pomnik poległych w 1939 r., Chojnice 1950; akcent rzeźbiarski — symbol Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni; rzeźby parkowe w Nałęczowie 1975, Oliwie 1976, Starogardzie 1977, rzeźby plenerowe na bulwarze nadmorskim w Gdyni i na Woli w Warszawie. Laureat nagrody państwowej III stopnia 1951.

- * 1. Eos, 1979, drewno, wys. 103
- 2. Nyks, 1979, drewno, wys. 80
- 3. Ikar, 1979, drewno, wys. 92

MIROSLAW SMORCZEWSKI
Warszawa, ul. Żeromskiego 64/21

Ur. 17 VIII 1931 ZSRR. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1957. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach, m.in.: Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Lenin i jego idea, Warszawa 1970; Sport w sztuce, Warszawa 1971; Portret człowieka, Warszawa 1971; Człowiek-praca-środowisko, Warszawa 1971 — wyróżnienie; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1972; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973 — nagroda; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975. Brał udział w wystawach sztuki polskiej w Berlinie i Sofii 1974 oraz w wystawach i konkursach międzynarodowych — Międzynarodowy konkurs na pomnik Moliere o wielką nagrodę wyspy Bendor 1968; IV Biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1973. Otrzymał wyróżnienie w konkursie na medal ku czci LWP. Ważniejsze realizacje: „Bramkarz” — stadion w Tarnobrzegu, 1974; pomnik H. Sienkiewicza w Płońsku, 1978.

- * 1. Portret Mieczysławy Ćwiklińskiej, tworzywo metalizowane, wys. 60

JERZY SOBOCIŃSKI
Poznań, ul. Bogusławskiego 32/8

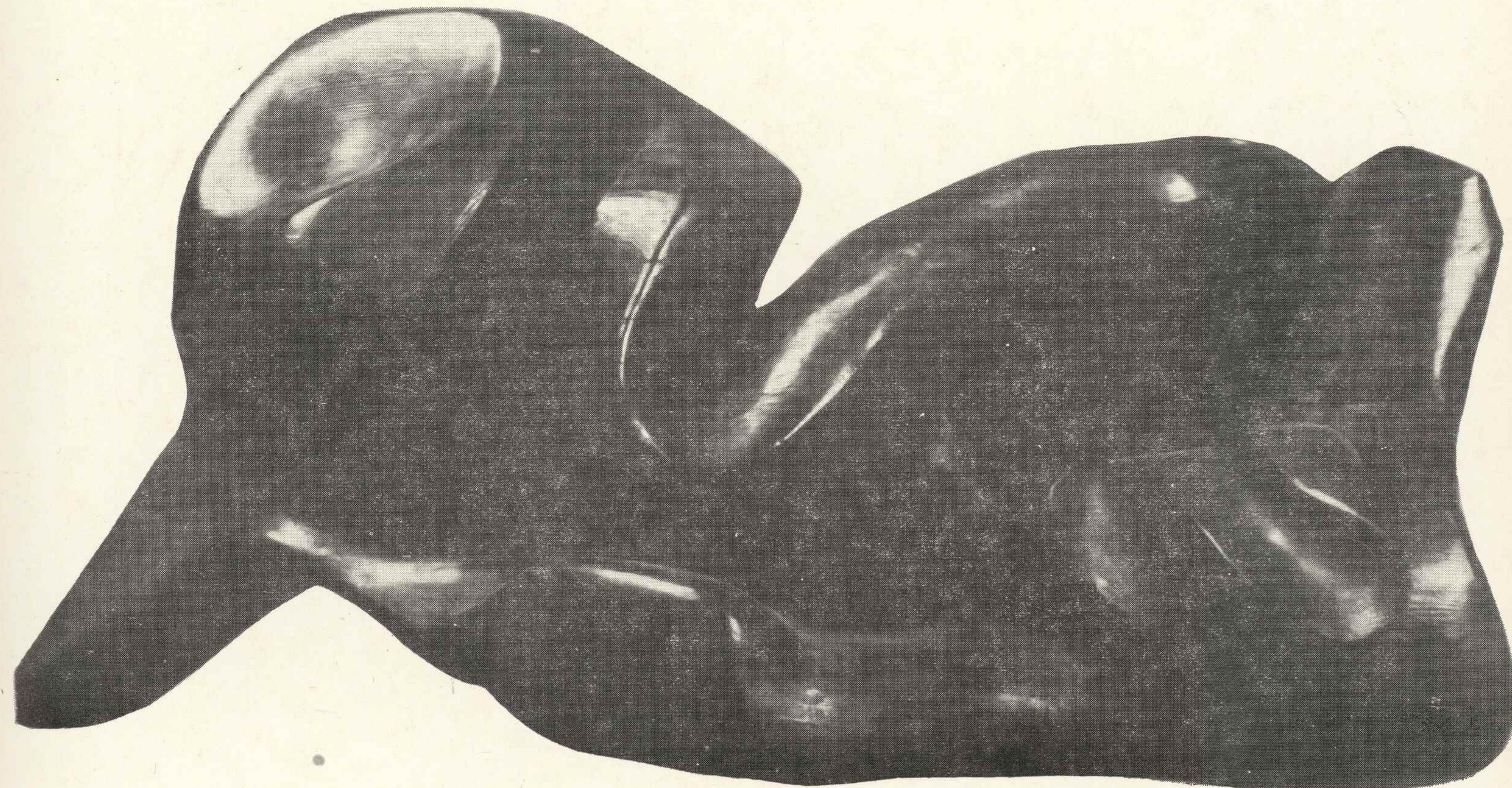
Ur. w 1932 r. Studia: PWSSP w Poznaniu 1951—1957. Twórczość w dziedzinie rzeźby i sztuki użytkowej. Udział w wystawach w kraju: Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; XX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1963; Wystawa grafiki i rzeźby w 20-lecie PRL, Warszawa 1965; Architektura wnętrza i formy przemysłowe, Poznań 1965; Ogólnopolska wystawa rzeźby 1967, Warszawa 1967; 25-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Porównania 3, Sopot 1969; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Ogólnopolska wystawa rzeźby plenerowej, Kalisz 1975; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Udział w konkursach, m.in.: Konkurs Śląsk w plastyce, 1964 — !!! nagroda; konkurs na pomnik księcia Przemysława II dla Poznania 1967 — II nagroda. Ważniejsze realizacje: Pomnik w Gostyniu (z R. Skupinem) 1969; rekonstrukcja pomnika A. Mickiewicza w Śmiełowie 1970; Pomnik ku czci spadochroniarzy polskich i radzieckich pod Sokołowem 1974; Pomnik ku czci dzieci-uczestników strajku (1901—1902), Września 1975; rzeźba plenerowa „Ptaki”, Kalisz 1975. Pomnik Jurija Gagarina, Poznań 1977.

ALBIN SOKOŁOWSKI
Białystok, ul. Pułkowa 7a m 9

Ur. 11 1940. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1969. Twórczość w dziedzinie rzeźby i złotnictwa. Wystawy indywidualne: Białystok WKZZ 1971, foyer Teatru im. A. Węgierski 1973, BWA 1977. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Portret człowieka Warszawa 1971; Człowiek-praca-środowisko, Warszawa 1971; Spotkania rzeźbiarskie, Białystok 1971—1976; Białystok — Warszawie, Warszawa, 1974; Mikołaj Kopernik i jego idea, Olsztyn 1971, 1972; Wystawy okręgowe, Białystok 1971, 1973, 1974; Kobieta w sztuce, Radom 1972 — wyróżnienie; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Sopot 1974; Plastyka na zamówienie społeczne — konkurs Człowiek, Warszawa 1975 — wyróżnienie; Kobieta w rzeźbie, Białystok 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Kopenhaga 1974; Düsseldorf, Berlin, Suhl 1975; Moskwa 1976. Udział w konkursach: na pomnik W.I. Lenina w Nowej Hucie, 1970; na pomnik Chopina w Londynie 1974; na pomnik Żołnierza Polskiego w Paryżu, 1976 (zakwalifikowany do II etapu). Ważniejsze realizacje: kompozycja rzeźbiarska przed teatrem w Białymstoku, 1973; formy przestrzenne w Białymstoku, 1973, 1974, 1978; elewacja PKO w Białymstoku; kompozycja rzeźbiarska w Zamościu 1978; kompozycja rzeźbiarska w Nowogrodzie 1977.

* 1. Odpoczynek wojownika, drewno, dł. 150

* 1. Zespoleni, brąz
2. Ptaki, brąz

TEODORA STASIAK
Kraków, ul. Litewska 26 m 10

Ur. 1 III 1936 Lustawice. Studia: ASP Kraków, dyplom 1962. Twórczość w dziedzinie rzeźby i malarstwa. Udział w wystawach, m.in.: od 1970 wystawy okręgowe; Wystawa Człowiek-praca-środowisko, Warszawa 1971; Wystawa Kraków 74, Warszawa 1974; Plastyka na zamówienie społeczne — konkurs Człowiek, Warszawa 1975 — wyróżnienie; Wystawa rzeźba roku Polski Południowej, Kraków 1973 i 1978 — nagrody publiczności; wystawy poplenerowe Warszawa, Białystok, Hajnówka; Wystawy Grupy „Postawy”, Olsztyn, Warszawa, Częstochowa, Tarnów, Nowy Sącz. Za granicą: Wystawa i konkurs na portret im. P. Weillera, Paryż 1972; Wystawa artyści polscy społeczeństwu, Moskwa, Berlin 1976. Realizacje: płaskorzeźby w ceramice w Zakładach Materiałów Ogniotrwałych w Chrzanowie, 1976; trzy rzeźby plenerowe dla Chrzanowa i Libiąża, 1978

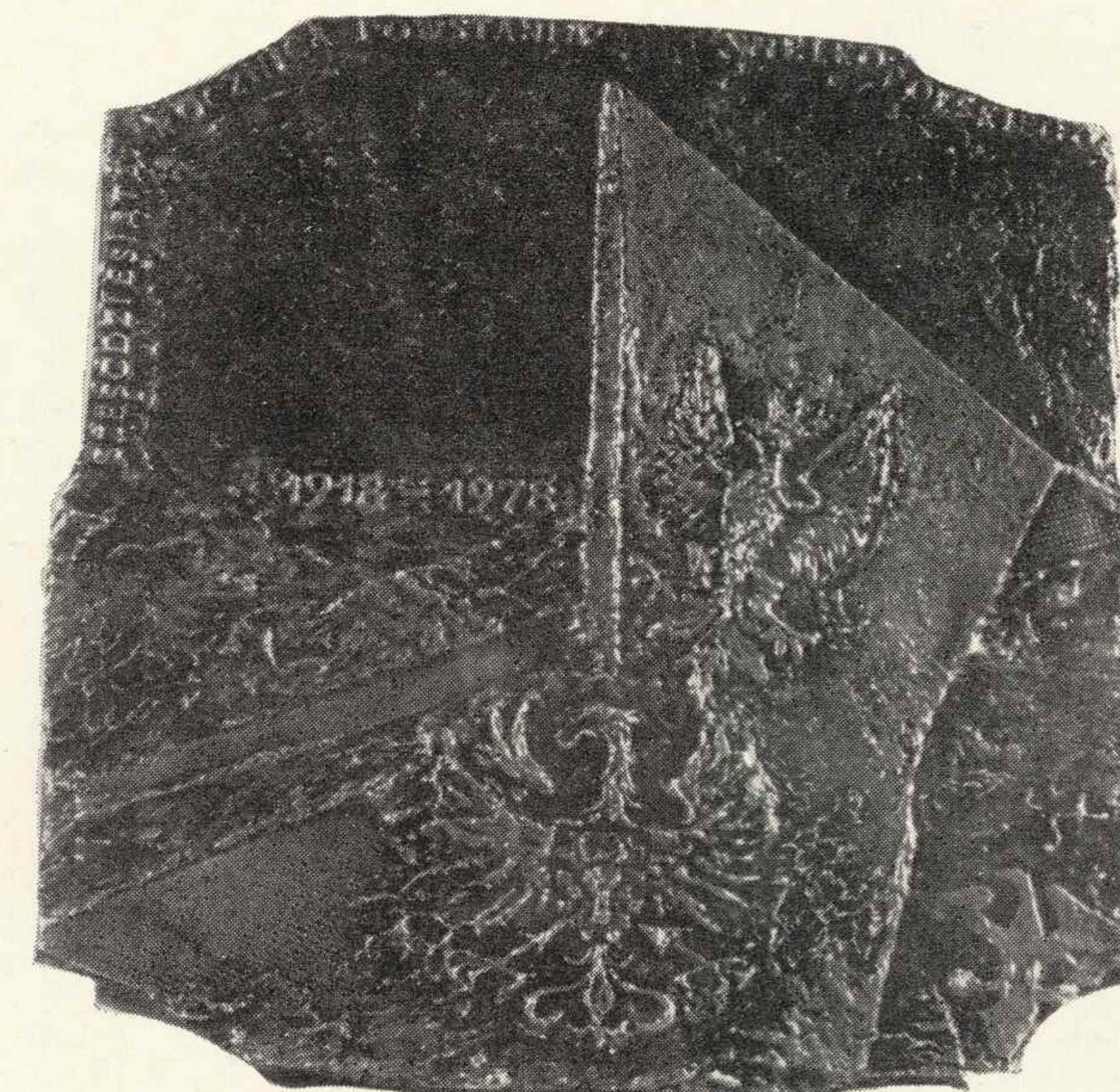
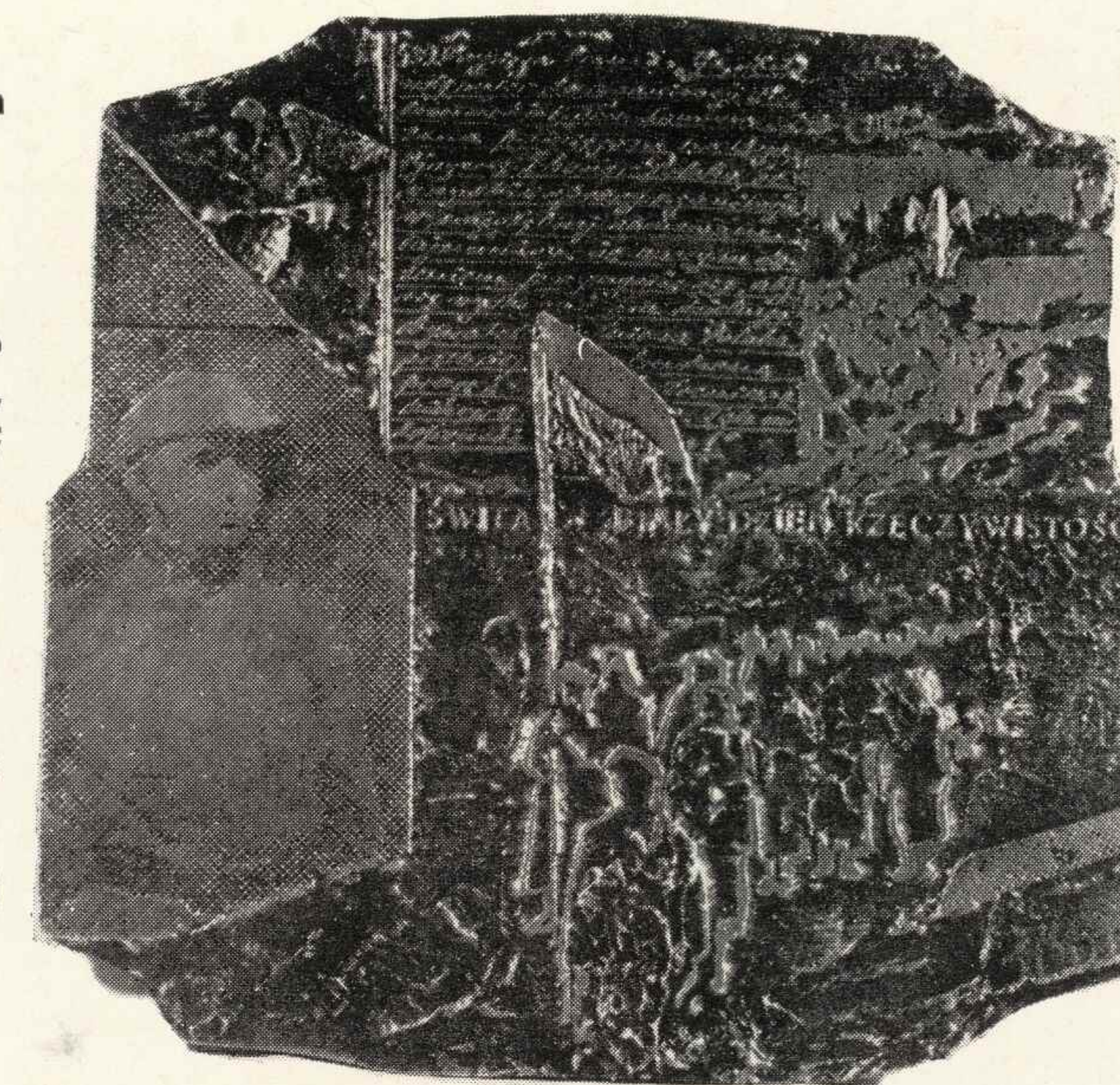
* 1. Piłkarz, drewno, wys. 150

JÓZEF STASIŃSKI
Poznań, ul. Idzikowskiego 5

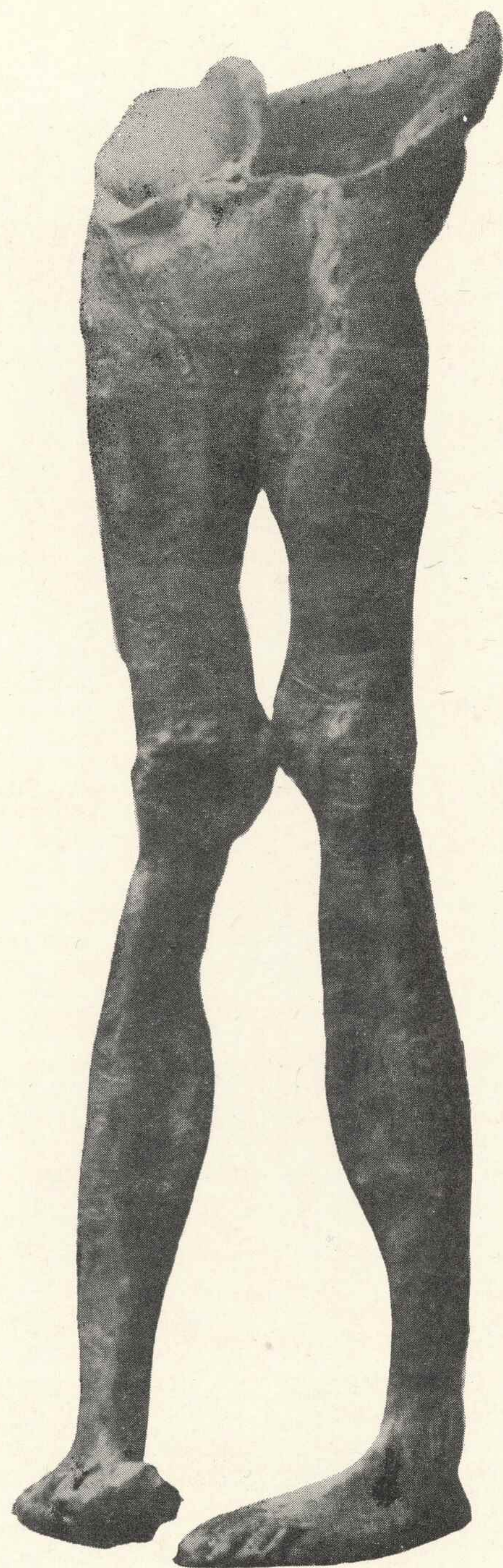
Ur. 16 III 1927 Poznań. Studia: PWSSP Poznań i ASP Warszawa, dyplom 1954. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: ok. 20 wystaw, m.in.: Poznań BWA 1956, 1975, 1977, Muzeum Narodowe 1971; Toruń BWA 1961; Szczecin BWA 1963, 1972; Gdynia BWA 1964; Wrocław Muzeum Sztuki Medalierskiej 1967; Brno Muzeum 1967; Opole BWA 1967; Warszawa Zachęta 1977; Malmoe Konsthall, Lund 1978. Udział w wielu wystawach w kraju, m.in.: IV OWP, Warszawa 1954 — III nagroda; Wystawa młodej plastyki, Warszawa Arsenal 1955 — nagroda; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; XX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1963; Ogólnopolska wystawa medali, Warszawa 1964; Wystawa rzeźby i grafiki w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Sztuka medalierska w Polsce Ludowej Wrocław 1966; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — nagroda; 25-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968 — wyróżnienie; II Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1968 — wyróżnienie; Ogólnopolska wystawa medalierstwa 1965—1969, Warszawa 1969; Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym, Warszawa 1969; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Rzeźba pomnikowa i monumentalna w PRL, Wrocław 1971; 30-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973 — I nagroda; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977 — medal złoty; Udział w wielu wystawach sztuki polskiej za granicą oraz międzynarodowych, m.in.: Międzynarodowa wystawa medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Haga 1963, Ateny 1965, Paryż 1967, Kolonia, Norimberga 1971, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; konkurs na medal, Arezzo 1964, 1965, 1966, 1968; Kobieta w medalu, Madryt 1968; Międzynarodowa wystawa numizmatyki, Drezno 1971; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1973. Laureat wielu nagród i wyróżnień na wystawach i w konkursach w kraju, w 1956 r. otrzymał nagrodę artystyczną młodych m. Poznania, w 1964 r. nagrodę PRN m. Poznania, w 1973 r. nagrodę III stopnia Ministra Kultury i Sztuki za całokształt twórczości artystycznej. Ważniejsze realizacje: pomnik kardynała A. Hłonda w Katedrze Poznańskiej, 1962; pomnik ofiar faszyzmu w Chełmnie n/Nerem (z B. Kasznia) 1964; tablica na gmachu Urzędu Miejskiego w Poznaniu upamiętniająca nadanie przez Radę Państwa Poznaniowi Orderu Budowniczego Polski Ludowej, 1970; wiele medali, m.in. serii Mikołaj Kopernik 1972, serii z okazji 300 rocznicy wygaśnięcia rodu Piastów Śląskich 1975, serii Polska walcząca na frontach II wojny światowej 1976.

1. Michał Anioł — 500 rocznica urodzin, Opus 752, 1975, medal miedziany, 120 x 130 mm, awers i rewers
2. Poznańska Wiosna Muzyczna, Opus 796, 1976, medal miedziany, 108 x 195 mm, awers i rewers
3. Epitafium, Opus 821, 1976, medal miedziany, 123 x 140 mm, awers i rewers
4. Tycjan — 500 rocznica urodzin, Opus 886, 1977, medal miedziany, 148 x 148 mm, awers i rewers
- * 5. Powstanie Wielkopolskie — 60 rocznica, Opus 959, 1978, medal miedziany, 150 x 150 mm, awers i rewers

WACŁAW STAWECKI
Kielce

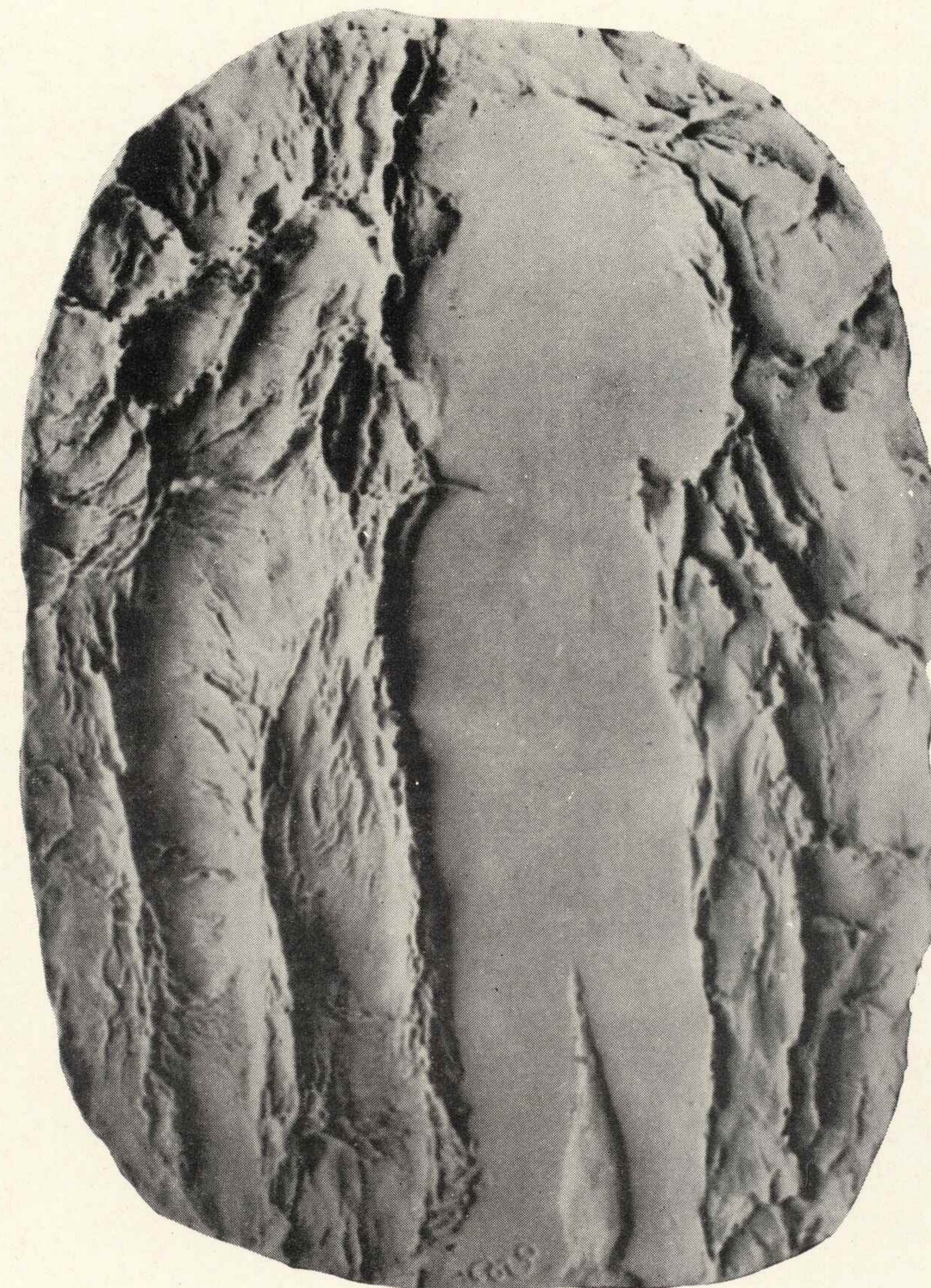
Ur. 8 I 1947 Chałupki. Studia: PWSSP Poznań, dyplom 1972. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Piastów BWA, Białystok BWA, Poznań BWA 1975; Kielce KZWP 1976. Udział w wystawach i plenerach: Plener rzeźbiarski, Orońsko 1973, Kielce 1974; Wystawy „Przedwiośnie”, Kielce 1976, 1977, 1978.

* 1. Bez tytułu

JANINA STEFANOWICZ-SCHMIDT
Sopot, Świerczewskiego 30/13

Ur. 17 VIII 1930 Warszawa. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1955. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawa indywidualna: Gdańsk PWSSP 1975. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Ogólnopolskie wystawy młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot 1957, 1958, 1963; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Medalierstwo polskie, Wrocław 1974; Wizerunek kobiety, Sopot 1975; Biennale rzeźby, Sopot 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych: Berlin, Chociebuż, Frankfurt n/O. 1972; Płowdiw, Brno 1974; Praga 1976; Kilonia 1977; Moskwa, Ryga, Leningrad 1978; Międzynarodowy konkurs medalierski, Wenecja, Montecatini, Arezzo 1970; Międzynarodowe wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Helsinki 1973, Kraków 1975; Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1977. Nagrody: I nagroda w Ogólnopolskim konkursie medalierstwa w 25 rocznicę zwycięstwa, 1970; wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie na statuetkę „Nagroda Pokoju” 1973; wyróżnienie w konkursie na projekt pomnika J. Conrada-Korzeniowskiego 1973. Laureatka nagrody III stopnia Ministra Kultury i Sztuki 1976. Ważniejsze realizacje: pomnik poświęcony kapitanom pomordowanym w I. 1939—1944, Gdańsk Kościół Mariacki 1965; popiersie M. Skłodowskiej-Curie — Szkoła 1000-lecia Gdańsk-Wrzeszcz 1967; rzeźba parkowa do Galerii Rzeźby Współczesnej Gdańsk-Oliwa 1976; liczne tablice pamiątkowe w Gdańsku, Gdyni, Gnieźnie, Żninie.

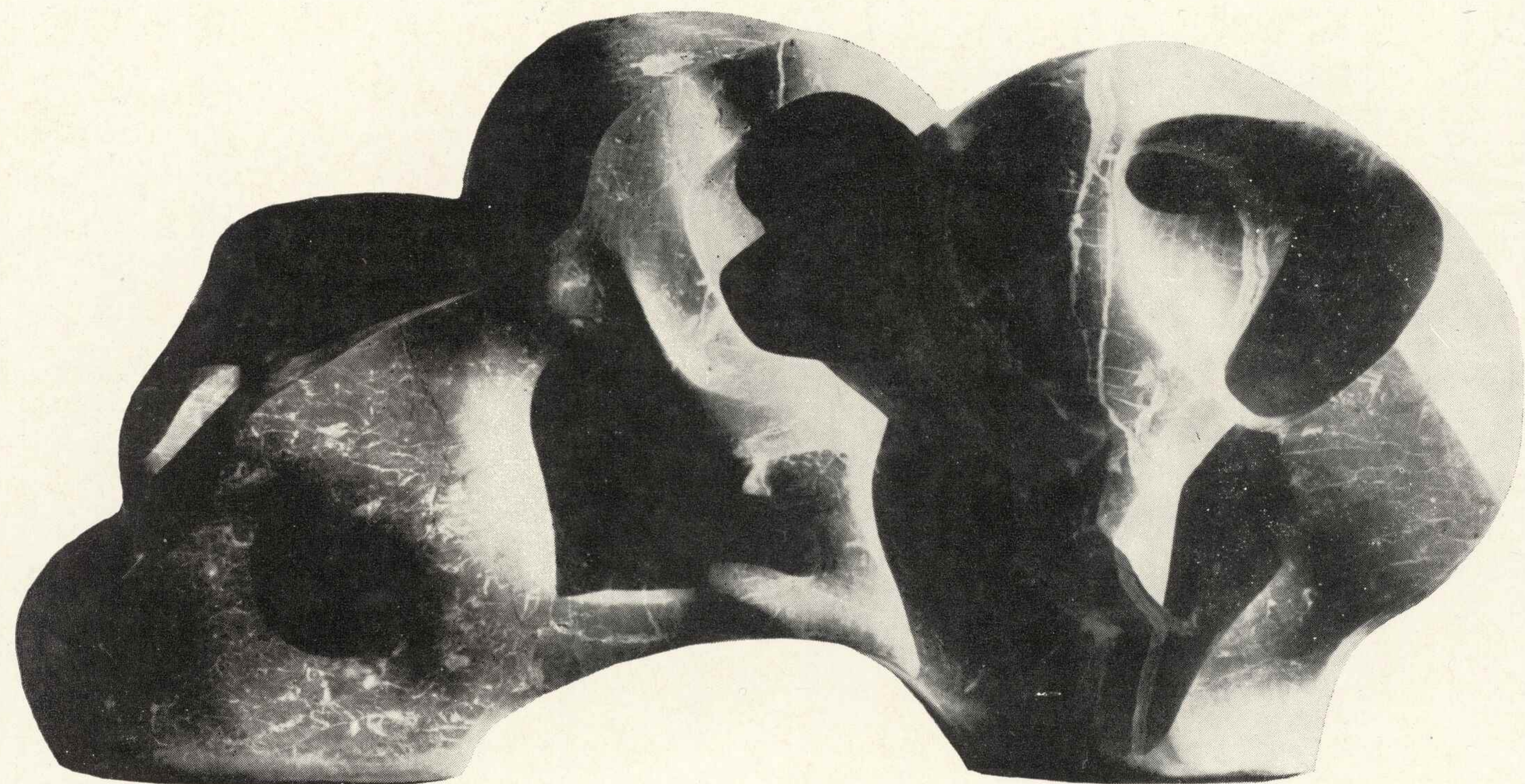
* 1. Cykl Metamorfoza (6 plaket), brąz, 180 x 130 mm

LUDMIŁA STEHNOVA

Warszawa, ul. Marchlewskiego 36/4a

Ur. 23 XII 1924 w Vavrinecu (CSRS). Studia: trzy lata szkoły ceramicznej, Wyższa Szkoła Przemysłu Artystycznego w Pradze, dyplom 1953. Twórczość w dziedzinie rzeźby i rysunku. Wystawy indywidualne: Warszawa Galeria TPSP 1965; Piastów BWA 1971; Warszawa Klub Pax 1975. Udział w wystawach w kraju, m.in.: IV Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa 1954; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1966—1974, 1978; Spotkania rzeźbiarskie, Kielce, Orońsko 1966, 1967, 1970, 1973; XXV lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Rzeźba plenerowa i monumentalna, w Polsce Ludowej Wrocław 1971; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Pokaz letni prac stypendystów Funduszu Rozwoju Twórczości Plastycznej, Warszawa 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Budapeszt, Praga, Bratysława 1972, Berlin 1974, Darmstadt 1977 oraz Węgry, Austria, Holandia, Francja, Belgia. Brała udział w XIV Biennale rzeźby Middelheim, Antwerpia 1977. Ważniejsze realizacje: rzeźby plenerowe „Brzemie” w Mielcu, „Motyw serca” w Bydgoszczy.

1. W formie trawertynu, marmur trawertyn, wys. 150
- * 2. Kamienne kwiaty, marmur bolechowicki, 80×140

RYSZARD STRYJECKI

Warszawa, ul. Górnośląska 1/74

Ur. 29 IV 1937 Warszawa. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1964. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawa indywidualna: Warszawa Galeria Rzeźby 1972. Udział w wystawach, m.in.: 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1970, 1972, 1976, 1978; Portret człowieka, Warszawa 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; wystawy Warszawa w sztuce, Warszawa ostatnio 1977; Marian Wnuk i jego wychowankowie, Warszawa 1978. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Budapeszt, Praga, Bratysława 1972; Oslo 1975; Praga 1976; Le Pecq (Francja) 1977; Moskwa, Ryga, Leningrad 1978. Uczestnictwo w wystawach, konkursach i sympozjach międzynarodowych: konkurs na medal, Arezzo 1967, 1968, 1969, 1970; konkurs na pomnik Moliera o wielką nagrodę wyspy Bendor 1968; Biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971, Madryt 1973; Wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Helsinki 1973; Międzynarodowy plener i sympozjum, Reinhardtsdorf 1976; Międzynarodowy konkurs na pomnik upamiętniający udział Polaków we francuskim Ruchu Oporu, Paryż 1976; Udział w sympozjum rzeźbiarskim w Siklos (Węgry). III nagroda i dwa wyróżnienia w konkursie Veritatu, wyróżnienie na Festiwalu sztuk pięknych, wyróżnienie na wystawie 400 dzieł na 400-lecie Zakopanego, Zakopane 1978. Ważniejsze realizacje: tablica pamiątkowa na Bloku Śmierci w Oświęcimiu; portret Liszta dla Peczu (Węgry); medal z okazji 400 rocznicy urodzin P.P. Rubensa wybity przez Muzeum Medalierstwa we Wrocławiu i in.

1. Pablo Picasso, plakieta brąz pat., 170×200 mm
- * 2. Louis Armstrong, brąz pat., 110×145 mm
3. Jan XXIII, plakieta brąz
4. Tomasz Mann, plakieta brąz

FRANCISZEK STRYNKIEWICZ
Warszawa, J. Dąbrowskiego 84/90 m 26

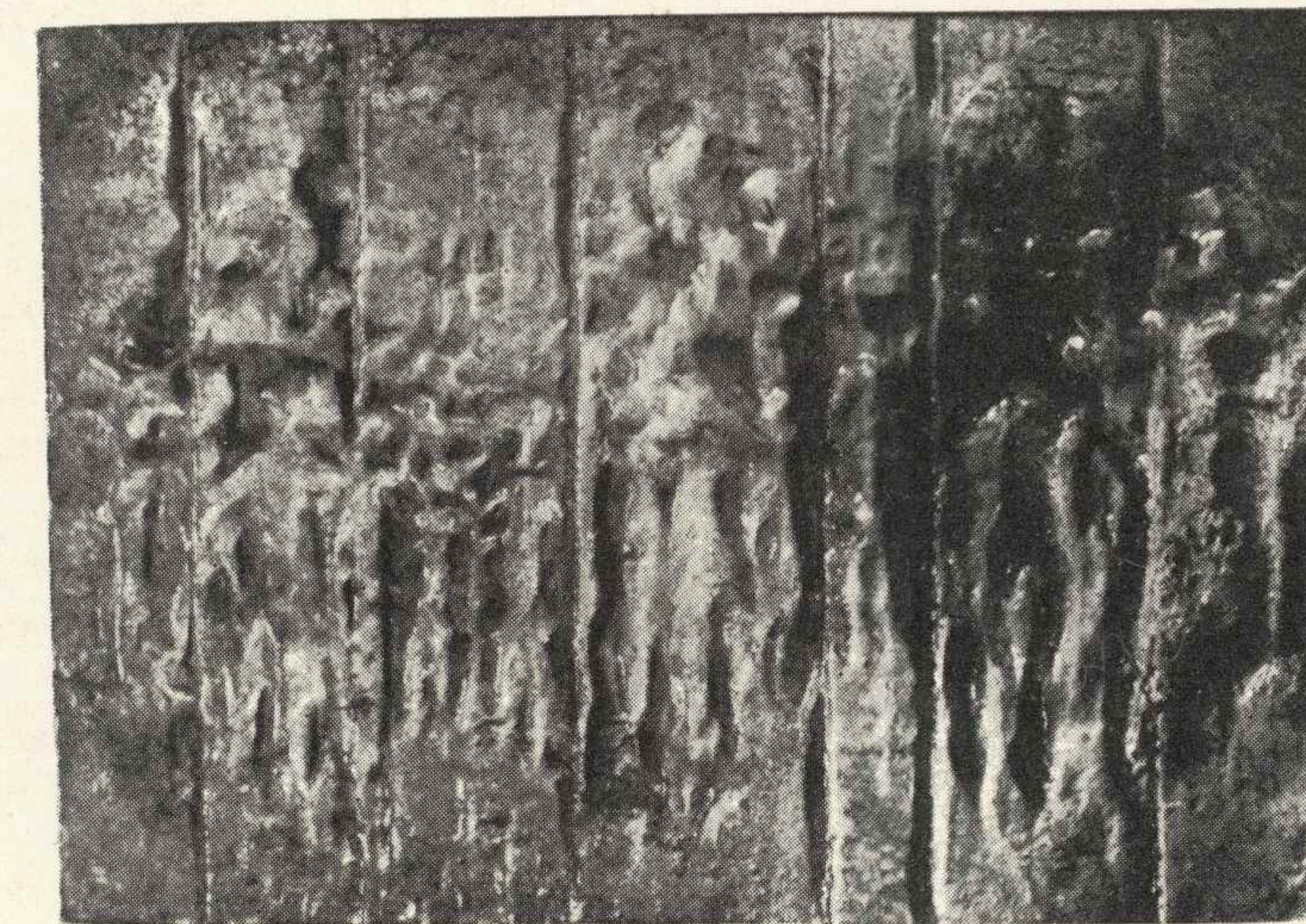
Ur. 15 IX 1893 Mogielnica. Studia: Szkoła Sztuk Pięknych Warszawa, dyplom 1927. W l. 1946—1963 profesor ASP w Warszawie. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Warszawa Zachęta 1956, Leningrad Ermitaż 1967, Warszawa Kordegarda 1971; stała wystawa plenerowa w Mogielnicy (z B. Beniulis-Strynkiewiczową) od 1963 r. Udział w wystawach, m.in.: salony IPSu Warszawa 1933 — wyróżnienie 1934 — I nagroda, 1935 — I nagroda; I Ogólnopolski salon rzeźby, Warszawa 1937; Salon Bloku, Warszawa 1937; Salon wiosenny, Warszawa 1946; Ogólnopolskie wystawy plastyki, Warszawa 1950, 1951 — III nagroda, 1952 — III nagroda, 1954; Wystawa ceramiki i szkła artystycznego, Wrocław 1954 — I nagroda; Rzeźba warszawska 1945—1958, Warszawa 1958; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961 — nagroda II stopnia; Wystawa laureatów nagród państwowych i ministra kultury i sztuki, Warszawa 1966; Porównania II, Sopot 1967; 25-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968 — nagroda MKiS; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Przeciw wojnie i faszystom, Warszawa 1970; Rzeźba pomnikowa i monumentalna w Polsce Ludowej, Wrocław 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973 — nagroda. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych: Sztuka i technika, Paryż 1937 — Grand Prix; Wystawa światowa, Nowy Jork 1939; Konkurs i wystawa olimpijska, Londyn 1948 — wyróżnienie; Wystawa rzeźby współczesnej, Paryż 1956, 1961; Wystawa sztuki krajów socjalistycznych, Moskwa 1958; Biennale sztuki krajów nadbałtyckich, Rostock 1963; Wystawa malarstwa i rzeźby, Florencja 1967; Międzynarodowa wojskowa wystawa plastyki, Budapeszt 1969. Udział w konkursach, m.in.: na projekt mauzoleum Bojowników o wolność i demokrację, Warszawa 1947 — II nagroda; projekt pomnika A. Mickiewicza, Poznań 1948 — I nagroda (zesp.); pomnik Bohaterów Warszawy, Warszawa 1958 — III nagroda; pomnik J. Słowackiego, Warszawa 1961 — wyróżnienie. Realizacje, m.in.: pomnik J. Kochanowskiego, Lublin 1931; grobowiec Żwirki i Wigury, Warszawa-Powązki 1934; Kariatyda przy gmachu Urzędu Patentowego Warszawa 1939; pomnik A. Mickiewicza, Gliwice 1957; mauzoleum-sarkofag w byłym obozie w Oświęcimiu (z R. Guttem), 1958; pomnik K. Świerczewskiego, Jabłonki k/Baligródu 1962; pomnik pamięci ofiar obozu zagłady w Treblince (z F. Duszenką i A. Hauptem), 1964; pomnik partyzanta, Kraśnik (z B. Beniulis-Strynkiewiczową) 1966 Laureat nagrody Państwowej II stopnia 1955, I stopnia (zesp.) 1964; nagrody I stopnia Ministra Kultury i Sztuki, 1963; nagrody II stopnia Ministra Obrony Narodowej, 1972; nagród m.st. Warszawy 1959 i Wojewody Warszawskiego, 1974.

- * 1. Oczyszczenie marmur kararyjski, wys. 65
2. Prześroczka rzeźb ze stałej wystawy w Mogielnicy

STANISŁAW STRZYŻYŃSKI
Nałęczów, ul. B. Prusa 1a

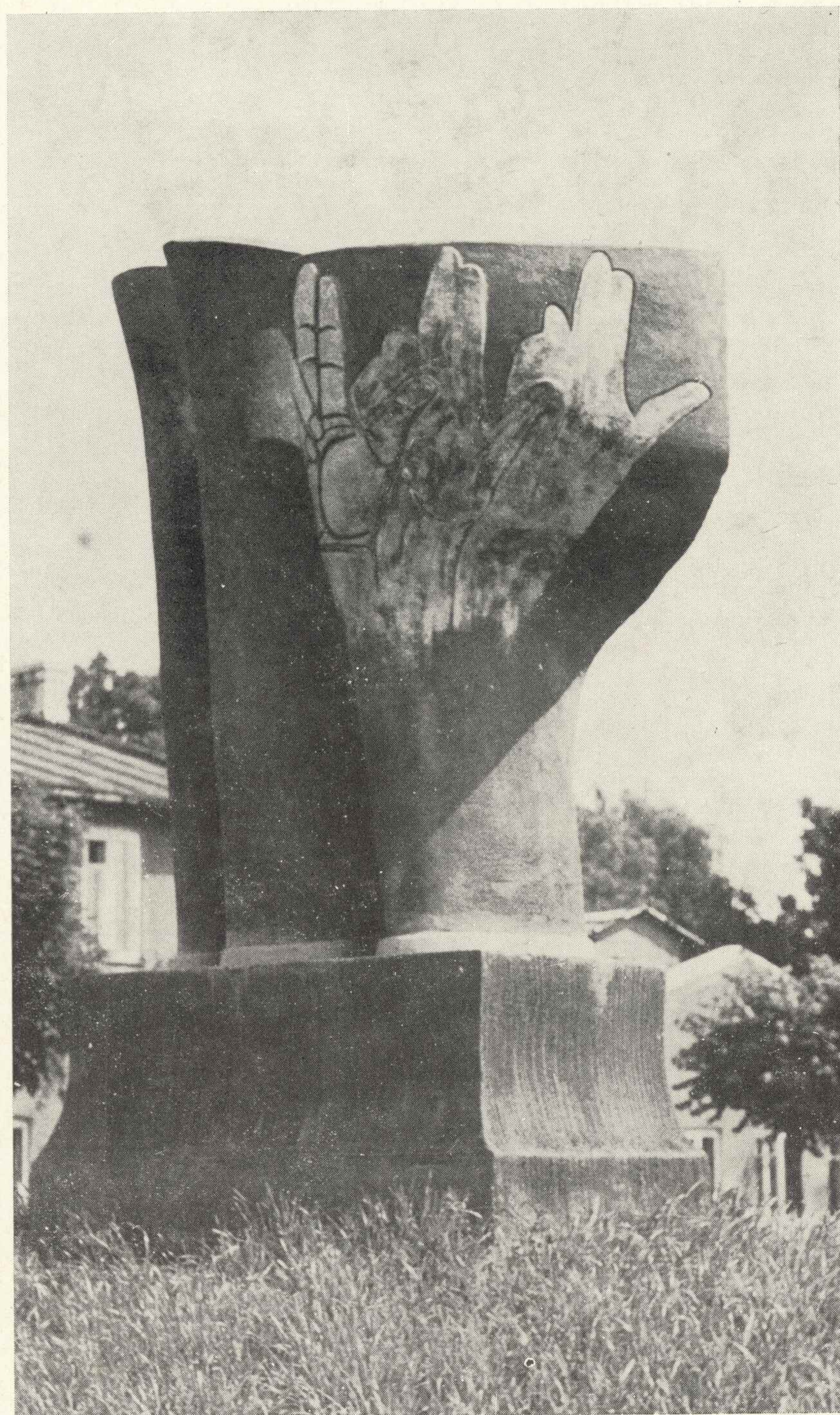
Ur. 3 IV 1923 Kaliska. Studia: PWSSP Poznań, następnie ASP Warszawa dyplom 1955. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Nałęczów 1969, 1970, 1971; Lublin BWA 1970, 1977; Puławy 1977; Dęblin 1977; Słupsk BWA 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; Wystawa rzeźby plenerowej, Opole 1965; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; Biennale rzeźby plenerowej, Bytom 1969; Portret człowieka, Warszawa 1971; Rzeźba pomnikowa i monumentalna w Polsce Ludowej, Wrocław 1971; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977; Wystawa rzeźby roku Polski Południowej, Kraków 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Sofia 1969; Berlin, Moskwa 1971 oraz w wystawach międzynarodowych: Konkurs na medal, Arezzo 1966, Arezzo, Montecatini, Terme, Turyn 1968; Wystawa medalierstwa z okazji kongresu FIDEM, Kraków 1975. Nagrody, m.in.: III nagroda w konkursie na monety polskie 1958; III i IV nagroda w konkursie na pomniki nagrobkowe dla zasłużonych działaczy ruchu rewolucyjnego 1962; wyróżnienie na wystawie eliminacyjnej 20 lat PRL w twórczości plastycznej, Lublin 1964; I nagroda w konkursie na pomnik Lotnika w Dęblinie 1966; wyróżnienie na wystawie „Przeciw wojnie”, Lublin 1966, nagroda w 1968 r.; główna nagroda i wyróżnienie w konkursie na pomnik Ofiar Majdanka, Warszawa 1967; wyróżnienie w konkursie na pomnik upamiętniający przełamanie Wału Pomorskiego, Koszalin 1968; wyróżnienie w Międzynarodowym konkursie na pomnik chana Asparucha, Sofia 1969; II i III nagroda w konkursie na medal 30-lecia PRL, Lublin 1973. Laureat nagrody województwa lubelskiego za twórczość rzeźbiarską, 1966. Ważniejsze realizacje: pomnik ku czci Ofiar faszyzmu w Bełżcu (z J. Olejnickim); pomnik partyzantów w Łaszczowie; pomnik lotnika w Dęblinie; pomnik Partyzantów w Rąbłowie (z J. Olejnickim); pomnik Partyzantów w Samokłeskach; pomnik upamiętniający walki Kampanii Wrześniowej w Kocku; rzeźby figuralne Janka Krasickiego i Hanki Sawickiej w Dęblinie.

- Z cyklu Hiroszima:
* 1. Zagłada nr 9, sztuczny kamień

ANNA SZALAST
Płońsk, ul. Wolności 33 m 30

Ur. 2 I 1940 Równe. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1967 następnie jako stypendystka Fundacji Piero Bottoniego Akademia Sztuk Pięknych w Mediolanie. Twórczość w dziedzinie rzeźby, rysunku i malarstwa. Wystawy indywidualne malarstwa: Płońsk PDK 1971; Piastów BWA 1972. Udział w wystawach w kraju: Wystawa prac 14 rzeźbiarzy, Warszawa 1968; III Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1971; V, VII Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1974, 1978; Poplenerowa wystawa rzeźby, Hajnówka — Białystok 1978. Udział w wystawach i konkursach międzynarodowych: Konkurs na pomnik Moliera o wielką nagrodę wyspy Bendor 1968; Konkurs na rzeźbę portretową im. P. Weillera, Paryż 1972; konkurs na pomnik Polaków Bohaterów Ruchu Oporu we Francji, 1977; Międzynarodowe triennale rysunku, Wrocław 1978. Uczestniczyła w wystawach w Neapolu w 1968 r. Ważniejsze realizacje: kompozycja plenerowa „Skrzydła morza”, Bydgoszcz 1973; popiersie M. Nowotki, Ciechanów 1976. kompozycja plenerowa „Znak Polski”, Płońsk 1978; popiersie H. Sienkiewicza, Płońsk 1978;

Kompozycja parkowa:

- * 1. Znak Polski, kamionka, 70
- 2. Milcz, 1979, medal brąz, Ø 150 mm

MACIEJ SZĄNKOWSKI
Warszawa, ul. Freta 38/3

Ur. 6 II 1938 Wola Libertowska. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1963. W latach 1971—1972 pobyt w Paryżu w ramach stypendium Rządu Francuskiego. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa i projektowania przemysłowego. Wystawy indywidualne: Zakopane Galeria Pegaz 1964; Warszawa Galeria Sztuki Współczesnej 1975; Toruń BWA 1976; Chełm Galeria 72 1977; Warszawa Galeria Krytyków 1978; Warszawa DAP 1978; Poznań BWA 1978; Warszawa Galeria Sztuki Współczesnej 1979; Zielona Góra Galeria WSP 1979. Udział w wystawach w kraju, m.in.: 14 rzeźbiarzy, Warszawa 1967; Festiwale sztuk plastycznych, Sopot 1967, 1968, 1969, 1972, 1973; Sztuka medalierska w Polsce Ludowej, Wrocław 1966; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968 — wyróżnienie; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1968, 1972 — wyróżnienie, 1978; Wystawa medalierstwa, Warszawa 1969 — nagroda. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Moskwa 1968; Helsinki Sztokholm 1967, Berlin Zachodni 1970; Paryż, Hawana, Moss 1971; Budapeszt, Praga, Bratysława 1972; Wiedeń, Oslo, Mediolan 1974, Wiedeń, Londyn, Sztokholm, Dortmund 1975; Praga, Oslo, Düsseldorf 1976; Darmstadt 1977; Moskwa, Leningrad, Ryga 1978. Udział w wystawach i konkursach międzynarodowych, m.in.: konkursy na medal, Arezzo 1964, 1965, 1966, 1968, 1970 — wyróżnienie; Wystawa rzeźby, Haga Madurodam 1965; konkurs na pomnik Moliera o wielką nagrodę wyspy Bendor 1968; wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Praga, Bratysława 1969; Kolonia, Norymberga 1971, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; I biennale małych form, Budapeszt 1971; Biennale rzeźby Middelheim, Antwerpia 1977; Winter Ausstellung, Düsseldorf 1977, sympozja rzeźbiarskie — Lindabrunn 1970, Urbanun 71, Norymberga 1971; Prilep 1973; WIG 74, Wiedeń 1974; Forma viva, Maribor 1977. Otrzymał szereg nagród w konkursach medalierskich. Laureat nagrody krytyków im. C.K. Norwida za najlepszą wystawę indywidualną w 1978 r., 1979. Ważniejsze realizacje: Plenerowe kompozycje w Warszawie, Elblągu oraz w Austrii, RFN i Jugosławii; forma przestrzenna na Osiedlu im. M. Kopernika w Warszawie.

Z cyklu Składanki:

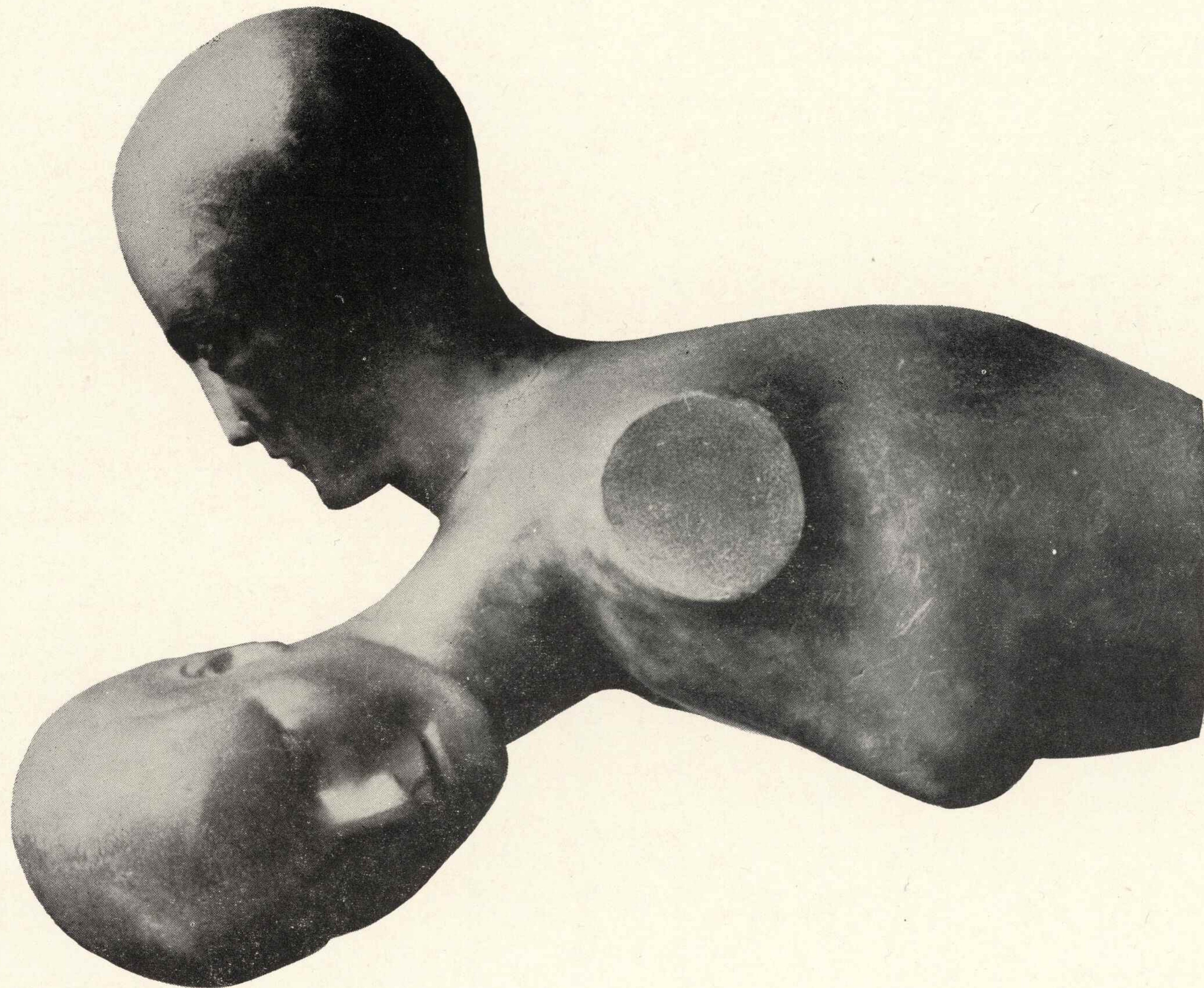
- * 1. Transfiguracja, 1976, drewno, 140×180
- 2. Leżąca, 170×203
wł. Muzeum Narodowe w Warszawie
- 3. Penetracja przestrzeni II, 120×190
wł. Muzeum Narodowe w Poznaniu

ANDRZEJ SZCZEPANIEC
Chorzów, ul. Gagarina 12/7

Ur. 15 IX 1947 Kraków. Studia: ASP Kraków, dyplom 1972. Twórczość w dziedzinie rzeźby i rysunku satyrycznego. Udział w wystawach w kraju: Wystawa młodych rzeźbiarzy z Krakowa, Wrocław 1972; Plastyka na zamówienie społeczne, konkurs „Człowiek”, Warszawa 1975 — II nagroda i nagroda GZP WP; Wystawa „Rzeźba roku”, Kraków 1976 — nagroda woj. katowickiego, 1977; Małe formy rzeźbiarskie, Katowice 1978. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych: Moskwa, Berlin 1975/76; Międzynarodowa wystawa satyry, Knokke-Heist; udział w konkursach we Włoszech. W konkursie na pomnik F. Chopina w Londynie otrzymał wyróżnienie, w konkursie na pomnik kobiety w Łodzi — 2 wyróżnienia, na plenerze rzeźby młodych w Legnicy — I nagrodę. Ważniejsze realizacje: pomnik T. Kościuszki w Mysłowicach; Żołnierza radzieckiego w Mysłowicach; Żołnierza Polskiego w Chorzowie.

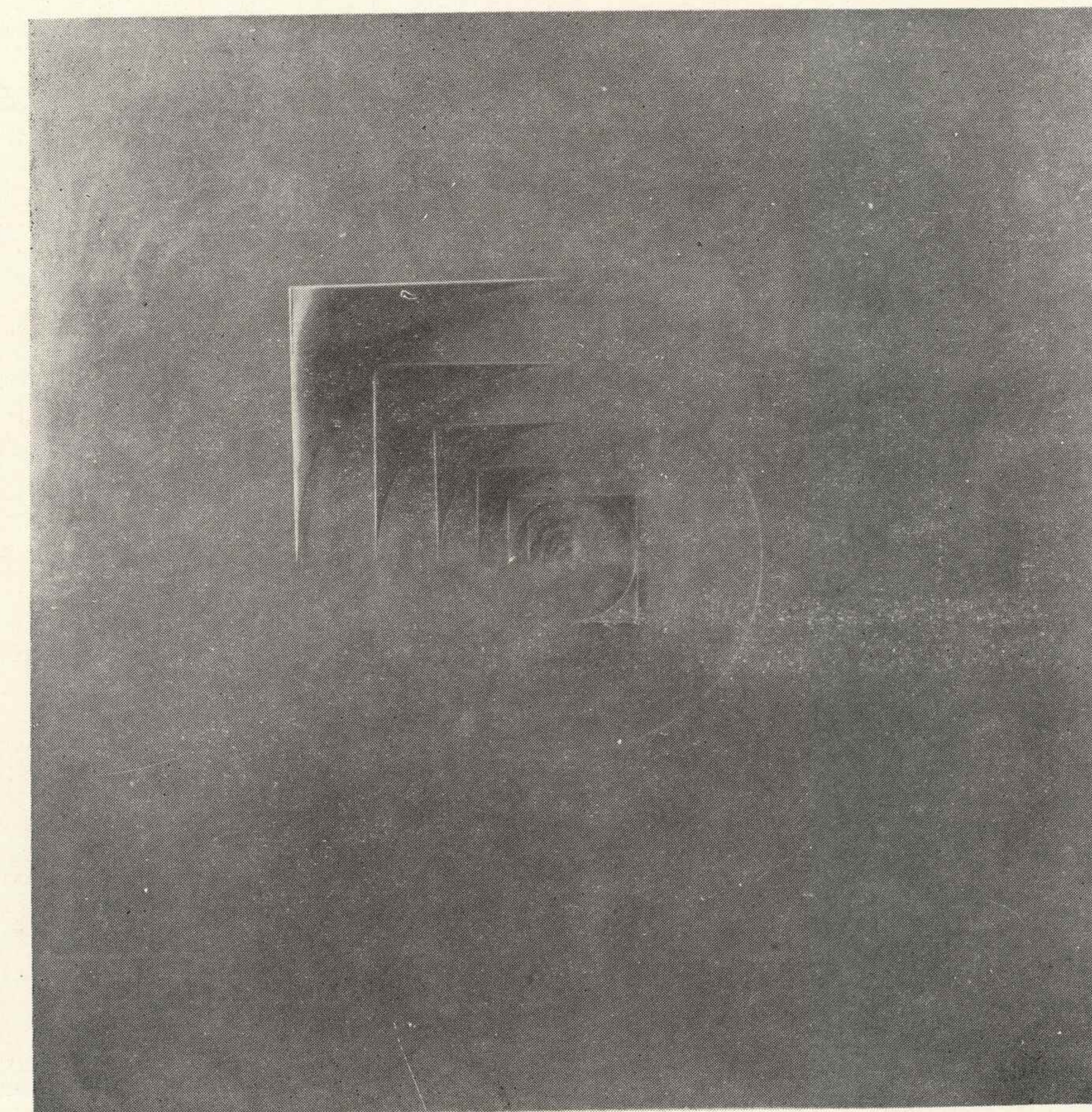
* 1. Stress, gips pat., wys. 65

TADEUSZ SZPUNAR
Kraków, ul. Bronowicka 69/92

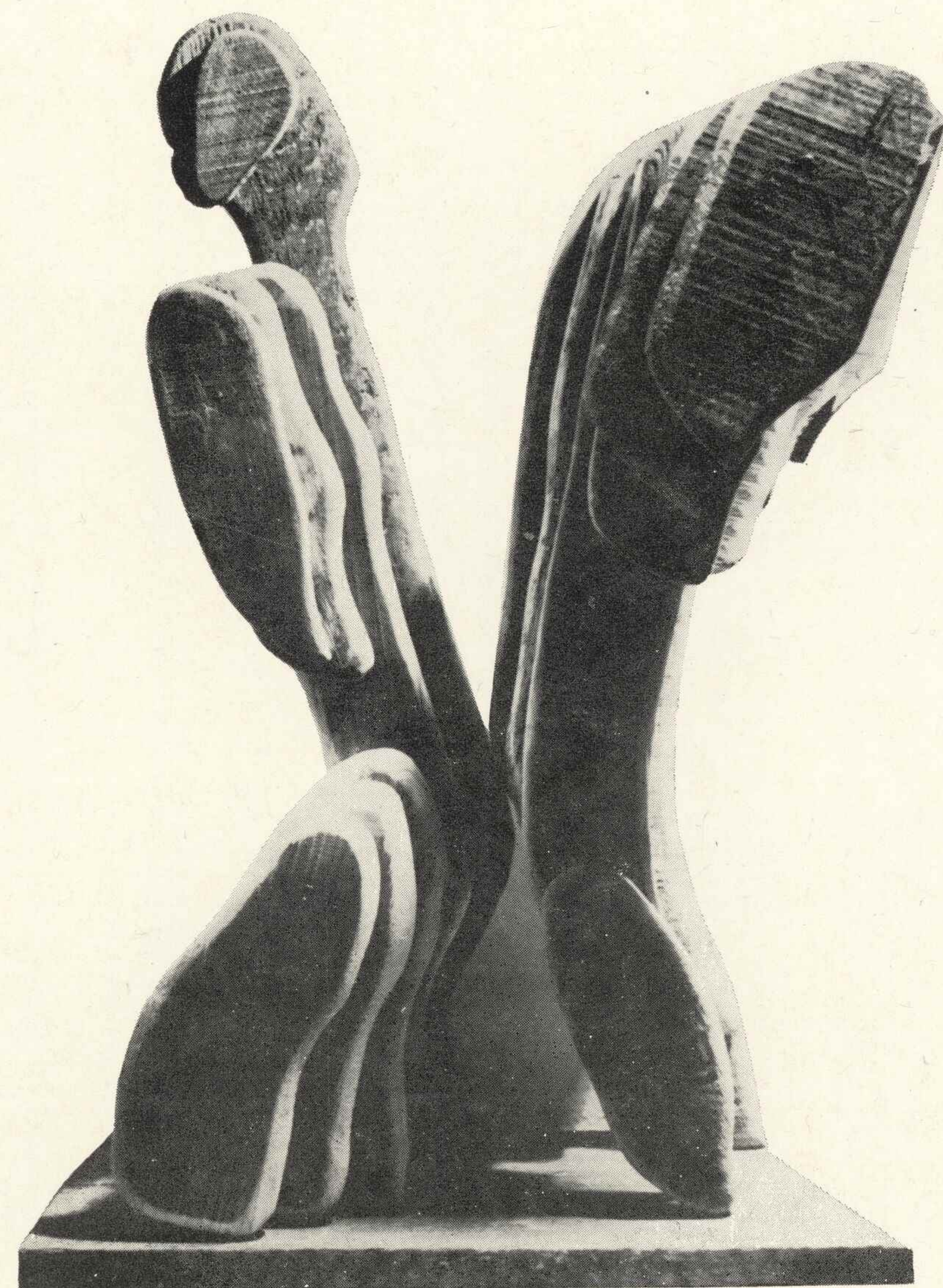
Ur. 3 XI 1929 Sonina. Studia: ASP Kraków, dyplom 1956. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawy indywidualne: Kraków 1958 (dwukrotnie). Udział w wystawach, m.in.: Dunikowski i jego uczniowie, Warszawa 1955, 1975; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby i grafiki w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Kraków 74, Warszawa 1974; Plastyka na zamówienie społeczne, Warszawa 1975 — wyróżnienie; Spotkania krakowskie, Kraków 1975. Od 1962 r. uczestniczy w wystawach Rzeźba roku (1972 — wyróżnienie). Brał udział w wystawie młodej plastyki krakowskiej, Oslo, Bergen, Narwik 1958. Realizuje rzeźby związane z architekturą.

* 1. Kompozycja II/78 z cyklu Rozważania nad kołem i kwadratem, miedź, 60 x 60

JERZY F. SZTUKA
Częstochowa, ul. Pałczyńskiego 25/1

Ur. 22 X 1943 w Częstochowie. Studia: ASP Kraków, dyplom 1968. Twórczość w dziedzinie rzeźby, grafiki i projektowania przemysłowego. Wystawy indywidualne: Częstochowa KMPIK 1968; Kraków ASP 1976; Częstochowa Muzeum 1977. Udział w wystawach i konkursach w kraju, m.in.: Człowiek i praca w PRL, Warszawa 1969; Lenin i jego idea, Warszawa 1970; Wystawa pokonkursowa Człowiek-praca-środowisko, Warszawa 1971 — III nagroda; konkurs medalierski z okazji XXX-lecia LWP, Warszawa 1972 — III nagroda; 30 lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; Złote Grono, Zielona Góra 1973; konkurs z okazji 30 rocznicy zwycięstwa nad faszyzmem, Warszawa 1974 — I nagroda; Współczesne medalierstwo polskie, Wrocław, Koszalin 1974; 30 lat zwycięstwa nad faszyzmem, Warszawa 1975; Plastyka na zamówienie społeczne, Warszawa 1975 — wyróżnienie; Wawel w medalierstwie, Kraków 1975; Ogólnopolska wystawa satyry, Warszawa 1977; konkurs na medal z okazji 35-lecia LWP, Warszawa 1977 — wyróżnienie. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, konkursach i wystawach międzynarodowych, m.in.: Sofia 1974; Budapeszt 1975; Praga 1976; Moskwa, Leningrad, Ryga 1978; konkurs na medal o tematyce sportowej, Arezzo 1969 — I nagroda; konkurs na medal o tematyce dowolnej, Arezzo, Wenecja, Montecatini 1970; Międzynarodowe biennale Sport w sztukach pięknych, Barcelona 1971, Madryt 1973, Barcelona 1975; Międzynarodowa wystawa Sport w medalierstwie, Warszawa 1972; Międzynarodowe wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Helsinki 1973, Kraków 1975, Budapeszt 1977; Biennale sztuki ku czci Dantego, Rawenna 1975, 1977.

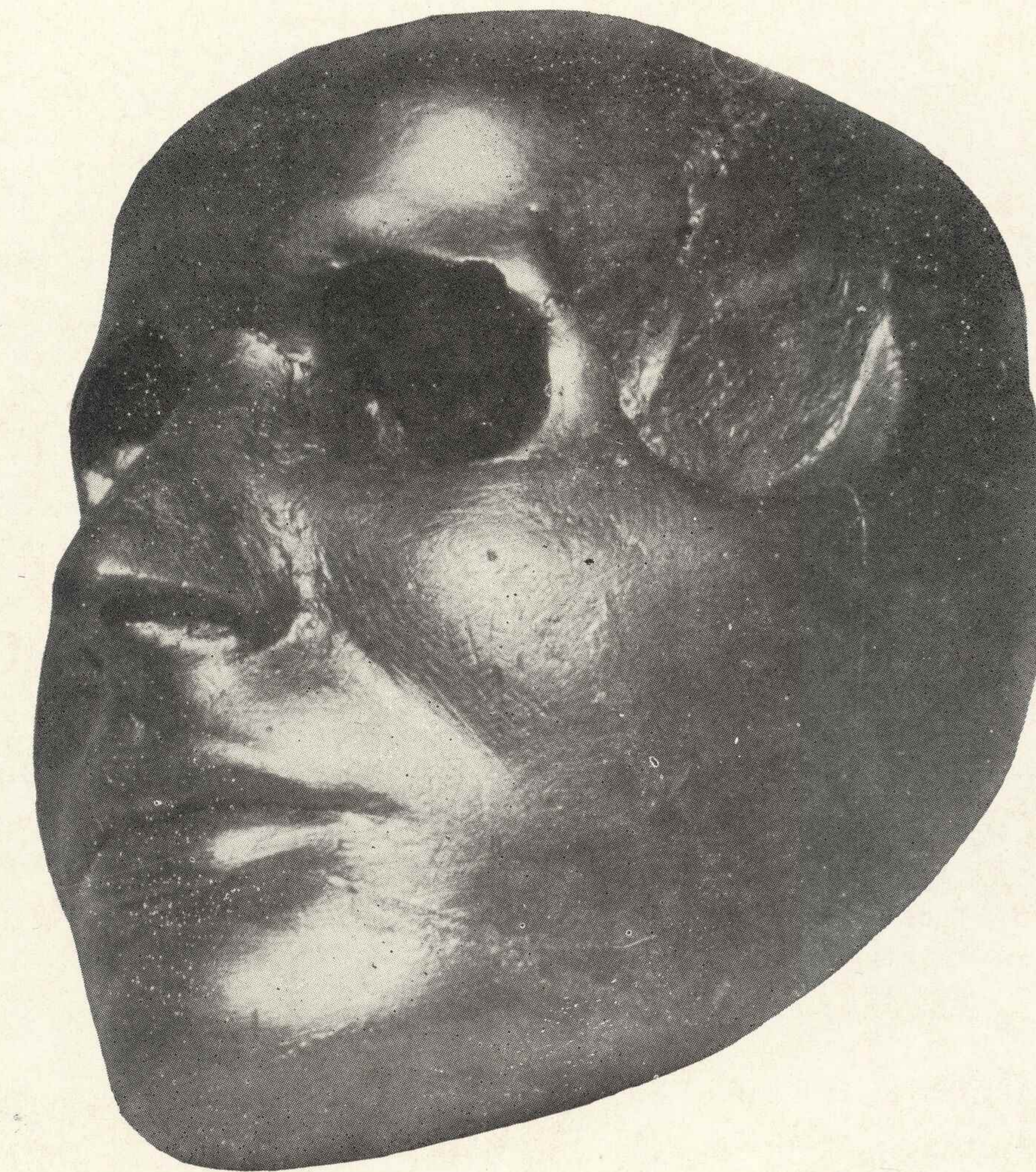
Z cyklu Rytmy:

- * 1. Zbliżenie, drewno, 80×40×25
2. Dante — XX wiek I, medal metal pat., 160×150 mm
3. Dante — XX wiek II, medal metal pat., 180×160 mm
4. XXXV-lecie LWP, medal metal pat. Ø 220 mm (rewers)

SŁAWOMIR SZYMAŃSKI
Gdańsk-Suchanino, ul. Kurpińskiego 17/36

Ur. 15 VIII 1947 Łódź. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1972. Twórczość w dziedzinie rzeźby i rysunku. Udział w wystawach w kraju, m.in.: II Biennale sztuki gdańskiej, Sopot 1977; Propozycje rzeźby parkowej, Gdańsk 1977.

1. Sen, stiuk + kćć technika mieszana, 20×18×25

WŁODZIMIERZ WIECZORKIEWICZ
Sopot, ul. Kolberga, 12a m 26

Ur. 1946 Gdynia. Studia: PWSSP w Gdańsku, dyplom 1972. Wystawy indywidualne: Gdańsk Klub „Zak” 1971, Sień Gdańska 1973; Elbląg Salon Artu 1977; Gdynia BWA 1977; Londyn Instytut Polski 1978, Centaur Gallery 1979. Udział w wystawach ogólnopolskich, m.in.: Ogólnopolska wystawa młodych plastyków, Sopot 1974; Poplenerowa wystawa Ceramika dla architektury, Gdańsk 1975; Wystawa form rzeźbiarskich w skórze, Gdańsk 1976; X ogólnopolski plener młodych — wystawa poplenerowa, Miastko 1977. Laureat nagrody „Liter”, 1974.

- * 1. Dal, 1976—1979, płaskorzeźba skóra, 170×115
- 2. Eldorado, 1978, płaskorzeźba skóra, 95×56
- 3. Przestrzeń, 1978, płaskorzeźba skóra, 85×80

MARIAN ŚWIST
Lublin, ul. R. Luksemburg 35/62

Ur. 1 II 1940 Ostrzyca. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1965. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Udział w wystawach: Salon debiutów, Warszawa 1965; Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966; wystawy okręgowe. Uczestniczył w międzynarodowym konkursie medalierskim, Arezzo 1968. Nagrody: wyróżnienie w konkursie na pomnik Bohaterów Przełamania Wału Pomorskiego; I nagroda i I wyróżnienie w konkursie na medal XXV lat m. Świdnika. Ważniejsze realizacje: pomnik partyzancki w Mirczu, nagrobek J. Pćcka w Markuszowie.

- 1. V Ogólnopolska wystawa plastyki „Przeciw wojnie” Lublin, medal brąz Ø 85 mm
- * 2. Sesja Staszicowska, 1976, medal brąz, Ø 95 mm
- 3. III Międzynarodowe Forum Filmowe, 1976, medal brąz, Ø 85 mm
- 4. V Międzynarodowe Forum Filmowe 1978, medal brąz, Ø 100 mm
- 5. Politechnika Lubelska, medal brąz, Ø 60 mm

MARIA TALAGA-KORPALSKA
Gdańsk, ul. Mariacka 6/8 m 1a

Ur. 29 IV 1946 w Gdyni. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1972. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa, rysunku. Wystawy indywidualne: Gdańsk GTPS 1976; Słupsk BWA 1977; Sopot Galeria Grand Hotelu 1977, 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa kobiet plastyczek Wybrzeża, Gdańsk 1976; Wystawa poplenerowa, Orońsko 1975; Wystawy młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot 1974, 1976, 1978; II Biennale sztuki Gdańskiej, Gdańsk 1977; Akt w sztuce, Sopot 1978. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Rostock 1977, Kilonia, Brema 1977. Udział w wystawach i konkursach międzynarodowych: konkurs na pomnik chana Asparucha, Sofia 1969 — wyróżnienie; Plener rzeźbiarski Wyżne Rużbachy (CSRS); Galeria rzeźby, Bratysława 1973; Międzynarodowe biennale ku czci Dantego, Rawenna 1975; Poplenerowa wystawa 21 pleneru malarskiego, Poczdam, Babelaberg 1975; plener rzeźbiarski, NRD 1977; Biennale ceramiki, Faenza 1978 — dyplom. Nagrody: II nagroda za rzeźbę plenerową, Gniew 1972; wyróżnienie w konkursie na pomnik J. Wybickiego, Kościerzyna 1972; wyróżnienie za medal, Sopot 1977; nagroda równorzędna w konkursie na pomnik Idea walki klasy robotniczej Warszawy, 1978. Ważniejsze realizacje: fontanna przed Pałacem Opatów Gdańsk-Oliwa; cmentarz żołnierzy Armii Radzieckiej w Gdańsku; rzeźba przyścienna — pomnik Poczty Polskiej w Gdańsku.

* 1. Dźwięk, marmur, wys. 160

ROMAN TARKOWSKI
Kraków, ul. Chopina 11a m 1

Ur. 17 X 1912 w Posadzie Jaćmierskiej k/Sanoka. Studia: 1928—1932 Państwowa Szkoła Przemysłu Drzewnego, Zakopane, 1933—1934 Miejska Szkoła Sztuk Zdobniczych i Malarstwa Warszawa, 1937 — pracownia prof. J. Szczepkowskiego, od 1937 ASP Kraków. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Wrocław BWA 1963; Sanok Muzeum Historyczne 1964; Rzeszów Dom Sztuki 1966; Warszawa Galeria Rzeźby 1971; Poznań Arsenal 1972; Kraków BWA 1973; Zakopane BWA 1973; Opole BWA 1974; Kraków PLSP 1976; Sanok Muzeum Historyczne 1978. Udział w wystawach w kraju, m.in.: I OWP, Warszawa 1950 — wyróżnienie; X lat LWP w plastyce, Warszawa 1953; IV OWP, Warszawa 1954; Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa rzeźby i grafiki, Sopot 1959 — wyróżnienie; Festiwal sztuki Krakowa, Kraków 1959, 1960, 1973; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1964; Wystawa rzeźby i grafiki w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Polska rzeźba plenerowa, Opole 1966, 1974; I Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966; Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — nagroda; Człowiek i praca w Polsce Ludowej, Warszawa 1967, 1969 — III nagroda; 25-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Rzeźba roku, Kraków 1968 — wyróżnienie, 1970, 1974, 1976, 1977, 1978; I Ogólnopolskie biennale rzeźby, Bytom 1969 — wyróżnienie; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Portret człowieka, Warszawa 1971; Ogólnopolska wystawa rzeźby w XXX-lecie PRL, Sopot 1974; Ogólnopolska wystawa małych form rzeźbiarskich, Poznań 1974, 1977; Kraków '74, Warszawa 1974; Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Oslo, Bergen, Narvik 1958; Paryż-Sèvres 1963; Praga, Brno 1966; Székeshelyvár 1970; Oslo 1974; Sztokholm, Chicago 1978; Düsseldorf 1979. Udział w konkursach: konkurs na pomnik F. Dzierżyńskiego, 1950 — wyróżnienie; na rzeźby na MDM, Warszawa 1951 — wyróżnienie; na pomnik wdzięczności dla Armii Radzieckiej, Kraków 1956 — III nagroda; pomnik T. Kościuszki, Kraków 1956 — wyróżnienie; na tablicę 1000-lecia m. Przemysła, Kraków 1961 — I nagroda; na dzieło plastyczne DRN w Sanoku w XX-lecie PRL, 1964 — II nagroda; na studzienki pod Wawelem, Kraków 1964 — III nagroda; Szereg nagród i odznaczeń, m.in. nagroda I stopnia Ministra Oświaty i Wychowania 1972. Ważniejsze realizacje: płaskorzeźba z okazji 1000-lecia m. Przemysła 1960; „Miria”, Kraków-Planty 1963; „Zmierzczy”, Krynica Park Zdrojowy 1964; „Komedianci”, Kraków (obok Teatru im. J. Słowackiego) 1967; „Woje”, Sanok 1968; „Dziewczynka z koziołkiem”, Poznań Park Przyjaźni 1969 (otrzymał medal Budowniczego Parku); „Nie jesteś sama, Krynica Park Zdrojowy 1969; „Leśna dziewczyna”, Sanok 1970; popiersie Grzegorza z Sanoka, Sanok MRN 1977; popiersie M. Karłowicza, Nowa Huta Szkoła Muzyczna 1977.

* 1. Zagrożeni (smc), szkło beton, wys. 230

KAROL TCHOREK
Warszawa, ul. Smolna 36/10

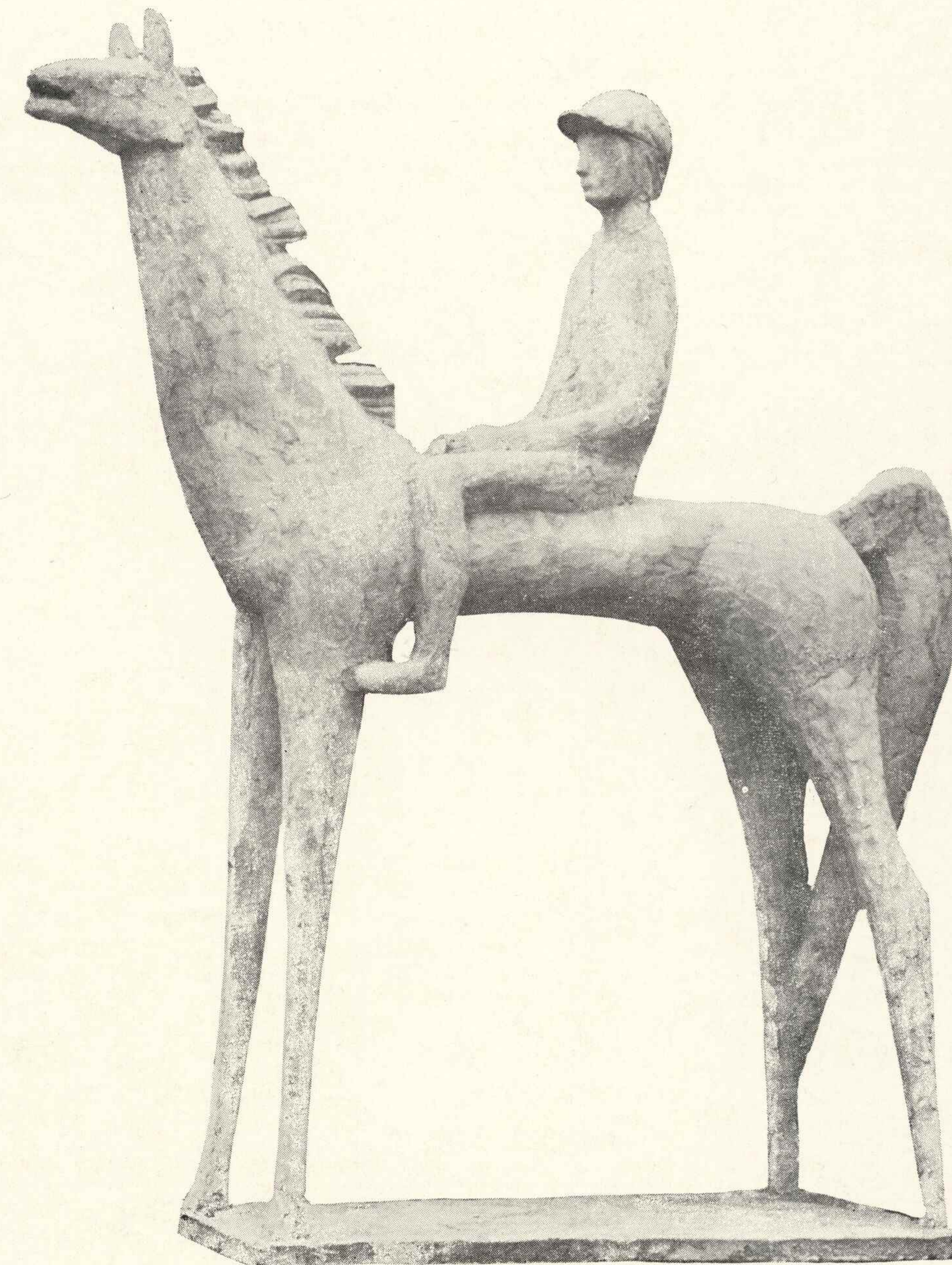
Ur. 30 X 1904 Serock. Studia: MSSZiM Warszawa oraz ASP Warszawa, dyplom 1938. Twórczość w zakresie rzeźby. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; XX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1963; Sztuka medalierska w Polsce Ludowej, Wrocław 1966; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969 — nagroda ZBoWiD; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1974; Warszawa w sztuce, Warszawa 1975, 1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą oraz w wystawach międzynarodowych, m.in.: Sztuka i technika, Paryż 1937 — srebrny medal; Światowa wystawa sztuki, Nowy Jork 1939; Biennale rzeźby, Carrara 1957 — nagroda; 1959 — wyróżnienie; Dary artystów polskich dla Muzeum w Skopje, Skopje 1968; Wystawa sztuki polskiej, Paryż 1971, Wiedeń, Oslo, Mediolan 1974, Dortmund 1975, Praga 1976; Wystawy medalierstwa z okazji kongresów FIDEM, Helsinki 1973, Kraków 1975. Udział w konkursach, m.in.: na upamiętnienie miejsc straceń i walki z faszyzmem 1949 — I nagroda i realizacja; na pomnik J. Słowackiego w Warszawie 1961 — wyróżnienie; na nagrobek W. Jastrzębowskiemu 1964 — I nagroda i realizacja; na nagrobek J. Szczepkowskiemu 1965 — I nagroda i realizacja. Ważniejsze realizacje: pomnik żołnierzy i partyzantów w Ostrowi Maz. 1958; epitafium J.I. Kraszewskiego w kościele Św. Krzyża w Warszawie 1960; pomniki poległych w Płońsku i Ząbkach 1968; rzeźba do szkoły im. J.I. Kraszewskiego w Drohiczyńcu 1969; pomnik poległych milicjantów w Bieżuniu 1969; rzeźby poświęcone pamięci profesorów AM w Łodzi 1969; pomnik żołnierzy polskich w Perth (W. Brytania) 1970; rzeźba dla Domu Kultury na Targówku w Warszawie; rzeźba do szkoły im. W. Broniewskiego w Pruszkowie; rzeźba na tyłach PWSM w Warszawie 1976.

1. Marmuras, marmur, 240×100×80
* 2. Kamieniucha, marmur, 200×200×80

WŁADYSŁAW TROJAN
Warszawa-Anin, ul. Szoferska 6

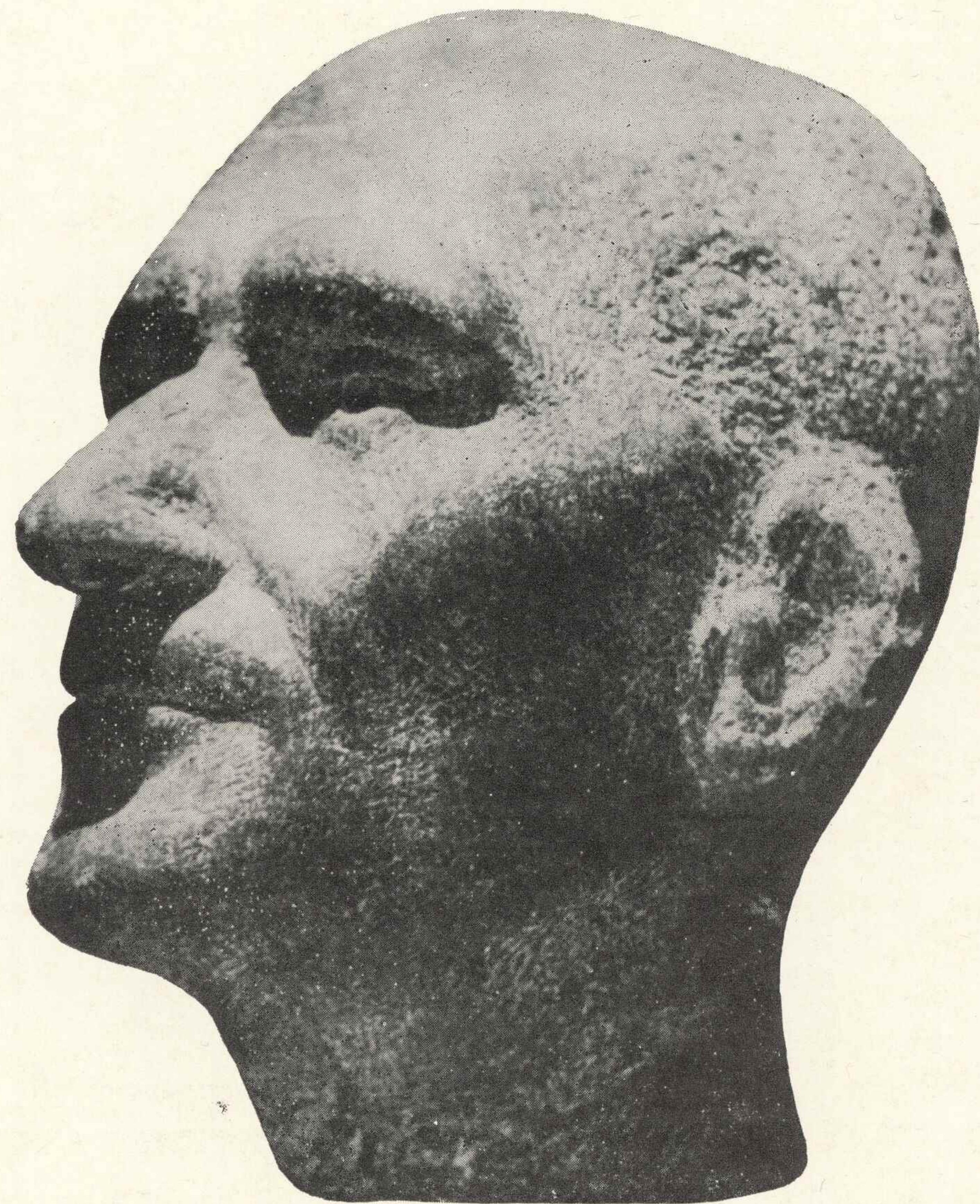
Ur. w 1932 w Ratułowie. Studia: ASP w Warszawie, dyplom 1959. Twórczość w dziedzinie rzeźby, sztuki użytkowej i architektury wnętrz. Wystawa indywidualna: Warszawa Salon Cepelii 1963. Udział w wystawach okręgowych, ogólnopolskich, sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych. Realizacje: projekt i wykonanie wystroju wnętrza kaplicy w kościele parafialnym w Lubaniu woj. wrocławskie, 1968; projekt i wykonanie wystroju wnętrza kaplicy w Brześciu Kujawskim 1974—1976; rzeźba plenerowa „Zakachani” przy Trasie Łazienkowskiej w Warszawie, 1975; rzeźba plenerowa dla osiedla mieszkaniowego „Ursynów”, 1977.

* 1. Jeździec, 1978, sztuczny kamień, wys. 230

KRYSTYNA TRZECIAK
Warszawa, Nowy Świat 47a/27a

Studia: ASP Warszawa, dyplom 1956.
Twórczość w dziedzinie rzeźby
i konserwacji zabytków rzeźbiarskich.
Wystawa indywidualna: Szczecin 1961.
Udział w wystawach w kraju, m.in.:
IV Ogólnopolska wystawa plastyki,
Warszawa 1954; Rzeźba polska 1945—
1960, Warszawa 1960; 25 lat rzeźby
warszawskiej, Warszawa 1969; Warszawa
w sztuce, Warszawa 1975. Brała udział
w Międzynarodowej wystawie sztuki,
Carrara 1959; Międzynarodowym konkursie
na portret rzeźbiarski im. P. Weillera,
Paryż 1972. Ważniejsze realizacje: Pomnik
żołnierzy poległych w l. 1939—1945,
Szczecin-Dąbie 1958; pomnik
H. Sienkiewicza, Słupsk 1959; pomnik
Zwycięstwa, Słupsk 1961, ponadto szereg
realizacji rzeźbiarskich we wnętrzach
gmachów użyteczności publicznej oraz
prac rekonstrukcyjnych.

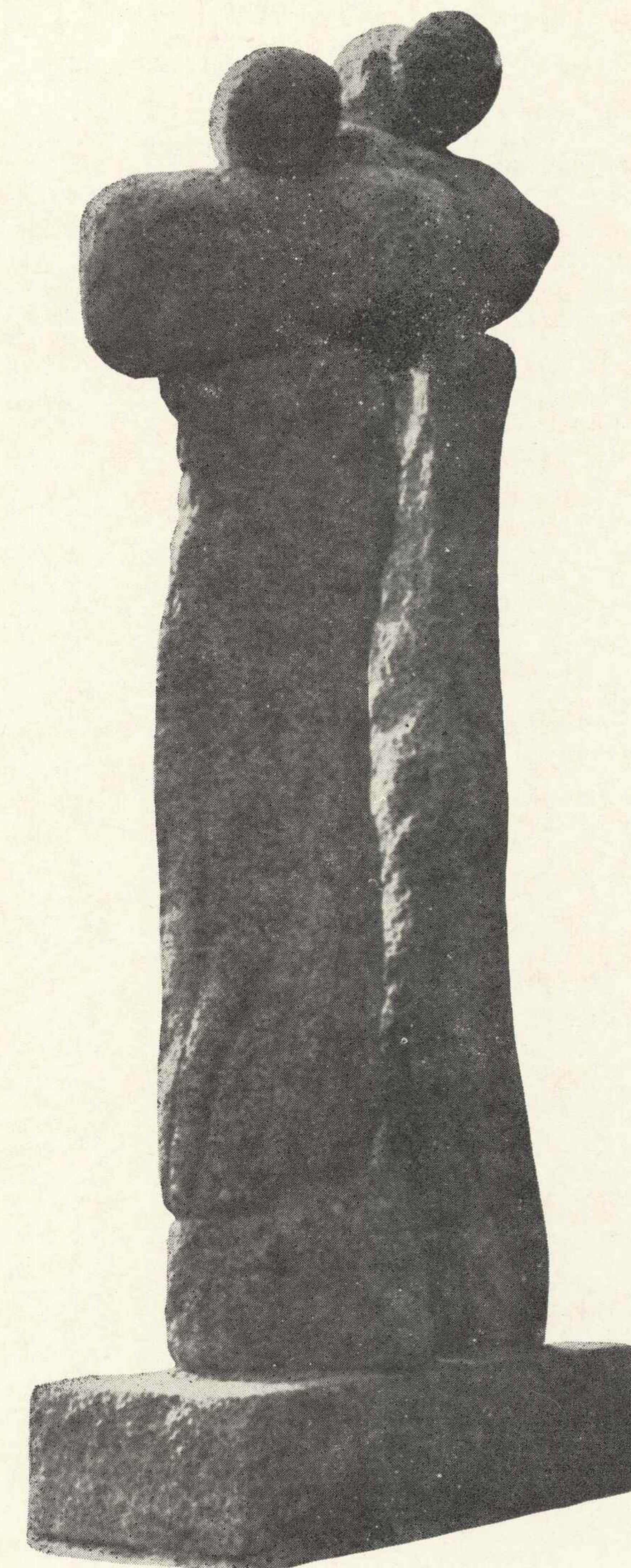

* 1. Portret, tworzywo sztuczne, wys. 40

MIECZYŚLAW WELTER
Warszawa, ul. Nowy Świat 47a/27a

Ur. 4 IX 1928 Śrem. Studia: PWSSP Poznań i ASP Warszawa, dyplom 1956.
Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne:
Moskwa 1969; Warszawa „Zachęta” 1970; Szczecin BWA 1970; Wrocław
BWA 1971; Sopot BWA, Kraków BWA 1973; Tbilisi 1973; Lublin BWA,
Poznań BWA 1976; Opole BWA 1977; Białystok BWA 1978. Udział
w wystawach w kraju, m.in.: Rzeźba warszawska, Warszawa 1958; Rzeźba
polska 1945—1960 Warszawa 1960; Rzeźba w XV-lecie PRL, Warszawa 1961;
Wystawa rzeźby w XX-lecie PRL, Warszawa 1965 — nagroda; Sztuka
medalierska w Polsce Ludowej, Wrocław 1966; Festiwal sztuk pięknych,
Warszawa 1966 — srebrny medal i nagroda MKiS, 1968, 1974; Ogólnopolska
wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — medal i nagroda; Lenin i jego idea,
Warszawa 1970 — nagroda; Rzeźba pomnikowa i monumentalna w PRL,
Wrocław 1971; Spotkania krakowskie, Kraków 1977; Porównania 7, Sopot
1977. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą oraz w konkursach
i wystawach międzynarodowych, m.in.: Międzynarodowy konkurs
rzeźbiarski, Carrara 1957; konkurs na medal, Arezzo 1964; Międzynarodowa
wystawa Przeciw wojnie i faszyzmowi, Warszawa 1970; Międzynarodowa
wystawa rzeźby, Paryż 1971; Międzynarodowy konkurs rzeźbiarski na
portret im. P. Weillera, Paryż 1972; Biennale sztuki krajów nadbałtyckich,
Rostock 1977; Grand Prix International, Monte Carlo 1978 — nagroda za
rzeźbę Florence J. Gould. Ważniejsze realizacje: figura J.I. Kraszewskiego,
Romanów 1960; pomnik na terenie b. obozu Stalag VIII C, Żagań 1960;
pomnik Króla Macjusia I, Szczecin 1960; figura J. Osterwy, Lublin Teatr
1961; pomnik męczeństwa na terenie b. obozu zagłady, Sobibór 1963;
pomnik wojownika-zwycięzcy, Kamień Pom. 1963; figura Stefana Batorego,
Warszawa Liceum im. S. Batorego 1965; pomnik ofiar obozu zagłady,
Police 1965; pomnik Zwycięstwa, Łobez 1967; pomnik Walki i Martyrologii,
Wochyń 1968; pomnik St. Moniuszki, Kudowa Zdrój 1969; pomnik
zwycięstwa i powrotu na Ziemię Zachodnie, Gryfino 1970; pomnik
M. Kopernika, Meksyk 1973; pomnik M. Kopernika, Frombork; popiersie
Lenina, Ryga; pomnik F. Chopina, Słupsk; pomnik M. Konopnickiej, Września
1979; pomnik J. Kochanowskiego, Czarnolas 1979. Nagrody: wyróżnienie
w konkursie na pomnik w Brzezince, 1953; wyróżnienie w konkursie na pomnik
w Gdańsku, 1954; nagroda ex aequo w ogólnopolskim konkursie na pomnik
Lenina, 1970; nagroda ex aequo i wyróżnienie I stopnia w ogólnopolskim
konkursie na pomnik Broniewskiego w Płocku, 1971; nagrody I, III
i wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie na pomnik M. Kopernika we
Fromborku; nagroda ex aequo w ogólnopolskim konkursie na pomnik
F. Chopina w Londynie; nagroda na ogólnopolskiej wystawie w Radomiu,
1976; medal na Ogólnopolskiej wystawie rzeźby, Sopot 1974.

1. Jan Kochanowski, brąz, wys. 240
2. Głowa, sztuczne tworzywo, wys. 28
3. Portret, terakota, wys. 30
- * 4. Dialog

ADAM KRZYSZTOF WIECZOREK
Pruszków, ul. Komorowska 15/13

Ur. 25 IX 1950 w Pruszkowie. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1974. Twórczość w dziedzinie rzeźby i rysunku. Udział w wystawach zbiorowych Warszawskiego Koła Młodych przy OW ZPAP, Warszawa 1974, 1976, 1977; Debiut absolwentów ASP, Warszawa 1975 — nagroda; Widowisko poetyckie „Etiuda drogi”, Skierniewice Dworzec PKP 1977.

* 1. Retrospekcja, 1975, gips
drewno pat., 100 x 120

RYSZARD WILK
Szczecin, ul. Łokietka 31 m 5

Ur. 16 XI 1938 w Suchowoli (waj. zamojskie). Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1971. Twórczość w dziedzinie rzeźby, medalierstwa i rysunku. Wystawa indywidualna: Szczecin BWA 1977. Udział w wystawach w kraju: Grupa 6, Gdańsk 1971; Wystawa sztuki użytkowej Okręgu Szczecińskiego, Szczecin 1972; Szczecińska rzeźba i grafika, Szczecin 1973; 30 lat plastyki szczecińskiej, Szczecin 1975; rzeźbiarze — miastu, Szczecin 1975; Wystawa rzeźby i rysunku Okręgu Szczecińskiego, Bydgoszcz 1976; I Salon jesienny, Szczecin 1978 — nagroda. Uczestnictwo w plenerach: Legnica 1970 — III nagroda; Gdańsk 1971 — II nagroda; Gornica 1978 — I nagroda; Uczestniczył w Międzynarodowym konkursie na rysunek o nagrodę Joana Miro, Barcelona 1972; w wystawach plastyki Szczecińskiej, Burgas 1973, 1975, Umea 1977; w wystawie rzeźby, rysunku i grafiki, Rostock 1978; I Międzynarodowym triennale rysunku, Wrocław 1978.: Otrzymał nagrodę rektora Politechniki Szczecińskiej za działalność artystyczną w 1976 i 1977 r. Ważniejsze realizacje: rzeźbiarskie i rzeźbiarsko-architektoniczne w Legnicy, Kamieniu Pomorskim, Szczecinie i na terenie woj. szczecińskiego.

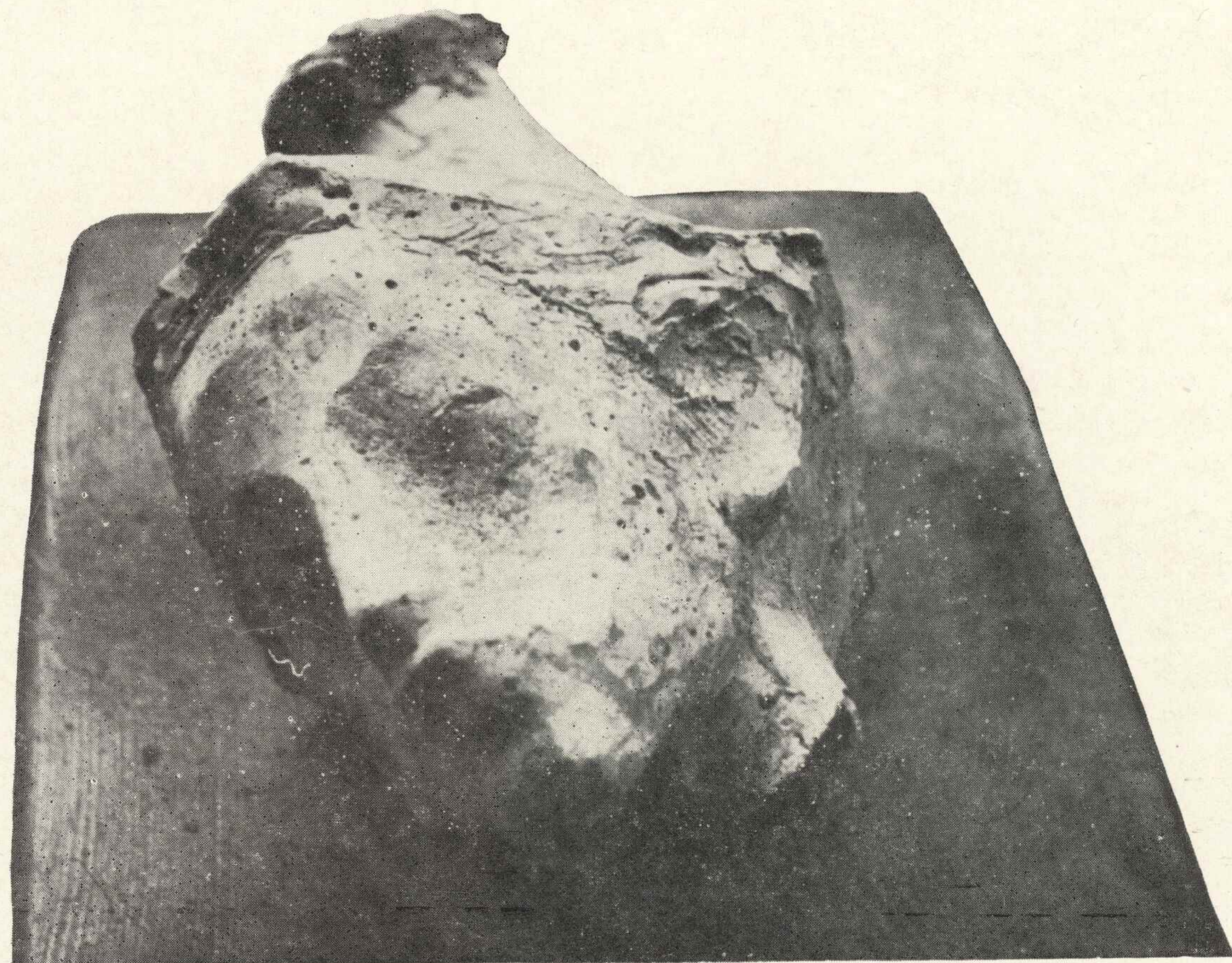
- * 1. Zestaw form — Kompozycja z rur, kamionka, 60—300
- 2. 25 lat „Głosu Szczecińskiego”, medal dwustronny tombak pat., Ø 70 mm
- 3. „Głos Szczeciński” 1947 — 1977, medal dwustronny tombak pat., Ø 70 mm
- 4. „Głos Szczeciński” 1947 — 1977, medal dwustronny, brąz pat., Ø 220 mm
- 5. Dni Morza 1977, medal dwustronny, srebro pat., Ø 70 mm
- 6. PDOKP Szczecin, medal dwustronny, tombak pat., Ø 70 mm
- 7. Szczecin, medal dwustronny, tombak pat., Ø 70 mm

ALFRED WIŚNIEWSKI
Sopot, ul. Obrońców Westerplatte 24

Ur. 1916 Rogoźno. Studia: Państwowa Szkoła Sztuk Zdobniczych w Poznaniu, dyplom 1937, następnie ASP w Warszawie, dyplom 1950. Twórczość w zakresie rzeźby. Wystawa indywidualna: Sopot 1956. Udział w wystawach krajowych, m.in.: II, III ogólnopolski salon plastyki, Kraków 1947, Poznań 1947 — nagroda; Plastycy w walce o pokój, Warszawa 1950 — III nagroda; I, III, IV ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa 1950 — I nagroda, 1952 — III nagroda, 1954 — wyróżnienie; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in.: Moskwa 1949; New Delhi, Kalkuta, Madras, Bombaj 1956; Berlin 1961; Hanoi, Praga 1962; Bratysława 1963; Belgrad 1964. Udział w wystawach międzynarodowych, m.in.: Międzynarodowa wystawa sztuki młodych, Warszawa 1955 — II nagroda; Międzynarodowa wystawa rzeźby, Paryż Muzeum Rodina 1956; Międzynarodowa wystawa rzeźby, Carrara 1957 i Międzynarodowa wystawa sztuki krajów socjalistycznych, Moskwa 1958/59; XXX biennale sztuki, Wenecja 1960 — nagroda Francesco Nullo; Wystawa 17 laureatów XXX biennale sztuki w Wenecji, Nowy Jork 1961; Międzynarodowa wystawa Przeciw wojnie i faszyzmowi, Warszawa 1970; Międzynarodowa wystawa sztuki „30 zwycięskich lat” — objazdowa po stolicach krajów socjalistycznych, 1975—1977. Udział w konkursach, m.in.: na pomnik F. Dzierżyńskiego, Warszawa 1950 — II nagroda; konkurs przedolimpijski, 1952 — III nagroda; na pomnik Powstańców Wielkopolskich, Poznań 1962 — wyróżnienie w I etapie, 1963 — nagroda w II etapie i realizacja w 1965 r. Realizacje: rzeźba dekoracyjna na Światowy Kongres Pokoju w Warszawie, 1950; w latach 1953—1954 prace przy rekonstrukcji rzeźb zabytkowych w Gdańsku.

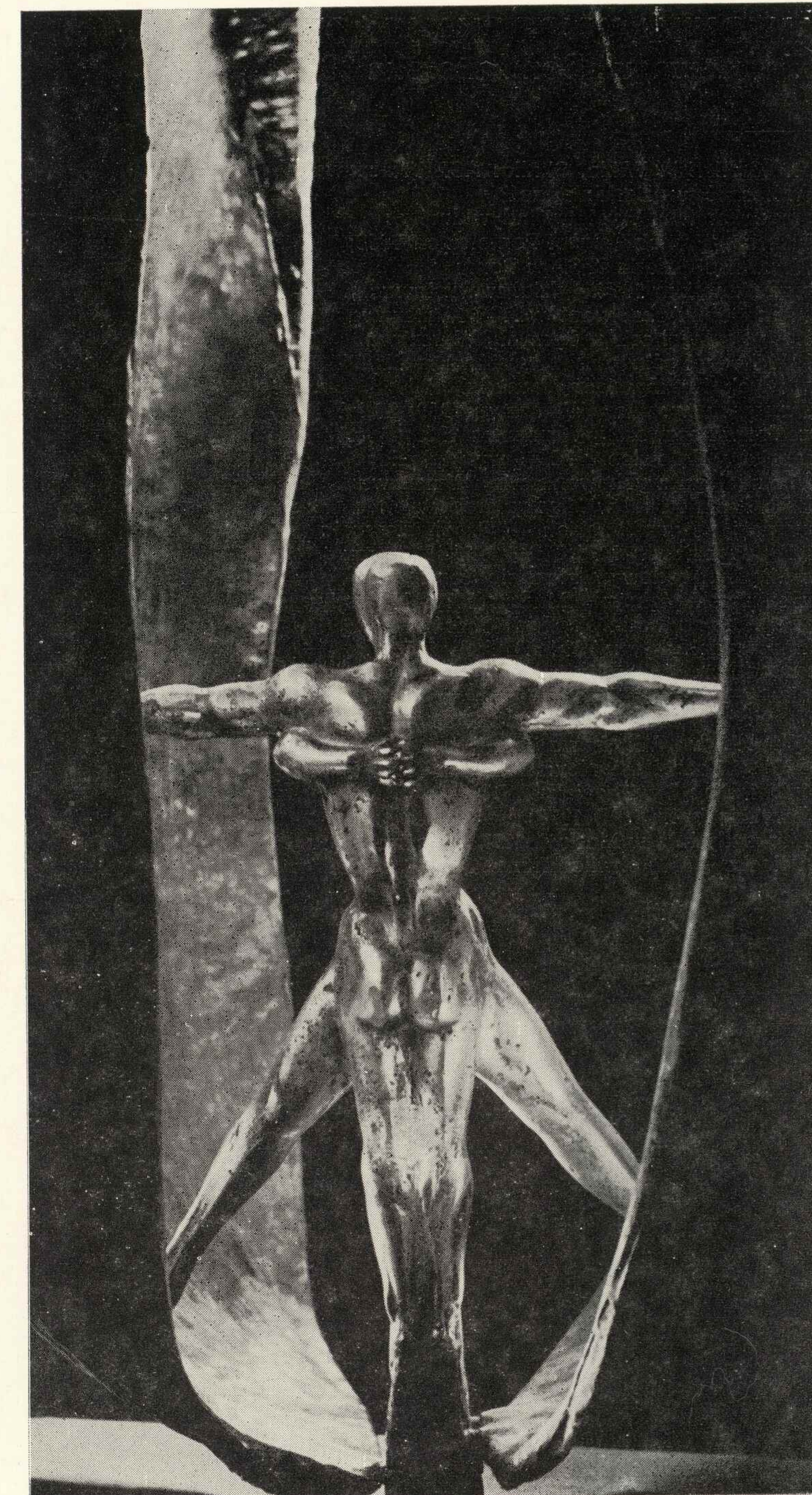
- * 1. Bogini trawy, 1977, gips
- 2. Portret pani Basi, 1976, gips
- 3. Portret Krysi B., 1978, gips

HENRYK WRÓBLEWSKI
Warszawa, ul. Bonifraterska 16/24

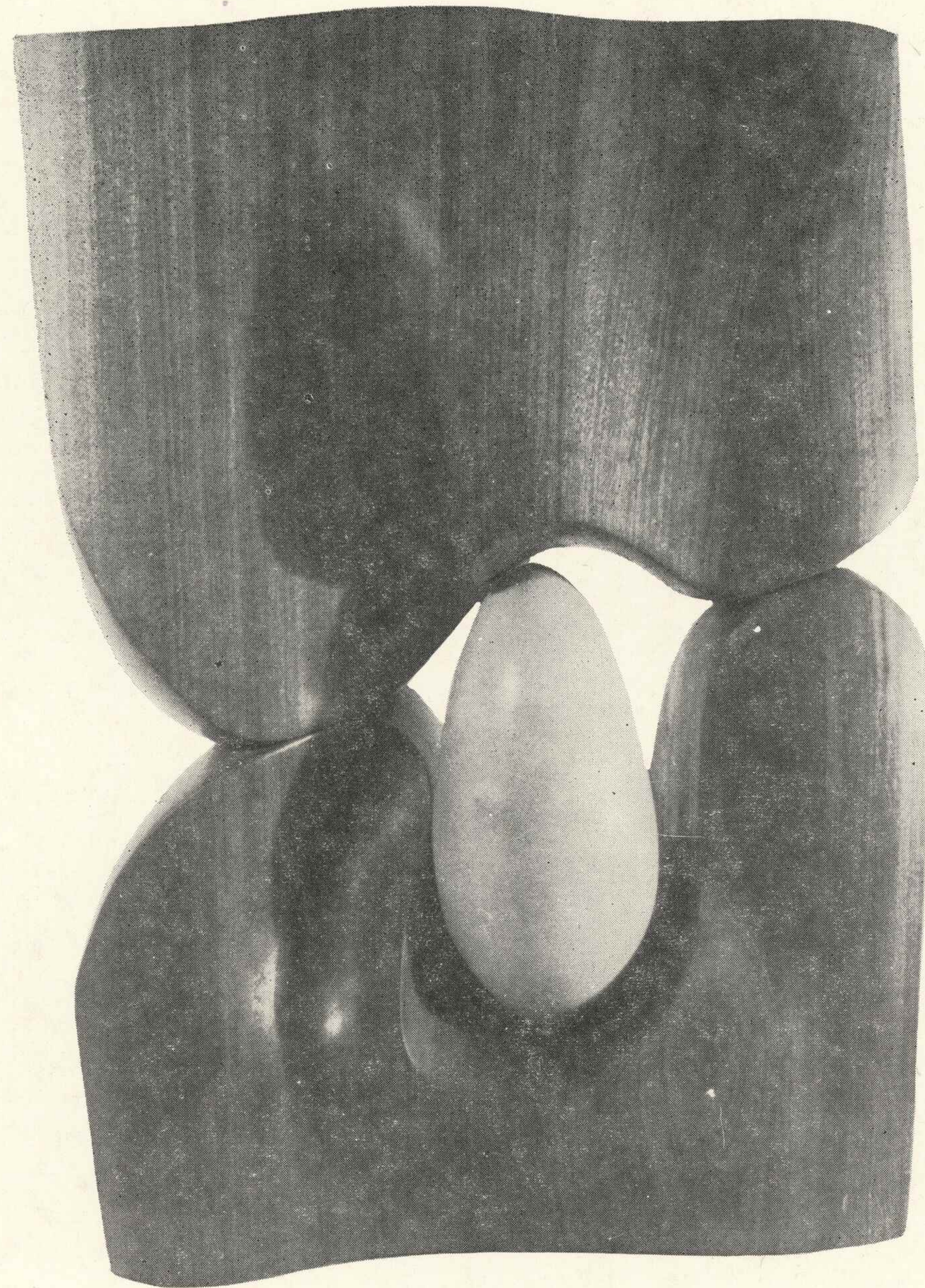
Ur. 13 II 1934 Kielce. Studia: ASP Warszawa, dyplom 1961. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach w kraju, m.in.: Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; XX-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1963; Warszawa w sztuce, Warszawa w latach 1963—1977; Wystawa rzeźby w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Festiwale sztuk pięknych, Warszawa 1966, 1968, 1970, 1974 — wyróżnienie, 1978; II Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — wyróżnienie i nagroda w plebiscycie; 25-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Biennale rzeźby w metalu, Warszawa 1968; Wystawy rzeźby plenerowej, Orońsko 1969, 1971; 30-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1973; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem, Warszawa 1975 — wyróżnienie; 35-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1978 — wyróżnienie. Udział w wystawach sztuki polskiej, m.in.: Berlin, Erfurt, Lipsk 1965; Sofia, Oslo 1974; Drezno 1975 oraz Belgrad, Praga, Budapeszt, Moskwa, Leningrad. Otrzymał II nagrodę równorzędną w konkursie na pomnik Klasy Robotniczej, Warszawa-Wola 1977. Ważniejsze realizacje: „Rycerz” Warszawa Stare Miasto 1973; rzeźba plenerowa „Echa Gór Świętokrzyskich”, Kielce; „Rozkwit”, Warszawa Trasa Łazienkowska 1975; „Rycerz V” Ciechanów. Rzeźby w zagranicznych biurach Podróży LOT: Nowy Jork, Frankfurt n/M, Sztokholm, Helsinki, Paryż, Bombaj oraz 6 płaskorzeźb w samolocie PLL LOT „Kopernik”.

- * 1. Rozkwit, mosiądz miedź, wys. 100
- 2. Z cyklu Słońce, mosiądz, wys. 40

ANTONINA WYSOCKA-JOŃCZAK
Warszawa, ul. Bonifraterska 16/12

Ur. 18 VII 1942 Wilno. Studia: ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby i medalierstwa. Wystawy indywidualne: Szczecin, Zamek Książąt Pomorskich 1968; Warszawa Galeria TPSP w Parku Łazienkowskim 1974. Udział w wystawach, m.in.: Debiut absolwentów ASP, Warszawa 1967; Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1968, 1970; Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1969 — medal, 1971; Warszawa w sztuce, Warszawa 1969; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Sport w sztuce, Katowice 1976 — wyróżnienie; Wnuk i jego wychowankowie, Warszawa 1978. Brała udział w Międzynarodowych sympozjach rzeźbiarskich — Czechosłowacja 1971, Jugosławia 1976, NRD 1976, 1977 oraz w Międzynarodowym biennale Sport w sztukach pięknych, Madryt 1977. Nagrody: I nagroda za medal Festiwal Chórów Amatorskich o Laur XX-lecia PRL, 1965; nagroda za najlepszą wystawę indywidualną roku w Galeriach TPSP w Warszawie 1974. Ważniejsze realizacje: „Ręce” Czechosłowacja 1971; Ab ovo, Warszawa Trasa Łazienkowska 1975; „Sfera” Kostanjevica 1976; „Sfera II” NRD 1976; „Cywilizacja” NRD 1977; „Cywilizacja II” NRD 1978; rzeźba dla Ambasady PRL w Moskwie 1978; rzeźba „Dziecko — Na chwilę” Zamość 1978.

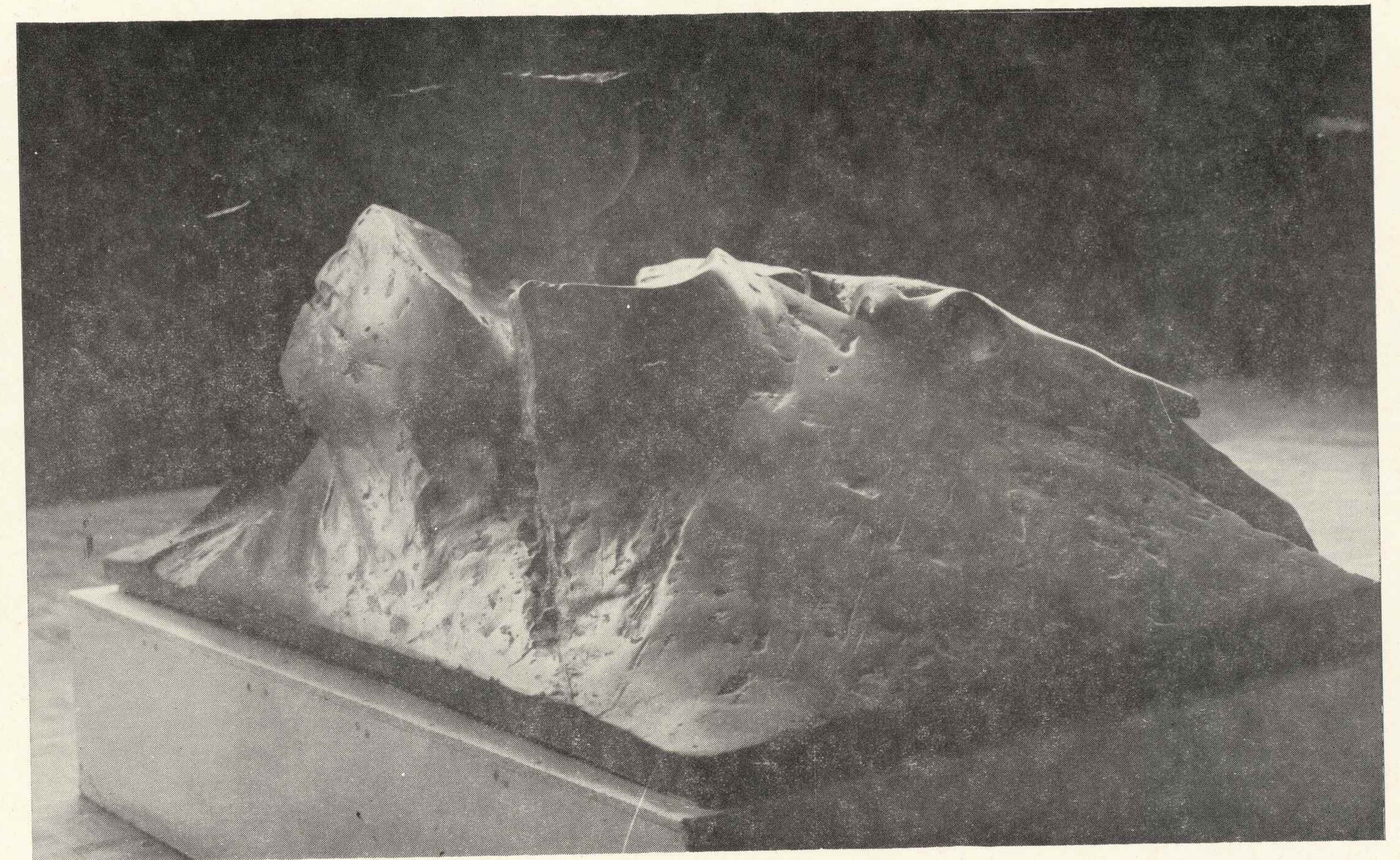

- * 1. Projekt rzeźby „Ab ovo”, drewno, wys. 38,5
2. Sen nocy letniej, drewno, wys. 70
3. Za chlebem, gips pat., 80

ALBERT ZALEWSKI
Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Nałkowskiej 4d/15

Ur. 11 VI 1933 Kol. Osierodek. Studia: PWSSP Gdańsk, dyplom 1960. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach: salony Okręgu Gdańskiego, Sopot 1965, 1966, 1967; Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków 1966; Gdański przegląd rzeźby, Gdańsk 1967; XXV lat LWP w twórczości plastycznej, Warszawa 1968; Wystawy rzeźby Grupy 5, Warszawa 1973, Sopot 1977, oraz Gdynia; Rzeźba gdańska, Sopot — wyróżnienie; Młoda rzeźba gdańska, Gdańsk; Wystawa Protest, Gdańsk; Propozycje rzeźbiarskie dla m. Gdańska, Gdańsk 1968; Propozycje rzeźbiarskie dla m. Gdyni, Gdynia 1969; Postawy twórcze w środowisku gdańskim, Warszawa 1976; II biennale sztuki gdańskiej, Sopot 1977. Nagrody w konkursach: konkurs na pomnik I Armii WP w Warszawie — wyróżnienie; na nagrobek J. Szczepkowskiego w Warszawie — wyróżnienie; na projekt pomnika J. Wybickiego, 1972 — wyróżnienie; na pomnik rzeźbiarski w Gdańsku, 1967 — III nagroda; na plakat 50 rocznica Rewolucji Październikowej — III nagroda (zespot.), 1967; na projekt nagrody-statuetki na Festiwalu Filmów Fabularnych w Gdańsku — wyróżnienie. Ważniejsze realizacje: rzeźba „Pokusa” w Parku Oliwskim.

* 1. Ziemia, stiuk cementowy metal kość, dł. 120

RYSZARD ZAMORSKI
Wrocław, ul. Komandorska 155/15

Ur. 20 XII 1940 Kielce. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom 1966. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna (z 2 artystami), Warszawa Galeria Rzeźby 1968. Udział w wystawach, m.in.: wystawy okręgowe oraz Triennale rysunku Wrocław 1968, 1974; Ogólnopolska wystawa rzeźby młodych, Kraków

1969; Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa rzeźby i grafiki, Sopot 1970; Plenery Dolnośląskie z lat 1963—1970, Wrocław 1970; Wrocław 71, Warszawa 1971; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Ogólnopolska wystawa architektury wnętrz, Warszawa 1974; Postawy — Wrocław XXX, Warszawa 1975; Intersymposium 74, Kadyny 1974; I Biennale małych form rzeźbiarskich, Poznań 1977. Uczestniczył w wystawie sztuki polskiej w Darmstadt 1977 oraz w Międzynarodowej wystawie humoru i satyry, Gabrowo 1977, 1979. Nagrody: nagroda regulaminowa na wystawie Rzeźba roku Polski Południowej, Kraków 1977; szereg nagród i wyróżnień w konkursach środowiskowych we Wrocławiu. Zrealizował pomnik XXV-lecia PRL w Kamiennej Górze, 1969; rzeźbę architektoniczną „Czerpnia powietrza” w Lublinie, 1976.

* 1. Moda wiodąca, drewno

BARBARA ZBROŻYNA
Warszawa, Sady Żoliborskie 3 m 2

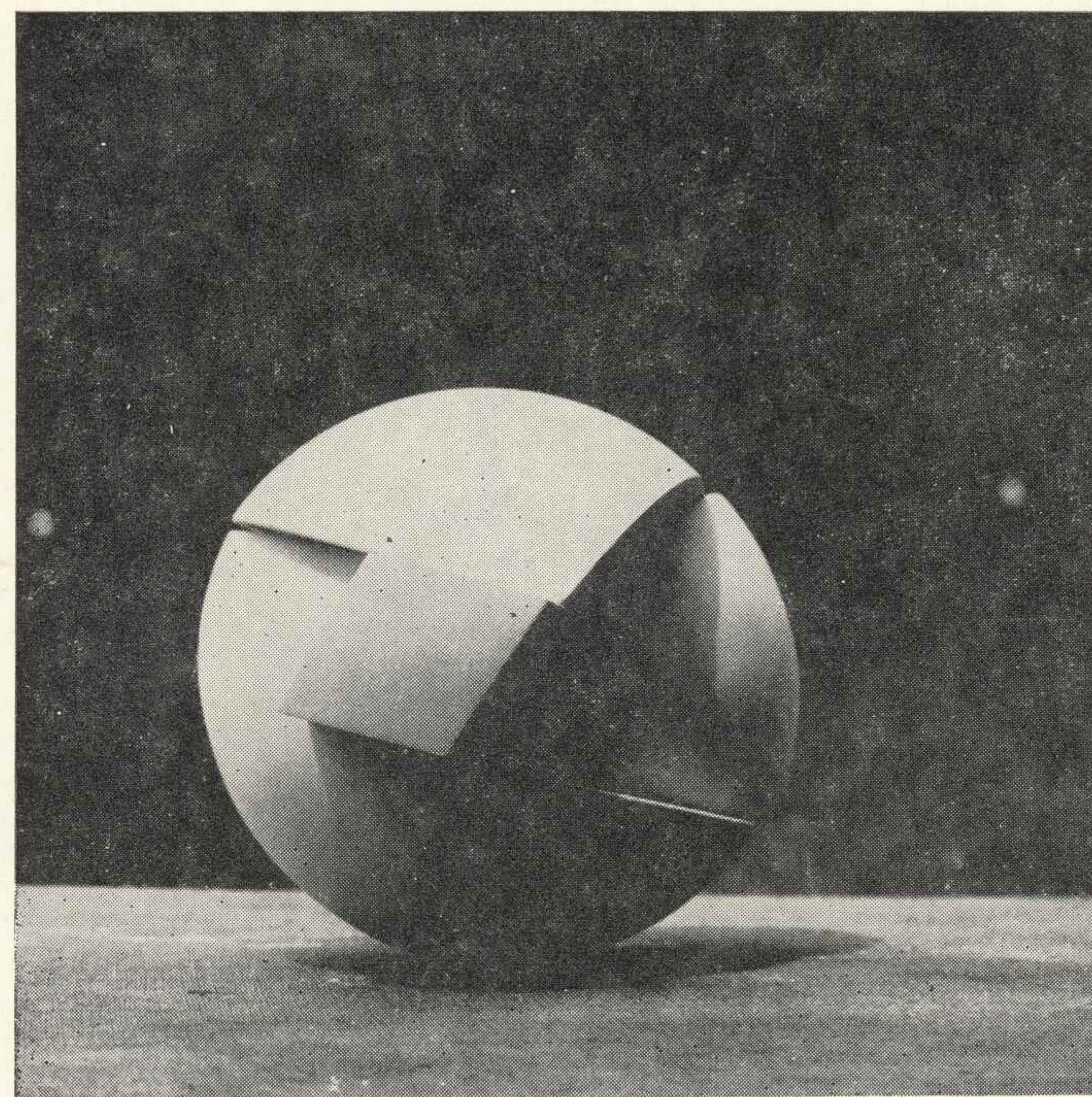
Ur. w Lublinie. Studia: ASP w Krakowie 1945—1947, ASP w Warszawie 1947—1950. Twórczość w zakresie rzeźby, grafiki i malarstwa. Wystawy indywidualne: Warszawa Galeria Sztuki Nowoczesnej 1959; Stołeczny Dom Kultury 1960, 1971, Galeria ZPAP MDM 1961, TPSP 1963, Galeria Współczesna 1966, Dom Artysty Plastyka 1967, Zachęta 1973; Paryż Galerie la Case d'Art 1964; Triest Galeria Alcione 1965; Kraków Galeria Arkady 1967; Lublin BWA 1974. Udział w wystawach w kraju, m.in.: II, III Wystawa sztuki nowoczesnej, Warszawa 1957, 1959; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; 20 lat PRL w twórczości plastycznej, Warszawa 1965; Porównania I, II, III, IV, Sopot 1965, 1967, 1969, 1971; I Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966; 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969; Udział w konkursach: Konkurs na pomnik w Oświęcimiu, 1957 — III nagroda; Konkurs na nagrobek X. Dunikowskiego, 1965 — I nagroda i I wyróżnienie; Konkurs na pomnik Zwycięstwa, 1967 — wyróżnienie; Konkurs na pomnik W.I. Lenina w Nowej Hucie, 1970 — wyróżnienie; Konkurs na dzieło rzeźbiarskie o tematyce chrześcijańskiej, 1970 — I nagroda. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, m.in.: Międzynarodowa wystawa rzeźby, Haga 1963; II Międzynarodowy konkurs na medal ku czci Dantego, Arezzo 1965; Salon Europeen 66, Nancy 1966; Symposium europejskich rzeźbiarzy, Sankt Margareten, Wiedeń 1969; Salon Bosio, Monte Carlo 1971.

* 1. Pojazd, 1977, brąz, wys. 53
2. Koncepcja, 1979, piaskowiec, wys. 105
3. Serafin, 1979, marmur kararyjski, wys. 55

MIECZYŚLAW ZDANOWICZ
Wrocław, Al. Jarzębinowa 24/26 m 10

Ur. 10 X 1928 Jezierzany. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom 1956 Twórczość w zakresie rzeźby, ceramiki i wystawiennictwa. Wystawy indywidualne: Wrocław 1978 (dwukrotnie). Udział w wystawach, m.in.: XII Triennale sztuki użytkowej, Mediolan 1960 — srebrny medal; Międzynarodowa wystawa ceramiki AIC, Praga 1962 — złoty medal; V Międzynarodowa wystawa ceramiki, Istambuł 1967; Konkurs na medal Triennale rysunku, Wrocław 1968 — I nagroda; Wystawa ceramiki w XXV-lecie PRL, Wrocław 1969 — nagroda ZPAP; Międzynarodowa wystawa ceramiki, Sopot 1970 — nagroda i złoty medal; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1971; Wrocław 71, Warszawa 1971; II Biennale ku czci Dantego, Rawenna 1975 — złoty medal; Konkurs rzeźby na ul. Grodzką, Wrocław 1975 — I nagroda; Ceramika i szkło, Wrocław, Warszawa 1975; Postawy — Wrocław XXX, Warszawa 1975; Międzynarodowy konkurs ceramiki, Faenza 1978. Laureat nagrody zespołowej I stopnia Ministra Kultury i Sztuki, 1965; dorocznej nagrody artystycznej m. Wrocławia 1970; W l. 1963/64 stypendysta Rządu Włoskiego. Ważniejsze realizacje: pionierska współpraca z przemysłem w zakresie projektowania form dla Wrocławskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych i fabryki Cegielskiego w Poznaniu, 1960/63; malarstwo architektoniczne w tworzywie ceramicznym w Klubie Dziennikarza, Wrocław 1962; projekt i realizacja ekspozycji wzornictwa przemysłowego PWSSP we Wrocławiu na wystawach w Poznaniu i Warszawie, 1963; malarstwo architektoniczne z rzeźbą dla statku „Dolny Śląsk”, 1964; Projekt i realizacja ekspozycji prac studentów na XV-lecie PWSSP we Wrocławiu, Warszawa 1966; realizacja ekspozycji ogólnopolskiej wystawy rzeźby, Wrocław 1967; projekt i realizacja wystawy Śląska rzeźba baroku, Wrocław 1969; organizacja Galerii „Piwnica Świdnicka”, Wrocław 1968—1971; realizacja wystawy Polski medal współczesny, Wrocław 1971; organizacja I Biennale małych form rzeźbiarskich, Wrocław 1971; wykłady w Rietveld Academie w Amsterdamie 1973/74; realizacje zdarzeń przestrzennych „Wieża Radości” i „Spróbujmy Konceptualizmu”, Wrocław 1970, 1974; organizacja dolnośląskich plenerów rzeźbiarskich.

- * 1. Kompozycja oparta na kuli o możliwościach zmiennych układów, model gipsowy
- 2. Kompozycja z kamieniem, ceramika szamot wł. Muzeum Narodowego we Wrocławiu
- 3. Kopernikowi, brąz lany
- 4. Apocalipsis cum figuris, model do odlewu w brązie
- 5. Moje noce, brąz lany
- 6. Kobietom 1975, brąz lany
- 7. Bądź łaskaw Boże dla Wawelu i Smoka miej w opiece, plakieta
- 8. Festiwal Teatru Jednego Aktora, brąz lany
- 9. Królowej Bonie w podziękcie za przywiezienie kapusty, brąz lany

SWETLANA ZERLING
Gdańsk, ul. Czarnieckiego 5/4

Ur. 4 XI 1945 Kützbüchel (Austria). Studia: PWSSP Gdańsk. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Udział w wystawach, m.in.: Ogólnopolska wystawa młodych, Sopot 1974 — nagroda-stypendium, 1976; Panorama gdańska, Warszawa 1974; 30 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej, Warszawa 1975; Postawy twórcze w środowisku gdańskim, Warszawa 1976; Format — Człowiek, Kraków 1976; Twórczość kobiet plastyczek, Gdańsk 1976; Biennale sztuki gdańskiej, Sopot 1977; Akt w sztuce współczesnej, Sopot 1978. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Kilonia 1977, Frechen 1978 oraz w wystawach międzynarodowych — Międzynarodowa wystawa ceramiki, Gdańsk 1973, Sopot 1975; Międzynarodowy konkurs i wystawa ceramiki, Gdańsk 1973, Sopot 1975; Międzynarodowy konkurs i wystawa ceramiki, Faenza 1974, 1976. Uzyskała III nagrodę w konkursie na pomnik J. Wybickiego w Kościerzynie (w zesp.). Realizacje: reliefy ceramiczne na Osiedlu „Żabianka” w Gdańsku; rzeźba „Futerał na pragnienie” Park w Oliwie oraz 5 futerałów na Osiedlu „Żabianka”.

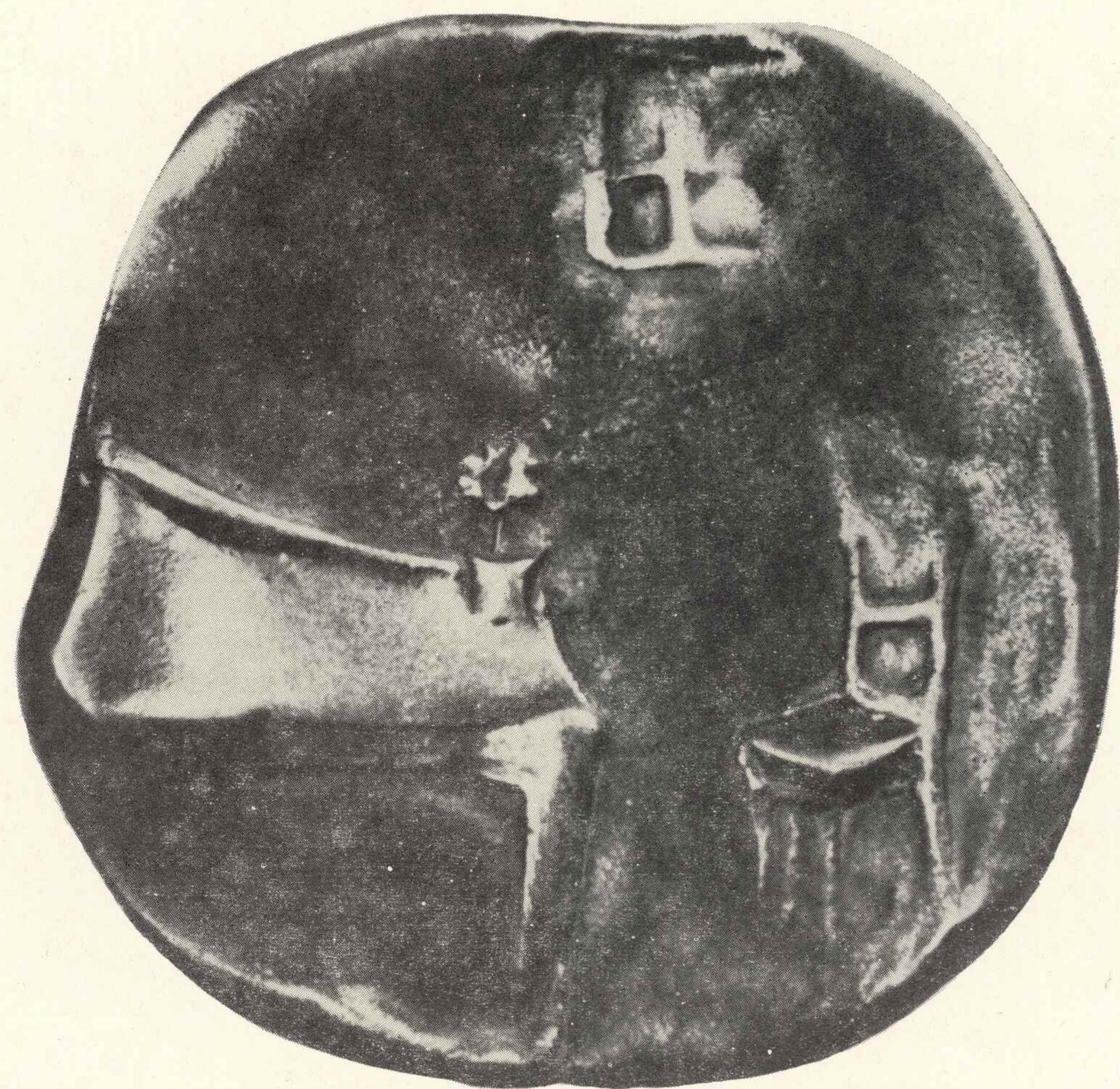
- * 1. Futerał na pragnienie
- 2. Futerał na bezsilność
- 3. Futerał na zadumę
- 4. Futerał na złość

BARBARA ZIELIŃSKA-JANKOWSKA
Warszawa, ul. Kordeckiego 15/17 m 22

Ur. 1 VIII 1953 Warszawa. Studia: ASP Warszawa, twórczość w dziedzinie medalierstwa.
Wystawa indywidualna: Sokół Podl. BWA 1979. Brała udział w wystawach: Dyplom 77,
Warszawa 1977; 35 lat LWP w twórczości plastycznej — Wojsko w życiu Ojczyzny,
Warszawa 1978.

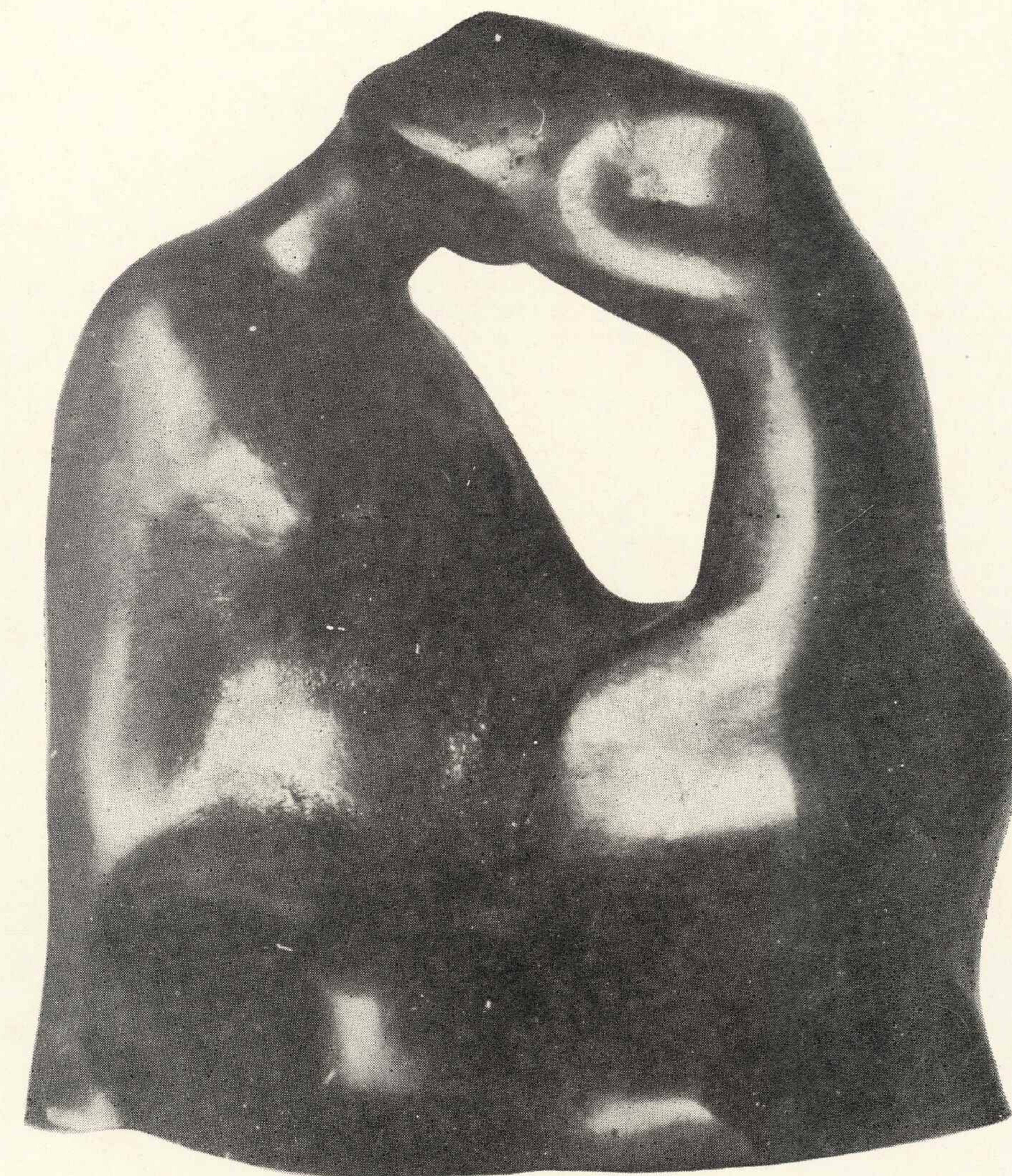
Z cyklu Pamiętam dom:

- * 1—3. Medale, mosiądz pat., Ø 100 mm
4. Przy stole, medal mosiądz pat., Ø 120 mm awers rewers
5. Za oknem, medal mosiądz pat., Ø 130 mm awers rewers

KAZIMIERZ ZIELIŃSKI
Warszawa, ul. Białowieska 3/5 m 40

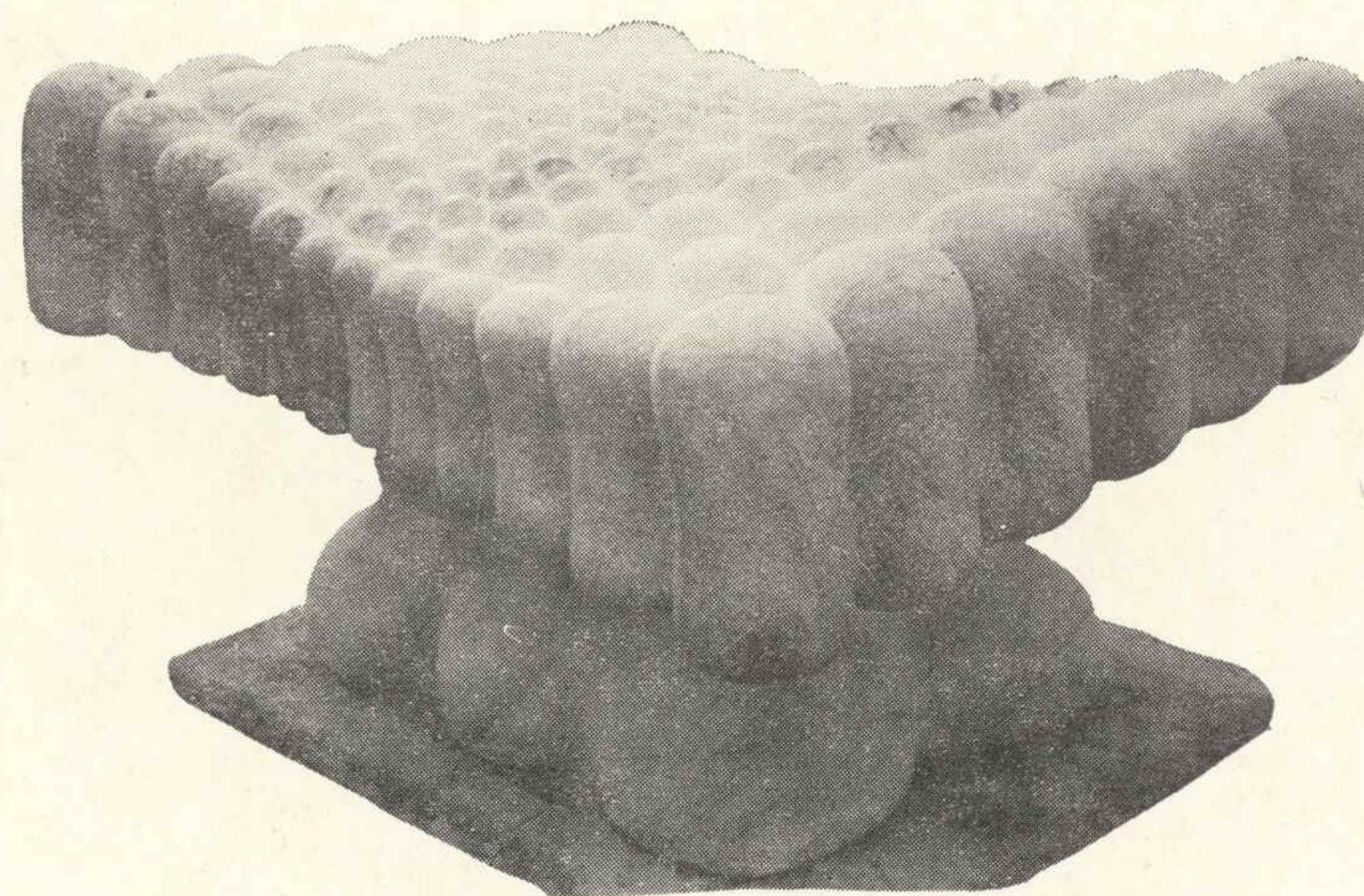
Ur. 24 IV 1923 Łódź. Studia: PWSSP Gdańsk,
ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie
rzeźby. Docent, kierownik Zakładu Metalu
ASP w Warszawie od 1959. Wystawy
indywidualne: Warszawa, Kraków, Lublin
WOW 1972; Warszawa DWP 1973;
Kopenhaga 1973; Olsztyn BWA 1974; Płock
Muzeum Mazowieckie 1975; Warszawa
Wojskowa Akademia Polityczna im. F.
Dzierżyńskiego 1977; Warszawa Galeria
Sztuki Współczesnej „Plastyka” 1977;
Olsztyn KMPiK 1977; Lublin, Rzeszów,
Ciechanów WOW 1978; Warszawa Klub
WOW 1978. Udział w wielu wystawach
w kraju, m.in.: Warszawa w sztuce,
Warszawa 1965; Festiwal sztuk pięknych,
Warszawa 1966; Orientacje, Warszawa 1966;
25-lecie rzeźby warszawskiej, Warszawa 1969;
30 lat LWP w twórczości plastycznej,
Warszawa 1973; 35-lecie LWP w twórczości
plastycznej, Warszawa 1978 — wyróżnienie.
Udział w wystawach sztuki polskiej za
granicą i międzynarodowych: Berlin, Drezno,
Lipsk 1964; Erfurt, Lipsk Berlin 1965;
Budapeszt 1966; Zagrzeb, Belgrad, Sarajewo
1967; Moskwa 1968; Wiedeń, Berlin Zachodni
1974; Michigan, Kilonia, Bruksela 1975; Ateny,
Oslo, Düsseldorf 1976; Berlin, Oslo 1977;
Bergen 1978; Festiwal Młodzieży i Studentów,
Berlin 1951 — I nagroda; Międzynarodowa
wystawa rzeźby Madurodam, Haga 1965;
Międzynarodowa wystawa „Towarzysze
broni”, Berlin 1966. Laureat nagród Ministra
Obrony Narodowej: III stopnia 1963, II stopnia
1974; II stopnia 1977; nagrody II stopnia
Ministra Kultury i Sztuki za pracę dydaktyczną
1974. Otrzymał honorowe wyróżnienie na
Ogólnopolskiej wystawie plastyki, Radom
1964. Ważniejsze realizacje: Matka
z dziećmi, Olsztyn; Macierzyństwo, Olsztyn;
Nowe życie, Płock; Kurpianki, Ostrołęka.

* 1. Matka i dziecko, beton, 90 x 90

KAZIMIERZ ŁUKASZ ŻYWUSZKO Warszawa, Plac Grzybowski 2/9

Ur. 21 I 1924 w Puzynowcach. Studia: 1949—1950 Wydział Sztuk Pięknych UMK Toruń, 1950—1955 ASP Warszawa. Twórczość w dziedzinie rzeźby. Wystawa indywidualna: Portland (Oreg.) The Contemporary Crafts Association 1969. Udział w wystawach w kraju: Wystawa młodej plastyki, Warszawa Arsenal 1955; Rzeźba warszawska 1945—1958, Warszawa 1958; Warszawa w sztuce współczesnej, Warszawa 1959; Rzeźba polska 1945—1960, Warszawa 1960; Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom 1961; Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL Warszawa 1961; Wystawa tkaniny i ceramiki, Warszawa 1962; XX-lecie LWP w twórczości plastycznej Warszawa 1963; Wystawa rzeźby i grafiki w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Polska rzeźba plenerowa, Opole, 1965; Porównania, Sopot 1965; Spotkania rzeźbiarskie, Orońsko 1965; Ogólnopolska wystawa młodej rzeźby, Kraków 1966; Festiwal sztuki pięknych, Warszawa 1966 — srebrny medal, 1968 — srebrny medal, 1970 — złoty medal, 1976; Wystawa rzeźby i rysunku, Warszawa 1966 — nagroda II stopnia Ministra KSiS; Spotkania rzeźbiarskie, Hajnówka 1966, 1970, 1971, Kamieniołom Bolechowice 1967, 1968, Stronie Śląskie 1972; III Ogólnopolska wystawa rzeźby, Warszawa 1967 — nagroda MKiS; Rzeźba pomnikowa i monumentalna w PRL, Wrocław 1971; Muzyka inspiracją rzeźbiarza, Warszawa 1971; Rzeźbiarze Wisłostradzie, Warszawa 1973; Ogólnopolska wystawa rzeźby 30-lecie PRL, Sopot 1974 — medal; Zielonogórskie spotkania rzeźbiarskie, Zielona Góra 1977; Turniej poetycki i plastyczny, Wałbrzych 1977 — wyróżnienie; W kręgu polskiej rzeźby współczesnej, Koszalin 1978. W 1974 r. uzyskał nagrodę Ministra Żeglugi — rejs do Grecji. Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą: Essen 1970, Berlin, Moskwa 1971, Wiedeń 1972, Oslo 1974, Darmstadt 1977. Udział w wystawach międzynarodowych: Międzynarodowa wystawa rzeźby Haga Madurodam 1965 — II nagroda; III Międzynarodowy konkurs o wielką nagrodę wyspy Bendor, 1968; Art Weekend, Nowy Jork 1970; Międzynarodowy festiwal sztuki w 25 rocznicę założenia ONZ, San Francisco 1970; Opór antyfaszystowski w sztuce, Weimar 1970; IV Wystawa rzeźby współczesnej, Paryż 1971; praca dla UNESCO — projekt pomnika z okazji 500-lecia urodzin M. Kopernika, 1972; Sympozjum rzeźbiarskie „Forma viva”, Portorož 1975; XIV Biennale Middelheim, Antwerpia 1977. Ważniejsze realizacje: rekonstrukcja pomnika Chopina, Warszawa-Łazienki 1956 (w zesp.); rzeźba przed hotelem „Sudety”, Wałbrzych 1976; w trakcie realizacji „Kosmogonia” i „Sferofonia”, Zielona Góra.

* 1. Struktura, 1978, marmur, 75×120×110

Projekt ekspozycji: Władysław Frycz
Projekt plakatu i graficzny projekt okładki:
Waldemar Świerzy
Opracowanie graficzne katalogu i układ typograficzny okładki:
Jan Heydrich
Opracowanie i redakcja katalogu:
Barbara Mitschein, Helena Szustakowska, Teresa Rostkowska

Zdjęcia:
Anna Pietrzak-Bartos (Pracownia Fotograficzna CBWA) oraz Jan Bortkiewicz, Erazm Ciołek,
Brunon Cynalewski, Leszek Dziedzic, Ryszard Gajewski, Zbigniew Kos, Alojzy Kuraczyk,
J. Sergo Kuruliszwili, Jerzy Lubicz-Lisowski, Jan Madejski, Stanisław Michta, D. Mirecka,
Wiesława Moroczek, Zdzisław Czesław Pacholarz, Wojciech Plewiński, Zygfryd Ratajczak,
Stefan Rutkowski, Piotr Rybak, Władysław Werner, Artur Wołosewicz, Aleksandra Zająski
Redakcja techniczna:
Miroslaw Winiarek

Wydawca:
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych

cena: 80 zł

